

KÜRTLER TÜRKMÜDÜR

DR. ALI NAZMI ÇORA

KürtlerAyrı Bir Milletmidir?

Hayır Kürtler ayrı bir millet değildir.

Ya nedir?

Kürtlerde, Azeriler,Türkmenler, Kazaklar, Kırgızlar, Özbekler, vb. Türk Milletini tekil eden üyel-erden biridir.

Kürt'lerin Türk soyundan olduklarına ait bilimsel bir kanıt varmı?

Evet var bu kitapta bulacaksınız.

Büyük Türk Milliyetçisi ve düşünürü Ziya Gökalp; "Kürtleri sevmeyen bir Türk varsa Türk değıl- dir, Türkleri sevmeyen bir Kürt varsa Kürt değıldir" diyor.

ANCAK ORTADA ACI BİR GERÇEK VAR!

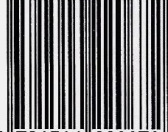
Oğuz Hanın Torunları Kürtler Türklüğü kabul etmiyor. O halde kendilerinin kabul ettikleri etnik kimlik onların kimliğidir. Bunu değıtirmeyiz. Ancak ne zamanki Türkiye'nin Birlik ve Beraber-liğine tehdit teskil ederler, o zaman sonuçlarına da katlanırlar. Bu milletin bir sabrı vardır.....Sabır bittiğinde sonuçları çok ama çok ağır olur.

Türk tarih Kurumu Bakanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, 1500-1600 yılları arasındaki Osmanlı tahrir kayıtlarına dayanarak; bugün kendini Kürt olarak bilen ailelerin 16.yüzyıl kayıtlarına göre Türk- men olduklarını söylemektedir. O yüzyıllarda 11 Bin 769 asiret arasında "Kürt" kelimesinin geçtiğı sadece 92 asiret tespit etmiştir. Yani asiretlerin sadece %1 inden azında Kürt adı geçmektedir.

Senelerdir tartışılan ve bilinçsizce hatta milliyetçi geçinenler tarafından bile alay konusu olarak kullanılan "Kart Kurt" teorisi Macar bilim adamı Nameth'e aittir. Nameth dünyadaki en tanınmış ve kabul edilen saygın bir Türkolog'dur. Kanıtları ile ortaya konan bu teori'nin tersi bilimsel olarak bugüne kadar ispat edilememiştir. Bunu söyleyenler safsata yapmaktadır.

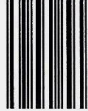
Keske Kürdoloji Enstitülerini biz kursaydık, şimdi hersey farklı olurdu. Eğer bu Kürdoloji Enstitül- erinde ben Kürdüm diyen bilim adamlarıyla çalışsaydık, bugün onların da düşünceleri çok farklı olacaktı.

ISBN 9781514220672

9 781514 220672

90000 >

Dr. Ali Nazmi Çora

1947 Yılında İstanbul'da doğdu. Sırası ile Moda İlkokulu, Selimiye Askeri Ortaokulu, Kuleli Askeri Lisesi ve Kara Harp Okulunda eğitim gördü. 1967 Yılında Muhabere Teğmen olarak Türk Silahlı Kuvvetlerine katıldı. Çeşitli Birliklerde Görev yaptı.

Daha sonraki yıllarda Kara Harp Akademisini, Milli Güvenlik ve Silahlı Kuvvetler Akademisini bitirdi ve TSK'lerinin muhtelif karargahlarında Kurmay Subay olarak çalıştı.

Pakistan Command and Staff Kolejini tamamladı. Pakistan Beluchistan Üniversitesinde harp sanatı konusunda Master yaptı, ABD Maryland Üniversitesinde bilgisayar eğitimini aldı ve Almanya'da NATO kursları gördü.

TSK'leri Harp Akademilerinde uzun süre öğretim üyeliği yaptı ve yüzlerce kurmay subayın yetişmesine katkıda bulundu.

Türk Silahlı Kuvvetlerinden kendi isteği üzerine ayrıldıktan sonra Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsünde Doktora eğitimini tamamladı ve 2000 senesinde Doktor Ünvanını kazandı.

Bir Şirketler Grubu'nun Yönetim Kurulu Başkanlığını Sürdürürken, Fahri olarak Genelkurmay ATESE Başkanlığı Türk Askeri Tarih Komisyonu (TATK) Kurulu üyeliği, Stratejik Araştırmalar Merkezinde (SAREM) Milli Güvenlik Dış Uzmanlığı çalışmalarına katıldı.

2000 senesinde ABD'lerine yerleşen ve ABD'de Tarih, Uluslararası ilişkiler ve Strateji "History and International Relations and Strategy" konularında iki doktora onayı alan Dr. Ali Nazmi Çora'nın Amerikan Üniversitelerinde faydalanılması amacıyla İngilizce araştırma kitapları da yayımlandı. Kitapları "Kindle" sisteminde de bulunmakta olup internetten indirilebilmektedir.

Aşağıdaki kitapları yayımlandı:

İngilizce Araştırma Kitapları:

"Atatürk Faunder Father of the Modern Turkey", 2019, Atayurt Yayınevi
"Atatürk The lider of the Century and Atatürk's Thought System" 2019, KDP Amazon.com
"Atatürk and Turkism, Turkish Idealism" 2019, KDP Amazon.com
"Economic Growth And Poverty Reduction", 2018, KDP Amazon.com
"Hydrogen Fuel of the Future", 2017, KDP Amazon.com
"Globalization and Regional Economic Integration", 2017, KDP Amazon.com
"Global Governance and Globalization", 2016, KDP Amazon.com
"The Global Economic Crises" 2016, KDP Amazon.com
"Armenian Genocide a Big Lie", 2015, KDP Amazon.com
"ISIS The Most Dangerous terrorist group" 2015, KDP Amazon.com
"Grand Turkey", 2013, KDP Amazon.com
"Development Among Turkey, NATO. European Union (EU) and European Security", 2013, KDP Amazon.com
"Patton vs Rommel", 2013, KDP Amazon.com

Türkçe Araştırma Kitapları:

"Atatürk Ülkücülüğü ve Türkçülük", (2019), Atayurt, Ankara

“Atatürk, Atatürkçü Düşünce Sistemi”, (2019), Atayurt, Ankara

“28 Şubat Davası” 2018, KDP Amazon com

“Atatürk, Türk Tarih tezi ve Kayıp Kıta MU” 2018, KDP Amazon com

“Dağlık Karabağ Sorunu” 2018, KDP Amazon com

“Türkiye’nin Stratejik Önemi” 2019, KDP Amazon com

“Terör, Trörizm ve Ayrılıkçı Kürt Sorunu” 2018, KDP Amazon com

“Ermeni Mezalimi ve Ömer Necati Gören tarafından anlatılanlar”, 2015, KDP Amazon com

“Kürtler Türk’üdür?”, 2015, KDP Amazon com

“Ayrılıkçı Kürt Sorunu”, 2015, KDP Amazon com

TAVİSTOCK, Dünyayı Yöneten Örgüt”, KDP 2015, Amazon com

“ÖRTÜLÜ SAVAŞ”, 2015, Amazon com

“Sessiz Savaş ABD ve AVRUPA Sivil Toplum Örgütlerini (NGO) Kullanarak Bağımsız Ülkeleri Nasıl Yönetiyor”, 2015, KDP Amazon com

“Evrende Yaşam” 2015, KDP Amazon com

“Uzay ve zaman” 2015, KDP Amazon com

“UFO ve Zaman Yolculuğu Teknolojisi-Time Travel Technology”, 2015, KDP Amazon com

“Geleceğin Dünyası”, 2014, KDP Amazon com

“Türk Birleşik Devletleri, Türk Birliği”, 2014, KDP Amazon com

“Türkçülüğün Esasları”, 2014, KDP Amazon com

“Tarih Türklerle Başlar”, 2014, KDP Amazon com

“Atatürkçü Düşünce Sistemi, Uygarlık İdeolojisi”,2014,KDP Amazon com

“Atatürk ve Din, ”, 2014, KDP Amazon com

“AGARTA”, 2014, KDP Amazon com

“İnsandan Evrene”, 2014, KDP Amazon.com

“Çekiç Güç, Tarihimizdeki Kara Leke”, 2014, KDP Amazon com

“Atatürkçü Düşünce Sistemi, Uygarlık İdeolojisi”2014, KDP Amazon com

“Atatürk’ün Fikirleri ve Düşünceleri”, 2013, KDP Amazon com

“Çekiç Güç, Operation Provide Comfort,Huzur harekatı, Düzeltilmiş ikinci baskı”, 2013, KDP Amazon com

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-5”, 2013, KDP Amazon com

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-4”, 2013, KDP Amazon com

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-3”, 2013, KDP Amazon com

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-2”, 2013, KDP Amazon com

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-1”, 2013, KDP Amazon com

“Azınlık Faaliyetleri”, 2013, KDP Amazon com

“Türkiye’nin Stratejik Önemi”, 2013, KDP Amazon com

“ABD’nin Milli Menfaatleri, Stratejisi ve Kuvvet yapısı”, 2013, KDP Amazon com

“Nağme-I İştıyak”, 2013, KDP Amazon com

“Türkiye, NATO, Avrupa Birliği (AB), Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasındaki (AGSP) Gelişmeler” (Tez), 2013, KDP Amazon com

“İstiklal harbi Sırasında Atatürk’ün Nutkuna ve Diğer Resmi Belgelere Göre Azınlıkların Faaliyetleri, Bunlara Karşı alınan Tedbirler”, 2013, KDP Amazon com

“Yalan Ermeni Soykırımı İddiası”, 2013, KDP Amazon com

“Yalan Ermeni Soykırımı İddiasının Bugünkü Durumu”, 2013, KDP Amazon com

“Sözde Ermeni Soykırımı İddiası”, 2013, KDP Amazon com

“Sözde Ermeni Soykırımı İddiasının Bugünkü Durumu”, 2013, KDP Amazon com

“İçimizdeki şeytanlar”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“Uluslararası terorizm ve failleri”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“Çekiç Güç’ün Kürdistan Tuzağı”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“Çekiç Güç’ün Gizli Günlüğü”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“Tarihimizde Kara Leke Çekiç Güç”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“Türk Komutanın İzlenimleri ile Çekiç Güç”, 2008, Toplumsal Dönüşüm

“İrtica ve Terör”, 2008, Toplumsal Dönüşümü

“Kürt Sorununun Geleceği”, 2004, Q Matris

“Birleşik Türk Devletleri”, 2004, Q Matris

“Türkiyenin geleceği”, 2004, Q Matris

“Cybervision-Büyük Türkiye”, 2000, İrfan

Kadim Seri Kitapları

İngilizce;

Esoterica”, 2014, KDP Amazon.com

“Re-Youth”, 2014, KDP Amazon.com

“Rejuvenate” 2013, KDP Amazon.com

Türkçe;

“İnsanları Anlamak”, Kadim Seri No:3, 2017, KDP Amazon.com

“Yaşamından Zevk al”, Kadim Seri No:2, 2017, KDP Amazon.com
“Düşüncenin Gücü”, Kadim Seri No:1, 2017, KDP Amazon.com
“Bedenini sev”, 2015, KDP Amazon.com
“Mutlu Bir hayat İçin”, 2013, KDP Amazon.com
“Düşüncenin Gücü”, 2013, KDP Amazon.com
“Hayat basittir”, 2013, KDP Amazon.com
“Yeniden Gençlik”, 2013, Amazon.com

Şiir Kitabı;

“Ben Seni Sevdim”, 2018, KDP Amazon.com
“Aşkıma Şiirler”, 2015, KDP Amazon.com

Harp Akademileri Kurmay Subayların Eğitiminde Kullanılan Kitaplar;

“Grup Çalışma tekniği” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Yönetim” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Askeri Mesele Çözme Teknikleri, Durum Muhakemesi, karargah Etüdü ” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Karargah Etüdü” 1986, Harp Akademileri yayınları
“İkinci Dünya Harbinin Unutulmayan İsimleri Patton ve Rommel” 1984, Harp Akademileri yayınları

***Bu kitabı beni sevgiyle besleyen, koruyan ve beni her zaman destekleyen
biricik eşim Nedret Çora'ya ithaf ediyorum***

KÜRTLER TÜRK MÜDÜR?

MAKALELER-SÖYLEŞİLER

Dr. Ali Nazmi Çora

Dr. Ali Nazmi Çora

1947 Yılında İstanbul'da doğdu. Sırası ile Moda İlkokulu, Selimiye Askeri Ortaokulu, Kuleli Askeri Lisesi ve Kara Harp Okulunda eğitim gördü. 1967 Yılında Muhabere Teğmen olarak Türk Silahlı Kuvvetlerine katıldı. Muhtelif Birliklerde Görev yaptı.

Daha sonraki yıllarda Kara Harp Akademisini, Milli Güvenlik ve Silahlı Kuvvetler Akademisini bitirdi ve Muhtelif karargahlarda Kurmay Subay olarak görev yaptı.

Pakistan Command and Staff Kolejini tamamladı. Pakistan Beluchistan Üniversitesinde harp sanatı konusunda Master yaptı, ABD Maryland Üniversitesi Bilgisayar eğitimini aldı ve Almanya da Muhtelif NATO kursları gördü.

TSK'leri Harp Akademilerinde uzun süre Öğretim üyeliği yaptı ve yüzlerce kurmay subayın yetişmesine katkıda bulundu.

Türk Silahlı Kuvvetlerinden kendi isteği üzerine ayrıldıktan sonra Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsünde Doktora eğitimi'ni tamamladı ve 2000 senesinde Doktor Ünvanını kazandı.

Bir Şirketler Grubu'nun Yönetim Kurulu Başkanlığını Sürdürürken, Fahri olarak Genelkurmay ATESE Başkanlığı Türk Askeri Tarih Komisyonu (TATK) Kurulu üyeliği, SAREM-Stratejik Araştırmalar Merkezi Milli Güvenlik Dış Uzmanlığı çalışmalarını yaptı.

Aşağıdaki kitapları yayımlandı:

"Kürtler Türk müdür?", 2015, Amazon com Yayınları

"AYRILIKÇI KÜRT SORUNU", 2015, Amazon com Yayınları

"TAVİSTOCK" 2015, Amazon com Yayınları

"ÖRTÜLÜ SAVAŞ" 2015, Amazon com Yayınları

"ABD ve AVRUPA Sivil Toplum Örgütlerini (NGO) Kullanarak Bağımsız Ülkeleri Nasıl Yönetiyor" 2015, Amazon com Yayınları

"Evrende Yaşam" 2015, Amazon com Yayınları

"Uzay ve zaman" 2015, Amazon com Yayınları

"UFO ve Zaman Yolculuğu Teknolojisi-Time Travel Technology" 2015, Amazon com Yayınları

"AGARTA" 2014, Amazon com Yayınları

"İnsandan Evrene" 2014, Amazon com Yayınları

"Geleceğin Dünyası" " 2014, Amazon com Yayınları

"Türk Birleşik Devletler" 2014, Amazon com Yayınları

"Türkçülüğün Esasları-2014" 2014, Amazon com Yayınları

"Tarih Türklerle Başlar" 2014, Amazon com Yayınları

"Atatürkçü Düşünce Sistemi" 2014, Amazon com Yayınları

"Atatürk ve Din, ", 2014, Amazon com Yayınları

"Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, ", 2013, Amazon com Yayınları

"Çekiç Güç,, Operation Provide Comfort,Huzur harekatı, Düzeltilmiş ikinci baskı" 2013, Amazon com Yayınları

"Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-5" 2013, Amazon com Yayınları

"Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-4" 2013, Amazon com Yayınları

"Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-3" 2013, Amazon com Yayınları

"Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-2" 2013, Amazon com Yayınları

“Ne Çektinbe Abi Şu E maillerinden-1” 2013, Amazon com Yayınları
“Azınlık Faaliyetleri” 2013,Amazon com Yayınları
“Türkiye’nin Stratejik Önemi”, 2013,Amazon com Yayınları
“ABD’nin Milli Menfaatleri,Stratejisi ve Kuvvet yapısı”,2013, Amazon com Yayınları
“Nağme-I İhtiyak”,2013, Amazon com Yayınları
“Mutlu Bir hayat İçin”, 2013, Amazon com Yayınları
“Developments Among Turkey ,NATO, Eurpean Union (EU) and European Security and Defence Policy (ESDP)”-Thesisi-İngilizce, 2013, Amazon com
“Türkiye,NATO,Avrupa Birliği (AB), Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasındaki (AGSP) Gelişmeler” (Tez), 2013, Amazon com yayınları
“İstiklal harbi Sırasında Atatürk’ün Nutkuna ve Diğer Resmi Belgelere Göre Azınlıkların Faaliyetleri,Bunlara Karşı alınan Tedbirler”, 2013, Amazon com yayınları
“Yalan Ermeni Soykırımı İddiası”, 2013, Amazon com Yayınları
“Yalan Ermeni Soykırımı İddiasının Bugünkü Durumu”, 2013, Amazon com Yayınları
“Grand Turkey-İngilizce”, 2013, Amazon com Yayınları-İngilizce
“Patton Vs Rommel”, 2013, Amazon com Yayınları-İngilizce
“Düşüncenin Gücü”, Kadim Bilgiler, 2013, Amazon com Yayınları
“Hayat basittir”, Kadim Bilgiler , 2013, Amazon com Yayınları
“Yeniden Gençlik” , Kadim Bilgiler, 2013, Amazon com Yayınları
“İçimizdeki şeytanlar” ,2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Uluslararası terorizm ve failleri”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Çekiç Güç’ün Kürdistan Tuzağı”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Çekiç Güç’ün Gizli Günlüğü”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Tarihimizde Kara Leke Çekiç Güç”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Türk Komutanın İzlenimleri ile Çekiç Güç”, 2008, Toplumsal Dönüşüm
“İrtica ve Terör”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
“Kürt Sorununun Geleceği”, 2004, Q Matris yayınları
“Birleşik Türk Devletleri”, 2004, Q Matris yayınları
Türkiyenin geleceği”, 2004, Q Matris yayınları
“Cybervision-Büyük Türkiye”, 2000, İrfan yayınları
“Grup Çalışma teknikleri” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Yönetim Esasları” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Yönetim Esasları” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Askeri Mesele Çözme Teknikleri, Durum Muhakemesi, karargah Etüdü ” 1986, Harp Akademileri yayınları
“Karargah Etüdü” 1986, Harp Akademileri yayınları
“İkinci Dünya Harbinin Unutulmayan İsimleri patton ve Rommel” 1984, Harp Akademileri yayınları

**Etnik kökenin ne olursa olsun
Dinin ve anadilin ne olursa olsun**

**Eğer Türkiye Cumhuriyeti
Vatandaşı isen ve
Türkiye sınırları içindeysen:**

**Tek bir halk: TÜRK HALKI
Tek bir millet: TÜRK MİLLETİ
Tek bir bayrak: TÜRK BAYRAĞI
Tek resmi dil: TÜRKÇE
Tek vatan: TÜRKİYE**

**BU KİTABI BENİ SEVGİYLE BESLEYEN, KORUYAN VE
BENİ HER ZAMAN DESTEKLEYEN
BİRİCİK EŞİM NEDRET ÇORA'YA,
MÜKEMMEL İNSAN, ÖRNEK İNSAN
BİRİCİK OĞLUM HAKAN ÇORA'YA,
DÜNYALARA BEDEL TORUNUM
METE ÇORA'YA İTHAF EDİYORUM**

İÇİNDEKİLER

BU KİTAPIN YAZILMASINDA FAYDALANILAN KAYNAKLAR.....	7
GİRİŞ.....	13
KÜRTLER TÜRKÜDÜR.....	23
KÜRT ADININ ETİMOLOJİK AÇIKLAMASI.....	47
KÜRTLERİN TÜRKÜĞÜ.....	49
SAHTE KÜRT TARİHİ ÜZERİNE TEZLER.....	62
KÜRTLERİN TÜRKÜĞÜ TEZ.....	91
KÜRTLER VE TÜRKÜ.....	95
KÜRTLERİN TÜRKÜĞÜ.....	99
DOĞU ANADOLU AŞİRETLERİNİN TÜRKÜĞÜ.....	106
KÜRT AŞİRET DÜZENİ NASIL OLUŞTU.....	117
DOĞU ANADOLU'DA KÜRTLEŞEN TÜRKMEN TOPLULUKLARI..	130
KÜRTLEŞEN TÜRK BOYLARI KARAKEÇİLİLER.....	140
KÜRTLEŞEN TÜRK BOYLARI.....	155
OĞUZ KÜRT (KURT) BOYLARI.....	164
OĞUZ KÜRT (KURT) BOYLARI.....	171
DİYARBAKIR TÜRK DEVLETLERİNE BAŞKENTLİK ETTİ	176
ZİYA GÖKALP/ABDULLAH ÖCALAN VE DİYARBAKIR	179
ZİYA GÖKALP'IN KIZI SENİHA HANIM'A YAZDIĞI MEKTU.....	184
DİYAP AĞA DİYOR K	186
DTP TARİHTE KAÇ KEZ KURULDU?.....	191
YAZARIN YAYIMLANMIŞ KİTAPLARINDAN.....	198

**BİLİN BAKALIM AŞAĞIDAKİ HALK DEYİMLERİ
SİZLERE KİMLERİ HATIRLATIYOR**

Canı sopa
isteyen keçi,
gider gelir
çobanın
değneğine
sürtünürmüş.

Cevap; Ayrılıkçı Kürtçüler ve Onların Yardakçıları

Cevap; İktidar ve Onları Destekleyen Muhalefet Partileri

**Cevap:Halk, Sen Ben Onlar , Bölünmeyi izleyen BİZ
BU KİTABIN YAZILMASINDA FAYDALANILAN KAYNAKLAR**

*Dr. Ali Nazmi Çora, "Ayrılıkçı Kürt Sorunu" 2015, Amazon com Yayınları-----

- *Dr. Ali Nazmi Çora, "Çekiç Güç, Operation Provide Comfort, Huzur

- harekatı, Düzelttilmiş ikinci baskı” 2013, Amazon.com Yayınları.....
- *Dr. Ali Nazmi Çora, “ÖRTÜLÜ SAVAŞ” 2015, Amazon.com Yayınları.....
- *Dr. Ali Nazmi Çora, ABD ve AVRUPA Sivil Toplum Örgütlerini (NGO) Kullanarak Bağimsız Ülkeleri Nasıl Yönetiyor” 2015, Amazon.com Yayınları.....
- *Dr. Ali Nazmi Çora, İçimizdeki şeytanlar” ,2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları.....
- *Dr. Ali Nazmi Çora, Uluslararası terorizm ve failleri”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları
- *Dr. Ali Nazmi Çora, İrtica ve Terör”, 2008, Toplumsal Dönüşüm yayınları.....
- *Dr. Ali Nazmi Çora, Kürt Sorununun Geleceği”, 2004, Q Matris yayınları
- *Muzaffer Ercan Yılmaz, Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Etnik Çatışmalar, Ankara, Nobel Yay., 2007, syf. 7-43.
- *Erol Kurubaş, “Etnik Sorunlar: Ulus-Devlet ve Etnik Gruplar Arasındaki Varoluşsal İlişki
- *Nurcan Özgür, “Balkanlar Devletlerinin Dış Politika Uygulamalarında Etnik Sorunların Rolü (1989-1997)”
- *Faruk Sönmezoglu Uluslararası Politikada Yeni Alanlar Bakışlar, Der., İstanbul, Der Yay., 1998, syf. 201
- *Ayşe Betül Çelik and Bahar Rumelili, “Necessary but not Sufficient: The Role of EU in Resolving Turkey’s Kurdish Question and Greek-Turkish Conflicts”, European Foreign Affairs Review, 11 (2006), syf.203
- *Hüseyin Pazarıcı, Uluslararası Hukuk I, Ankara, Turhan Kitabevi, 1993, syf. 9-10.
- *Erol Kurubaş, Kürt Sorununun Uluslararası Boyutu ve Türkiye, C. 2 (1960’lardan 2000’lere), Ankara, Nobel Yay., 2004, syf.59-93
- *2008’de Paris Kürt Enstitüsü International Herald Tribune (20 Mayıs), Le Monde (21 Mayıs), Frankfurter Allgemeine (26 Mayıs), The New York Times (4 Haziran) gazetelerinde uluslararası topluluğu çözüm için harekete geçmeye ve arabulucu atamaya çağıran 1000 imzalı bir bildiri yayımlanmıştır. <<http://www.institutkurde.Org/inza/?language=turkce>>
- *Erol Kurubaş, Kürt Sorununun Uluslararası..., op.cit., syf. 221-272, 136-171, 241-272, 310-347
- *Kemal Kirişçi, Gareth M. Winrow, Kürt Sorunu: Kökeni ve Gelişimi, Çev. Ahmet Fethi,
- *Kemal Kirişçi, Gareth M. Winrow, Kürt Sorunu: Kökeni ve Gelişimi, Çev. Ahmet Fethi, istanbul, Tarih Vakfı Yurt Yay., 1997, syf.175-185.
- *Haluk Özdemir, “Identity and Ontological Security of Europe”, Journal of Modern Science, Vol 1, No. 3 (2006), syf. 241-272.
- *Paul A. Kowert, “Ulusal Kimlik: İçsel ve Dışsal”, Uluslararası İlişkilerin Psikolojisi, Der. Erol Göka, Işık Kuşçu, Ankara, ASAM Yay., 2002, s. 53.
- *Ahmet İçduygu, David Romano and İbrahim Sirkeci, “The Ethnic Question in an environment of security: the Kurds in Turkey”, Ethnic and Racial Studies, Vol. 22, No. 6 (Nov. 1999), syf. 992.
- *Ahmet Davutoğlu, Stratejik Derinlik: Türkiye’nin Uluslararası Konumu, İstanbul, Küre Yay., 2001, syf. 439.
- *Erol Kurubaş, Kürt Sorununun Uluslararası Boyutu ve Türkiye, C. 2 (1960’lardan 2000’lere), Ankara, Nobel Yay., 2004, syf.54-93.....
- *Avrupa’nın ontolojik güvenlik anlayışına ilişkin bkz. Haluk Özdemir, “Identity and Ontological Security of Europe”, Journal of Modern Science, Vol 1, No. 3 (2006),
- *William Park, “Turkey, Northern Iraq and the Kurdish Problem”, Regional in/security: Redefining Threats and Responses, Eds. M.Aydın, Ç.Erhan, S.Açıkmeşe, Ankara, Ankara Üniversitesi Basımevi, 2007, syf. 213.....

- *Pınar Tank, "The Effects of the Iraq War on the Kurdish Issue in Turkey", *Conflict, Security & Development*, Vol 5, No. 1 (April 2005), syf. 70.....
- *Barzani 26 Şubat 2007'de, "İran ve Türkiye, Kürtlerin bağımsız bir devlete sahip olma hakkı olduğu fikrine alışmalı" ifadesini kullanarak Türkiye'deki Kürt sorununun PKK'dan ibaret olmadığını, bu sorunun sadece siyasi ve barışçıl yöntemlerle çözebileceğini söylemiş; 1 Mart 2007'de "Türkiye'deki Kürtlerin de kendi kaderlerini belirleyeceklerini, Türkiye'nin askeri yöntemlerle bu sorunu çözemeyeceğini ve siyasal çözüm bulması gerektiğini" belirtmiştir.....
- *"Barzani; Türkiye'deki Kürt Sorununun Askeri Çözümü Yok", *Milliyet*, 1 Mart 2005 <<http://www.milliyet.com.tr/2007/03/01/son/sondun16.asp>>,
- *"Barzani: Ne PKK'ya dokunurum, ne sınır ötesi operasyonu kabul ederim", *Radikal*, 27 Şubat 2007, <<http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=214159>>
- *Ramazan Gözen, "Türk Dış Politikasında Vizyon ve Revizyon", *Demokrasi Platformu*, No. 4 (Güz 2005), syf. 43-47.....
- *Baskın Oran, "Türk Dış Politikasının Teori ve Pratiği", *Türk Dış Politikası C. I (1919-1980)*, Ed. Baskın Oran, 2.b., İstanbul, İletişim Yay., 2003, syf. 85-88.....
- *Ümit Özdağ, *Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri: Jeopolitik İnceleme*, Ankara, ASAM, 2002, s. 56.Park, op.cit., syf. 213.....
- *Erol Kurubaş "Pan-Kürdist Hayaller ve Gerçekler", *Stratejik Analiz*, C. 8, S. 92 (Aralık 2007), syf. 69-75.....
- *Cengiz Çandar, "Turkish Foreign Policy and the War on Iraq", Eds. L.G. Martin and D.Keridis,
- *Erol Kurubaş, "Türkiye-Suriye-Iran Arasındaki İşbirliği Çabalarının Analizi ve Ortadoğu'daki Güç Dengelerine Etkisi", *Avrasya Dosyası*, C.9, S.4, (Kış 2003), syf. 204-219. *Türkiye'nin Türkmen politikasının da birtakım riskler içerdiği söylenmelidir. Türkiye'nin Türkmen politikasına ilişkin bkz. Tank, op.cit., ss. 80-82; Lundgren, op.cit., ss. 91-95;
- *Gökhan Çetinsaya, *Irak Dosyası: Irak'ta Yeni Dönem, Ortadoğu ve Türkiye*, Ankara, SETA, 2006, syf. 48-50.....
- *Sabri Sayari, "Turkish Foreign Policy in the Post Cold War Era: The Challenge of Multi-Regionalism", *Journal of International Affairs*, Vol. 54, No.1 (Fall 2000), syf. 171-172. *Kemal Kirişçi, "Between Europe and the Middle East: The Transformation of Turkish Policy",
- *Türk dış politikasının temel ilkeleri için bkz. Oran, op.cit., s. 46-53.
- *Baskın Oran, Kalkık Horoz: Çekiç Güç ve Kürt Devleti, 2.b., Ankara, Bilgi Yay., 1998, s. 280.....
- *F. Stephen Larrabee, Ian O.Lesser, *Türk Dış Politikası Belirsizlik Döneminde*, Çev. M. Yıldırım, Ankara, Ötüken Yay, 2002, syf. 177.....
- *İsrail'in G. Lübnan'a yönelik operasyonları, Türk kamuoyunda da bazen çok yanlış olarak Türkiye'nin haklılığı İsrail'in bu türden eylemleriyle gerekçelendirilmeye çalışılmaktadır.
- *Erol Kurubaş, *Uluslararası Alanda Azınlık Sorunları ve Avrupa Yaklaşımı*, 2. B., Ankara, Asil Yay., 2006, ss. 74-84.....
- *Neşe Düzel, Ümit Fırat Söyleşi, *Radikal Gazetesi*, 10 Nisan 2006.....
- *Nevzat Bölügiray, *Özal Döneminde Bölücü Terör (1983-1991)*, Tekin Yayınevi, Ankara, 1992
- *Nur Batur, "Türkiye'nin Yeni Kürt Politikası", 10 Aralık 1991, *Milliyet Gazetesi*.....
- *Onur Kumbaracıbaşı, *İnönü'lü Günler*, Detay Yayıncılık, 2007.....
- *Oral Çalışlar, Öcalan ve Burakay'la Kürt Sorunu, *Pencere Yayınları*, 1993.....
- *Osman Pamukoğlu, *Unutulanlar Dışında Yeni Bir şey Yok*, İnkılap Yayınevi, 2004
- *Oya Çitci, *Yerel Seçimler Panoraması, 1963-1999*, TODAİE Yayını, 2001.....

- *Ömer Vehbi Hatipoğlu, *Kürt Sorununda Ezber Bozmak*, ESAM Yayınları, 2008
- *Ömer Vehbi Hatipoğlu, "Terör ve Güneydoğu Sorunu-Ekonomik Boyut," *İntermedya Ekonomi Dergisi* Ek, Ekim 1996.....
- *Rafet Ballı, *Kürt Dosyası*, Cem Yayınevi, 1992.....
- *Reşat Hallı, *Türkiye Cumhuriyetinde Ayaklanmalar (1924-1938)*, Genelkurmay Harp Tarihi Başkanlığı, 1972.....
- *Rıfat N. Bali, 1934 Olayları, *İletişim yayınları*, 2009.....
- *Ruşen Çakır, "Refah Güneydoğu'da Solcu", *Milliyet Gazetesi*, 27.08.1994
- *Ruşen Çakır, "Murat Karayılan'a 9 Soru", *Vatan Gazetesi*, 26.05.2009. "Öcalan Neden Ümit Vermiyor?", 23.07.2009, "PKK Ateşkesi Uzatmaya Mecburdu, Fena da Olmadı", *Vatan Gazetesi*, 02.06.2009.....
- *Ruşen Çakır, "Refah Partisi", *CDTA*, C. 15, 1996, s. 1264-1267. "RP'den AKP'ye Kürt Sorunu 1, 2, 3," 27, 28, 29 Aralık 2007.....
- *Ruşen Çakır, *Kürt Sorunu*, Metis Yayıncılık, İstanbul, 2004.....
- *Saygı Öztürk, *İsmet Paşa'nın Kürt Raporu*, Doğan Kitap, 2007.....
- *Sedat Yurttaş, *İnsanlar, Düşünceler, Kavgalar*, Öteki Yayınevi, Ankara, 1996.
- *Serap Taş *Umumi Müfettişlikler*, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir, 1997..... *Soner Gürel,
- Namık Durukan, Ertuğrul Pirinçioğlu, "Demirel-İnönü Güneydoğu" *Milliyet Gazetesi*, syf. 16.....
- *Sosyal Demokrasi Açısından Kürt Sorunu, TÜSES Vakfı Yayını, 1992.....
- *Şevket Kazan, *Refah Gerçeği 2*, Ankara.....
- *Taha Akyol *Milliyet Gazetesi*, "DTP'yi Kapatın!", 27.10.2008. "Türkler ve Kürtler", 13.10.2008. "Kürt Sorununda Yeni Gündem", 17.05.2008.....
- *Taha Akyol *Kürt Sorunu*, *Aydınlarımız Ne Düşünüyor?* Cem Yayınevi, 1992.....
- *Taha Özhan-Hatem Ete, *Kürt Meselesi, Problemler ve Çözüm Önerileri*, SETA, 2008.
- *Taha Özhan, "PKK Silahları Nereye Bıraksın", *Anlayış Dergisi*, Kasım 2009.
- *Tanıl Bora, "MÇP/MHP", *CDTA* C. 15, *İletişim yayınları*, 1996
- *Tarkan Ziya Ekinci, *Vatandaşlık Açısından Kürt Sorunu ve Bir Çözüm Önerisi*, Küyerel Yayınları, 1997.....
- *Tuba Ekmekçi-Muazzez Pervan, *Doğu Sorunu Necmeddin Sahir Silan Raporları*
- 1939-1953, *Tarih Vakfı Yurt Yayınları*, 2010.....
- *TBMM, *Türk Parlamento Tarihi*, 1919-1923, I, II, TBMM Vakfı Yayını, 1994.....
- *TÜSES Seçmen Eğilimleri Araştırması, 1994-2002, TÜSES Yayınları, İstanbul.
- *Uğur Mumcu, *Kürt Dosyası*, Tekin Yayınevi, 1993.....
- *Uğur Mumcu, *Kürt-İslam Ayaklanması*, 21. baskı, Um:AG Yayını, 1996..... *Ümit Özdağ, *Pusu ve Katliamların Kronolojisi*, Kripto Yayınları, Ankara, 2009..... *Ümit Özdağ, *Türkiye Kuzey Irak ve PKK*, Asam Yayınları, Ankara, 1999..... *Vecihi Timuroğlu, *Dersim Tarihi*, Yurt Yayınları, 1991.....
- Yalçın Akdoğan, *Demokratik Açılım Sürecinde Yaşananlar*, Meydan Yayınları, 2010.
- *Yalçın Akdoğan, , *Star*, "Sorunun değil çözümün parçası olmak", 13.07.2009, "Kürt Açılımı Pakette Değil Süreçte", 27.07.2009 "BDP ve Öcalan Uyarıları", 08.02.2010, "Ne 'Ver Kurtul' Ne Vur Kurtul' Çözüm Demokraside", 12.07.2010.....
- *Yalçın Küçük, *Kürt Bahçesinde Sözleşi*, Başak Yayınları, 1993.....
- *Yalçın Küçük, *Gizli Tarih*, Salyangoz Yayınları, 2006.....
- *Yeni Yüzyıl Gazetesi *Kitaplığı*, *Türkiye ve Güneydoğu*, İstanbul. *Yüzleşmekten Çekinmeyeceğiz*, 27 Temmuz 2007.....
- *Z. Tuba Kor, *Köy Koruculuğu ve Korucular*, *Anlayış Dergisi*, Haziran 2009, sayı 73

- *Zafer Toprak, "Toplumsal Mühendislik ve Necmeddin Sahir Silan", DOĞU SORUNU, Necmeddin Sahir Silan Raporları, 2010, Tarih Vakfı Yurt Yayınları.....
- *Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler, Kaynak Yayınları, 2009,
- *Şeref Han, Şerefname (Kürt Tarihi), Arapça'dan Çev.M.Emin Bozarslan, Ant Yayınevi, İstanbul 1971.
- *Evliya Celebi, Seyahatname, Zuhuri Danışman Yayınevi, İstanbul 1969.
- *Faruk Sümer, Oğuzlar (Türkmenler) Tarihleri-Boy Teşkilatı-Destanları, İstanbul 1980.
- *Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler, Sosyal Yayınlar, İstanbul 1992.
- *Mehmet Eröz, Kürtlerin Menşei ve Türkmenlerin Kürtleşmesi, Fakülteler Matbaası, İstanbul 1966.
- *Cevdet Türkay, Başbakanlık Arşivi Belgelerine Göre Osmanlı İmparatorluğu'nda Oymak, Aşiret ve Cemaatler, İstanbul 1979.
- *Mehmet Arif Bey, Başımıza Gelenler, İrfan Yayınevi, İstanbul 1973.
- *Macit Gürbüz, Kürtleşen Türkler, Selenge Yayınları, İstanbul 2007.
- *http://www.karakecili-asireti.com/ar...?article_id=11
- *Eröz, Mehmet; Kürtlerin Menşei ve Türkmenlerin Kürtleşmesi, Türkiye Harsı ve İçtimai Araştırmalar Derneği, İstanbul 1966.
- *Parmaksızoğlu, İsmet; Tarih Boyunca Türkkürtleri ve Türkmenler, Ankara 1983.
- *Seferoğlu, Ş., Kaya ve H. Kemal Türközü; 101 Soruda Türklerin Kürt boyu, Ankara 1982. (13.04.2006 12:16)
- *Taneri, Aydın; Türkistanlı Bir Türk Boyu: Kürtler; Kürtlerin Kökeni, Siyasî, Sosyal ve Kültürel Hayatları, 2. Baskı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1983.
- *Başbuğ, Hayri; Kürt Türkleri ve Fanatik Ermeni Faaliyetleri, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1984.
- *Eröz, Mehmet; Kürtlerin Menşei ve Türkmenlerin Kürtleşmesi, Türkiye Harsı ve İçtimai Araştırmalar Derneği, İstanbul 1966.
- *Parmaksızoğlu, İsmet; Tarih Boyunca Türkkürtleri ve Türkmenler, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1983
- *Seferoğlu, Ş., Kaya ve H. Kemal Türközü; 101 Soruda Türklerin Kürt boyu, türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1982
- *Mehmet Eröz "Kürtlerin Menşei ve Türkmenlerin Kürtleşmesi, İktisat Fakültesi Sosyoloji Konferansları 28. Sayı,
- *Ahsen Batur'un "Kürdoloji Yalanları, Selenge Yayınları 2011 İstanbul
- *Bilal Şimşir'in Kürtçülük (1787-1923) C.1 ve Cilt 2 Ankara 2007
- *Orhan Türkdogan'ın Etnik Sosyoloji, Timaş Yayınları,
- *Ali Tayyar Önder'in Türkiye'nin Etnik Yapısı,
- *Prof.Dr.Ümit Özdağ'ın yayınlarını
- *Yağmur Tunalı Kavga Günleri: 1968-1990, (Bilge Kültür Sanat Yayınları)
- *H. Namık Orkun, Eski Türk Yazıtları, İstanbul, 1940, c. I, 170,174; III, 147.
- *Kaşgarlı Mahmud, Divan Lügat-it-Türk, I, 120, I, 320, III, 120.
- *Prof. Z. V. Togan, Türkill (Türkistan) Tarihi, s. 29.
- *Prof. Abdülkadir inan, Makaleler ve incelemeler, Ankara, 1968, s. 4.
- *Babür, Vekayi, Ankara, 1946,c. II, s. 665.
- *Halide Tayyar, Ortadoğu, 2 Ağustos 1996
- *Prof. Dr. Laszlo Rasonyi, Tarihte Türklük (Üçüncü Baskı) Ankara-1993, s. 128
- *Ercan Adak, Nubihar ve Ahmed Hani,
- *Zaman, 1 Şubat 1996, s.2
- *Mevlana Celalüddin-i Rumi, Mesnevi Cilt: 1-2, Terceme ve Şerheden: Tahir-ul-Mevlevi, (İkinci Baskı), İstanbul-(Tarihsiz),s. 43-46
- *Mehmet Niyazi, Tercüman, 6 Eylül 1993, s.8

- *Dr. Mehmet Niyazi Bey'e gönderilen bir mektuptan nakleden, Prof. Dr. İsmet Miroğlu, Türkiye, 14 Eylül 1996
- *Halide Tayyar, Türkiye'nin aşiret haritası çıkarılıyor, Kürtler,Türkler'den ayrı "Etnik Grup" değil, Ortadoğu, 2 Ağustos 1996
- *Prof. Dr. İsmet Miroğlu,Bu Oyun Mutlaka Bozulacaktır, Türkiye, 14 Eylül 1996
- *Ksenophon, Anabasis- Onbinlerin Dönüşü, Hürriyet Yayınları, s. 111, İstanbul, 1974
- *Abdulhalük M. Çay, Her Yönüyle Kürt Dosyası, s. 33, İstanbul, 1993.
- *Bazil Nikitin, Kürtler Sosyolojik ve tarihi İnceleme, Deng Yayınları, s. 23-24, İstanbul, 1994.
- *Fikret Bila, Milliyet gazetesi, 3.11.2007.
- *Fikret Bila, Milliyet gazetesi, 11.11.1973.
- *Mehmet Niyazi, Millet ve Türk Milliyetçiliği, Ötüken Neşriyat, s. 151-152, 2005.
- *Rasonyi, L., Tarihte Türklük, Ankara, 1996.
- *Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler, 1992.
- *Mehmet Eröz. Doğu Anadolu'nun Türklüğü, İstanbul, 1982.
- *Fritz, Kürtlerin Tarihi (Çev. S. Şanlıer), Hasat Yayınları, İstanbul, 1992.
- *Şerefhan, Şerefname (Kürt Tarihi), (Çev. M.E. Bozarslan), Hasat Yayınları, İstanbul, 1990. (Söz konusu eser Bitlis Beylerinden Şeref Han tarafından Farsca olarak kaleme alınmış ve 1597 de tamamlamıştır.)
- *Ahmet Özer, Doğu Anadolu'da Aşiret Düzeni, Boyut Yayınları, İstanbul, 1990.
- *İsmail Beşikçi, Doğu Anadolu'da Değişim ve Yapısal Sorunlar-Göçebe Alikan Aşireti-, Ankara, 1969.
- *Mustafa Aksoy, Doğu Anadolu Kültürü Üzerine Bir İnceleme, Yeni İnsan Yayınları, İstanbul, 2007.
- *İsmail Beşikçi, a. g. e.
- *Aras, A., "Doğu'da Feodalite Var mı?", Ant Dergisi, 138. Sayı, 1968.
- *Mümtaz'er Türköne, "Özel Mülakat", <http://www.turktime.com>, (22 Kasım 2007).
- *Yaşar Kalafat, Türk Kültürlü Halklarda Halk İnançları- Türk Halk İrfanında Kurt -1-, Ankara, 2007.
- *Mümtaz'er Türköne, "Bizim Kürtler", Zaman Gazetesi, 13.11.2007.
- *Welate Tori, Birlikte Olduğumuz Halklar, Koral yayınları, İstanbul, 1991.
- *Welate Tori ve Nergüza Tori, Kürt Kökeni ve Büyük Boyları, Koral Yayınları, İstanbul, 1991.
- *Ekrem Cemil Paşa, Kürdistan Kısa Tarihi, Doz Yayınları, İstanbul, 1998.
- *Egon Von Eickstedt, İlk Çağlardan Günümüze Türkler, Kürtler, İranlılar (Çev. H. Işık), Fırat Yayınları, İstanbul, 1993.
- *M. E. Zeki, Kürtistan Tarihi, Beybun Yayınları, İstanbul, 1992.
- *Faik Bulut, Horasan Kimin Yurdu, Berfin yayınları, İstanbul, 1998.
- *M. S. Lazarev ve Ş. X. Mihoyan, Kürdistan Tarihi (İ. Kale), Avesta yayınları, 2001.
- *M Kalman, Batı-Ermenistan (Kürt İlişkileri) ve Jenosid, Zel Yayıncılık, İstanbul, 1994.
- *H. Küçük, <http://www.alevileriz.biz/showthread.php?t=1499> 7.12. 2007
- *McDowall, D., Kürtler, Avesta Yayınları, 2000.
19. Fırdevsi, Şehname, (Çev., M. Lugal), C. I, s.17-19.101-102, 104-125-131. 154-155.108, İstanbul, 1992.

*Doğan Güreş, *Milliyet Gazetesi*, (F. Bila'ya verdiği mülakat), 4.11.2007.
*Erol Ulubelen, *İngiliz Belgelerinde Türkiye*, *Cumhuriyet Kitapları*, s. 188,197,198,199,202,225,257, *İstanbul*, 2005.

GİRİŞ

Kürt diye gerçek olmayan bir millet yaratmak ve Türkiyeyi parçalayarak Büyük Kürdistan kurmak hayali peşinde koşan lar, Onların Yurt dışındaki, Amerika ve Avrupa'daki organizas yonları, dernekleri, Türkiye de onlara destek veren liboşlar, batı uşakları, terör örgütünün direktifleriyle kalem oynatan

gazeteciler, batı parası ve onların direktiflerine göre araştırma yapan, onlara hizmet Türk ulusuna ihanet eden akademis yenler, Kürtçü STK'lar (Sivil Toplum Kuruluşu), Batı uşağı Dernekler, sadece batının her dediğine inanan kendileri araştırma yapmaktan üşenen sözde bilim adamları bu kitabımda yazılanlardan ötürü beni tenkit edeceklerdir.

Varsın etsinler.....Umurumda bile değil.....

Bu ulusa ihanet edenleri birgün tarih yargılayacaktır. Ancak, önümüzdeki 20 yıl içinde, benim yazdıklarımın doğru olduğu anlaşılacak ve kendilerini Türk değil Kürt olarak tanımlayan kişiler, yanıldıklarını, aslında bir Türk kavmi olduklarını ve batı tarafından nasıl aldatıldıklarını görecekler. Bu kitap bizleri o günlere hazırlayacak Türkiye'yi canından çok seven genç bilim adamlarına referans olması için yazılmıştır.

İnanın o günleri göreceğiz.

Ben kitaplarında; Türkçülük, Türk milliyetçiliğinin adıdır. Türk milleti nedir, kimler Türk'tür diye sorulacak olursa;

"Kendisini Türk hisseden, Türkiye ve Türklük için karşılıksız kendini feda edebilen, Türkiye ve Türkçülük için faydalı işler yapan ve Türk Birliği (AB esaslarında) amacı için çalışan, bütün varlığı ile nerede yaşarsa yaşasın -ister Türkiye'de ister Antartika'da- bütün varlığı ile "NE MUTLU TÜRKÜM DİYEN", "BEN TÜRKÜM" diye bağırabilen herkes diye açıkladım.

Dr. Ali nazmi Çora'nın

"Ayrılkçı Kürt Sorunu" 2015, Amazon.com Yayınları

"Türk Birleşik Devletler" 2014, Amazon.com Yayınları

"Türkçülüğün Esasları-2014" 2014, Amazon.com Yayınları

"Tarih Türklerle Başlar" 2014, Amazon.com Yayınları eserlerine bakınız

Benim Kürtler hakkındaki düşüncem aktüel görüşlerden farklıdır. Daha önce şöyle özetlemiştim; burada tekrarlamayı da faydalı buluyorum. Milletin tayininde iki etken önemli rol oy

nar; birisi psikolojik, diğeri sosyolojiktir. Bir insan kendisini bir millettten sayıyorsa, sosyolojik bakımdan ait olup olmadığına bakılmaksızın, onun o millete ait olduğu kabul edilir.

Napolyon kesinlikle Fransız değildir; Korsikalıdır. Büyük bir olasılıkla İtalyan veya Arap asıllıdır. Ama kendini Fransız kabul etmiş, ömrünü Fransa'ya vermiştir. Kimsenin ona, “*Sen Fransız değilsin*” demeye hakkı olmadığı gibi, belki de ondan daha büyük bir Fransız gelip geçmemiştir.

Stalin de aslen Rus değildir, fakat kendisini Rus kabul etmiş, ömrünü inandığı şekilde Rus milletinin emrine vermiştir.

Oğuz Han'ın torunu, “*Ben Türk değilim*” diyorsa, hiç kimse “*Sen Türksün*” diye onu zorlayamaz. Ama genellikle psikolojik boyut, yani aidiyet şuuru sosyolojik boyuta bağlı oluyor.

Keşke Kürdoloji Enstitülerini batılılar değil biz kursaydık şimdiki herşey çok daha farklı olurdu. Eğer bir Kürdoloji enstitüsü kursaydık ve “ben Kürdüm” diyen bilim adamlarıyla beraber çalışsaydık, bugün onların da düşünceleri çok farklı olacaktı.

Kürtleri Türklerin bir kolu olarak yorumlamak, siyasi bir söylemden değil, tarihi ve sosyolojik kaynaklara dayanmaktadır. Bu konuda yurt dışında ve içinde birçok çalışma yapılmıştır. Ancak bunlar dikkate alınmadan sadece dilden ya da siyasi söylemlerden hareketle tarihi ve sosyolojik gerçeklerle hiç bağdaşmayan görüşler, basın hokkabazları tarafından halka sunulmaktadır. Bunu çok basit ve hepimizin duyduğu maalesef Milliyetçi geçinen birçok Türk’ün bile araştırmadan Kabul lendiği bir örnekle açıklayalım.

Senelerdir tartışılan ve bilinçsizce alay konusu olan "kart-kurt" yani Kürtlerin kökeni hakkındaki teori;

Kürtler hakkındaki "kart-kurt teorisi" Macar bilim adamı Nemeth'e aittir. Nemeth dünyadaki en tanınmış Türkolog

lardan biridir ve bütün dünyada teorilere değer verilen saygın bir bilim adamıdır.

Bilimsel araştırmalara ışık tutan genellemelere teori denir. Teoriler araştırmalar sonucunda ya kabul edilir ya da redde dilir. Bilindiği gibi bugünkü Macaristan'ı kuran Türk boyları arasında Kürt adıyla bilinen boylar olduğu gibi Tuna boylarında Kürt isimli köyler de vardır.

Kaynak:

**Abdulhalûk M. Çay, a. g. e., s. 265-267.*

**Rasonyi, L., a. g. e.*

Araştıralım ve bütün tarihe bakalım. Urartuların, Friglerin, Hititlerin, Anadolu'da yaşamış olan herkesin yazılı tabletleri var. Peki niye Kürtler ait bir yazılı tarih yok? Peki hangi mima ri eser, yapı vardır? Varsa göstersonler. Neden yoktur? Niye Kürt tarihi olarak yazılmış Şerefname'nin dili Farsçadır? Neden Kürtçenin değişik diyalektleri birbirleriyle hiç anlaşılamamaktadır? Neden Kürtçe Farsça üzerine oturmuştur? Neden sayıları Farsçadır?

Ortada bir gerçek var Oğuz Han'ın torunu Kürtler mademki Türklüğü Kabul etmiyor o halde kendilerinin kabul ettikleri etnik kimlik onların kimliğidir. Bunu değiştiremeyiz. **Ancak kocaman bir ancak** ne zamanki Türkiye'nin birlik ve beraberliğine tehdit teşkil ederler o zaman sonuçlarına da katlanırlar. Bu milletinde bir sabrı vardır. Sabır bittiğinde sonuçları da çok ama çok ağır olur.

Maalesef son senelerde bir taraftan ayrı bir tarih ve ayrı bir millet laboratuvar ortamında yaratılmaya çalışılıyor. Olmayan belgelerle bir takım tezler üretilmiş, ABD ve AB politikaları da yıllarca buna hizmet ediyor, destekliyor, Kürdistan kurmaya çalışıyor. Türk halkı ise afyon yutmuşçasına felç geçirmişçesine duygusuz bir şekilde bekliyor.

Çekiç Güç görevinde ABD'nin 1990'larda büyük bir çaba ile ABD'de nasıl Kürtçe ders kitaplar basıldığını, Kürtlere nasıl yeni bir tarih uydurulduğunu bir devlet teşkili için bilimsel bir çalışma ile uluslararası bir koordine ile başlatılan, sıfırdan, kabilelerden bir millet yaratma (Nation Built) proje sini bizat gördüm ve yaşadım.

Bugün Kuzey Irak'ta sadece bağımsızlığını ilan etmek için fırsat kollayan ve kendini Kürt Kabul eden bir Kürt Milleti varsa Çekiç güç zamanında başta ABD'nin OFDA/RCC (Yabancı Afetler Bürosu) olmak üzere batının NGO'ları ve BM'lerin kendi görev yetkileri dışına çıkarak uyguladıkları ve gerçekleştirdikleri yeni bir millet yaratma (Nation built) proje sinin bir sonucudur.

Bana göre çok başarılı hiç proje olup Dünya siyasi bilimler fakültelerinde ayrı bir ders olarak okutulmalıdır. Hatta Türkiye'deki Üniversitelerde incelenmesi gereken ve TSK Harp Akademilerinde eğitim programına alınması gereken dünya tarihinde örnek bir uygulamadır.

O kadar güzel uygulanmıştır ki teorisinin gerçeğe nasıl dönüşüğünü adım adım izlersiniz. Örneğin;

*Kuzey Irak'ta bölgeler ayrı Kürtçe lehçeleri konuştuğu için birbirini anlamazlar iken, daha açık anlatımla Türkiye'deki Kürtler ile Dohuk'taki, Dohuk'taki ile Süleymaniye'deki Kürtler birbirini anlamıyor iken, yeni bir Kürt dili yaratılmıştır. Grameri, kelimeleri tespit edilmiş, kitapları ABD'de AB'de basılmış, okullar yaptırılmış ve bu okullara yüz binlerce dağıtılmıştır. Öğretmenleri Batı ülkelerinde eğitilmiş ve BÖYLECE DİL BİRLİĞİ sağlanmıştır.

*Yeni bir Kürt tarihi icat edilmiştir. Yüzbinlerce Kürt tarihi kitabı batıda bastırılıp DİL için yapılan yöntem, tarih için de

aynen uygulanmıştır. İşin çok ilginç yanı icat edilen Kürt Tarihi, Türk Tarihi kopya edilerek yaratılmıştır. Örneğin Ergene kon Efsanesi Kürt Efsanesi haline getirilmiş ve Türk Komutanı Alparslan Kürt gösterilmiştir.

*Askeri teşkilat yeniden kurulmuş ve söylentilere göre İsraili subayları tarafından eğitime tabi tutulmuştur.

*Millet Meclisi, Bakanlıklar, Devlet Daireleri hep NGO'lar vasıtasıyla ve yardımı ile gerçekleştirilmiştir.

Bu olaylar günü gününe Türkiye'ye bildirilmiştir ama Türkiye uyumuştur, uyutulmuştur ve maalesef hala uyana çağı günü bekliyoruz.

Bana göre ABD'nin Irak'a müdahalesinin temel nedenlerinden birisi Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti kurulmasıdır.

Türkiye eğer 1 Mart tezkeresini geçirip ABD ile birlikte Irak'ın işgaline katılsaydı gene bir Kürt devleti kurmak için çalışacaktı, Türkiye hayır dedi gene çalıştı.

Yani ABD'nin 1990'larda büyük bir çaba ile uluslar arası bir koordine ile başlattığı, sıfırdan, kabilelerden bir millet yaratma (Nation Built) projesi son aşamaya gelmiştir. Şimdi sıra bu projeyi Türkiye'ye hazmettirme aşamasındadır. Bu hazım için de acı ilaç PKK'dır. Acı ilaç PKK, Türkiye'ye yutturulmuştur. Şimdi hazım için beklenmektedir. Konumuza dönersek;

Şu anda Kürtler geri dönülemeyecek şekilde mükemmel bir planla batı tarafından ayrı bir millet olduğuna inandırılmıştır. Bunun değiştirilmesinin çok ama çok zor olduğunun bilincindeyiz.

Bizim konumuz bilimsel gerçeklikle sorduğumuz;

Psikolojik olarak Kürt olduklarına yüzde yüz inansalarda sosyolojik olarak acaba gerçekte Kürtler Türk’müdürler?

Bir toplulukla bir millet olmak çok farklıdır. Millet olmak için bir medeniyete sahip olmak gerekir. Bir varlık göstermiş olmak lazımdır. Türkiye’de 20-25 milyonluk bir Kürt nüfusun dan bahsedilmektedir ki bu rakam her yıl 5 milyon arttırılmak tadır!

Benim samimi düşüncem Türkiye’de "ben Kürdüm" diyenlerin sayısının çok fazla olmadığı yönündedir. Var olduğu söylenenlerin birçoğunun da zaten Kürtleşmiş olanlardan meydana geldiği biliniyor.

“Türkiye’de Kürt yoktur”?

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu 1500-1600 yılları arasındaki Osmanlı tahrir kayıtlarına dayanarak; Bugün kendini Kürt olarak bilen bazı ailelerin 16. yüzyıl kayıtlarına göre Türkmen olduğunu bilimsel olarak ispat etmiştir.

Ancak bunun Kürtler yok demek olmadığını, Kürtleri reddetmediğini ve Kürtlerin tümünün Türkmen olduğunu söylemediğini, bunun Türkçülük yapmak veya Kürtleri inkar etmek anlamına gelmeyeceğini ifade etmesine rağmen, bazı siyasi partilerin milletvekilleri, çeşitli örgütlerin mensupları ve köşe yazarları, Halaçoğlu aleyhine adeta bir linç kampanyası başlatmış ve istifasını istemişlerdir.

Osmanlı arşiv belgelerindeki gerçeklerin kamuoyu ile paylaşılmasından tedirgin olan çevrelerin tutumunu anlamak mümkün değil. Halaçoğlu, aslında bir gerçeğe parmak basmıştır. Fakat o gerçek nedense pek dillendirilmek istenmiyor.

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Halaçoğlu;nun bu iddiası Türkiye’nin bölünmesine destek veren liboşlar, batı uşakları,

onlara hizmet eden akademik dünyadaki sadece batının her dediğine inanan kendileri araştırma yapmaktan üşenen sözde bilim adamları hemen tepki gösterdi ve, "Bu iddiasını ispat lasın yoksa töhmet altında kalır. Bu bilim adamlığının ötesine gider..." dediler.....

Kayseri;de; Türk Tarihi ve Kültüründe Avşarlar; konulu sem pozyuma katılan Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, Kürtler ve Kürt Alevileri hakkında açıklamalarda bulundu.

Prof. Dr. Halaçoğlu, Türkiye’de yaşayan Kürtlerin Türkmen kökenli, Kürt Alevilerinin ise Ermeni kökenli olduğunu iddia etti. Dadaloğlu Şenlikleri kapsamında Avşarelleri Düşünce ve Kültür Dergisi tarafından düzenlenen uluslararası sempozyu ma katılan Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, ülkedeki etnik konusu na ışık tutacak açıklamalarda bulundu. AKP Kayseri Millet vekili Sadık Yakut’un da katıldığı sempozyuma Türk Cumhu riyetleri ve çevre illerde yaşayan Avşarlar geldi. Ülkede etnik birçok grubun yaşadığını dile getiren Prof. Dr. Halaçoğlu in sanları ayırmanın ülkeleri böleceğini söyledi.

Ancak herkesin kendi etnik kökenini bilmesi gerektiğini de vurgulayan Prof. Dr. Halaçoğlu, yabancı arşiv belgelerine ve araştırmalarına dayanarak yaptığı konuşmada şöyle dedi: Müslümanlığı kabul etmiş ve kendisini Türk olarak kabul etmiş insanlar gelip Anadolu’ya yerleşmiştir. Dolayısıyla bun ları bir mozayik olarak kabul etmek farkına varmadan ülke içerisinde de bir takım gruplaşmalara neden olmaktadır. Bu konuda özellikle siyasetçilerin çok dikkatli olması gerekir.

Araştırmalarımızda Kürt diye bildiğimiz insanların aslında yapısal olarak “Türkmen asıllı” olduğunu, Kürt Alevi olarak bilinen vatandaşların ise; “Ermeni kökenli” olduğunu gördük. Ülkeyi bölmeye çalışan; TİKKO ve PKK; terör örgütlerinin içinde yer alan insanların birçoğu Ermeni dönmesi Kürtler den oluşuyor. TİKKO ve PKK hareketi bizim bildiğimiz gibi Kürt hareketi değildir;

AKP'nin KÜRT vekili saf kan TÜRK, Kürt Vekil Fırat'ın aşireti de Türk çıktı..

Halaçoğlu'nun Osmanlı Tahrir Defterleri'ne dayanıp saydığı "Oğuz kökenli" Kürt aşiretleri arasında AK Partili Dengir Mir Mehmet Fırat'ın aşireti Rışvan da bulunuyor. Halaçoğlu'nun kitabına göre Rışvan aşiretinin yayıldığı coğrafya, Dengir Fırat'ın doğduğu Adıyaman Kâhta civarı.

Fırat'ın dedeleri, Oğuzlar'ın ÜÇÖK- Denizhanogullan grubuna bağlı Iğdır Boyu'ndan. Halaçoğlu Rışvanlar'ın Besni, Argovan. Gerger, Hısn-ı Mansur, Adıyaman, Kâhta, Keysun, Samsad civarında yoğun olduğunu anlatıyor. Belgelere göre, Rışvan aşireti Adıyaman civarının yanı sıra, Malatya, Diyarbakır, Urfa, Antep, Haymana, Konya, Cihan beyli, Antakya, Mersin, Adana, Maraş, Elazığ ve Kırşehir bölgelerine de dağılmış.

Halaçoğlu çalışmasının "kişiler"e yönelik olmadığını da altını çiziyor. "Kimsenin soyunu sopunu araştırmıyorum. Kürt kavramına karşı da değilim. Osmanlı arşivlerine bakarak, belgeler ışığında bir çalışma yaptım. Şu öyleymiş, bu böyleymiş beni ilgilendirmiyor. Ben Anadolu'da yaşayan aşiretleri araştırdım ve belgeleriyle ortaya koydum" diyor.

Güneydoğulu birçok siyasetçi ya da milletvekilinin Tarih Kurumu Başkanı iken de kendisini bu konuyla ilgili arayıp kökenini sorduğunu anlatan Halaçoğlu, "Son zamanlarda da siyasetçilerden arayanlar oldu. Kendisini Kürt olarak tanımlayan siyasetçilerden Türk olanlar var. Öğrendiklerinde şaşırıyorlar ama belgeler böyle diyor" açıklaması yaptı.

Halaçoğlu'nun 41 bin 295 cemaat ismini ve yaşadığı yeri listelediği 6 ciltlik eseri, 2 bin 800 sayfa. 250'den fazla Osmanlı tahrir defterindeki bilgilerin yer aldığı eser,

<http://www.anadoluasiretleri.com>

adresine de taşındı. Kökenini öğrenmek isteyenler, kredi kartı hesabından 1 TL'ye sorgulama yapabiliyor. Siteye, son bir ay da 615 bin kişi girdi.

Milli Mücadele'ye desteğiyle Atatürk'ün sevgisini kazanan Hacı Bedir Ağa'nın çocuklarından Hüseyin Ağanın oğlu olan Dengir Mir Mehmet Fırat aşiretinin kökenine ilişkin çalışmayı HABERTÜRK'e "Umurumda değil. Umurumda olsa DNA testi yaptırırdım. Zaten soy, sop insanların kendi tercihi değil ki. 400-500 sene önce ne olduğum beni ilgilendirmiyor. İnsan kendisini nasıl hissediyorsa odur" diye değerlendirdi.

Tabiki öyle diyecek zira Şeyhlik Ağalık Mirlik sadece Kendini Kürt zanneden aşiretlerde geçerli. Eğer aşiret Türküm derse Dengir Mir Mehmet Fırat bey kimleri amele olarak çalıştıracak? Böylesi ne bir eğitim almış senelerce devlet yönetiminde kalmış bir kişi "Türk" olduğunu bilmezmi? Bilir, bilir de Kabul etmek işine gelmez! Menfaat meselesi!

Gelin Dengir Mir Mehmet Fırat beyin neden "Türk" olduğunu inkar etme nedeninin tarihçesine bakalım;

Osmanlı padişahı Kanuni Sultan Süleyman ve babası Yavuz Sultan Selim döneminde "Kızılbaşların yenilmesinde yararlılıklar gösteren" Kürtlere, devlete gösterdikleri "öz kulluk" ve "dilaverlikleri" karşılığında "eyaletler", "şehirler", "köyler", "mezralar", "kaleler" ve "topraklar" vermiştir.

Böylece Kürt aşiretlerinin "feodalleşme" süreci başlamıştır. Yani, Kürt aşiretlerini feodalleştiren veya mevcut feodal yapıyı daha da güçlendiren, Osmanlı padişahlarının "öngörüsüz" politikalarıdır.

Erdal Sarızeybek'in dediği gibi: " İşte, o gündür bugündür, 'ağalar' Doğu'da hep ağadır, çünkü babadan oğula geçer, tıpkı Zeydan gibi, tıpkı Geylani gibi.

O gün bugündür ‘mir’ ‘beyler’, hep mir ve beydir, çünkü babadan oğula geçer, tıpkı Dengir Mir Mehmet Fırat gibi.

Bugün bize demokrasi, insan haklarından bahsedenler orta ya çıkıp da ‘Demokrasilerde ağalık, beylik olur mu!’ hiç demez diyemez. Çünkü kendileri de bu sistemin bir parçasıdır.

Cumhuriyet kurulalı 87 yıl olmuş, ama hala ağalar ağa, beyler bey, mirler mir, şeyhler şeyhtir, geri kalanlar ise köylüdür, köylü kalmış, işçi kalmış ve hiç ‘hak ve söz sahibi’ olamamıştır.

Şanlı Urfalıların deyimiyle ‘Maraba’ kalmış, yani ağanın yanın da çalışan amele olmuştur. (...)

KÜRTLER TÜRKMÜDÜR

Kürtler ayrı bir millet midir?

HAYIR! KÜRTLER AYRI BİR MİLLET DEĞİLDİR...

Ya nedir?

KÜRTLER DE, AZERİLER, TÜRKMENLER, KAZAKLAR, KIRGIZLAR, ÖZBEKLER VB. GİBİ TÜRK MİLLETİNİ TEŞKİL EDEN ÜYELERDEN BİRİDİR... KÜRTLER DE TÜRK’TÜR... HEM DE EN AZ AZERİLER, TÜRKMENLER, KAZAKLAR, KIRGIZLAR, ÖZBEKLER VB. KADAR VE GİBİ, KÜRTLER DE TÜRK’TÜR.

Bunları niçin yazıyorum?

Senelerdir süregelen: “Kürtler, Türk değil, ayrı bir millettir.” ihanetine son vermek için. Milliyetçiliği anlayamamış bazı milliyetçiler de: “Kürtler, Türk’tür. O halde Kürt yoktur.” Yanlışına düşmüşlerdir. Onlara da, buradan gerçek tarihi öğretilmek için.

TÜRK; büyük ve ulu bir çınarın gövdesi gibidir.

Yani;

Saka’lar, Hun’lar, Avar’lar, erkes’ler, Cücen’ler, Hazar’lar, Göktürk’ler, Uygur’lar, Karahanlı’lar, Karahitaylı’lar, Akkoyunlu’lar, Karakoyunlu’lar, Türkış’ler, Oğuz’lar, Onoğuz’lar, Dokuzoğuz’lar, Salur’lar, Bozok’lar, Üçok’lar, Kuman’lar, Kırgız’lar, Karluk’lar, Karaçay’lar, Çuvaş’lar, Özbek’ler, Türkmen’ler, Azeri’ler, Kazaklar, ”KÜRT’ler” ve diğer Türk boyları; büyük ve ulu Türk ınarının, büyük veya küçük dallarıdır.

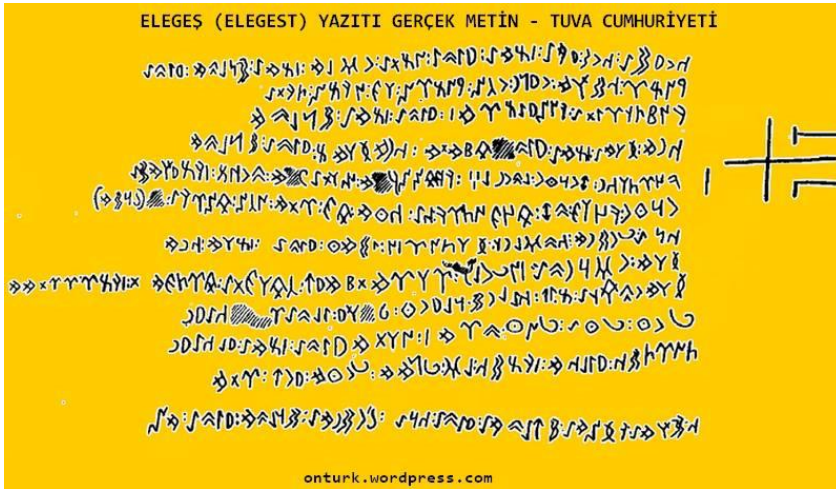
”Kürtler; Türk Milleti’ni meydana getiren üyelerden biridir. Türk Milleti’ni oluşturan diğer herhangi bir üye kadar, Kürt’ler de gerçektir ve onlar kadar Türk’tür” denmiş olsaydı, bugün Türk Milleti’nin, ”Kürt Milliyetçiliği” diye bir sorunu olmazdı.

Peki, Kürtler’in, Türk soyundan olduklarını nereden biliyoruz? Kürtler’in, Türk soyundan olduklarına dair bilimsel bir kanıt var mı?

Var! Orhun Abideleri’nden 1250 yıl önce, Göktürkler devrinde taşlar üzerine kazınmış, Türk tarihi demek olan Yenisey Yazıtları’ndan biliyoruz. Yenisey Yazıtları’ndan, Elegeş Yazıtı denilen mezar taşındaki Göktürke yazıda şöyle denilmektedir:

“Ben, bey olduğum için Kürt ilinin hanı Alp Urungu’nun altın okluğunu belime bağladım. Otuz dokuz yaşımda, yurduma

doymadan, mavi semâdan, güneşten, aydan, eşimden, oğlumdan, sizlerden ayrıldım.”

Yenisey Yazıtları’ndaki bu ifade, iki şeyi kanıtlamaktadır: Kürtler, bütün diğer Türk boyları gibi yaşamış ve yaşamakta olan bir topluluktur. Kürtler de, Türk’tür! Nereden belli?

Adı geçen kişinin, bey olabilmesinden belli. Çünkü, o zaman lar, Türk olmayan hiç kimse bey olamazdı. Zaten MUSTAFA GÖKMEN de, ”Eski Türk Kitabeleri” adlı kitabında: “Bu kitabeden, Kürtler’in de, Orta Asya’dan gelme bir Türk boyu olduğu kesinlik kazanıyor” diyor.

Kanıtlamaya devam ediyoruz...

KÜRTLER, TÜRK SOYUNDAN MI?

Prof. Dr. M. Fahrettin KIRZIOĞLU; ”Kürtler’in Türklü’ğü” adlı kitabının değişik yerlerinde şöyle yazıyor:

“Bizim araştırmalarımıza göre, M.Ö. 7. Yüzyılda, Orta Asya nın doğusuna egemen Hunlar (Hiyung-nu) kolundan gelip, Tanrıdağlar bölgesine yerleşerek burada Karluk ve Abdal/ Haptal (Heptalit) adıyla tanınan Oğuzlar’a karşılık; Saka(İskit)

birliği içindeki Oğuzlar'ın karlı-dağ/yaylak bölgelerinde yaşıyanlarına, Kürt ve bunun benzeri adlar verilmiştir. Yani, Karluk/Abdal urukları, Hunlar kolundan olup; Kürtler ise, Sakalar (İskitler) topluluğundaki yüce dağlar bölgesinde yaşıyan Oğuzlar'dandır.”

“100. Doğu boylamı bölgesinde, Yenisey-Kürtleri'nden ve 1300 yıldan önce kalan Elkan Alp Urungu'nun yazılı mezar taşında, zengin hayvan sürülerinden de bahsediliyor ve buradaki Kürt adlı güçlü uruğun, Türk soyundan olup, Türkçe konuşup yazdığı gösteriliyor. Asya'nın bu kadar doğu ve kuzey kesimine, eskiden hiçbir İran'lı veya Aryanî kavim gelmemiştir. Yenisey başları, Türklerin anayurdunun kuzey doğu kesimidir.”

“1597'de, Bitlis'te yazılan ilk Kürt tarihi, Farsça Şerefnâme de; Dicle Kürtler'i sayılan Kürmançlar'ın, Oğuzlardan geldiği, Millî Kürt destan ve ananelerinden alınarak, şu dört kanıtlarla belgelenmiştir.”

* Kürtler, Cen Tâifesi'ndendir. (Yani; Selçuklu, Akkoyunlu ve Osmanlı soy kütüklerinde, onların atalarının geldiği Çin/Doğu Türkistan ülkesi halkından; Karahanlılar, Gürcistan daki Orbelliler, Ahlat, Muş, Bitlis, Bingöl bölgelerindeki Mamık ve Konak Kardeşler uruğu/, Karakoyunlular gibi, Kürtler de, Çin'den gelmedirler.)

* Bütün Kürtler; Bokth ile Beçen (Peçen) adlı iki kardeşten türemişlerdir. (Yani; bütün Dicle Kürtler'i/ Kürmançlar, 12 boy Bozoklar ve 12 boy Üçoklar koluna ayrılan 24 Oğuz boylarının, Üçoklar/İçoğuzlar kolundan. Bokhtşn=Bokhtlara adını veren Bogduz ile, Becenevi/Peçenek'e adını veren Beçen'den türeme sayılırlar.)

* İslâmdan önceleri, Kürtler; Türkistan'ın ulu kağanlarından Oğuz Hanlılar'a tâbi olup, onların soyundandırılar. Dede Korkut Oğuznâme'lerindeki; kütük ve bilgilere uyan ve Kürt Oğuznâmesi sayılan bir millî destanın özetini de şöyle veriyor: “Oğuz Han(lılar) uzaktan duyup öğrenerek, İslâm dinini

benimsediklerini arz eylemek üzere, (622-632 arasında) Hazreti Muhammed'e, elçi olarak, Kürtler'in Elbeğisi (sülâlesinden), Bogduz-Aman adlı korkunç görünüşlü ve dev yapılı birisini gönderdiler. Bu korkunç yüzlü elçi de, uruğunu ve boyunu soran Hz. Peygambere: "Kürtler tâifesindenim" dedi."

Antropoloji, insanın gövde ve dış yapısını, bilhassa kafatasını inceleyerek, soyu ve kökünü araştırıp, ortaya çıkarmaya yarar.

Bu bakımdan Kürtlerin de, bütün Türkler gibi, % 85'ten çoğu yuvarlak başlı (braki-sefal) olup, uzun başlı (doliko-sefal) değildirler. Ancak, orta başlı (mezo-sefal) ve uzun başlı (doliko- sefal) tipteki Kürtlerin sayısı % 15 olup, bu nispet Batı Türkistan ve Türkiye'deki Türkmenler ile Yörüklerde de görülmektedir.

Kürtlerin Türkmen tipinde olduklarına V. MİNORSKY'de 1927 yılında İslâm Ansiklope disine yazdığı Kürtler makale sinde işaret etmiştir."

"Biz de, antropolojinin inceliklerini bilip gözetmeye gerek kalmadan, bu gerçeği gözümüzle görmüyor muyuz ?

Bir sosyolog olarak Ziya GÖKALP diyor ki, Kürtler ile Türkler deki bu dış görünüş ile gövdedeki benzerlik, ruh ile duygu larda da birlik ve aynılığın delilidir.

Kısacası, kafatası, yüz çizgileri, boy-pos ve gövde yapısı bakımlarından Kürtler uruğundan olanlar ile, Ortasya Türkmenleri ve Azerbeycan ile Türkiye'deki Yerli, Terekeme, Karapapak, Yörük, Tahtacı, Mavâlı, Manav, gibi türlü uruk ve boy adları ile tanınan insanlar arasında, bir fark ve ayrılık yoktur."

Dr. Mahmut RİŞVANOĞLU, Doğu Aşiretleri ve Emperyalizm isimli kitabında, F. KIRZIOĞLU'nun yazdıklarının hemen hemen aynısını yazdıktan sonra, şunları ilâve ediyor:

“İnsanların gövde ve dış görünüşteki yapılarını ve bilhassa kafataslarını inceleyerek, soyları ile kökenini araştırıp ortaya çıkaran antropoloji, bu yönden müspet bir ilim koludur.

Turanî ırkından gelen bütün Türk uruklarının antropolojik tetkiklerinde kafataslarının yüzde 85 nisbetinde yuvarlak başlı (brakisefal) olarak tespit edilmiştir.

Kürmanç ve Zaza Türklerinde de kafa yapıları yüzde 85 yuvarlak başlıdır. Halbuki Aryanî ırka mensup olanlar, uzun başlı (dolikosefal)dırlar. Ancak, ikisinin arası bir baş yapısı (mezzo sefal) ve uzun başlı olarak da Türklerde yüzde 15 kadar olup, bu nispet Kürmançlar, Zazalar ve Batı Türkistan ile Türkiye'deki Türkmanlar ve Yörüklerde de aynı görölmektedir.

“Büyük Türk düşünürü Ziya GÖKALP, bir yazısında: Bir köylü Kürt ile Türkmen'i konuşmadıkça dış görünüşlerinden birbirini ayırd etmek imkânsızdır, demektedir.”

Millî mücadele sırasında emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hizmet eden bazı hainler gibi, Dr. Şükrü SEKBAN da İngiliz emperyalistlerinin haince emellerine önceleri hizmet etmiş, gerçek dışı yayınlar yaparak uzun zaman faaliyette bulunmuştur.

Bu arada Irak'ta Süleymaniye'de doktorluk ederken bazı müşahedeleri de olmuş ve 1933 senesinde çıkardığı La Question Kürds adlı eserinde (Kürt Sorunları) Kürmançların antropolojik vasıflarının Türkmenlerle bir olduğunu şöyle belirtmektedir: Operatör olarak on yıl Irak'ın Kerkük ve Süleymaniye şehirlerinde tabiplik yaptım. Bu sırada Kürt mü Türkmen mi olduğunu asla ayırt edemezdim, diyor.

Daha sonra da gerçekleri gören Dr. Şükrü SEKBAN bey, Kürtlerin kökeni hakkındaki emperyalist görüşlerin bu iki Türk uruğunu parçalamak için ortaya atıldığını ve bu şekilde kendilerinin emperyalist plânlarına alet edilmek istendiğini yukarda bahsettiğimiz kitabında açık olarak izah etmiş; Fransa'da hastalandığında ben öz vatanıma götürün diyerek,

Türkiye'ye gelmiş ve burada vefat ederek defnedilmiştir.

Bu konuda, Prof. Dr. Aydın TANERİ ise, Türkistanlı Bir Türk Boyu Kürtler, adlı kitabında şöyle diyor: “Konuya ırk görüş açısından baktığımızda Kürtler de diğer Türk boyları gibi Orta Asya menşelidirler, Turanî bir kavimdirler ve ancak Türk ırkından olabilirler. Bu konuda görüş getirenlerce kesin teşhis konulamamasının sebebi, böyle bir ırk tipinin zaman ve mekân bakımından çok uzaklarda, Orta Asya'da, hiç değilse bin beşyüz sene evvel geride kalmış olmasıdır.

Bu bakımdan, Türkmen ve Kırgız, Özbek v.b. diğer Türk boy ları ile karışarak Türk Milletini meydana getirmiş olan Kürt lerin Türkler ile aynı ırktan olmadıklarını göstermek için har canan gayretler boşunadır. Kaldı ki, saf ırk olmadığı, olmaya cağı da açıktır. Irkçılık da çağ dışıdır.

Ayrıca bugünkü yurdumuza çok uzak bir coğrafi bölgeden Orta Asya'dan geldik. Orta Asya'dan sonra, İslâm döneminin ilk yarısı olan Selçuklu dönemini, merkezi İran olan çok geniş bir alanda ve Anadolu'da Osmanlı dönemini merkezi İstanbul olan, Anadolu, Rumeli, Suriye, Irak, Mısır vs. gibi çok dağınık ve değişik coğrafi bölgelerde geçirdik.

Bugün ülkemizde Türkler bölge bölge, ayrı ayrı özellikler gösterirler. Nitekim Rumeli Türkü ile Azerbaycan Türkü, Ege Türkü ile Doğu Anadolu, Orta Anadolu Türkü, Karadeniz bölgesi Türkü ayrı özellikler gösterebilirler. Hatta yakın komşu olan Doğu Karadeniz, Batı Karadeniz farkı dahi vardır.”

KÜRTLER TÜRKÇE Mİ KONUŞUYOR?

Bu soruya, yukarıda faydalandığımız ilim adamlarının bu konudaki görüşlerini, özetleyip aktararak cevap verebiliriz, fakat, bütün bu âlimler birbirlerinin yazdıklarından habersiz ya da habersiz olarak, hemen hemen aynı şeyleri yazmışlar

dır, bu sebeple, bir tekrara düşmemek için, sadece, Dr. Mahmut RİŞVANOĞLU'nun Doğu Aşiretleri ve Emperyalizm isimli kitabında yazdıklarını vermekle iktifa edeceğiz.

Dr. Mahmut RİŞVANOĞLU, şöyle yazıyor: “İranlıların 300 yıllık sosyo-kültürel tesirlerinin izlerini göremeyen ve görmek istemeyen, gerçek bir tarih ve dil bilgisinden yoksun Türk-İslâm düşmanı emperyalist güçlerin piyonu haline gelmiş bazı kimseler, temelsiz yayınları ve propagandaları ile Oğuz-Kürt'lerin İranî bir dil konuştuklarını (söyleyerek), bu yönden de Kürtleri ari bir ırk olarak görmeye çalışırlar.

İlk bakışta Acemceyi andırır gibi görünen bu dil hakkında Türk düşmanı Rus akademisyeni V. MİNORSKY bile, “Kürtçe nin kökeni Farsçadan ayrıdır, demek zorunda kalmıştır. Yine devamla, batı Farsça ile doğu İranca arasında da farklılık gösterir. Bu karışıklık ve bugünkü lisanlarında birbirine yabancı unsurlar bulunmasına rağmen Kürtçe Farsça'dan tamamen ayrı bir şekil göstermektedir, diye söylemektedir.”

Dil bakımından:

Edip YAVUZ Bey (Tarih Boyunca Türk Kavimleri adlı kitabında): Kürtçe'nin, ana kuruluşu bakımından, Türkçe'nin aynısı olduğunu, tümce kuruluşunda önce özne, sonra tümleç ve eylemin de en sonda bulunduğunu ve dilde de Türkçe sözcüklerin çoğunlukta olduğunu belirtmektedir.

Buna örnek olarak E. YAVUZ Beyden, bir Zazaca (Guranca), bir de Gurmança yani Kurmanço olarak iki cümle alarak çözümleyelim.”

“Hel-Ocağı Seyyid-i tu sero-perora gero (Bu bir Zazaca duadır)

“Seyit ocağının kartalı senin başına kanatlarını gersin demektir.”

“Özne: Seyit ocağının kartalı. Tümleç: Senin başına kanatlarını. Fiil: Gersin.”

“Sözlerden Hel-Ocak, Ger Türkçe. Tu, Ser (Baş), Perora (Kanatlar) Farsça olup, eski Osmanlı Türkçe'sinde de kullanılan sözlerdir. Seyit sözü Müslümanlarda kullanılan ve Hz. Hüseyin'in soyundan gelenlere verilen isimdir.”

“Kurmanço'da da aynı durum mevcuttur. Nazımda bile yine özne evvel fiil sonra gelmektedir. Şu nazıma bir göz atalım:”

“Ji Kürt pirsine rikne islame çine?
Gotiye: Sevmu salat, hacü zekât
Se resek fişek u tufengk zoldat.”

“Yani; Kürde sormuşlar İslâmın rüknü nedir? Cevap veriyor: Oruç ve namaz, Hac ve zekât. Üç bağ fişek ve asker tufengi.”

“Burada da Kürt özne, pirsine (sormuşlar) fiil, rikne İslâme (İslâmın rüknü) tümleç, çine (nedir) fiil. Bu da bize, kelimeler ne olursa olsun Kürdün de konuşurken Türk olarak düşündüğünün bir belgesi olarak görünmektedir.”

“Kelimelerin kökenine gelince, pirsine Farsça kökten bozma se yine Farsça, rükünden riken ile savm, salat, hac, zekât Arapça, fişek, tufeng Türkçedir. Gördüğümüz gibi kuruluşu tamamen Türkçe olan bu yazıda, kelimeler tıpkı Osmanlıcada olduğu gibi her milletten alınmış sözlerle doludur.

Sözcüklerin kökenine gelince; Saint Petersburg Akademisi nin yayımladığı, 8528 sözcüklü Kürtçe-Rusça-Almanca sözlükte: 3000 öz Türkçe sözcük, 2000 Türkçeleşmiş sözcük, 1240 Zint, 1030 Türkçeleşmiş Farisî, 370 eski Pehlevî, 300 yerel Kürtçe, 108 Gildani ve 60 Kafkas Türkçesi'ne (Azeri, Çeçen, Çerkes) ait sözcükler vardır.

Sözlüğün, Türkçe'ye çevirisini yapan, Şerefhan'ın akrabası Bitlisli bir kişidir. Burada, Kürtçe diye gösterilen 300 sözcüğün, 107'sinin dağ ve yayla isimlerine ait Türkçe sözcükler den alındığı, yani Türkçe olduğu görülmektedir.

Bu durumda, Kürtçe'yi oluşturan 8500 sözcüğün, 5080 kadarı tamamen Türkçe'dir. Osmanlı ve Selçuklular'ın kullandıkları sözcükleri de kökenine göre ayırsaydık, bundan farklı bir durumla karşılaşmayacaktık.

Kürtçe'ye de; Farsça'dan, Arapça'dan geçmiş sözcükler vardır. Nasıl ki, Selçuklular'ın; sarayda, dergâhta, divânda, Farsça; Osmanlılar'ın da, Farsça, Arapça ve Türkçe karışımı bir dil konuşmaları, onların Türklüğü'nü inkâr ve kayıp ettirmezse, yine diğer dillerden sözcükler almış olan; Kürmanç ve Zazalar'ın da, Türklüğü ve Oğuz soyundan geldiği inkâr edilemez.

Buna göre; ırk(soy) özellikleri gibi, dilleri de; Kürmanç ve Zazalar'ın, Oğuz soyundan gelme Türkler'den olduklarının bir belgesidir.

KÜRTLER'de, Oğuzlar'ın izlerinden üç özellik yaşamaktadır: Kaşgarlı Mahmud'un belirttiği gibi, Türk dilindeki dokuz sesli ve öteki sessiz harflerin diğerlerini, Kürtler'de de görmekteyiz. Türkçe'de olmayan sesler, Kürtçe'de de yoktur.

Oğuzlar'la, Kıpçaklar'ın kelime başlarındaki, Y seslerini yutarak konuştuklarını, Kaşgarlı Mahmut, Divanı'nda belirtmek tedir. Kürtler de, Oğuzlar gibi bu özelliği yaşata gelmişlerdir.

Yine, Divan-ı Lûgat'it Türk'de, Kaşgarlı Mahmut diyor ki: "Oğuzlar, bâzen kelime başlarına Kh sesini katarak söylediklerinden, benim atalarımın bey ve kumandan anlamının daki ünvanı olan, Arapça amiri de, Khamir biçimin de söylerler.

Bu özellik de, bugün, Kürtler'de yaşamaktadır. Hem soy hem de dil konusunda verdiğimiz bu kanıtlar, Kürtler'in de, Türk soyundan geldiğini kanıtlamaktadır.

Ancak, hemen belirtelim ki, bugün Doğu Anadolu'da yaşayan kardeşlerimiz, bu Kürt boyundan bile değildirler, doğrudan

doğruya Oğuz çocuklarıdır.

Selçuk Bey, Alparslan, Osman ve Orhan Bey'ler ne kadar Türk iseler, onlar da o kadar Türk'türler, Karakoyunludurlar, Akkoyunludurlar, Göçer ve Yörüktürler... Buraya gelmişken, bu konuda eski Van Milletvekili merhum İbrahim ARVAS'ın bir hatırasını nakletmek isterim. Diyor ki:”

“Bendeniz Şemdinan Kaymakamı iken, Gerdi Aşireti Reisi OĞUZ BEY'e sordum: Bu ad Türk adıdır, sana nereden gelmiş

Cevaben dedi ki, bendeniz YİRMİBİRİNCİ OĞUZ'um; bizdeki an'ane(Gelenek), baba, kendi evlâdına kendi babasının ismini verir ve böylece silsile ile devam eder.

İbrahim Arvas, yazısını şöyle bitirir: Maalesef OĞUZ BEY bir kelime Türkçe bilmiyordu. Amcası KILIÇ BEY de öyle ve KOÇ BEYİ kabilesinin reisi Mehmed Emin de böyle idi. Tamamı Türk olan bu muazzam kütleyi, Türk harsı ile yetiştirmek ve Türk dilini öğreterek vaziyeti asliyesine irca etmek idare âmirlerimize düşen büyük vazifedir.”

“Gerçekten de, Doğu Anadolu'da yolun gitmediği, okulun girmedikleri yerlere daha çok Fars dili, kısmen de Arap dili girmiş, Türk kültür ve dilini yenik düşürmüş ve OĞUZ BEY'ler Kürtleşmiş bulunuyor. Aksine, yol ve okul ulaştırabildiğimiz Doğu Anadolu havzaları Türklüklerini korumuş bulunmak tadırlar.”

Son olarak;

**Büyük Türk Milliyetçisi ve düşünürü Ziya GÖKALP;
“KÜRTLERİ SEVMEYEN BİR TÜRK VARSA TÜRK
DEĞİLDİR, TÜRKLERİ SEVMEYEN BİR KÜRT VARSA
KÜRT DEĞİLDİR” derken,**

**Ülkücü Hareket'in merhum Başbuğu Alparslan TÜRKES
ise; “BİZ NE KADAR TÜRK İSEK, KÜRTLER DE O KADAR**

TÜRK'TÜR. ONLAR NE KADAR KÜRT İSE BİZ DE O KADAR KÜRT'ÜZ" diyor.

Ülkemizin maruz kaldığı küresel etnik ameliyatın maskesini indiren, Kürtçülük dayatmasının şifrelerini çözen, son derece önemli bir çalışmayı dikkatlerinize sunuyorum

Evliya Çelebi 15 AYRI LEHÇE saymıştır. V.MİNORKSKY de FARŞÇA'dan FARKLI özellikler gösteren BİR ÇOK LEHÇE'den söz eder.

Alman Prof. De Groot en az "1300 yıl öncesine ait GÖKTÜRK ve UYGUR TÜRKÇESİ'nden 532 kelimenin bugün "Kürtçe" diye bilinen ağızlarda hâlâ kullanılmakta olduğu"nu tesbit etmiştir.

Kürt ayırımcılar buna karşılık TDK Sözlüğünü ele alarak Türkçe sayılan pek çok kelimenin de Arap-Fars-Latin kaynaklı olduğunu gösterirler. Ama önemli olan kelimeler değil, dil yapısıdır.

TÜRKÇE yabancı kelimeleri dahi kendi dil yapısı içinde kullanır. Yani "nev'i şahsına münhasır (kendine özgü)" bir dil yapısı vardır!..

Kürtçe öyle mi?.. Hayır. Pek çok lehçenin birbirini tutan bir grameri yoktur. Kaldı ki, Kürtlerin çoğu, o Kürtçe olduğu iddia edilen 20.000 kelimenin büyük kısmını hayatlarında bir kere bile duymamışlardır, hiç kullanmazlar!..

Öte yandan bu kişilerin konuşma tarzı, vurguları, kelimeleri telaffuz edişleri hep ORTA ASYA TÜRKLERİ'ne, özellikle ÖZBEKLER'e ve TACİKLER'e benzer. Kürt ayırımcılar hele bir o diyarlara uzansalar, kendilerini hiç te yabancı bulmayacaklardır!..

Öte yandan ilk TÜRKÇE sözlüğün neredeyse 1000 yıl önce

Divan-ı Lugat-ı TÜRİK olarak Kaşgarlı Mahmud tarafından hazırlandığı unutulmamalıdır. Ve bu sözlük tümüyle TÜRİK ÇE kelimelerden oluşur. Ayrıca Ali Şir Nevai'nin "TÜRİKÇE'nin Farsça'dan dahi üstün olduğu"nu oraya koyan 500 yıl önceki eserleri mevcuttur.

Nikitine'e göre, "Kürtçe'nin Hint-Avrupaî (Aryan) bir dil olduğu" tartışmalı olup, mutlak bir kabul değildir!.. Gürdal Aksoy ise, "Aryan" tabirinin Avrupa burjuvazisi tarafından uydurulmuş bir kavram olduğunu "su götürmez bir gerçek" sayar!.. (Kürt Dili ve Söylenceleri, sf. 148)

Bu "aryan" tezini Maurice Duvarger, "saçmalık" olarak niteler ve: – "Adı var kendi yok bir dille tanımlanan; bu adı var kendi yok halk topluluğunu bir çok sözde bilgin bir yere yerleştirmeye çalıştı. Vardıkları sonuçların birbirini tutmazlığı, bunların saçmalığını da açıkça ortaya koymaktadır," der ve, Aryan (Hint-Avrupaî) toplulukların bu tutarsız bilginler tarafından Hindistan'dan Kuzey Afrika'ya, Macaristan'dan Baltık bölgesine kadar 8 ayrı "çıkış noktası" gösterdiklerini belirterek saçmalıklara örnek diye verir!

F. Rödiger ve A.F. Pott "Kürtçe'nin KALDECE (SAMİ) ile ilgili sinin olmadığını, bu dilin İran menşeli olduğu"nu ileri sürerler.

Prof. Vladimir Minorsky Kürtçe'yi Kuzey-Batı İran dillerinden biri kabul eder. Ancak bugünkü Farsça'dan ayırır. Kürtçe'nin BAŞKA bir kökenden gelmesi gerektiğini ileri sürer!. Farkları şöyle sıralar: – Telâffuz farkları, – Şekil Farkları, – Nahiv (cümle yapısı) farkları, – Kelime farkları, – Ses değişimleri farkları. Bu büyük farklardan sonra, Kürtçe eğer SAMİ değilse, eğer FARS (HİNT-AVRUPAİ) değilse, başka ne olabilir?..

Tabii ki, URAL-ALTAY kökenli!.. Kürtçe ağızlar şöyle sıralana bilir: Kırmanç: Büyük Zap Suyu'nun Dicle'ye bağlandığı noktadan yukarıya, Zap Suyu boyunca, Urumiye Gölü'ne

kadar çizilen hattın yukarısında kalan bölgede konuşuluyor. Soranî: Bu hattın altında Irak ve İran'da konuşuluyor.

Soranî ile Kırmanç dilbilgisi arasındaki fark, İngilizce ile Almanca arasındaki fark kadar büyüktür. Ancak kelimeler Felemenkçe ile Almanca kadar yakındır.

Her iki ağız da köyden köye fark gösterir. Samandağ'la Kirmanşah arasındaki Kürtler, bugünkü Farsça'ya yakın bir dil konuşur. Zazaca : Sivas-Erzincan-Malatya-Diyarbakır-Bingöl dairesinde konuşuluyor. Gurânî : Halepçe'nin karşısında İran'da, ve Haningi'nin karşısında İran'da küçük birer dairede konuşuluyor.

Zazaca ile Gurânî birbirleriyle bağlantılıdır. Bu da Zaza ve Gurânîler'in aynı ortak kökten geldiğini, muhtemelen Hazar Denizi'nin güneybatı yakasındaki Deylem ve Gilan taraflarından olduklarını gösterir.

Bu yüzyıla kadar Süleymaniye bölgesindeki bazı köylülerin "Gurânî" olduğu, ve bölgedeki Kürtler'den farklı olduğu kabul edilirdi. Gurânî halkını, Gurânî konuşanları ve bu köylüleri aynı kökten kabul etmek şüphelidir.

Yazar David Mc Dowall, Zaza ve Gurânîler'in Kırmanç ve Soranîler'den önce Zagros bölgesine geldiğini öne sürüyor. Güney-Doğu Lehçeleri: Bu başlık altındakilerin küçük bir kısmı Haningin-İran sınırı arasında Irak'ta, ve Halepçe-Haningin-Kirmanşah-Sananda dairesinde konuşuluyor.

Zazaki'nin Kırmanç veya diye Kürt ağızlarından tamamen farklı olduğu ise V. Minorsky, Prof. Haddank, Prof. David Mac Kenzie, Ingmar Sauberg, Terry L. Todd, W.B. Lockwood, T.M. Jhonstone ve Prof. Dr. Gouchie Kojima kesin bir dille ifade edilmiştir.

Yani armutlar ile elmalar toplanıp "kürtçe" sayılamaz!.. Ne var ki, echel-ü cühelâ (cahiller cahili) politikacılarımız, aydınlarımız ve TRT yöneticileri hâlâ Zazaki'yi "Kürtçe lehçe"

diye sunmakta, Avrupa Birliği'nin aynı yöndeki raporlarına sessiz kalmaktadırlar! Kaldı ki, KIRMANÇ kelimesi dahi TÜRKÇE kökenlidir!..

KIRMANÇ, KURMANÇ, GURMANÇ diye geçer, KUMAN TÜRKLERİ ile bağlantısı bir yana; KURMAN kelimesi Divan-ı Lugat-ı TÜRKE'de "gedelgeç, yay konan kap, yaylık" (OĞUZ ve KIPÇAK lehçeleri) anlamına geldiği belirtilir.

Ayrıca KURMAN büyük bir TÜRK boyunun adıdır. (Macar bilim adamı L. Rasonyi, Dünya Tarihinde TÜRKÜK, sf. 139,148) KAZAK ve KIRGIZLAR'ın CAPPAS ve MASKAR kollarından birer boyun adı da KURMAN'dır... Yani iki KURMAN oymağı ORTA ASYA'da, bir KURMAN-Ç boyu da ANADOLU'dadır!..

KÜRTÇE aslında "DİLLER KARIŞIMI BİLE OLMAYIP, KELİME LER KARIŞIMI BİR AĞIZ"dır!... Özellikle Kırmançça kelimeler büyük ölçüde TÜRK yapısı üzerine kurulmuştur. KÜRTÇE ASLINDA, ESKİ TÜRK LEHÇELERİNDE KAYBOLMUŞ KELİMELERİ ÇIKARMAK İÇİN BULUNMAZ BİR HAZİNE'DİR!. Mesela, Pülümür'de kış mevsimine doğru açan bir çiçeğe, yöre halkı KARBELİK der. Bu sözü Kürtçe sayar. Halbuki KAR'ın yağaacağını BELLİ eden bu çiçeğe, bundan uygun TÜRKÇE bir ad olabilir mi?..

Bazı Kürt oymaklarının öz-be-öz TÜRKÇE adları da müslümanlığı kabul etmelerinden sonra değişmiştir. HALDİ-HALİDİ, CAFARLI-CAFERİ, (ABAZA) ABHAS-ABBAS, KURİS-KUREYŞİ, HASARENLİ-HASENANLI gibi... V. MİNORSKY, "KÜRTLERİN İRANİ SAYILMASI, İRKİ OLMAKTAN ZİYADE; DİL VE TARİH MÜTALÂALARINA DAYANMAKTADIR.

Kürtlerin merkezi sahaya yerleşmeden evvel, oralarda isimleri kendilerinininkine benzeyen, fakat başka menşeli KARDU adlı bir kavim yaşamış olduğu ve bunların SONRADAN İran menşelilerle KARIŞMIŞ olduğunu ileri sürmek mümkündür," der.

Bu ifade dahi Kürt bölücülerin sahiplenmeye çalıştığı KARDU LAR 'ın KÜRT olmadığını, KÜRTLER'İN DE İranlı, yani ARYAN OLMADIĞINI göstermektedir.

Ayrımcılar “kürtçe”yi ayrı bir dil gibi yutturmak isterler. Halbuki TEK bir “kürtçe” olmadığı gibi, hiç bir “kürtçe” ağız da yazıya geçmiş değildir!.. (Bakınız: GOİCHİ KUJİMA) Kürtçe denilen ağızların pek çoğunda gramer TÜRKÇE'yi andırır...

Mesela cümlede öğelerin sıralanması çoğu zaman TÜRKÇE gibi ÖZNE + TÜMLEÇ + YÜKLEM şeklindedir. Hint-Avrupai dillerdeki gibi ÖZNE + YÜKLEM + TÜMLEÇ şeklinde değildir.... Bu da bizim uydurmamız değil, bilakis Kürtçülerin yayınlarında yer alan hususlardır. Örnekler:

Kürtçe; Ez it we re dibejim Min jı wi re da ...
Türkçe; Ben ona söylüyorum ... Ben ona verdim ...
İngilizce; I am telling him ... I gave it to him ...
Kürtçe; Min sev heye ... Ez dewlemend bum ...
Türkçe; Benim elmam var ... Ben zengin idim
İngilizce; I have an apple ... I was rich ...

Bu örnekler Hint-Avrupaî olduğu iddia edilen “kürtçe” cümlelerin nasıl TURANÎ bir gramer yapısına sahip olduğunu göstermektedir. Kürtçe denilen şahıs zamirlerinden ilki EZ, Farsça gibi görünür ama aslı ÖZ'dür.

ORTAASYA'da TÜRKLER “ÖZÜM KIRGIZ” der... Bu ifadenin EZ KIRMANÇ IM ile yakınlığına dikkatinizi çekeriz. İkincisi MİN'dir ki, ANADOLU TÜRKÇESİ'nde BEN, Azeri lehçesinde MEN şeklindedir. ORTA ASYA'da kullanılır. Birinci şahıs takısı yukarda görüldüğü gibi değişmemiştir bile!... Azeri'nin MEN TÜRKEM demesi ile, ayrımcının MIN KIRD IM demesi arasında ancak ağız farkı vardır!.. Denizli ağzında MUSTEFALİ (Mustafa Ali) bile daha fazla farklılık gösterir!..

Öte yandan ORTA ASYA'da Kürt kelimesi KURT veya KIRT olarak kullanılır. Bir TÜRK boyu olan BAŞKIRTLAR gibiler...

İkinci şahıs TU veya TE'dir ki, SEN'den bozma olduğu ortadadır... Üçüncü şahıs EW'dir. "W" harfinin V'den farkı; birincinin ağızı "O" der gibi yuvarlattıktan sonra telaffuz edilmesidir ki, TÜRKÇE'de TAVUK derken çıkar... Böylece EW'in aslında EO olduğu ve "O" kelimesinden bozma olduğu görülür!...

Şu halde sıralarsak MİN-TE-EW, BEN-SEN-O'dan başka bir şey değildir!... (Bak: Kürtçe Gramer, yazarı Dr. Kamuran Ali Bedirhan, Deng Yayınları, 1991... Bu sözde Kürtçü ayırıcı yazarın adı bile Türk'tür. Han ünvanını Türkler'den başkası kullanmaz!)

"Kürtçe" ağızların İran'la olan bağlantısına gelince Pers, Sasanî dillerinde, diğer Aryan dillerde de Kürt kelimesi yoktur. Med dilinde de yoktur... Arapça'ya ise sonradan girmiş olup, Etrak (TÜRKLER) gibi çoğul haliyle Ekrad olarak alınmıştır.

En eski devirlerden beri göçebe-konargöçer anlamında kullanılmıştır. Yani Kürtler İranlılardan etkilenmişlerdir, bazı Fars kökenli Kürt aşiretleri vardır ama; köken olarak tümüyle onlara bağlı değildir.

451 yılında Kafkasya üzerinden Mugan'ın güneyinde yerleşmiş olan Akhun TÜRK topluluklarından, 12. yüzyılda Harzemşahlar döneminde MUGAN TÜRKMENLERİ olarak bahsedilmektedir.. Bu TÜRKMENLER Arap kaynaklarında Ekrad-ı bi-iskan, yani yerleşik olmayan Kürtler olarak geçer.

Açıkça görülmektedir ki, Arap kaynakları henüz yerleşik hayata geçmemiş ve belki de müslüman olmamış TÜRK boylarını ayırt etmek için Ekrad ifadesini kullanmaktadırlar...

Çünkü göçebe de olsa müslüman Türkler'e TÜRKMEN adı verilmesi de bu dönemdedir. Böylece GURTİ-KARDU gibi yakıştırmaları bir kenara bırakırsak; ilk defa bir BOY olarak Kürt adına ORHUN kitâabelerinde rastlıyoruz...

Bu uruğun GÖKTÜRK diye bilinen devletin içinde ve diğer TÜRK boyları arasında yaşadığı ve liderinin adının ALP URUNGU olduğu tartışma götürmez.(Bakınız: ELEGEŞ ANITI, ORHUN KİTABELERİ Herat'tan üç fersah yukarıda Ulenknışın yaylasının batısında Kürtnişin adında bir köy vardır...

Anadolu Kürtleri o diyara bir sefer yapmadıklarına göre, bu adın yöre Türkleri tarafından verildiği ortadadır. Aslında bunda şaşacak bir şey yoktur!.. Çünkü Kürt kelimesi TÜRKÇE'dir ve zengin mânâlar taşır:

KÜRT : Kar yığını, çığ, bir çeşit kayın ağacı, ayva ağacı
KÜRÜD: Merih gezeğeni (Ayrıca Beyşehir kenarında eskiden göçebe olan Türkmenlerin oturduğu Kürtler köyünde ise “süpürge otu” anlamına gelir.)

KÜRT : kalın kar yığını (Kazak lehçesi)

KÜRTİK: yeni yağmış kar (Kazak ve Tarançi lehçesi) çığ (Sor Lehçesi)

KÖRT : Kar yığını (Kazan Tatar lehçesi) Karların dağlarda teşkil ettiği saçak, kar yığıntısı (Çuvaş lehçesi)

KÖRTÜK: kar denizi veya kar çölü (Uygur lehçesi) kar yığını (Teleüt, Soyon ve Karakırgız lehçesi)

KÜRTKÜ: kar yığını (Karakırgız lehçesi)

KÜRTÇÜK: kar yığını (Yakut ve Çeremis lehçesi) (Kürt Meselesi, M. Şükrü Sekban, 1979, sf.18-19)

Daha da enteresanı, (2001, Mart) STV televizyonunda konuşan ve ülkesini tanıtan Afganistan Büyükelçisi gösterilen filmdeki bir halıyı “KÜRDÎ” diye adlandırdı... Kendisine, “Niye bu halının adı KÜRDÎ?” diye sorulunca, ne cevap verdi, biliyor musunuz?.. – “Çünkü bu tür halılar Afganistan’daki DAĞLI BİR KABİLE tarafından dokunur,” dedi!.. Bu da bizim “Kürt” ifadesinin DAĞLI GÖÇEBELER için kullanıldığı tesbitimizi desteklemektedir. Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu asla bir “Kürt Bölgesi” değildir!..

Bölgede 11. asırdan itibaren devlet kuran Artukoğulları,

Dulkadiroğulları, Akkoyunlular, Karakoyunlular, Saltuk oğulları, Mengüçükoğulları hep OĞUZ boyundandır. Aralarında hiç Kürt devleti yoktur!...

Çünkü devlet kuran yerleşik hayata geçer, yerleşik olanın da Kürtlüğü sona erer!.. Çünkü KÜRTLÜK, DAĞ GÖÇEBELİĞİ DEMEKTİR! Dil farklılığın sebebi, yörenin sarp dağlık olması ve Arap-Acem etkisinin hissedilmesidir...

Kürtçe denilen ağızlarda cümleler Farsça-Arapça kelimelerden oluşsa da cümle yapısı, yani grameri genelde TÜRKÇE'dir!.. Ve bilindiği gibi bir dilin aslını tesbite yarıyan kıstas ta gramerdir!..

Öte yandan, biliyorsunuz, artniyetli Avrupa Birliği'nin baskısı ile bir "kürtçe" yayın furyası başladı. Bu son derece komik ve amaçsız bir faaliyet...çünkü Kurmançça ve Zazaca yapılan bu yayınları dinleyenler Kurmanç ve Zaza grubundan dahi olsa lar anlayamıyorlar.

Mesela Mahsun Kırmızıgül annesinin Zaza olmasına rağmen, yayını anlayamadığını açıkladı!... Çünkü BİR JAPON DİL UZMANININ DEDİĞİ GİBİ 30'a yakın ağız var. İki komşu köyün "kürtleri" bile zaman geliyor, birbirini anlamıyor!...

Sırada "kürtçe" eğitim var!... Avrupa Birliği'nin istediği ve onların bu ülkedeki uşaklarının "başüstüne" deyip hemen yerine getirmeye çalıştığı her "emir" gibi bu hususu da yakında gerçekleştirmek için kolları sıvayacaklardır.

Ama bakın Yalçın Küçük ne diyor: – "Paris Üniversitesi'nde, belki de dünyanın en iyi Doğu Dilleri üniversitesinde, Farisî, Soranî, Kırmançi tahsil ettim." – "Paris'te pek çok Kürt vardı, (ama) sınıflarımda hiç Kürt yoktu!.." – "Bir TÜRK (ben), sevimli bir Japon, Türk Harp Akademisi'ne gelecek bir Fransız yarbay, Paris polis departmanından bir komiser, dedesi Sovyet komünizminin kuruluşuna katılmış, adı Tanya bir İsveçli hanım, üç yıl sınıf arkadaşı olmuştuk." –

“Enstitü’de Kürt öğrenci yok muydu?.. -(El Cevap:) Çoktu!.. Ve bunlar TÜRKOLJİ okuyorlardı!..” (Tekelistan, 2004) Fransa’da Kürtler’e baskı mı var?.. Yok!.. Üstelik yağız bir Kürt delikanlısının azad kabul etmez kölesi ve de metresi Bayan Mitterand başta olmak üzere, tüm Fransa’nın kürtçülüğü, kürt bölücülüğü desteklediği düşünülürse, Yalçın Küçük’ün bu tesbiti ibret vericidir.

“Kürt” tarihçi Celile Celil bunu destekler mahiyette şöyle diyor: “Zazaki ve Kuzey Sorani GÜNEY Kürtçesidir. Benim konuştuğum KUZHEY Kürtçesidir. Bundan başka Gorani var, Lori var, Mukri var... Kurmançi Arap dilinin etkisi altın daydı... Sorani ise Fars edebiyatı(nın)...” (Yeni Ülke Gazetesi, 1992 sayı 28) (24)- Yavuz, Edip; aynı eser.

Bir başka örnek te Kürt ayırımcılar tarafından verilmektedir. Bu kişiler bölgeye sahip çıkabilmek için Nemrut Dağı’ndaki heykellerin ait olduğu KOMMAGENE Krallığı’na bir kulp bulmuşlardır. Sözüm ona bu ad Kürtçe “KONE GİYA = herkesin çadırı” ifadesinde gelmekteymiş!.. (Kafaoğlu, A.Başer -Yücel, Müslim; “Kurtarıcı mı, Masal mı?” Özgür Gündem Gazetesi, 27.7.1992 günlü sayısı)

Anadolu: Bin yıllık yurt mu? Kürtler: Bin yıllık kardeş mi?

Pek çoğumuz işin aslının ne olduğuna gereken önemi vermeksizin, özellikle 1940’lı yıllardan sonra önümüze konulmuş, 1071 Malazgirt Savaşı’nı baz alan bir ezber kalıbını tekrarlayarak sık sık **“Anadolu’nun bin yıllık yurdumuz”** olduğundan ve **“Kürtler ile bin yıllık kardeşlikten”** bahsedip duruyoruz.

Üstelik tarih ufku ve millet bilinci yeterli derinlikten mahrum olan kimileri, kendi dar dünyalarına kıyasla bin yıllık sürenin olağanüstü bir zaman olması sebebiyle bunu bir kıvanma ve özgünme zannı ile söylüyorlar.

Türk milliyetçiliğinin tapusunu hiç kimseye bırakmayan MHP'nin Genel Başkanı ve en üst düzey yöneticileri bile sık sık bu hatayı yapıyor. Bir toplantıda Sayın Devlet Bahçeli'nin **“Türk Dünyasının Bilge Lideri”** unvanıyla kürsüye davet edildikten sonra yaptığı yarım saatlik konuşmasında birkaç kez **“Anadolu için bin yıllık yurt”** ve **“Kürtler için bin yıllık kardeşlik”** vurgusu yapmıştır.

Türklerin Anadolu'ya 1071 Malazgirt Savaşı ile girmiş oldukları tezi koca bir yalandır. Batılıların ve özellikle de ABD'li toplum mühendislerinin 1940'lı yıllardan sonra bilinçlerimize yerleştirdiği ve bizlere bilinçsizce tekrar ettirdiği bir büyük yalan...

Yakın zamanlara kadar önemi pek fazla kavranamayan ama coğrafyamızdaki bazı ayrılıkçı gelişmelerden sonra ne kadar önemli olduğu şimdi daha iyi anlaşılan tehlikeli bir yalan.

Çünkü biz bu söylemle **“bin yıldan önceki zamanlarda Anadolu'nun bize ait olmadığını”** ve **“Kürtler ile ancak Anadolu'ya geldikten sonra kardeş olup, bin yıldan önceki zamanlarda onlarla hiçbir bağımız olmadığını”** kendi ağzımızla söylemiş oluyoruz ve bilmeden bunu gittikçe yerleşen bir bilince dönüştürüyoruz. Bu bilinç kayması ise bizim coğrafyamızda son yıllarda oynanmak istenen ayrılıkçı oyuna farkında olmadan yardım ediyor.

Ama gerçek tarih ve olaylar bunu doğrulamıyor! Orhun Kitabeleri'nde yazılı olanlar ve Orta Asya bozkırlarında karşılaştığımız Kürtler bunu doğrulamıyor.

Eğer **“Anadolu'nun sadece bin yıllık yurdumuz olduğu ve Kürtlerle sadece bin yıllık kardeşliğimiz olduğu”** doğruysa biz, Orhun Kitabeleri'nde Oğuz Beyleriyle ve Kırgız Beyleriyle bir arada taşlara kazılan **“Kürt Beylerini”** nereye koyacağız?

Eğer bu doğruysa, benim Orta Asya bozkırlarında karşılaş tığım, Kürtçe diye bir dil bilmeyip tertemiz Türkçe ile konuş tuğu halde **“Ben Kürdüm”** diyen insanları nereye koya çağız?

Evet, Kürtler bizden bir unsurdur ve bizim aramızdaydı. Altay lar’da ve Orta Asya’da bir aradaydık. Bunun için onların adları Kırgızlarla ve Oğuzlarla beraber Göktürk yazıtlarında yer aldı.

Bunun için bugün bile hâlâ Orta Asya bozkırlarında Türkçe konuştuğu halde **“Kürdüm”** diyen insanlar var. Tıpkı bizim bir kısmımız gibi onların da bir kısmı Orta Asya’da kaldı ve bizim bir kısmımız ile onların bir kısmı hep birlikte Anadolu’ya geldik ama sanıldığı gibi 1071 Malazgirt Savaşı ile değil. Ondandır binlerce yıl evvel...

Bunun için Hakkari’de bulunan 3200 yıllık mezar taşları ile Orta Asya’da bulunan eski dönemlere ait mezar taşları birbirinin tıpa tıp aynısıdır. Çünkü aynı kültürün ürünleridir. Bunun için Ahlat’ta bulunan M.Ö. 650 yılına ait mezar taşlarında tarihi Türk boylarına ait damgalar var.

Bunun için Kırgızistan’da Saymalıtaş bölgesinde bulunan binlerce tarihi kaya resminin hemen hemen aynıları ile Anadolu’da Ankara/Güdül/Salihler Köyü’nde, Ordu/Mesudi ye/Esatlı Köyü’nde, Kars/Kağızman/Camuşlu Köyü’nde, Erzurum/Karayazı/Cunni Mağarası’nda, Hakkari/Yüksekova /Gevaruk Yaylası’nda ve Anadolu’nun daha bir çok yerinde karşılaşırız.

Bunun için Anadolu coğrafyasında bulunan tarihi metinler **“M.Ö. 2 bin yıllarında Akat Kralının Fırat Nehrini geçerek Anadolu’ya girmesi üzerine o zaman Anadolu’da bulunan 17 şehir devletinin Akat Kralına karşı vatanlarını korumak için bir araya geldiklerini ve bunlardan birinin de çivi yazılı metnin 15. satırında yer**

alan Türki Kralı İlşu-Nail olduğunu yazıyor.

Yani bundan 4 bin yıldan daha önceki bir zamanda Anadolu da Türkler var ve vatanlarına yapılan bir saldırıya karşı da direniyorlar. O zaman da bu vatanı başkasına vermemek için savaşıyorlar. Buradan ayrıca tarihte **“Türk”** adıyla kurulan ilk devletin **“Göktürk”** devleti olmadığı da anlaşıyor.

Aynı arkeolojik bulgulardan bu Türk krallığının da Hurri isimli bir kavimden geldiği, Türkçe konuşan bu kavmin Anadolu’daki tarihinin ise M.Ö. 3. bin yıldan 6. bin yıla kadar gittiği anlaşıyor. Bu açık bulgular ise Türklerin Anadolu’daki varlık tarihini en azından 8 bin yıl öncesine götürüyor.

Tüm bu bulgularla coşup **“Türklerin anayurdu aslında Orta Asya değil Anadolu’dur”** diyenlerin olduğunu da biliyorum. Ama tarih bütünü bunu doğrulamıyor. Türklerin tarih sahnesine çıktığı yer Altay bölgesidir ama Anadolu coğrafyasına gelişleri zannedildiği ve tehlikeli bir yanlışlıkla ifade edildiği gibi bin yıl önce değil binlerce yıl öncedir.

Sözün özünü önemine binaen tekrar edelim; Anadolu ile ve Kürt halkıyla ilgili “bin yıllık” söylem, bize bilinçli ve planlı şekilde söylenen tehlikeli bir yanıştır.

Çünkü bu söylem, Anadolu’ya sahipliğimizin insanlık tarihine kıyasla fazla da eski olmadığını onayladığı gibi, Kürtler ile tamamen ayrı milletler olup, ancak bin yıl öncesine dayanan bir beraberliğimiz olduğunu da onaylıyor.

Halbuki gerçek bu değil! Gerçek; Türk-Kürt beraberliğinin Orta Asya’daki binlerce yıllık ortak tarihe dayandığıdır ve bu toplumların da Anadolu’ya bin yıl önce değil, binlerce yıl önce geldiğidir. Göktürk Yazıtları’nda adı geçen Kürt Beyleri ile bugün bile Orta Asya bozkırlarında yaşayan Kürtler ve Anadolu’nun arkeolojik bulguları bunu gösteriyor.

**Başka milletler kendileri için olmayan tarih yaratırken,
biz var tarihimizi yok etmeyelim!**

Kaynak;

**Dr. Ali Nazmi Çora. “AYRILIKÇI KÜRT SORUNU”, 2015, Amazon com.*

** <http://www.turk.org.au>*

** Makale, Kutay Sedat Özkan- Gazi Üniversitesi*

** Makale, Feyzullah Budak*

KÜRT ADININ ETİMOLOJİK AÇIKLAMASI

Önemli bir bilgiyi vererek konumuza başlayalım.

“Kürt” kelimesi; Kürt oldukları iddia edilen Kurmanç, Guran, Lur, Kalhur gibi aşiretlerin ağızlarında “Kürt” diye bir kelime bulunmamaktadır.

- Ayrıca İrani ve Ari dillerde de böyle bir kelime yoktur.

- Arapça’da bulunan Kürt kelimesi ise bu dile Türkçe’den gelmiştir.

Kaynak:

Hüseyin Namık Orkun, Eski Türk Yazıtları III, TDK, İstanbul 1940, s.180

Bu yüzden “Kürt” terimini Türkçe’de aramak zorundayız. Bu açıdan bakıldığında tarihte “Kürt” adına bir boy adı olarak ilk defa Yenisey’deki Kök-Türk kitabelerinden ELEGES YAZITIN DA rastlıyoruz. Burada, Kürt boyu Gök-Türklerden olup

beylerinin adı “Alp Urungu” idi. Türk tarihinde “Kürt” adıyla bilinen diğer bir Kürt boyunu da Macarları oluşturan 7 boy dan biri olarak görüyoruz. Bunların Yenisey’deki Kürt Türklerinden olup Gök-Türk çağında Macarlara katılarak Balkanlara geldiği anlaşıyor.

Kaynak:

Laszlo Rasonyi, Tarihte Türklük, TKAE, Ankara 1993, s.114, 121, 128. İbrahim Kafesoğlu, Türk Milli Kültürü, Boğaziçi Yay., İstanbul 1989, s.165-66

Büyük Macar alimi Gy. Nemeth, “Yurt Kuran Macarlar’ın Tarihi” adlı eserinde Macar boy düzenini anlatırken, Kürtlerden bahsederek şöyle diyor “Söylediğim gibi Kürt, Yenisey civarındaki bir Türk boyudur.”

Kaynak: Çay, Her Yönüyle Kürt Dosyası, s.266

Türkçe’de Kürt teriminin anlamına gelince, Divan-ı Lügati’t-Türk’te “Kürt” terimi kar yığını, çığ, bir çeşit kayın ağacı şeklin de izah edilmiştir.

Kaynak:

Kaşgarlı Mahmut, Divan-I Lügati’t-Türk, (Besim Atalay)

Diğer Türk lehçelerinde ise Kürt kelimesi genellikle kar yığını anlamına geliyor. Ünlü Macar alimi Gy. Nemeth, Kürt kelimesinin Türklerde kabile adı olarak kullanıldığını ve kar yığını anlamına geldiğini yaptığı akademik çalışmalarla kanıtlamıştır.

Kaynak:

Çay, Her Yönüyle Kürt Dosyası, s.273-74.

Ayrıca Türklerde boy adları alınırken hal, tavır ve hava olaylarını bildiren terimlerin kullanıldığını görüyoruz. Buna Argın, Çuvaş, Boran, Karluk gibi boy adlarının yanında Kürt adı da örnek olarak verilmiştir. Ayrıca Türk yer adları incelenğinde bir çok yer Kürt adını taşır.

Kaynak:

İbrahim Kafesoğlu, Türk Milli Kültürü, s.218

Türkmen toplulukları arasında Kürt adı, yalnız dağlarda yaşayanlara verilen isimdir. Bunun için Kürt ismi Türkmenler arasında yabancı bir isim değildir”.

Kaynak: Çay, s.279-81

Molla Ömer'in bu anlattıklarından anlıyoruz ki Kürt adı ırkı değil bir sosyal yaşam biçimini göstermektedir. Çünkü Dadal oğlu bir göçebeydi. Aynen bunun gibi günümüzde Akseki-Hadim arasında bulunan Tanrı Dağı eteklerinde Türkçe konuşan Yöröklere bölge halkı göçebe oldukları için Kürt demek tedirler.

Yine buna benzer bir anlatım da Mehmet Eröz'ün, Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesine bağı Afşar Söğötlü köyünden Aşık Ömer'in kız kardeşinden derlediğı bir şiirde geçiyor. Bu şiirde adı geçen Türkmen beyleri Kürt olarak (kanun nizam tanıma yan) tanıtılmıştır.

Kaynak:

Mehmet Eröz, Kürtlerin Menşei Ve Türkmenlerin Kürtleşmesi, İstanbul 1966, s.19-20

KÜRTLERİN TÜRK LÜĞÜ(*)

Bu bölümde sizlere, 2700 yıllık Türk tarihinin, yazık ki az bilen bir yönünü açıklayacağım. Doğuda 100.boylamdan, yani Moğolistan kuzeyindeki Baykal Gölü batısından; batıda Viyana doğrusuna kadar ki 17.boylam dairesi arasında ve kuzeyde, 55.paralelden, güneyde Afganistan ve Basra Körfezinin bulunduğu 30. Paralel aralarındaki beş ayrı bölgede, tarih boyunca görölen Kürt adlı Türk uruklarını, tarih ve dil bakımından tanıtmaya çalışacağım. Bu konu, Mayıs1946'da İstanbul'da "Tasvir" gazetesinde üç makale halinde ve Ankara da toplanan "VI. Türk Tarih Kongresi Bildiriler" kitabında çıkmış ve ayrı basımı da yapılmıştır.

Asıl konumuza girmeden, tarih boyunca Asya, Avrupa ve Afrika'ya hakim olarak yayılan Türklerin, genel ve ülke-bölge tarihindeki birçok eksik kalan konular gibi, Kürt adıyla tanınan kalabalık ve güçlü bir uruk yani kavmin, neden şimdiye kadar incelenerek, derli toplu bir kitapla tanıtılama

dığını, haklı olarak düşünenler olacaktır.

Bu haklı düşünce sahiplerine, kısaca şöyle cevap verebiliriz: Rahmetli Ziya Gökalp, Birinci Cihan Savaşı içinde 1916'da ders yılı başında, şimdiki İstanbul Üniversitesi demek olan, Darülfülûn'u ıslah ederken, burada ilk defa bir "Tarih Kürsü sü'nü kurmuştu. Bu tarihten önce, koca Türk-Osmanlı İmparatorluğunda, Liselerin üstünde ancak Harbiye"lerde harp tarihleri ve Mülkiye Mektebinde de, çoğu tercüme olan siyasi ve idari tarih okutulurdu.

Fakat, 1916-1933 arasında İstanbul Darülfülûnu Edebiyat Fakültesi "Tarih Kürsüsü"nde "Müderris" (Profesör) unvanı ile ders okutan rahmetli Necib Asım, Ahmet Refik, Şemseddin Günaltay, Fuad Köprülü gibi kişilerin hiçbiri, "Tarih Enstitüsü"nde okumamış ve doktora yapmamış kimseler olup, lisan bilen ve kendi kendini yetiştirmiş Harbiye, Hukuk veya Mülkiye mezunu idiler.

Bu yüzden, eski Türkleri tanıtan kaynakların yazdığı Çince, Hintçe, Eski İran'ca, Asurca, Yunanca ve Latince gibi dilleri bilmiyorlardı. Mezopotamya, Mısır ve Hitit yazılarını okuyan, tek bir Türk yoktu. Tarih ilmi "usul"ü bakımından da kendileri donanmış olmadığından, 1916-1933 yılları arasındaki İstanbul Edebiyat Fakültesi "Tarih Mezuniyet Tezleri" de, çok zayıf olup, "Tez" vasfını taşıyanların sayısı, bir elin parmağını geçmezdi.

Ancak, Atatürk"ün emriyle 1933'te "Darülfünun" adı da kaldırılarak ıslahat yapıp "Üniversite" adı verilerek, yabancı uzman ve Profesörler İstanbul"a getirildikten sonra, Türk Tarih ilmide gelişmeye başladı.

Yine Atatürk"ün isteği ile, başkent Ankara'da, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin 1935'te açılması ve gelişmesiyle, demin arz edilen Genel Türk Tarihi kaynaklarının yazıldığı dilleri, doğrudan doğruya okuyup değerlendirebilen Türk gençleri yetişmeye başladı; ve Ankara'da Macar dili ile tarihini

öğreten Hungaroloji Enstitüsü'nün gayretli Macar Profesör leri, Türk Tarih araştırmalarına geniş ufuklar açtılar ve çok değerli gençlerimizi yetiştirdiler.

Artık İstanbul'da Edebiyat fakültesi ve Ankara'da Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi gittikçe gelişerek, milletler arası ilim kongrelerinde, "Genel Türk Tarihi"nin ana meselelerini kavramış olarak, yetki ile konuşan ve hatırı sayılır miktarda Türk uzmanlarını yetiştirmektedir.

Bu yüzden, milli ve Genel tarihimizin birçok meseleleri de çözülüp, aydınlığa kavuşmaktadır. Fakat, hiçbir milletin eski tarihi, Türklerinki gibi çok geniş ve dünyayı saran bir ululuk göstermemektedir yani, doğuda Japon Denizi'nden, batıda Atlas Okyanusu'na ve Kuzey Sibir ile Kazan bölgelerinden güney Hinde, Yemen'e, Habeşistan'a kadar, asırlarca hakim olup, medeniyetler geliştirerek, "Üç-Kıta'ya yayılan Türk ırkı nın, Yakınçağa kadar gerçekten "dünyanın efendisi" sayılan ve en büyük teşkilatçısı olan şanlı atalarımızın tarihini, bütün ayrıntıları ile 60-70 yılda aydınlığa kavuşturmak, hiçte kolay değildir.

Türkiye'de tarih araştırma ve öğretiminin üniversitelerde çok geç başlamasından ötürü, daha Genel Türk Tarihi içindeki birçok meselelerin bile çözülüp su yüzüne çıkmayışı gibi, Kürt diye anılan Asya ve Avrupa'daki Türk urukları da, tüm olarak bir arada araştırılmaya yeni başlanmıştır.

- 1) Moğalistan kuzey batısındaki Sayan Dağları ve Yenisey Irmağı Başlarında,
- 2) Batı Türkistan (Horasan ile Afganistan) da,
- 3) Dağıstan ile Romanya-Macaristan Çekoslovakya gibi Tuna Boylarında,
- 4) Kuzey Azerbaycan'da Kür-Aras Irmakları boylarında,
- 5) Dicle boylarından yayılmış olarak, Türkiye, İran, Irak ve Kuzey Suriye'dekiler olmak üzere.

Asya ve Avrupa"daki başlıca beş ayrı coğrafya bölgesinde

yaşamış ve hatıralar bırakmış olan Kürt adlı, güçlü ve kala balık Türk urukları vardır.

İlk dört bölgedeki Kürtler gibi, bir Türk ve Oğuz uruğu olan ve umumiyetle "Kürmanç" denilen Dicle Kürtleri'nin de gerçek mahiyeti ve kökleri, artık aydınlığa kavuşmuştur. "Diyar bakır"ı Tanıtma Derneği'nin 1963'te Ankara'da 32 sahife halinde bastırdığı "Kürtlerin Kökü I.Bölüm" ve 1964'te iki haritalı, "Her Bakımdan Türk Olan Kürtler I."□ Adlı 130 sahi felik kitap ile, "VI. Türk Tarih Kongresi'ndeki tebliğ, artık "Tarih"□ bakımından Kürtlerin kökünü, ilmi olarak ortaya koymuştur.

Burada sizlere, Kürtleri, tarih yönünden başka, son derece ilgi çekici olan, dil bakımından da tanıtmaya çalışarak, Türk lüklerini ispat edeceğim, biraz da, antropoloji, etnografya etnoloji ve folklor bakımlarından da, Kürmanç ve Zaza uruklarına ayrılan Dicle Kürtlerinin, asla İranlı/Aryani olmayıp, Türklüklerini belirteceğim.

Yurdumuzdaki Üniversitelerin tarih ve edebiyat bölümleri geliştikçe buradan yetişecek Türk gençleri, bölgemiz tarihi ile birlikte yabancı yayın ve ajanlarının propaganda ve yemleme telkinlerinden kendilerini sıyrarak ilmin ışığı ve aklın ölçüleriyle, yalnız Kürtleri değil, yurdumuzdaki yerleşik veya göçebe Türkmenler, Yörükler, Tahtacılar, Manavlar, Mavalılar, Tere kemeler, Karapapaklar ve başkaca adlarla anılan halkımızı da inceleyip, mazilerini aydınlatacaklardır. Bu uğurda, uluslar arası ilim değeri taşıyacak eserleri ortaya getireceklerdir.

Bu gerçeği unutmayalımki, 1945"te "Kars, Ardahan, Artvin"□ başta olmak üzere, doğu Karadeniz illerimizi, Gürcistan'nın tarih hakları diyerek; ve bütün Doğu Anadolu'yuda, Amerika da toplanan "Dünya Ermeniler Kongresi" ve "Revan Komünist Partisi Kararları" adına, Ermenistan için Türkiye'den, bu kutlu ve mutlu Son-Ana yurdumuzdan koparmak isteyen

emperyalist batı ve Türk düşmanı Ruslar, "Tiflis-Gürcü Üniversitesi" ile "Revan-Ermeni Üniversitesi" gibi kuruluşları da, siyasete alet ederek, geceli-gündüzlü çalışmaktadırlar!

Erzurum'da açılan "Atatürk Üniversitesi", bu kutlu irfan ocağımız, her şeyden önce, "Doğuda Türklüğün bir manevi kalesi" olarak kurulmuştur.

Unutmayalım ki, eskiden Çinliler ile Bizanslıların güttüğü "parçala, hükmet" metodunu, 1552 yılından beri genişleyip yayılmakta olan Ruslar ve emperyalist batı, ABD ve AB başarı ile uygulamaktadır. Bu sayede Ruslar, Kazan Hanlığını, Astakan Ülkesini, Sibiri ve İstiklal Vadi ile Kırım Yurdunu, Kabartay-İlini, Gürcistan'ı, Dağıstan ile Kuzey Azerbaycan'ı, Batı Türkistan'ı, sıra ile istila etmiş; para ve türlü yollarla, Türk'ü ve Müslüman'ı biri birine düşürerek kırdırmış ve I.Petro'dan beri de, Osmanlı-Türk İmparatorluğunun, aman sız düşmanı olarak, çöküşünü hızlandırmıştır.

Bunlar Türkiye'yi yıkacak akıl almaz usullere başvurmakta, Ansiklopedileri, Üniversite ve diğer yayın kuruluşları ile yayımladıkları gerçekleri saptıran yalan kitapları, makaleleri ve diğer yayınları ve internet üzerinde yaptıkları saptırmalar ile milyarlarca lira sarfederek yurdumuzu, yurttaşımızı parçalamaya çalışmakta; bu arada "kanı bizden, dini bizden donu (giyimi) bizden" diye söylenen halk deyimimizdeki gibi, her şeyi ile bir ve bizden olan milletimizi: Türk-Kürt ayrımı, Sünni-Alevi düşmanlığı, Sağcı-Solcu çatışması ve daha türlü türlü çökertici mikrop aşılari ile bölmeye, milli birlik ve bütünlüğümüzü bozmaya çalışmaktadır.

Tanrıdan korkan, insanlık ve ilim hassasiyeti olan, gerçekten milletini ve yurdunu seven Aydınlar, kendilerine yapılan haka retleri, engellemeleri, psikolojik baskılara ragmen, bu gibi düşman tesirlerinden kendilerini kurtarıp; gerçeğı ve doğruyu seçebiliyor. Burada, engin Türk varlığının güçlü ve yaygın uruklarından birisini, yani kanımızdan ve canımızdan olan Kürtlerin: tarih, dil, antropoloji, etnoloji/etnografya ve folklor

bakımlarından gerçek köklerini, mahiyetlerini, araştırıp ortaya çıkartmaya çalışıyorlar.

KÜRT ADININ ANLAMI

Asıl konumuza girerken, hiçbir İran veya Aryanı toplulukta görülmeyp, yalnız Türk ve Oğuzlar kolundan gelen urukların adı olan "Kürt"□ deyiminin, anlamından işe başlayalım. Başta Macar diltleri olmak üzere, Türkologlar, doğru olarak "Kürt kelmesinin, isim olarak Türkçe “yatkın kar, sertleşmiş kar, yazın dağ başlarında bulunan ve geç eriyen kar” anlamına geldiğini belirtmişlerdir. Türkistan, Kırım ve Kafkas illerinde bugün de, "kar" anlamına kullanılan "Kürt" sözü, Azerbaycan ile Anadolu"da, kışın insanı, hayvanı ve kızağı batırmaz derece de, tahta gibi sert kar yığını demek olan "kurtuk"(Ahıska, Artvin, Çorum, Kırşehir), "kürtük" (Kars, Erzurum, Erzin, Sivas, Amasya, Malatya, Diyarbakır, Bitlis, Hakkari) ve "kürtün" (Kastamonu, Bolu, Edirne, Konya, Isparta) deyimlerinde yaşamaktadır, ki bu sonuncular, dağların kuzey ve kuytu yerlerinde yaz ortalarına kadar kalan kar anlamına gelmektedir. Tipi veya boranın çukur yerlere doldurduğu ve sertleşerek uzun zaman kalan "kar yığını"□ anlamına da gelen "kurtuk-kürtük" ile, Orta Asya (Doğu) ve Kuzey Türk dilindeki "kar" demek olan "Kürt" sözü, yatkın ve sertleşmiş kar anlamına gelmektedir.

Senelerce yapılan psikolojik savaş sonrası, bazı kendini bilmez Türkler arasında bile yukarıda yazdığım paragraf maa lesef alay konusu olarak alınmıştır. İnceleme zahmetine katlanmayan, cahil veya satılmış ve hain olan bazı Akademisyenlerde bu cahiller kervanına katılmıştır. Halbuki yukarıda yazılanlar tamamen bilimsel verilere dayanarak yazılmıştır.

Bundan 900 yıl önceleri yazılmış olan Kaşgarlı'nın "Divanü Lügat"i Türk" adlı büyük sözlüğünde, "Kürt" deyimini iki anlamda geçmektedir. :

1-"At arpanı (arpayı) Kürt Kürt yedi"□ cümlesi örnek veriliyor ve insanın "hıyar"□ (salatalık) gibi sert nesneleri yerken çıkarılan sese de "Kürt-Kürt"□ (şimdiki İstanbul ağzımızla "kütür-kütür") deniyor ;

2-"Yay, kamçı ve değnek gibi (sert, dayanıklı) nesneler yapılan kayın ağacına da, "Kürt"□ dendiği belirtiliyor.

Azerbaycan, Dağıstan ve Doğu Anadolu'da Çoban Hesabı (Takvimi) içinde "gücük" (şubat) ayı sonunda ki "üçüncü cemre"□ de "Kürdoğlu"□veya "Kürdoğlu Kayada Kaldığı Gece" denilen sayılı bir gün vardır. İnanişe göre, bu sırada "Kürdoğlu, yarı geceye kadar soğuktan titreyip, diş diş vururken, yarı gece den sonra, çağ (mevsim) dönüp, yer nefes aldığından, kışın dondurucu soğuğu sona erer yazın (İlk baharın) ilk saatlerinde başlar."Bu yüzden Çıldır Gölü gibi, kışın kızaklar ve hayvan sürüleri geçen üzeri buzlanmış sulardan, artık hiç geçilmez. Bu "Çoban Hesabı"ndaki "Kürdoğlu" deyimi, halk inanışına göre, "**Kar Adamı'nın oğlu, Kar Oğlu**"dur ve artık ondan sonra, "İnsanoğlu'nun bulunduğu bölgelerden uzaklaşıp, gözden yitermiş!

Biraz sonra göreceğimiz gibi, Türklerin "Kürt" adlı uruğu, yazın tepesinde ve kuzeyde kar bulunan yüksek yaylalarda yaşadıklarından, böyle anılmışlardır. Biz, bu adın eş anlamını, "**Karluk**" diye tanınan Oğuzlarda da görmekteyiz. XIII. Yüz yıldan kalma Uygurca yazılı "Oğuz Kağan Destanı"nda, Orta Asya'daki yüce Tanrı Dağlar bölgesinde yaşayan Karluk□ (kar-lık) Türkleri'ne bu adın, "kar içinde"yaşadıkları için Oğuz Kağan tarafından verildiği belirtilmektedir.

Türkistan'ın güney kesiminde Afganistan'a değin yayılan Karluklar, 751 Talas Savaşı sırasında İslam Arapların tarafını

tutarak, Çinlilerin yenilmesini sağlamışlardı. Bu Karluk Türk leri'nin güneyde devlet kuran koluna verilen "Abdal" adının, kuzey-Hint dilince, "karlık" (karlı yerde yaşayan) anlamına geldiği tespit edilmiştir. Çin kaynaklarında bunlara "Ye-ta/Hu-ta", 568'deki Bizans kroniklerinde "Heptalit" (=Haptal"lar) ve İslam Arap eserlerinde "Habatıla"(Habtallar) denil mekte idi.

Hintçe kaynaklar bunların, "Huna" (Hun Türkleri) soyundan geldiğini belirtir. 563-567 yılları arasındaki savaşlar ile Göktürkler ve müttefiki Sasanlı İranlılar, Tanrı Dağların doğu ve batısına yayılarak geniş bir imparatorluk halinde yaşayan bu Heptalit/haptallar/Abdallar Devletini yıkarak, aralarında paylaşılmışlardı.

İşte bu Karluk/Abdal Türkleri kolundan bugün Türkiye'de Bingöl'den Silifke'ye ve Adapazarı'na kadar yer yer yayılmış olarak "Abdallar" veya "Abdalan"(=Abdallar) adıyla Kürtler, Zazalar, Türkmenler ve Yörükler topluluğu içinde oymaklar vardır. Köy adlarında da hatıraları yaşayan ve ana dilleri kürmaçça, zazaca veya Türkçe olan Anadolu'daki bu Abdalan/Abdalların adının, "Karluk" (karlı dağ bölgesinde yaşayan) anlamından geldiği ve hepsinin Afganistan ile doğu sundaki eski Haptallar'dan oldukları anlaşılmıştır.

Kısacası, hiçbir İran veya Hint-Avrupalı/Aryani topluluğunda bulunmayan "Kürt" veya buna benzer bir etnik topluluk, yalnız Moğolistan kuzey batısındaki Sayan Dağları'ndan Viyana'ya ve Sibir'den Basra Körfezine kadar ki yerlerde yaşayan Türkler arasında, güçlü ve kalabalık bir uruk (ka vim) olarak görülmektedir.

Bunların adı da, tarihçi ve Türkologların belirttiği üzere, Türkçe'de "Kürt, Kürtlük, kürtün" deyimlerindeki gibi "sertleşmiş veya yaza da kalan kar yığını" anlamına gelmektedir. Azerbaycan ile Türkiye'de köylülerin: "Kürdün bir yanı dağ olmazsa yaşayamaz" biçimindeki atasözü ve Kars, Erzurum

Halay türkülerinden birinde: "Allah Kürdü yaratmış, Dağlar khali (boş) kalmıya" mısraları da koyuncu ve çoban Kürtlerin, karlı yaylaklar bölgesini severek, böyle yerlerde yaşamalarının hatırasından kalmadır.

Oğuzların bir kolu Tanrı Dağlar bölgesi ve çevresinde "karluk" ve kuzey Hintlilerce "Abdal/Haptal" diye tanındığı gibi, Asya'nın kuzey ve batısında da, aynı anlamda "Kürt"(Karduk /Kortuk/Kortik ve Batı Sibir"de Kürdak varyantları ile) diye anılan Türk/Oğuz kolu tarih boyunca tanınmıştır.

Tarih Bakımından Kürtlerin Türklüğü

M.Ö. VIII. Yüzyılda Orta Asya'nın doğusuna hakim Hunlar (Hiyung-nu) kolundan gelip, Tanrı Dağlar bölgesine yerleşerek burada "karluk" ve "Abdal/Haptal (Heptalit)" adıyla tanınan Oğuzlara karşılık; Saka (İskit) birliği içindeki Oğuzların karlı dağ/yaylak bölgelerinde yaşayanlarına, "Kürt" ve bunun benzeri adlar verilmiştir. Yani, "Karluk/Abdal" urukları, Hunlar kolundan olup; "Kürtler" ise, sakalar (İskitler) topluluğunda ki yüce dağlar bölgesinde yaşayan Oğuzlardandır.

Biz, tarih boyunca Sakaların ülkesinde başlıca beş ülke ve bölgede "Kürt" adıyla tanınan göçebe toplulukları görmekteyiz. Bunları, doğudan batıya ve kuzeyden güneye yayılış yönlerine göre, sırasıyla gözden geçirelim.

Yenisey Kürtleri :

Türklerin Sibir ve Avrupalıların Sibirya/Siberya dedikleri, Asya'nın bütün kuzeyini kaplayan geniş ülkelerin ortasından geçen ulu ırmağın adı, Türkçe Yenisey'dir. Bu Yenisey Irmağı başlarında, Göktürklerin "Kögmen" dediği Sayan Dağları (En yükseği 3490m.) arasında, küçük dağ gölleriyle donanmış çok güzel ve bol otlaklı yeşil yaylaklar vardır. Moğolistan'ın kuzey batısı ile Baykal Gölü'nün batısında bulunan Yenisey başlarındaki bu toprakların doğu kesiminde, bugün Sovyet Rusya'ya bağlı Tannu-Tuva adlı bir "Muhtar Türk Cumhuriyeti

ti" vardır. Yüzölçümü 200 bin Km. tutan bu ülkede, ikinci Göktürk Kağanlığı"ndan (681 yılından) önce yaşayıp, "Altı Oğuzlar'a" komşu bulunan ve sürüler ile yıkları besleyip geçi nen "Kürt" adlı göçebe bir Türk uruğu vardır. Bu Yenisey Kürtleri, 650 yıllarından önce, daha doğrusu, Doğu Göktürk leri'nin 630-681 yılları arasında Çin İmparatorluğuna tabi bulunduğu sırada, güçlü bir "el-kan'lık (il-han)" kurmuştu. Sayan Altay Dağları çevresinde ve Yenisey başlarında yaşayan Türkler, Orkun Irmağı bölgesindeki Doğu Göktürkleri'nden kalma anıtlardaki yazıdan daha eski olup, "Yenisey Yazısı"□ denilen 39 harfli en eski Türk alfabesini kullanıyorlardı.

Göktürk veya Orkun yazısının eski biçimi sayılan yenisey Yazısı ile yazılı 32 mezar taşı bulunarak okunmuştur; bunların hepsi Türkçe'dir. "Yenisey Yazıtları (Kitabeleri)"□ denilen bu anıt mezar taşlarının en uzun yazılanı, 12 satırlı olup, 650 yıllarından önce ölen "Kürt Elkan"lığı hükümdarı "Alp Urangu"ya aittir ve ölünün ağzından Türkçe bir ağıt gibi yazılmıştır.

Yenisey Irmağı'nın baş kollarından Elegeş Suyu boyunda bulunduğundan, "Elegeş Yazıtı"da denilen bu anıt, çok büyük bir tektaş yontularak üzerine yazılmış olup; yere gömülü bulunan bu taşın topraktan yukarısı, 320 santim boyunda ve en geniş yeri 60 santim enindedir. Bu koca taşı, Yenisey Kürt leri uruğu, kendi padişahları için mezar anıtı olarak dikmiştir. "Elegeş Yazıtı"nın 8.satırında, bizi ilgilendiren şu sözler yazı ldır:

"(Men) Kürt El-Kan Alp-Urangu, altunlug keşigim bantım belde; El'im, tokuz-kırk yaşım."□ 1

4. yüzyıllık bu Türkçe cümleleri, bugünkü dilimize şöylece ak tarabiliriz :

"(Ben) Kürt İl-hani (Padişahı) Alp-Urungu"yum, altından

yapılmış okluğumu bağladım belime; El'im (Devletim ve Milletim) ben 39 yaşında öldüm."□

100.Doğu boyları bölgesinde Yenisey Kürtleri'nden ve 1300 yıldan önce kalan "Elkan Alp-Urangu"nın yazılı mezar taşın da, zengin hayvan sürülerinden de bahsediliyor ve buradaki "Kürt" adı güçlü uruğun, Türk soyundan olup, Türkçe konu şup yazdığını gösteriyor. Asya'nın bu kadar doğu ve kuzey kesimine, eskiden hiçbir İranlı ve Aryani kavim gelmemiştir.

Yenisey başları, Türklerin Anayurdunun doğu kuzey kesimi dir. Böyle iken, henüz okul kitaplarımızda, bu Yenisey Kürt leri'nden hiç bahsedilmediği gibi, eski bir Rus diplomatı olan ve Çarlığın son yıllarında başkent Petersburg/Petrograd (şimdi: Leningrad) daki " Kürtler Masası Şefi" sıfatı ile, Rus ların 1914-1917 arasında, Kars'tan İskenderun'a ve Tebriz den Basra Körfezi'ne ilerleyen ordularına, yol üzerindeki "Kürtler"den nasıl istifade edilebileceğini, gizli ve numaralan mış olarak basılan bir kitabında anlatan V. Minorsky'nin 1927'de İslam Ansiklopedisi'nin Avrupa dillerindeki nüsha larında yazdığı "Kürtler" maddesinde de, asla bu hususa dokunulmamıştır.

Ne yazık ki, bu korkunç Türk düşmanı ve Rusların Kürtleri bizden ayırıcı faaliyetlerinin akıl hocası olan Prof.V. Minor sky'nin "Kürtler" makalesi, 1955'te çıkan Türkçe "İslam Ansiklopedisi"nde, olduğu gibi tercüme edilerek, basılmıştır!...

Beş Kürtlük bölgesinden en doğudaki olan bu Yenisey Kürtleri, sonradan doğudan gelen yeni göçlerin baskısı ile, batıya göçmüşler ve İrtiş Irmağı ile Tobol Suyu boylarına yerleşmişlerdir. Bu yeni yurtlarındaiken, batıdan don Kazak ları Hatamanı Yermak'ın 1581-1582'de İrtiş boylarını top ve tüfekli birlikleriyle, Ruslar hesabına istilası ve Ortodoksluğu zorla yaymak istemesi üzerine, Türk Mollaları bunları XVI. Yüzyıl sonlarında, İslam dinine kazandırmış ve Kam (Şaman) dinini bıraktırmışlardır.

Son 400 yıldan beri bu eski Yenisey Kürtleri'nin Batı Sibir de torunlarına, "Kürdak" denildiği biliniyor. Çarlık çağında Rus lar bunlara resmen, Tara-Tatarları/Tobol Tatarları ve yurt larınada,"Kurdak-HeskayaVosolt" derlerdi. Dilleri Türkçe'dir. Yenisey Kürtleri'ni, M.Ö. VII.Yüzyılda doğuda Tanrı Dağlar ile Çin sınırına dayanan ve batıda Karpat Dağları ile Tuna Boylarına uzanan, güneyde Filistin ve Mısır kapılarına varan koca Saka/İskit İmparatorluğu'nun,kuzeydoğu ucundaki Türklerinin teşkil ettikleri, anlaşılıyor.

Batı Türkistan veya Horasan-Afgan Kürtleri :

Ortaçağ başlarında, İran'ın kuzeydoğu kesimi ile bugünkü Türkmenistan ve Afganistan bölgelerine "Doğu Ülkesi" anla mında Farsça "Khorasan" ve (Topkapı Sarayı-Oğuz Namesin deki gibi) Türkçe "Gün doğusu-Genkyer" denirdi.

Horasan'ın Doğu İran ile Batı Afgan kesimlerine, burada yerleşen Saka Türkleri'ne göre İlk ve Ortaçağlarda "Secistan /Seistan" denilmiştir. İran destanlarında eşsiz bir pehlivan, yiğit olarak anılan Zal'oglu Rüstem'de, işte bu Secistanlı Sakalar soyundandır. İstanbul Üniversitesinde "Umumi Türk Tarihi Kürsü Profesörü" olup, bu uğurda dünyaca tanınmış bir otorite sayılan Sayın Hocamız Ahmet Zeki Velidi TOGAN, yazılı kaynaklardaki Horasan Sakaları dilinden kalma yer ve kişi adlarındaki Türkçe sözleri ayıklayıp ortaya çıkarmıştır.

IV-V. Yüzyıllarda Sasanlılar, Horasandaki Merv ile Bavurd şehirleri çevresinde, (24 Oğuzlardan iki boyu teşkil eden) "Khalaç" adlı Türklerin göçebe olarak yaşadığını bildirirler. 591 yılında Batı Göktürklerinin yardımı ile İran Devletine hakim olup, Bağdat yanındaki başkent Ktezifon'da tahtı ele geçiren Horasan Sakaları'nın Arşaklılar kolundan Behram Çopin kardeşine, mensup bulunduğu uruna göre, "Kürdi" ve kız kardeşine "Kürdiyye" denildiğini, 915'te eserini bitiren ünlü İslam tarihçisi Taberi, İran kaynaklarından alarak bildir mektedir.

İranlılığın koyu olarak yaşadığı Taberistan'dan yetişen bu bilginin, Arapça'ya göre yazıldığı bu "Kürdi" ve bunun kadın (feminen) biçimdeki "Kürdiyye" gibi sıfatlarla anılan kardeş ve kız kardeşin adları, İran tahtını zorla ele geçiren ve Sasanlı düşmanı olan Behram Çopin (Çüpin)'in de, Kürtlerden olduğunu gösterir. Bu yüzdendir ki, Bitlis Sancakbeyi Şeref Han'da "İran Şahları"ndan "Behram Çübin"in, Kürtler Taifesi"nden" olduğuna işaret etmiştir.

Bu yazılanların yanlış olduğunu savunanların; yanlışlığımızı ispat edebildikleri hiç bir bilimsel çalışmalar mevcut değildir. İddiaları tamamen dış kaynaklı verilere ve kulaktan dolma bilgilere dayanmaktadır.

Özetle savundukları dış kaynaklı bilgiler acaba neden bu kadar revaçtadır takdirlerinize bırakıyorum.

Kaynak:

**Prof Dr. Fahrettin Kızıroğlu, 1995 İstanbul Tarih, Dil, Antropoloji, Etnografya, Etnoloji, Milli Destanlar, Gelenekler ve Folklor bakımından incelemeler konf.*

**KÜRTLERİN TÜRKLÜĞÜ (<http://ahmetdursun374.blogcu.com> /kurtlerin-turklugu*

SAHTE KÜRT TARİHİ ÜZERİNE TEZLER

Kürt, denen toplulukların bir tarihi yoktur, Kürtler Irakta'ki özerk bölgelerini emperyalizmle işbirliği sayesinde kurmuşlardır.

Tarihin oluşmasında milletlerin rolü büyüktür. Türk milleti tarih yapan bir millet olarak bilinir. Bugün Dış güçlerin desteğiyle Tarihte hiçbir zaman bir varlık gösterememiş Kürtler ortaya sürülüyor.

Kürtler üzerinde ilk araştırmayı yapan batı ajanı V. Minorsky bile Kürtlerin İrani sayılmasını, ırki olmaktan ziyade; dil ve tarih düşüncelerine dayandırmaktadır. Kürtlerin bölgeye yerleşmeden evvel, oralarda isimleri kendilerinininkine benzeyen, fakat başka kökenli kardı adlı bir kavmin yaşamış olduğu ve bunların sonradan İran kökenlilerle karışmış olduğunu ileri sürmek mümkündür" der.

Kürtler halen aşirelerden oluşan halktır. Aşiretten millet olmaya gibi, millet olmadan da devlet olmaz. Millet olamayan toplulukların da bir dili vardır. Ama kullandıkları kelime sayısı üç yüzü geçmez. Kürtlerin de dili böyledir. İçinde %70 oranında Farsça, %20 oranında Türkçe ve %5 oranında da Arapça kelime vardır. Yani yapay bir dildir. Kendilerine has orijinal bir dilleri yoktur ve Kürtçe birden ona kadar sayamazlar.

Tarihleri yoktur, efsaneleri, mitolojileri yoktur. Dolayısıyla ana yurt diyebilecekleri bir yurtları da yoktur. Bugün Anadolu, Irak, İran ve Suriye içerisinde dağınık halde yaşamaktadırlar. Ve üzerinde yaşadıkları her karış toprak parçasının sahibi ve devleti vardır.

Bugün Özellikle Kürtler üzerinde araştırma yapan batılı bilim adamları ve Kürtçü Sözde Yazar ve Araştırmacı Izady'e göre "Kürtlerin yaşadığı bölgeler ana yurtlarıdır." Böyle saçma sapan bir tanımlama asla yapılamaz. O zaman bugün Kürtlerin yaşadığı her yer ana vatanları olur da, bugün burada doğup burada yaşayan Ermenilerin, Rumların da ana vatanı buraları olmaz mı? Bu tanım, açıkça "Kürtlerin ana vatanı yoktur" demektir. Ana yurdu olmayan bir topluluk ulus olmaz.

Izady'nin açıklaması üzerinde şunları da söyleyebiliriz: Kürtler bir kabiledirler, oradan oraya, bilhassa dağları gezerler ve gezdikleri yerlerde bir devlet kuramadıkları için de ana yurtları yoktur. Olmayan ana yurda bir yurt uydurmak mümkün olmadığına göre, onların gezdikleri ve yaşadıkları her yer ana yurtlarıdır.

Bu tanımlama ile Izady bugün Kürtlerin yaşadıkları bilhassa Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ni, Kürtlerin ana yurdu olarak göstermenin peşindedir. Bunun gerçek olabilmesi, tarih boyunca orada Kürtlerin yaşadığının ispatı ile mümkündür. Böyle bir tarih olmadığı için Izady, bugün Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı her bölgeyi Kürtlerin ana yurdu saymaktadır.

Izady'nin Kürtlerin ana yurdu dediği toprakların gerçekte Türklerin ana yurdu olduğu ise bir çok bilim adamı tarafından ispatlanmıştır. İslam'a Kadar Türk Tarihi gibi muazzam bir eser yazmış bulunan Prof. Dr. Firudun Ağasıoğlu (Celilov) "İslam'dan önce, Anadolu'nun hiçbir yerinde Kürtlerin izi yoktur. Anadolu'ya ve Kafkaslar'a son 2-3. yüzyılda gelmişlerdir. Kabile olarak yaşadıkları esas yer Zağros dağlarıdır." diye yazar.

Kaynak: Prof. Dr. Firudun Ağasıoğlu (Celilov) İslama Kadar Türk Tarihi, Cilt. 2, sayfa 342)

Herodot "Türk dilli İskit kabileleri" nin Asya'da yaşadıklarını yazar. Ve Asya sözü ile kastettiği yeri "Hazar'ın batısı, Kafkas ya ve Anadolu" olarak belirtir. Yani Anadolu'da Herodot'un

tanıklığına göre MÖ 3000-4000 yıllarından beri Türkler yaşa
maktadır.

“M.Ö. üç bin yıllarından itibaren Karadeniz’in kuzey sahille
rinde ortaya çıkan, oradan Sakaların sıkıştırması üzerine
Güney Kafkasya’ya, oradan da Anadolu’ya geçen Kimmerler
(Gamerler/Gamirler) ile İskitler Anadolu’da yerleşmiş ve yaşa
mış Türk dilli halklardır.”

*Kaynak: Prof. Dr. Gıyaseddin Geybullayev, Ermenistan ve Eski Türkler, s.
73*

Güney Kafkasya’da kurulan ve bugünkü Doğu Anadolu bölge
mizi de içine alan Gut Devleti yıkıldıktan sonra toprakları
üzerinde birçok beylik kuruldu. Bu beyliklerden biri Urmi ye
Gölü’nün güneyinde ve sonradan Mana Devleti’nin kuruldu
ğu Doğu ve Güneydoğu Anadolu toprakları üzerinde kurulan
Türk beyliğidir.

Çivi yazılarında Turuk/Turk/Türk şeklinde geçen Türk adlı
boylar tarafından kurulan bu beylik, Sümer devleti ile komşu
idi. Asur kaynaklarında ismi sık geçen ve Asurlular ile sava
şan bu beyliğin Gazi ve İlday adlı iki hükümdarının adı da
kaynaklarda verilmiştir.

Asur tabletlerinde bu beyliğe ait oldukça geniş bilgi vardır:

“Turuk semtinden (bölgesinden) buraya (Ninova’ya) bir elçi
geldi” (Nu: 83).

Bir başka Asur tabletinde ise “...düşman Turuk çıktı, onlar
Kakkületini işgal ettiler ve gelmeye devam ediyorlar” (Nu: 21).

“Hükümdar bana her şeyden önce Turukların hücum ederek
İntşimi yakıp yıktıklarını yazdı.” (Nu. 63). “

Turuklar başçıları İlday ile birlikte savaşa girerek iki şehri
yıktilar.” (Nu. 87)

Görüldüğü gibi Izady’nin “Kürt Ana yurdu” saydığı topraklar

da, tarih içinde Kürt adı bile geçmemektedir. Ama Turuk/Turk/Türk isimli devletlerden söz ediliyor, hükümdarlarının adı bile veriliyor.

“M.Ö. 3500’lerde Sümerler Mezopotamya’ya yerleşirken muh temelen aynı tarihlerde Kafkaslar üzerinden gelen başka bir Türk kitlesi de Doğu Anadolu’ya yerleşerek burada bir şehir devleti kurmuşlardı ki, bu Türki krallığı idi.

O halde şunu kesinlikle söyleyebiliriz: Anadolu 26 Ağustos 1071’de kazanılan Malazgirt zaferinden sonra Türk ana yurdu olmuş değildir. Türkler günümüzden yaklaşık 4200 yıl evvel Anadolu’ya yerleşerek bu toprakları kendilerine ana yurt edinmişlerdir. Anadolu Kürtlerin değil, Türklerin ana yur dudur!

Kaynak: Prof. Dr. Ekrem Memiş, “Eski Çağ Türkiye Tarihi” sf.34.

Anadolu’nun kapılarını Türklere Kürtler mi açtı?

İzady tutarsa diye bir şey atmış, ama tutmamış. Çünkü olma yan bir şeyi yaratmaya çalışmak, sadece abesle iştigal etmek tir. Kürtlerin bir devlet geleneği yoktur. Etnik değil, etnografik adı olan Kürtlerin, tarihin hiçbir döneminde devletleri olma mıştır. Yani tarihte bir Kürt devleti adı hiç yoktur. Devleti olmayan bir toplumun ana yurdu olamaz. Ana yurt denilen topraklar, ancak bir devlet ile korunur ve gelecek nesillere bırakılır.

Osmanlı arşivlerinde ve İslam kaynaklarında Ekrati-Yörükan, Ekrati-Türkmen gibi verilen adların Kürtlükle ilgisi yoktur. Bu adların altında Türk ulusu durmaktadır. Bu bakımdan Güneydoğu Anadolu’da Kürtçe bilmeyen ve Azer Türkçesi ile konuşanlara Kürt denmesi bir yanlışlıktır, tarihi gerçeklikten uzak olan bir hatadır. Bunun dışında öz be öz Türk aşiretleri olan aşiret halklarının asimile edilerek Kürtleştirildiği gerçe ğini de göz ardı etmemek gerekir. Yani Kürt denilen Türklerin sayısı oldukça yüksektir.

“Türkler 1071’den sonra Anadolu’ya geldikleri zaman bizler

(Kürtler) Türkleri dostça karşıladık, onlara evimizi açtık, yerleşmelerine yardımcı olduk” gibi saçma sapan iddialara gülüp geçmek doğru değildir. Çünkü Türkler geldiği zaman onlar bu rada ise, burası onların ana vatanı olur. Bu yüzden, bu iddia nın tarihen yanlış olduğunu göstermek gerekir. Yukarıda verdiğimiz tarihi belgeler, bu iddianın aksini ispat etmektedir.

Bu iddianın bir kısmının, “Türkler geldiği zaman onları dost ça karşılamak, evlerini açmak” doğru olduğunu var sayalım. Gelenlerin kimseye ihtiyacı yoktur. Onlar, çiğnedikleri toprak lara hükmeden Bizans İmparatorluğu ordularını darmadağ nık ederek Anadolu içlerine giren muzaffer bir ordunun asker leridir. Kapılarını açmayanların, kapısını zorla açarlardı. Kürt lerin, doğal olarak doğru olmayan bu iddialarında dahi “güçlü nün önünde eğilme” karakterli oldukları da ortaya çıkmak tadır.

Kürtlerin bir ana yurdu yoktur. Çünkü ulus olamayan ve devleti olmayan toplulukların ana yurdu olamaz. Onların sadece üzerinde doğdukları topraklar vardır. Bugün, onların üzerinde doğdukları ve ana yurt dedikleri topraklar Türkiye Cumhuriyeti’nin sınırları içerisinde ve Türk toprağıdır. Bu toprakların tarih içinde ve günümüzde Kürt toprağı olduğunu söyleyen bir bilim adamı ve bir bilimsel kanıt yoktur.

Birçok Kürtçünün iddia ettiği gibi Kürtlerin istiklal savaşına önemli katkıları yoktur. İstiklal savaşı Türk ırkının bir zaferi dir.

Kürtçüler diyor Ki;

"Bu vatanı düşmanlardan sadece Türkler değil, Kürtlerle Türkler beraber kurtarmışlardır. Ancak Atatürk ortaya bir Türklük dehşeti saçıp, Kürtleri sindirmiş ve Kürtlerin hakları nı vermemiştir. Yani devletin kurucu unsuruna Kürt halkını eklememiştir."

İşte Kürtçü BDP takımı bu fikri savunarak her alanda Kürt propagandası yapar. Devletin resmi organları ve bizim milli yetçi camia ne hikmetse Kürtçü BDP tezlerine karşı çıkacağı

yerde "Kürtleri kazanalım" parolasıyla bu tezleri savunmuşlardır. "Bu devleti Kürdüyle Türküyle birlikte kurduk, Çanak kale savaşında beraber savaştık" söylemleri son 20 yılda adeta resmi politika haline geldi.

Devlet ve bazı milliyetçi olduklarını sanan cahiller, Kürt tezlerinin aynılarını savunarak bir anlamda Kürtçülere hizmet ettiklerini anlayamadılar. Bu tezler o kadar taraftar topladı ki yalnızca Kürtler değil bazı Türkler bile devleti beraber kurduğunu ve Çanakkale'de birlikte savaştığını inanmışlardı. Bu tezlere inanan Türk ırkının evlatları tepkisiz, tavizkar bir insan haline geliyorlardı.

Peki, gerçek neydi? Hakikaten Kürtlerle beraber mi kurulmuştu bu vatan?

İstiklal savaşımız yıllarında Kürtlerin nüfusu sadece 300, 000 kadardı. Bu nüfusun büyük çoğunluğu Güney doğuda sarp dağ köylerinde yaşıyordu. Sadece azlık bir kısmı birkaç şehirde bulunuyordu. Kurtuluş savaşımıza hiç bir katkıda bulunmadıkları gibi çıkardıkları isyanlar ve kurdukları cemiyetlerle Kuvayı Milliye ordularına ve Ankara Hükümetine ayak bağı olmuşlardır.

Seferberlik emri çıktığında Kürtlerin büyük bir çoğunluğu askere katılmamak için dağlara kaçmıştır. Fakat bir kısmı inzibatlar tarafından yakalanarak kısa bir süre hapiste yatırıldıktan sonra silah altına alınmıştır.

Savaşa zoraki katılan bu Kürtler en ufak bir işe yaramamış, bir kısmı tek kurşun bile sıkmadan karşılına çıkan ilk düşman birliğine teslim olurken, diğer bir kısmı da cepheden firar etmiştir. Düşmana teslim olmayan veya cepheden firar etmeye fırsat bulamadan bir kaza kurşununa denk gelenlerin ise adı "şehit" olmuştur. Bunların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Eğer birazcık ızan varsa Genelkurmay Çanakkale savaşlarına katılan Kürt sayısını açıklar. Göreceksiniz ki rakam çok azdır. Onlarda zorla getirilenlerdir.

İstiklal savaşımızda Türk ırkının evlatları yaşlı - genç, kadın - erkek demeden cepheye koşarken Kùrtlerin bir kısmı Kuvay-ı Milliye ordularına karşı isyan ediyor, bir kısmı savaşmamak için dağların doruklarına saklanıyor, okuması yazması olan kısmı'da İngiliz parasıyla kurdukları cemiyetlerle Türk milleti ne zarar veriyorlardı.

Kùrtlerin KURTULUş SAVAşIMIZ sırasında çıkardıkları önemli isyanlar:

1- ALİ BATI İSYANI: (11 Mayıs-18 Ağustos 1919) Ali Batı isim li Kùrt, Midyat'ın güneyinde hayatlarını sürdüren bir aşiretin başına geçer ve İngilizlerden yardım alarak isyan eder. Amacı burada bir Kürdistan devleti kurmaktır. Yaklaşık bir ay süren ve çevre yerleşimlere de yayılan bu Kùrt isyanı Yüzbaşı Yusuf Ziya ve emrindeki askerler tarafından bitirilir ve Ali Batı öldürölür.

2- CEMİL ÇETO İSYANI: (7 Haziran 1920) Bahtiyar aşireti reisi Cemil Çeto tarafından Fransız ve İngiliz yardımıyla çıkarılmıştır. Kùrt Teali Cemiyeti'nin vasıtasıyla Doğuda bir Kürdistan kurulması amaçlanmıştır. Cemil Çeto denen Kùrt, kısa sürede yakalanmış ve öldürölmüştür.^[1]

3- KOÇGİRİ İSYANI: (6 mart-17 nisan 1921) Türkler İstiklal savaşı verirken, Kùrt eşkıyalar 1920 sonlarında Erzincan, Tunceli, Sivas ve çevresinde pislik saçıyorlardı. Koçgiri aşireti reisi Haydar Bey Kùrt Teali Cemiyeti'nin bir şubesini İmranlı ya açmış ve merkezi yönetime karşı geliyordu. Biraz palazlandıklarında bölgede asker kaçaklarını arayan Türk ordusuna savaş açtılar ve bölgenin Kürdistan olmasını istediler. Görüşmeler ile bir sonuç alınamayacağını anlayan Ankara hükümeti bu isyanı bastırdı ve isyancılar teslim oldu.

4- MİLLİ AŞİRET İSYANI: (24 ağustos-8 eylöl 1920) Urfa'da Milli Aşiret tarafından çıkarılan ayaklanmadır. Milli Aşiret'in

reisi İsmail ile birlikte Halil, Bahur, Abdurrahman ve Mahmut adlı elebaşları, Doğu'da bir Kürdistan Devleti kurmak düşüncesi ile ayaklanmışlardır. Büyük bir kuvvetle harekete geçen asiler, Viranşehir'i aldıktan sonra Karakeçi Aşireti'ne mensup olanları öldürmüşler, fakat daha sonra yapılan çatışmada, büyük çoğunluğu ortadan kaldırılmıştır.

Bunlar yalnızca Kürtlerin Kurtuluş Savaşımızda ki isyanlarıdır. Kürtler son 150 yılda otoriteye karşı 38 defa isyan ederek adeta bir rekor kırmışlardır. Bu gün Musul, Kerkük sınırlarımız dâhilinde değilse bunun sorumlusu 1925 yılında devlete karşı ayaklanan Şeyh Said ve çevresidir.

Görülüyor ki Kürtlerin Kurtuluş savaşımızda Türk ırkına en ufak bir yardımı olmadığı gibi çıkardıkları isyanlar ve kurdukları cemiyetlerle (Kürt teali cemiyeti, Teali İslam cemiyeti vs.) bizi sırtımızdan vurmuşlardır.

Hala Kurtuluş Savaşımızda Kürtlerin yardımı var diye iddia eden varsa onlara yarım milyona yakın can kaybımızın olduğu Kurtuluş savaşımızda bazı şehirlerimizin şehit sayısını yazmak istiyorum.

Van	36
Tunceli	30
Muş	8
Mardin	7
Kars	2
Adıyaman	12
Bitlis	63
Bingöl	8
Siirt	40
Diyarbakır	49

Bu şehirlerimizin o yıllarda nüfusunun büyük bölümünün Türk olduğunu da unutmayalım.

Türkiye'de yaşayan Kürtlerin PKK propagandasının etkisinde

kalarak isyan etmelerini istemeyen Devlet'in ilgili birimleri, 1980'li yılların sonlarında Çanakkale Şehitliği'ne Kürt isimleri ilave etmiştir.

Amaç Kürtlerin beynine "Türk ile Kürt kardeş tir, bakın biz beraberce savaşıarak bu vatani kurtarıp cumhuriyeti kurduk, bu ülke hepimizindir" fikrini sokarak uslu durmalarını sağlamaktı. Fakat uğraş ters tepmiş, hiç bir işe yaramaması bir yana Kürtçülerin tezlerine de kaynak olmuş tur.

Kurtuluş savaşımızda diğer zaferlerimiz gibi Türk milletinin zaferidir. **Bu savaş Kürtlerle birlikte değil, Kürtlere rağmen kazanılmıştır.** Kürtler cumhuriyet Dönemi'nde de dış güçlerin teşvikiyle Şeyh Sait ve Dersim Vb. isyanlarla gerçek yüzlerini ortaya çıkarmışlardır.

Bugün Irak'ta Kürt kimliğinin oluşması Amerikalı efendilerinin sayesinde olmuştur. Gelecekte biraz daha talan ve istila şanslı bulacaklarsa bunu gene aynı efendi sayesinde yapabileceklerinin de farkındadırlar. Kürtler belki de özledikleri hamilerini, babalarını Amerikalı efendilerinde buldular.

Irakta Amerika'yla yaptıkları işbirliği sayesinde Köyünde muhtar bile olamayan Celal Talabani Irak cumhurbaşkanı oldu. Amerikan desteğiyle ve korumasıyla Kuzeyde Bir Kürt Özerk bölgesi oluşturdular.

Aşiret düzeyini aşamayan topluluklar ulus yapılmaya çalışılıyor. Şu bir gerçektir, Dış yardımlar olmadan Kürtlerin ulusal devletlerini kurup yaşatması zor, Kürtler bu yüzden bugün emperyalizmle işbirliğine her zamandankinden daha hevesli.

Generallerden Akademisyenlere Aynı Yanılgı

1927 yılında İngilizce hazırlanan İslam Ansiklopedisi'nin "Kürtler" maddesini yazan Wladimir Minorsky dilden hareketle etimolojiyi kullanarak "Kürt" kelimesinin kaynağını bulmaya ve bir "Kürt" milleti inşa etmeye çalışır.

Burada hareket noktasını ise M.Ö 401-400 yıllarında Ksenophon'un "Anabasis-Onbinlerin Dönüşü" adıyla yazdığı eserde kullandığı Kardukh kelimesinden hareket eder.

Ksenophon'un ise bu konuda şunları ifade eder: "... Lydia ve İonia'ya ulaşıldığını ve kuzeyde dağlar aşılınca Kardukh'lar ülkesine varıldığını bildirdiler. Bu halkların dağlarda oturduklarını, çok savaşçı olduklarını ve Karala bağımlı bulunmadıklarını söylüyor... Bununla birlikte Kardukh'lar, ovayı yöneten satrapla barış halindeymiş".

Kaynak:Ksenophon, Anabasis- Onbinlerin Dönüşü, Hürriyet Yayınları, s. 111, İstanbul, 1974

Minorsky'nin hareket noktası teşkil eden bu görüş ciddi dil bilimciler tarafından doğrulanmamıştır. Hatta kendisi de 1938 de katıldığı XX. Oryantalistler kongresine sunduğu bildirimde "prensipte milletlerin menşeylerini etimoloji ile ispat etmek tehlikelidir. Bunun için tarihi ve coğrafi elemanlara dayanmak gerekir" demiştir.

Kaynak:Abdulhalük M. Çay, Her Yönüyle Kürt Dosyası, s.33, İstanbul, 1993.

İlk ortaya atıldığında çok kullanılan bu kavram sonradan eleştirilerek rafa kaldırılmıştır. Rus doğu bilimci ve konsolos olan Nikitin "karduk" teorisi hakkında şunları yazar:

"...Kardoukhoi'ler (Karduklar), Kürtlerin kesin olarak ataları olduğu genellikle kabul edilmişti. Onlar gibi dağlı, aynı ülkede oturur, gözü pek olduklarına göre varsayımı kesinleştirmek için daha ne gerekliydi? Oysa araştırmaların bugünkü durumu munda, artık bu konuda aynı kesinlik kalmamış görünmektedir. Bir kere, bu alanda büyük bir otorite olan Th. Nöldeke gibi, M. Hartmann, Weissbach gibi, doğubilimciler, dilbilimsel nedenlerle Kürt ve Karduk biçimlerinin eşanlamlı sayılamaya çağını kanıtlamışlardır".

Kaynak: Bazil Nikitin, Kürtler Sosyolojik ve tarihi İnceleme, Deng Yayınları, s. 23-24, İstanbul, 1994.

Nikitin en azından Minorsky kadar uzman olduğu ve eseri "Kürtçü" bir yayınevi tarafından yayınladığı halde onun yukarıda ki görüşleri yok sayılmıştır. Çünkü bazıları bilimsel araştırma yapmaktan ziyade, hoşlarına gelenleri ifade etmeyi bilim saymaktadırlar.

O kafalar, art niyetlerinden dolayı yukarıdaki Minorsky'nin iki yazısını dahi analiz etme acizliğine düşmüşlerdir. Bu mantıkla hareket ettikleri için de sosyal sorunları anlamaktan önce, çözmeye çalışıyorlar. Oysa bu süreç tersinden işlemelidir. Yani önce anlamak sonra çözüm yollarını belirlemek gerekir.

Özellikle yönetim kadrosundaki insanların yanlış konuşmaları sosyal sorunların anlaşılmasını daha zorlaştırdığı gibi çözüm yollarında olması gereken yerde değil de farklı zeminler de tartışılmasına neden olmaktadır.

Diğer yandan dünyanın her yerinde insanlar eğitilir. Ancak eğitilen insanlar düşünür ve kendileri de başkalarını eğitmeye başlar. Hatta bazen eğitilirken de aynı zamanda başkalarını ve eğiteni eğitir. Eğer eğitim sürecinde aldıkları bilgilere yeni lerini ilave edemez ya da yeni yorumlar getiremezse, sadece eskiyi tekrar ederler dururlar. Netice de sağlıklı olamayan bir sosyalleşme karşımıza çıkar. Başka tabirle böyle bir sürecin sonucu adeta papağanlaşmak ya da mankurtlaşmaktır..

Milliyetin tayininde iki etken önemli rol oynar; bunlardan birisi psikolojik diğeri sosyolojiktir. Bir insan kendini hangi millettten sayıyorsa, sosyolojik bakımdan ait olup olmadığına bakılmaksızın, o insanın o millete ait olduğu kabul edilir. Napolyon, kesinlikle Fransız değildir; Korsikalıdır. Büyük bir ihtimalle Arap asıllıdır. Ama kendini Fransız kabul etmiş ömrünü Fransa'ya vermiştir... Stalin'de aslen Rus değildir, fakat kendisini Rus kabul etmiş...

Oğuz Han'ın torunu "Ben Türk değilim" diyorsa, hiç kimse "Sen Türksün" diye onu zorlayamaz. Ama genellikle psikolojik

boyut, yani aidiyet şuuru sosyolojik boyuta bağlı oluyor. Hiç kimsenin de Kürtlerin milliyetini tayin etme hakkı yoktur; kendilerini hakkında karar kendileri verir. Başkaları ancak tarihleri, sosyal yapıları hakkında ve benzeri hususlarda araştırma yapabilirler".

Kaynak: Mehmet Niyazi, Millet ve Türk Milliyetçiliği, Ötüken Neşriyat, s. 151-152, 2005.

Bu anlayış ve mantık çerçevesinde söz konusu olan konuya yaklaşıldığı takdirde, önemli mesafelerin alınacağına inanmak tayız. Aksi takdirde ben yazdım oldu dayatmalarıyla, alaycı yaklaşımlarla bir yere varılması mümkün gözükmemektedir.

Kürtleri Türklerin bir kolu olarak yorumlamak, siyasi bir söylemden değil, tarihi ve sosyolojik kaynaklara dayanmaktadır. Bu konuda yurt dışında ve içinde birçok çalışma yapılmıştır.

Kaynak:

**Rasonyi, L., Tarihte Türklük, Ankara, 1996.*

**Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler, 1992.*

**Mehmet Eröz. Doğu Anadolu'nun Türklüğü, İstanbul, 1982.*

**Fritz, Kürtlerin Tarihi (Çev. S. Şanlıer), Hasat Yayınları, İstanbul, 1992.*

**Şerefhan, Şerefname (Kürt Tarihi), (Çev. M.E. Bozarslan), Hasat Yayınları, İstanbul, 1990. (Söz konusu eser Bitlis Beylerinden Şeref Han tarafından Farsca olarak kaleme alınmış ve 1597 de tamamlamıştır.)*

**Ahmet Özer, Doğu Anadolu'da Aşiret Düzeni, Boyut Yayınları, İstanbul, 1990.*

**İsmail Beşikçi, Doğu Anadolu'da Değişim ve Yapısal Sorunlar-Göçebe Alıkan Aşireti-, Ankara, 1969.*

Ancak bunlar dikkate alınmadan sadece dilden ya da siyasi söylemlerden hareketle tarihi ve sosyolojik gerçeklerle hiç bağdaşmayan görüşler basın hokkabazları tarafından halka sunulmaktadır.

İlmi Tez araştırmaları sahasında bulunan bulgular, önceden yapılan çalışmalardan hareketle Türkiye'nin birçok yerleşim yerleri ve Asya Türklerinin gelenek- görenekleriyle karşılaştırılmıştır. Karşılaştırma sonucunda coğrafi şartlardan ve dil özelliğinden başka farklı kültürel yapının olmadığı sonucuna varılmıştır. Ayrıca Edirne'den Tuva'ya kadar yapılan alan çalış

malarında derlenen on binden fazla halı-kilim, mezar taşı ve etnografik eserlerdeki damgaların benzer değil aynı olmasının konu üzerinde düşünenlere önemli kaynaklık edeceği düşün cesindeyiz.

Kaynak: www.mustafaaksoy.com

Örneklerle devam edelim, "Torun" aşiretini ele alalım. "Torun-torin-torini" Kırmancca'da da "köklü, soylu aşiret" anlamına gelir ve Torun olanlar diğer aşiretler içinde ve çevrede çok önemli bir saygınlığı sahiptir. Bu durumun halen devam ettiği Siverek, Şanlıurfa, Ağrı, Van, Erciş, Adıyaman ve Diyarbakır'da yapılan saha çalışmaları da tespit edilmiştir.

Ziya Gökalp 1920'de yaptığı saha çalışmasında Siverek ilçe sindeki Karakeçili aşiretinin ağalarına "Torunlu" denir, der. Siverek ve köyleri ile Şanlıurfa merkezinde bir insanın önemli bir sosyal statü kazanması karşısında gururlu bir tavır takın masına "torunlaşma", "o torunlaşmış", "o torun olmuş" deyi mi kullanılmaktadır.

Kaynak: Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Hakkında Sosyolojik Tetkikler, 1992.

Aynı konuda kendisi de Doğulu olan ve "Kırmancca bilen Aras, yazdığı bir makalede "Diyarbakır ve Urfa dolaylarında yakın çevre köylerinden şehre elden yoğurt yumurta yağ getirenler barajilerce (şehirli) "Kırmanç" olarak adlandırıl maktadır der. Yine Doğu Beyazıt'ta kasabalılar tüm köylülere (ağalar da dahil) "Kırmanç" demektedirler... Aynı şekilde Doğu daki "Torun" ve "Mirek"ler (secereli veya asil ağalar) tüm hal ka "Kırmanç" demektedirler... Yörede "Kırmanço" ise daha aşağılayıcı anlamında kullanılır" der.

Kaynak: Aras, A., "Doğu'da Feodalite Var mı?", Ant Dergisi, 138. Sayı, 1968.

Bugün birçok bölgemizde "Torun" aşiretine rastlanır, bilgileri mize göre Ağrı, Kars, Van, Erzurum, Tunceli, Diyarbakır, Şan lıurfa, Gaziantep, Kahramanmaraş, Sivas, Adana, Tokat, Kay seri ve Konya'da "Torunlar" yaşamaktadır.

Torunların bazılarının anadili "Zazaca", "Kırmanca" ve Türkçe dir. Dini inanış açısından ise bir kısmı Sünni bir kısmı ise Alevidir. Bu kısa açıklamadan sonra şimdi "etnik modacılar" ya da "etnik soytarılar"a soruyorum. Torunlar, hangi millet ten ya da bazılarının çok kullandığı tabirle hangi "etnik" yapı dandır?

(Etik kelimesinin ne anlama geldiği bilinmeden rast gele kullanılmaktadır. Mesela bazen "etnik" kelimesi ırkı mı, milleti mi, hakim grup içindeki alt grubu mu vs ifade ettiği belli değildir.)

Kangal Köpeği, Kurt, Zazalar ve Kürtler

Kangal köpeği ve Türk mitolojisindeki kurt hakkında yaptığı yorumla işbirlikçi çevrelerde hayli ilgi ve sempati toplayan Türköne, şöyle diyor:

"Kangal meselesi bir ironiydi. Ama yazının temel tezi şuydu: Kurt sembolü etrafında kaç kişi toplayabilirsiniz? Kurt sembo lü Türklere ait bir sembol değil. Kurdu, Kurtuluş Savaşı done minde Yakup Kadri Karaosmanoğlu icat etmiş. Osmanlı'da yok, Selçuklularda yok, Akkoyunlular'da, Karakoyunlular'da yok. Adı üstünde koyun, nasıl olsun. Anadolu'da oğuz boy ları, karakeçiler. Hep keçi, hiç kurt yok. Ben bir çarpıklığı göstermek ve iman edilen şeylerin saçma olduğunu gündeme getirmek için yazmıştım".

Kaynak: Mümtaz'er Türköne, "Özel Mülakat", <http://www.turktime.com>, (22 Kasım 2007).

Oysa Türklerin kurttan türediği hakkındaki mitoloji herkes tarafından bilinir (İşbirlikçiler de bilir ama bilmez görünür). Ayrıca günümüzdeki Asya Türklerinde kurda çok büyük değer verilir. Adeta kurt inancını onların folklorunun her ala nında görebilirsiniz. Örneğin Tuva Türklerinde hasta olan insanlar ölmüş kurdun başıyla tedavi edilir. Kayseri'nin Yahyalı ilçesinde de kurdun derisinden yapılan bir halka ile kötü ruhların hastalardan çıkarılması, uzaklaştırılması ve iyileştirilmesi sağlanır. Zile ilçesindeki Alevi "Kurtoğlu Ocağı na mensup insanlarda, çocuğu olmayan bir kadının pınardan

su alırken bir kurdun getirdiği etten yiyerek hamile kalması sonucu meydana geldikleri inancı vardır. Yani "Kurtoğlu Ocağı" mensuplarının babası bir kurttur. Bu konuda geniş bilgiyi sosyal antropolog yaşar Kalafat'ın ilk cildi yayınlanan eserinde görmek mümkündür.

Kaynak: Yaşar Kalafat, Türk Kültürlü Halklarda Halk İnançları- Türk Halk İrfanında Kurt -1-, Ankara, 2007.

Türköne, bir başka yazısında da şunu savunur: "Bugün Kürtlerin "müstakil hüviyetli bir ırk" olup olmadığını kimse tartışmıyor. Kürt kelimesinin yöre halkının dağda yürürken çıkarttığı "kart-kurt" sesinden türediği iddiasını, bir zamanlar bu iddiaya sarılmış olanlar bile, en son eski Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman'ın vurguladığı gibi ironi konusu yapıyor". Bir defa milleti ırk olarak tanımlamak hiç bir ilmi gerçeklikle açıklanamaz. Yukarıda etnik kelimesi hakkındaki yorumumuzun da burada onaylandığını görüyoruz. Çünkü bu zihniyetin yani Kürtleri ayrı bir ırk olarak görenlerin aynı zamanda da ırka göre daha az masum görülen etnik kavramını kullandıkları malum. Ancak o kafaların öncelikle yukarıda yazdığımı düşünerek benim gibilere bir ırk bulması gerekmez mi? O kafalar, benim gibilere bir ırk bulabilirlerse, Kürtlerin de ayrı bir ırk olup olmadığı tartışmasına geçebilirler. Aksi taktirde onları "ben yazdım oldu mantığı"yla başbaşa bırakıyorum.

Kaynak: Mümtaz'er Türköne, "Bizim Kürtler", Zaman Gazetesi, 13.11.2007.

Kürtlerin ayrı bir ırk olduğu konusunda Kürt milliyetçileri arasında da yoğunlaşmış bir uzlaşma olmadığını konu hakkında okuyanlar bilirler. Örneğin, Kürt milliyetçileri atalarını Medlere, Ermenilere Asurilere, Babailere, Sümerlere ve Farslara bağlarlar. Aynı insanlar Kürtlerin coğrafi tarihi vatanları olarak Fırat ve Dicle arasını, Urumiye bölgesini, Hazar civarı ile Horasan bölgesini gösterirler. Hatta bir kaynakta Doğu Anadolu batı Ermenistan olarak ifade edilir. Bundan ötürü Kürtçülerin bir ırk bulmadan önce bir milliyet -çünkü milliyet bulmak ırk bulmaktan her zaman daha kolaydır- ve coğrafya bulmaları gerekir ki kürt milliyetçileri hala bu konular üzerin

de bile birleşememiştir.

Kaynak:

*Welate Tori, *Birlikte Olduğumuz Halklar*, Koral yayınları, İstanbul, 1991.

*Welate Tori ve Nergüze Tori, *Kürt Kökeni ve Büyük Boyları*, Koral Yayınları, İstanbul, 1991.

*Ekrem Cemil Paşa, *Kürdistan Kısa Tarihi*, Doz Yayınları, İstanbul, 1998.

*Egon Von Eickstedt, *İlk Çağlardan Günümüze Türkler, Kürtler, İranlılar* (Çev. H. Işık), Fırat Yayınları, İstanbul, 1993.

*M. E. Zeki, *Kürtistan Tarihi*, Beybun Yayınları, İstanbul, 1992.

*Faik Bulut, *Horasan Kimin Yurdu*, Berfin yayınları, İstanbul, 1998.

*M. S. Lazarev ve Ş. X. Mihoyan, *Kürdistan Tarihi* (İ. Kale), Avesta yayınları, 2001.

*M Kalman, *Batı-Ermenistan (Kürt İlişkileri) ve Jenosid*, Zel Yayıncılık, İstanbul, 1994.

*Bazil Nikitin., a. g. e.

Siyasi ve ideolojik düşünceye sahip olmayan Zazaca ve Desi mce (Dımilice) konuşan hiçbir insan Kürtlüğü Kabul etmez. Özellikle Tunceli'de 50 yaş üzerindeki insanlar Kürtlüğü kabul etmedikleri gibi nerdeyse tamamı Horasandan geldik lerini ve Türk olduklarını ifade ederler.

1990'dan beri yapılan saha çalışmalarında özellikle Elazığ'da Zazaca konuşanlar, Kırmanca konuşanları şaka da olsa kü çümsediklerine çok defa şahit olunmuştur. Zazaca konuşan lara göre Kürt kavramı Kurmançça konuşanların karşılığıdır. Bu konuda Kürtçülerin bazı sözlüklerinde de aynı ifadeleri görebilirsiniz.

H. Küçük, "Kirmanc-Zazaların Etnik Kimliği Üzerine Tartış ma" adlı makalesinde "bizim halkımız ister kendini Kirmanc, ister Zaza, ister Dimli, ya da Alevi olarak adlandırırsın, her zaman kendisiyle Kürtler arasına bir ayırım koymuş, kendisini ve dilini başka, Kürtleri ve dilini de başka bir biçimde adlan dırmış, kendisini Kürtlerin bir parçası olarak görmemiştir. Kürt Milliyetçiliğinin etkisi altında kalmış bazı aydınların, "biz Kürdüz" demesi bu gerçeği değiştirmez. Halkımızın kafası açık ve net iken aydınlar, halkı dinlememiş, kimliğimize gölge dü şürmüşlerdir" der.

*Kaynak:*H. Küçük, <http://www.alevileriz.biz/showthread.php?t=1499>..... (7.12.2007).

"Kürt" kavramı ve ırk konusunda, "Kürt milliyetçiliği" ile ilgili yayınlarıyla tanınan bir yayımevinin yayınladığı McDowall'ın eserine atıf yapmak istiyorum: "MS 7. yüzyıldaki Arap yayı ması döneminde 'Kürt' sözcüğü göçebeleri ifade etmek için kullanılıyordu.

Bu nedenle, etnik olmaktan çok sosyo-ekonomik bir anlam taşıyordu". Ayrıca McDowall'a göre "bazı Arap, Ermeni, Asuri ve Pers (ve daha sonra Türkmen) aşiretlerinin kültür ve dil olarak Kürtleşmiş olduklarına kuşku yoktur. Böylece Kürt etnik kimliği tek bir ırksal kökene işaret etmemektedir".

Kaynak: McDowall, D., Kürtler, Avesta Yayınları, 2000.

Yukarıdaki iki kaynakta verilen bilgiler dahi "Kürt" kavramı bağlamında, Türkiye'de yapılan tartışmaların ne kadar yüzey sel olduğunu göstermektedir.

Kürtler Hakkındaki Teoriler

Asıl tartışma konusu olan "kart-kurt" yani Kürtlerin köke ni hakkındaki teorilere gelirsek, Kürtler hakkındaki "kart-kurt teorisi" Macar bilim adamı Nemeth'e aittir. Nemeth dünyadaki en tanınmış Türkolog lardan biridir ve bütün dünyada teorilere değer verilen saygın bir bilim adamıdır.

(Keşke Alay eden, buna inamayan cahiller bu büyük Türkoloğun milyarda biri kadar bilgi sahibi olsaydı)

Bilimsel araştırmalara ışık tutan genellemelere teori denir. Teoriler araştırmalar sonucunda ya kabul edilir ya da reddedilir. Kart-kurt teorisi de Macar asıllı Türkolog Nemeth'e aittir. Bilindiği gibi bugünkü Macaristan'ı kuran Türk boyları arasında Kürt adıyla bilinen boylar olduğu gibi Tuna boy larında Kürt isimli köyler de vardır.

Kaynak:

**Abdulhalük M. Çay, a. g. e., s. 265-267.*

**Rasonyi, L., a. g. e.*

"Yurt Kuran Macarlar'ın Tarihi" adlı eserinde Nemeth, Macar

ları oluşturan boyları sayarken Kürtler hakkında şu yorumları yapar: "Dördüncü boyun ikinci kısmının adı Koytry, yani Kürt (Kürtü) dür... Kürt adı konusunda en eski Macarca veriler Kutru, Kurt şeklindedir. Bunu daha sonra Kirt, Kutru, Kyürth şeklinde de görüyoruz... Bacs, Borbod, Heves, Jasz-Nagy-Kunszolnok, Komaran, Nograd, Nyitra, Pozsony, Temes (veya Torontal) illerinde Kürt yer adları mevcuttur... Kürt adının Türkçe'deki *(Buradaki Türkçe, Türkiye Türkçe'si olmayıp, genel Türkçe'dir.)* genel anlamını da tanıyoruz.

Tarañcı lehçesinde "yeni yağmış kar" anlamındadır. Şorca'da "çığ", Kazan Türkçesi'nde "Kar yığını" anlamında ortaya çıkıyor. (-k) ekiyle Kırgız vs. de ise "Körtük", "yani yeni yağmış kar, derin kar, kar yığını" anlamına gelmektedir. Karakteristik bir özellik ki aynı anlama gelen bir kelime Macar boy adı olarak rol oynamaktadır... Kürt boy adının Moğolistan'da ve Kafkasya Türklüğü'nde birbirinden bağımsız bir şekilde ortaya çıkması pek muhtemel bir şey değildir. Bazılarınca iro ni konusu yapılan "kart-kurt" görüşünün aslı budur.

Kaynak: Abdulhalük M. Çay, a. g. e., s. 265-267.

Dolayısıyla konusunda dünyaca meşhur olan bir Türkolog tarafından dile getirilen bu görüşlerin tartışılması bilimsel bir mantığı gerektirir. Yani yukarıdaki görüşü ironi konusu ya panların, farkı anlayıştaki Türkologların görüşlerinden hare ketle dile getirilen anlayışın neden-niçin tutarsız olduğunun ispat edilmesi gerekir.

"Kart-kurt alayını" meydana getirip de sonradan ona ironik yaklaşanları bundan sonra yazacaklarımız çok kızdıracaktır. Çünkü yazacaklarımız "Kürt ırkı" meydana getirmek isteyenlerin ve onların ağızıyla konuşup yazanların sıkça başvurduğu hatta başucu yaptıkları kitaplarından olacaktır.

"O parlak günler kara günler oldu. Herkes Cemşid'e itaatten vazgeçti... Her taraftan bir padişah, her yerden ileri gelen bir adam çıktı ve asker toplayıp savaşa hazırlanarak, Cemşid'e karşı düşmanlık gösterdi. Askerler birer birer İran'dan çıktılar

ve Arapların memleketine doğru yol almağa başladılar. Orada, ejderha yapılı büyük bir padişah olduğunu haber almışlardı. Kendilerine bir padişah arayan bütün İran süvarileri hep birden Dahhak'a gittiler.

Onu padişahlıkla övdüler ve İran'a padişah olarak kabul ettiler. Bunun üzerine bu ejderha yapılı padişah rüzgar suretiyle geldi. İran'da saltanat tacını başına koydu... Dahhak, saltanat tahtına oturduktan sonra, bin yıl padişahlık etti. Bütün dünya onun idaresi atına girdi... Her gece, ister halktan veya isterse yiğitler soyundan olsun, iki delikanlıyı aşçı, padişahın sarayına götürür ve bunlarla onun derdine derman bulmak isterdi. Bunları öldürür, beyinlerini çıkarır, yılanlara yiyecek yapardı. (Padişahın soyundan-memleketinden olan iki insan en azından iki insandan biri kurtarmak amacıyla saraya aşçı olarak girerler ve bunlar) bir koyunun beynini çıkarıp, öldürdükleri gencin beyni ile karıştırdılar. Ötekinin canını bağışlayarak ona, 'git, bir yerde gizlen, canını kurtar! Mamur şehirlerde yaşama. Bundan sonra senin yaşayacağın yer, dağlar ve ovalardır' dediler.

Onun kafası yerine değersiz koyun kafasından yılanlara yiyecek yaptılar. Bu suretle, her ay otuz genç canlarını kurttırıyorlardı. Zamanla kimin nesi oldukları belirsiz olan bu gençlerin sayısı iki yüzü buldu Ahçı her gün birkaç keçi ve koyun ovaya salar, bunlara gönderirdi. İşte bugünkü Kürt kavminin aslı bunlardan türemiştir ki, bunlar mamur şehir nedir bilmezler. Bunların evleri, çöllerde kurulmuş çadırlardan ibarettir. Kalplerinde hiç Tanrı korkusu yoktur" (*Şehname de "Kürtler" hakkında bundan başka bir bilgi olmadığı gibi "Kürt" kelimesi de geçmez.*)

Kaynak: *Firdevsi, Şehname, (Çev., M. Lugal), C. I, s. 101-102, 104-108, İstanbul, 1992.*

Kürtlerle nevrüz kavramı arasında bağ kuranların farkında olmadıkları ya da olmak istemedikleri bir başka bilgi de nevrüz olayının Bağdat ile Kudüs arasında geçtiği ve Kudüs civarında Dahhak'ın yakalanarak bir dağda taş üzerinde bağlanarak bırakıldığıdır.

Kaynak: Firdevsi, Şehname, a. g. e., s. 154-155.

Demirci Kava-Gave'nin Dahhak'a karşı halkı ayaklandırmak için konuşma yaptığı esnada mızrağının üzerine geçirdiği önlü gündeki renklerde "mor, kırmızı, sarı"dır. Efsanesi çok büyü tülen Demirci Kava-Gave'nin Şehnameadlı eserde bir tek fonk siyonu olup, oda halkı Dahhak'a karşı Feridun etrafında bir lik olmaya davet etmesidir. Zaten eserde bundan sonra Kava-Gave hakkında bir tek cümle dahi geçmez.

Kaynak: Firdevsi, Şehname, a. g. e., s. 125-131.

Şehname'deki yukarıdaki mitolojik bilgi "Şerefname"de de aynen ifade edilerek ilave olarak şu görüşlere de yer verilir:

Kaynak: Şerefhan, a.g. e., s. 17-19.

*"Kürtlerin bu adla adlandırılmalarının tek nedeni, aşırı cesa retleri ve savaşıllıklarıdır. O kadar ki, kavga alanlarında, savaş meydanlarında ve diğer çetin durumlarda tehevür ve pervasızlıkla nitelendirilmişlerdir"

Kaynak: Şerefhan, a. g. e., s., 19.

*"Bazı düşünürler de, 'Kürtler, Allah'ın üzerlerinden perdeyi kaldırdığı bir cin topluluğudur' demişlerdir"

Kaynak: Şerefhan, a. g. e., s., 19.

Bazı tarihçiler de, cinlerin, Havva'nın kızlarıyla evlendiklerini, onlardan da Kürtlerin doğduğunu öne sürmüşlerdir".

Kaynak: Şerefhan, a. g. e., s.

*"Türkistan'ın en büyük hükümdarlarından biri olan Oğuz Han, Medine-i Münevvere'de -onun sakinine en üstün selam olsun- bulunan, peygamberlerin övüncü ve yaradılmışların Efendisine(Hazreti Muhammed'i kastediyor-Eserini çeviren, M. E. Bozarslan'ın notu). bir heyet gönderdi. Bu heyetin başında da, Kürt büyüklerinden ve ileri gelenlerinden Buğduz adlı bir kişi vardı; kendisi çirkin görünüşlü, kaba, katı kalbi, ele avuca sığmaz bir kişiydi. Çirkin görünüşlü, iri yapılı bu elçi, Peygamber'in -salat ve selam onun üzerine olsun- gözüne görününce Peygamber'in canı sıkıldı ve ondan şiddetle nefret etti. Elçiye,

kabileleri ve mensup olduğu soy sorulunca, Kürt topluluğu dan olduğu cevabını verdi. İşte o zaman Peygamber –salat ve selam onun üzerine olsun- Kürtler'e beddua ederek şöyle dedi: Yüce Allah bu topluluğu, kendi arasında ittifaka ve birleşmeye muvaffak etmesin; yoksa birleştikleri taktirde, onların elleriyle dünya yok olur"

Kaynak: şerefhan, a. g. e., s. 24-25.

Bozarslan şerefnamede'ki diğer mitolojik bilgiler için bir şey demez ve dip notta açıklama yapmazken, bu son mitolojik bilgi için "bu hikaye tamamen uydurmadır, söylentiden iba rettir" ifadesiyle dipnotta açıklama yapar.

Kaynak: . şerefhan, a. g. e., s. 25 (Bozarslan'ın notu).

evirmenin bu tavrı karşısında şunu söylemek mümkün. Boz arslan diğer mitolojik bilgileri neye göre kabul ediyor? Bunu neye göre kabul etmiyor. Bizce Bozarslan'ın son bilgiye tepki si ilmi değil, siyasi bir kaygıdandır. Çünkü grldğu gibi diğer bilgilerinde son bilgiden daha az masum olmadığı orta dadır.

Kürtlerin kökeni hakkındaki bir başka efsanede Saltukna me'dedir. ay, bu efsaneyi Saltuk-name'nin Topkapı ns hasından olduğu gibi eserine almış olup, ayıca şöyle özetler: "Hz. Süleyman'ın odalıkları ile şeytan'ın münasebetine dayalı bir türeyiş efsanesidir. Bu efsane ile Kürt adı verilen unsurların menşeyi Arap aslına çıkarılmaktadır"

Kaynak: Abdulhalk M. ay, a. g. e., s. 42-45.

Sonuç olarak Macar asıllı bir Türkolog'un "kart-kurt" yorumu Macaristan'daki Kürtler ile Asya Türk kültürü arasındaki ilişkiyi aramaya çalışırken ifadesinden kaynaklanmış olup, son sözde söylemiş değildir. Sadece bir bakış açısının ifade sidir. Bu anlayış yıllardan beri bazı çevrelerin adeta alaycı anlayışlarının kaynağını oluşturmuştur.

Ancak ne hikmetse kimse işin aslını arama peşine düşmemiş tir. Bu anlayışın kaynağı, araştırma yapmanın zahmetinden,

kaçarak başkalarının hatalarından ya da kendilerince doğru olmayan anlayışlarında hareketle fikir ifade etmedir. Oysa bilimsel mantık ve yorum araştırmayı ön şart görür.

Kürtçüler, onlara zemin hazırlayanlar ya da aynı mantıkla hareket edenler üstelik kendilerini aydın sayanlar, yukarıda topluca verdiğimiz, özellikle Kürtçülerin temel kaynakları olan, Şehname ile Şerefname adlı eserlerindeki Kürt efsaneleri hakkında ne diyecekler, doğrusu merak içindeyiz.

Kürt mitolojisi açıklamalarından sonra Doğan Güreş Paşa'nın Bila'ya verdiği cevaplardan da bahsetmek gerekiyor.

Kürtçülüğün Tarihi Dış Kaynakları

Eski Genelkurmay başkanı Org. Güreş'in açıklamaların da iki konu çok önemli olmakla beraber basınımız maalesef fark etmemiş ya da işlerine gelmediği için öyle davranmışlardır. Bakınız ne söylemiş:

"Türkiye için bölünme riski var. Çünkü, geçmişten gelen bir hedef var. Her ne kadar Abdullah Öcalan 1993'ten sonra, "Bizim Türkiye'nin bölünmesi hedefimiz yok" dediyse de o konjonktürel olarak sıkıştığı için sarf ettiği sözlerdir. Yakalanıktan sonra da böyle konuşmayı sürdürdü, ama bence hedefleri değişmiş değil. Barzani ve Talabani de aynı hedefin peşin deler. Bunu ABD de istiyor. İşte ellerinde haritalar (Türkiye'yi bölünmüş gösteren haritalar) var.

"Cheney de istedi bunu. Kim Cheney? ABD Başkan Yardımcısı. "Batıdan başlayıp doğuya gidinceye kadar tek dostumuz Kürtlerdir" dediler. Bunu söyleyen Amerika. Buna dikkat etmek lazım. AB de bunu istiyor mu? Evet, istiyor. Hedefleri var? Nedir hedefleri? Türkiye'nin küçülmesi. Bir gün gelecek, birisi ne diyecek biliyor musun, benim korkum o: "Bunlar başımıza bela, verelim gitsin", diyecek ve bakacaksınız Hakkâri gitmiş, Barzani'nin olmuş.

"Alın sizin olsun dendiği anda ne olacak biliyor musun? İstanbul'daki bütün Kürtleri Türkler kovar. Uluslararası açıdan baktığımızda; acaba Büyük Kürdistan'a gidiliyor mu? Evet, gidiliyor. Emareleri belli. ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney bunu söylüyor.

"Amerikalıların askeri dergilerinde bu çıkıyor. Yunanistan sevincinden ne yapacağını bilemiyor. Cheney, "Orada Haşimi Krallığı kurulsun" demiş, "Türk devletinin yanı sıra, Suriye ve İran'dan da alsın" demiş. Bunlar resmi belgeli. Sonra, "Güney Lübnan'da bir Hristiyan devleti olsun, kuzeyde Müslüman devlet olsun", demiş. "Libya diye bir devlet kalsın, Mısır'a bağlansın" demiş. Bütün bunlar önemli işarettir".

Kaynak: Doğan Güreş, Milliyet Gazetesi, F. Bila'ya verdiği mülakat, 4.11.2007.

Yukarıdaki ifadelerden anlaşılacağı gibi PKK ya da başka ta birle sık sık dillendirilen "Kürt sorunu'nun da, sadece ülkenin içinden kaynaklanan nedenler değil, dış ülkelerin faaliyetleri de son derece önemlidir.

Kaldı ki "Kürt sorunu" ne zaman uluslararası değildi ki. Buyurun İngiliz arşiv vesikalarını birlikte okuyalım.

"Kürtlerin ve Ermenilerin durumu beni hiç ilgilendirmez. Kürt sorununa verdiğimiz önem Mezopotamya bakımındandır. Diğer taraftan Wilson beni korkutuyor, ajanları devamlı hatalar yapıyor. Noel'e gelince, fanatiğin biri. Ermenistan'ın ve Kürtistan'ın sınırları kesin olamadığı konusunda sizinle aynı fikirdeyim..."

Kaynak:

**Mr. Hohler'den Mr. C. Kerr'e, 27 Ağustos 1919).*

** Erol Ulubelen, İngiliz Belgelerinde Türkiye, Cumhuriyet Kitapları, s. 188, İstanbul, 2005.*

Yıllar önce dile getirilen bu fikirlerle Irak'ın ABD ve İngiltere'nin işbirliği ile işgal edilerek Kuzey Irak'taki olanları akli başın da olanların düşünmesi gerekmez mi?

"Kürtlere her ne kadar inanmazsak da onları kullanmamız çıkarımız gereğidir. Doğu illerine gelince; Türklerle harp etme den o bölgeleri Ermenistan ve Kürtistan diye bölemeyiz. Çok korkarım ki geçen haziranda aldığımız kararı Türklere kabul ettiremeyeceğiz, keşke aksini düşünebilseydim..."

Kaynak:

**Mr. Kidson'dan Sir E. Crow'a 28 Kasım 1919*

- Erol Ulubelen, a. g. e., s. 197.

Acaba 1919'da haziran ayında alınan karar neydi? Kurtuluş savaşı ortamında kabul ettirilemeyen o karar, şimdi kabul ettirilmeye çalışıyor ya da ettiriliyor olmasın? Görülenlere bakılırsa oldukça mesafe aldıklarını söylemek çok büyük bir iddia olmamalıdır.

"...Mr. Hohler Kürtler meselesi hakkında Kürt başkanı olan Şeyh Sait Abdulkadir Paşa'yla görüştü. Kürtler ümitlerini İngiliz hükümetine bağlamış durumdalar. Bu ara Mustafa Kemal gittikçe tehlikeli olmaya başlıyor. Kuvvetler, Kürtleri Mustafa Kemal'e karşı kullanmak için her parayı ödemeye hazırdır..."

Kaynak:

Amiral Sir F. De Robeck'ten Lord Curzon'a, 9 Aralık 1919

**Erol Ulubelen, a. g. e., s. 198*

Günümüzde bazı Kürtçülerin Atatürk'ün bazı söylemlerini işlerine geldiği gibi yorumlayarak ona sığınmaya çalışmalarının gerçekçi olmadığı göstermesi açısından bu ifadeler yeterli olsa gerekir.

Ayrıca Lord Curzon'un 1922'de İngiltere Dışişleri bakanlığına getirildiğini ve 1922-1923 Lozan görüşmelerinde İngiliz heyeti ne başkanlık ettiğini bilmek gerekir. Bu nedenle "Kürtçülük soru"nunun "ekonomik, kültürel ve siyasal" olmadığı, Batının Türklerle hesaplaşması ve tarihi mirası olduğu ortadadır.

"...Kürt kabileleri İngiliz ve Fransız hakimiyetine konacak, Kürdistan'da hiçbir şekilde Türk bırakılmayacak. Bir tek Kürt devleti mi yoksa birçok küçük Kürt devletleri mi kurulacağı düşünülecek. Ermenilere Amerikalılar kanalıyla silah sağla

nacak..." *Kaynak: Erol Ulubelen, a.g.e., s.199 (Türk Meselesi Hakkında İkinci Toplantı 22 Aralık 1919),*

"Anadolu ve Küçük Asya: Türkler Anadolu'da bir uçtan Trabzon ve diğer uçta Adana'ya kadar olan bölgede kalabilirler. Erzurum yeni kurulacak Ermeni devletinin başşehri olacaktır. Türklerin idaresi İngiliz, Fransız ve İtalyanların elinde olacaktır"

Kaynak:

**Mr. Vansittart'tan Lord Curzon'a, 11 Ocak 1920*

** Erol Ulubelen, a. g. e., s. 202*

Erzurum'un başkent olma idealini M. Kalman'da ifade ederek Doğu Anadolu için "Batı-Ermenistan toprakları Doğu Anadolu Bölgesi olarak adlandırılmıştır" der.

Kaynak: M. Kalman, a.g. e., s., 8.

Buradan da anlaşılacağı üzere Kürtçülerin çizdiği sözde haritanın Türkiye'yi ilgilendiren kısmı kendilerine verilse dahi sorunun bitmeyeceği ortadır. Ancak onu görebilmek için insanların sağlıklı düşünebilmesi gerekir.

"...Amerikan Cumhurbaşkanı'nın karar vereceği sınırlar içinde hür bir Ermenistan kurulacaktır. Boğazlara gelince, Türklerin uygar dünyaya bir daha ihanet etmemesi için sıkı tedbirler alınacaktır, bu sebeple Türkiye küçük bir devlet haline gelecektir..." (11 Temmuz 1920),

Kaynak: Erol Ulubelen, a. g. e., s. 225.

Bu günlerde ABD ve AB yetkileri, üniversiteleri vasıtasıyla piyasaya çıkarılan Türkiye haritalarını göz önüne alarak, yukarıdaki gizli bilgiyle beraber yorumladığımızda onların tarihi kaynaklarını anlamış oluruz. Aksi taktirde o haritaları birilerinin fantezileri olarak yorumlamaya devam ederiz.

Günümüzde Türk milliyetçilerine ve Atatürk'e karşı yapılan saldırıların kaynağı hakkında da İngiliz belgelerinde çok sayıda bilgiler olup, bunlardan birini beraber okuyalım: "Kürtlerin Türklerden ayrılmaları çok güç. Böyle olmakla beraber Majeste'nin hükümeti onları Kemalistlerle Bolşeviklere

karşı kullanabilir. Anadolu'yu milliyetçilere karşı cesaretlen dirmeliyiz Halkın milliyetçilerden bıkkın olduğu teorisini yaymalıyız. Ferit Paşa Anadolu'ya bir grup gönderip halkı kandırarak" (Mr. Ryan'ın Anadolu milli hareketi hakkındaki notu, 23 Eylül 1920),

Kaynak: Erol Ulubelen, a. g. e., s. 257

Görüldüğü gibi dış güçlerle yerli işbirlikçiler her zaman olmuştur ve var olmaktadır. Önemli olan onların farkında ola bilmektir. Ancak bizim için üzücü olan Attila İlhan'ın söyle miyle "bizim asıl sorunumuz işbirlikçilerin devlet yönetiminde olmaları".

Kürt, Zaza, Türk, Çeçen ve Sonuç

2007 senesindeki eski genelkurmay başkanı Org. Güreş'in şu ifadeleri de malum basınımız tarafından dikkate alınmamış tır.

"Sorunun iç boyutuna bakarsak.... Şimdi, anadillerini kullan sınlar, kültürlerini yaşasınlar, folklorlarını oynasınlar tabii. Buna bir şey denmiyor zaten. Ama, üniter yapıyı bozacak, Türk milleti dışında başka bir milleti Anayasa'da kabul ede cek bir durum olamaz. Türkiye Cumhuriyeti'ni, onun temel niteliklerini, ulus anlayışını, üniter yapısını kabul edeceksin.

...Söylediğim gibi 'al, gitsin' olmaz. Bu kabul edilemez. Anadili konuşmak, kültürü yaşamak başka şeydir, Türkiye'yi bölmek başka şeydir. Benim köyümde de Çeçence konuşurlar, müzikleri, mızıkaları vardır, ama sorduğunda, "Sapına kadar Türküm" derler. Bu devleti, bu milleti kabul etmişlerdir, mensup olmaktan gurur duyarlar. Türkiye'nin duracağı çizgi budur"

Kaynak: Doğan Güreş, Milliyet Gazetesi, (F. Bila'ya verdiği mülakat), 4.11.2007.

Bu ifadelerden bazılarının aklına Kürtlerin ve Zazaların farklı bir kültürü olduğu akla gelebilir. Ancak coğrafi farklılığın dışında temelde bir ayrılığın olmadığı sosyolojik incelemelerle

ortadır. Bu konuda İsmail Beşikçi'nin, Mustafa Aksoy'un yukarıda ifade edilen eserlerine bakılabilir. Hatta Taha Akyol'un hayranlığını kazanmış, malum partinin Mersin büyükşehir belediye başkan adayı olmuş, akademisyen sosyolog Ahmet Özer'in Van hakkında yaptığı çalışmaya bakılabilir
Kaynak: Ahmet Özer, a.g. e.

Kürt, Türk ve Zaza gelenek-göreneklerini karşılaştırdığımızda temelde bir farklılığı görmek mümkün değilken, bunları Çeçenlerle karşılaştırdığımızda belirgin farklılık ortaya çıkar. Mesela Çeçen aile yapısı Kürt, Türk ve Zazalar'a göre farklıdır. Bu durum özellikle Çeçen kadının sosyal konumunda belirgindir.

Bir kültürün en keskin yapısını doğum, evlilik ve ölümden görürüz. Dolayısıyla Türk kültüründen ayrı bir Zaza ve Kürt kültüründen bahsedenlerin şu sorulara cevap vermesi gerekir. Zaza ve Kürt doğum ve evlilik adetlerinin Asya Türkleriyle aynı olmasını nasıl açıklarsınız?

Doğu ve Güney Doğu Anadolu'daki koçbaşı mezar taşları neyi anlatıyor ve tarihi kaynağı nedir? Bu taşların ilk örneklerinin Altaylar ve Moğolistan'da son örneğinin de Tunceli merkezinde 1965 tarihli olarak görülmesi bir tesadüf müdür?

Kürtçülerin önemli bir kısmının iddia ettikleri gibi Kürtler Farısların bir koluysa bu taşlar neden Farıslarda yok? Eğer Zazalar ve Kürtler bu üslubu etkileşim sonucu Türklerden aldılarsa, Türklerle etkileşim içinde olan diğer halklar neden almamış?

Kaldı ki Türklerin etkileşim içinde olduğu sadece Kürtler ve Zazalar değil. Bilindiğı gibi Türkler önemli bir kısmı, Ruslar, Ukraynalılar ve Çinlilerle tarihin en eski zamanından beri komşu olarak ve içi içe yaşamışlar, hatta bu hayat tarzı önemli ölçüde devam etmektedir. Yani Türkiye'deki Zaza, Kürt ve Türk kültürünün temel değerlerinin ortak olması etkileşimle açıklanamaz. Eğer öyle olsaydı aynı örnekleri Türklerle etki

leşim içinde olan diğer halklarda da görmek gerekirdi.

Diğer yandan Kürt, Zaza, Fars halı kilimlerindeki düğüm ve kullanılan damga farklılığı nasıl açıklanır? Tunceli, Diyarbakır, Hakkari, Şırnak vb. illerdeki okuma-yazma hatta Türkçe bilmeyen kadınların Türkiye'den Sibiry'a'ya kadar olan coğrafyadaki Türk kadınlarıyla aynı damgaları halı-kilimlerini dokumalarını nasıl açıklayabiliriz?

Kaynak: Bu konuda geniş bilgi ve fotoğraflar için bakınız: [www. Mustafaaksoy.com](http://www.Mustafaaksoy.com)

Sonuç olarak, ister istemez insanın içi ürperiyor ve "Türkiye Cumhuriyeti'ni, onun temel niteliklerini, ulus anlayışını, üniter yapısını kabul edeceksin.

"Türk Silahlı Kuvvetleri güçlü olduğu sürece bunu kabul edecekler" ifadesi çok yerinde olmakla beraber eksik kalmak tadır. Bu nedenle askeri güç siyasi otorite ile birleşemediği müddetçe sorunların çözümü zorlaşmaktadır.

Bu nedenle askeri otorite kadar, siyasi güç sahipleri ve sivil kuruluşların da irade göstermeleri gerekmektedir. Ancak son günlerde askeri otoritenin de yıpranmaya başladığı ister istemez akla geliyor. Çünkü basının keyfiliği kamuoyu oluşturma açısından önemli olsa da ordudaki farklı anlayış bir çözülmenin ip uçlarını veriyor.

KÜRTLERİN TÜRKLÜĞÜ TEZİ

Kürtlerin Türklüğünü savunan tez temelde İskitlerin Türk olduğu ve Kürtlerin; İskitlerin Kafkasya'nın kuzeyinden gelip

Doğu Anadolu ve Van'ın bir bölümünü işgallerinden sonra ortaya çıktığı görüşüne dayanmaktadır.

Bu tezi ilk ortaya atan Kürtlerin Türklüğü adlı eserinde Prof.F.Kırzioğlu olmuştur. Kırzioğlu adı geçen eserin girişinde “...Kürtlerin İranlı kökenden geldiğini gösteren bir bilgi yoktur.” ‘Hint-Avrupa“ kavimlerinin hiçbirisinde, tarih boyunca ‘Kürt’ veya benzer bir adla tanınan ulus,oy veya oymak yaşamadığı gibi bugün de yoktur.

Böyle iken, Türklüğün beşiği Orta Asya'nın kuzey kesimindeki yukarı Yenisey boyundan Orta-Tuna'daki Mazaristan'a değin uzayan Türk-Oğuz bölgeleri ile atlı göçebe Türk urukları arasında “Kürt“ ve “Kürdak“ adını taşıyan anadili Türkçe topluluklar yaşaya gelmiştir. Bunun gibi, Türkeli (Türkistan) ülkesini ikiye ayıran Tanrıdağlar (Tiyenşan)'dan Fırat'a değin bölgelerdeki İran'a komşu bulunan ‘Kürt’ adlı kavimler de tarihte tanındıkları çağdan beri Sakalı (İskit) Oğuz, Türkmen soyundan ve onların kalıntıları bilinmiştir“ demektedir.

Değerlendirmesine geçmeden önce, Kürtlerin Türklüğü tezini tarih, sosyal kültür, dilbilim alanlarında uzman olan;

Dr.MahmutRıfvanoglu,

Prof.Dr.B.Ögel,

Prof.H.D.Yıldız,

Prof.M.Eröz,

Prof.Dr.B.Kodaman,

Prof.Dr.A.H.Çay,

Prof.Dr.T.Gülensay,

N.Sevgen,

M.Şerif Fırat,

E.Yavuz,

Şükrü Seferoğlu,

Ord.Prof.H.Velidi Togan,

Prof.Aydın Tane,

Hayri Başbuğ

gibi daha birçok araştırmacının katkılarıyla geliştirildiğini belirtmek gerekir.

Prof. Kırzioğlu Kürtlerin Türklüğünü İskitlere (Sakalar)'a da yandırırken diğer yandan birçok kavmin menşesine ait belgele re dayanarak bazı tespitlerde bulunmuştur. Buna göre Kürt ler birçok örede, bölgede Türklere bağlı tire, oymak uruğ ola rak yaşamışlardır. Ayrıca aslen Türk olan birçok topluluk Kalaçlar, Gürler, İğirmidörtlüler vs. tarih içinde zaman za man 'Kürt' olarak anılmışlardır. Birçok Türk bölgesinde Kürt coğrafyası olarak anılan yöreler mevcuttur.

Kırzioğlu Kürtleri

a)Yenisey/Sayan Altay

b)Batı Tüstan/Afgan Horasan

c)Dağıstan-Macar

d)Kur-Aras/Aran ve ayrıca Dicle bölgesi itibariyle inceler.

Birçok yerli yabancı kaynaklara dayanarak ve örnekleriyle bu bölgelerde Kürt ve Türklerin iç içe, yanyana yaşadıklarını ka nıtlar Aynı araştırmacılar bugün Türkiye'de Kürtlerin yaşadığı bölge lerdeki yüzlerce yerleşim biriminin adlarının Türkçe olduğuna dikkat çekerler ve pek çok Kürt bilinen aşiretin Türk olduklarını kanıtlarlar.

.

Kürtlerin Türklüğünü savunan diğer araştırmacılar ise dil bölümünde özetlediğimiz Oğuz Dilinin Kürtçeye olan ciddi etkilerini ortaya koyarlar ve özellikle "folklor ve kültür" birli ğini belgeleyen değerli incelemeler sunarlar.

Kürtlerin asli kökenlerinin Türk olduğu tezini şu bulgu, belge ve kaynaklardaki bilgiler desteklemektedir.

1.Yenisey Elegeş'teki Alp Urungu yazıtı.

2.Bizans arşivinde mevcut, 830 yılına ait, Karadeniz'in Kuzeyinde, batı Sibiry'a'da yaşayan Kürt isimli boyun Türk olduğunu gösteren belgeler.

Kaynak:Prof.Dr.F.Kırzioğlu,Kürtlerin Türklüğü,sf.29

3.Gyula Nemert, Prof.Dr.L.Rosanyi gibi Macar tarihçilerin,

Macar birliğinin kurulmasında önemli rol oynamış Kürt isimli boyun Türk olduğunu ortaya koymuş olmaları.

4.Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi ve Şerefname'deki veriler.

5.Orta Asya'da, doğu Sibirya'da, Kafkas-Hazar bölgesinde halkı Türk olan Kürt isimli yerleşim birimlerinin mevcudiyeti, bu bölgelerde Kürt isimli ya da Kürt bilinen bir çok tire,urug ve boyun Türk olmaları.

6. 24 Oğuz boyundan biri olan Peçenekler'deki oymak, kişi ve köy adlarıyla Doğu Anadolu'da mevcut yerleşim birimleri.

7.Anadolu'da ve Orta Asya'da Kartı isimli köylerin mevcu diyeti ve Kartıların, Sakalarla ilişkilendirilebilir olmaları.

8. Dede Korkut Oğuznameleri'ndeki bilgiler.

9.Kürtçe'deki Oğuz Türkçesi'nin derin izleri ve Kürtçe'de mev cut 500'ü aşkın Göktürkçe, Kırgızca kelime

10.Kürt geleneklerinin (ülüş, koçkatımı), Kürt folklorunda (müzık,oyunlar,dokuma,destan,batıl inançlar,tekerleme,bil mece bulmaca vs.) Kürt kültüründe (12'li hayvan takvimi,12 ve 24'lü idari yapı vs.) var olan Türklük öğeleri

Kürtlerin Türklüğü tezinin, yukarıdaki kapsamla, tarihçilerin yanı sıra, sosyologların arkeologların, dilbilimcilerin de katılı mıyla uzman bir ekip tarafından yeniden ele alınarak, Kardul arın, Orta Asya ve Sakalar'la ilişkisinin açıklığa kavuşturul ması, Rus, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri, İran, Bizans, Macaristan arşivlerinin değerlendirilmesi sadece Kürtlerin asli kökenlerinin Türk olduğu gerçeğini pekiştirmek bakımından değil, söz konusu coğrafyada yaşamış bir çok kavmin tarihini aydınlatmak bakımından da bilime ve Türk tarihine büyük bir hizmet olur.

Burada bir gerçeği önemle belirtmek gerekir. Orta Asya'dan kalkıp, Sibirya üzerinden batıya giden Avrupa Hunlarının bir kısmı, Peçenekler, Uzlar (Oğuzlar), Kumanlar, Ongurlar, Bul garlar dahil birçok Türk boyu gibi, Türk Kürtler'de buralarda önce din sonra dil değiştirerek asimile olmuşlardır.

Orta Asya'dan, Orta Doğu'ya Türk olarak gelen Kürtler ise burada, İran ve kısmen Arap unsurlarla ve de içlerinde Türk

lerinde bulunduğu küçük yerli unsurlarla karışarak yeni bir dil, yeni bir kültür,yeni bir kimlik oluşturmuşlardır.

Bu yeni unsur, 8.yüzyıldan itibaren bölgeye gelmeye başlayan Türkler ve 1040'dan itibaren, özellikler 1072 ve sonrasında Doğu Anadolu, Kuzey Irak, İran'ın Anadolu sınırı, ve Suriye ye hakim olan Oğuz Türkleriyle yeni bir kaynaşma yaşamıştır. Bugün, Orta Doğu'da Kürt olarak tanımlanan topluluk böylelikle bir tarihi sürecin oluşumudur.

Sonuç olarak,“bugünkü“ Ortadoğu Kürt tabakasını oluşturan topluluk, bu bölgeye Orta Asya'dan gelmiş, özellikle dil unsuru ve manevi değerler bağlamında ve bir ölçüde antropolojik tip ortalamasıyla ve tarihi veriler değerlendirildiğinde baskın olarak Türklük, kısmen İranlılık ve Araplığın kaynaşmasının ağır bastığı, yerli toplulukların da karıştığı bir sentezi temsil etmektedir.

KÜRTLER VE TÜRK LÜK

Türk Milleti son 200 yıldır enerjisinin çok ciddi bir kısmını dış güçler tarafından kotarılan ve iç aktörler tarafından sahneye konan “Kürtçülük meselesi”ne harcıyor.

Osmanlı'nın son dönemleri ve Kurtuluş Savaşı yılları da dâhil olmak üzere günümüze kadar gerekli tedbirler alınmadığı için kartopu gibi büyüyerek gelen bu sorun, önümüzdeki yıllarda da gündemi işgal edecek, millet ve devlet olarak büyük enerji kaybına neden olacaktır.

Özellikle son 25 yıldır yaşanan fiili çatışma ve terör dönemi, Türk Milleti'ne ve Türk Milli Devleti'ne maddi ve manevi açıdan çok büyük kayıplar yaşatmıştır.

Günümüze kadar Kürtçülük sorunu üzerine çok şey yazılmış ve söylenmiştir. Ama bunlar gelen tehlikenin büyüklüğüne işa ret etmekten ve soruna köklü çözümler önermekten ziyade olaya yüzeysel bakan, “iyi niyetli” ürünler.

Tabii konunun tartışılmasını ve değişik çözüm önerilerinin gündeme getirilmesini her açıdan iyi saymak lazım. Ama şu nu da kabul etmek gerekir ki, daha sorunun ilk başlıklarında bile bir sis perdesi vardır. Ve hatta denilebilir ki, bu sis perde sinin kalkmasını engelleyenler bizzat bu işi kotaranlar ve sahneye koyanlardır.

Sorunun bütününde çözüm zaten söz konusu değildir ve geçen her saniye Türk milleti için can, para ve zaman kaybı demektir.

Milletin Unsurları

Milleti meydana getiren unsurları bazı filozoflar soy birliği, dil birliği, tarih birliği gibi tek etkenle açıklamaya çalışmışlarsa da, insan topluluğunun ulaştığı bu olgunluk çağını tek etkene bağlamak ilmi bir davranış sayılmamaktadır.

Kürtçü çevrelerin dillerine sakız yaptıkları bir iddia da şu: “Türkler, bu topraklara bin yıl önce geldi, oysa biz Kürtler en başından beri buradayız”

Oysa tarihi kayıtlar, bu tezi yalanlamaktadır.

Atatürk'ün dediği gibi “Anadolu, en az 7 bin senelik Türk beşi ğidir” Tarih sahnesine çıkan ilk Türk kavmi Su (Saka) Türk leri, MÖ. 7000 ile 625 tarihleri arasında varlıklarını sürdür müşlerdir ve kurdukları imparatorluğun sınırları ise Çin

hududundan, Afganistan, Kafkaslar, Anadolu, İran, Suriye, Filistin ve Mısır kapılarına kadar uzanmaktaydı.

Avrupa Hun Türk Devleti'nin sınırları Doğu ve Güneydoğu Anadolu'yu da kapsıyordu.

Diğer taraftan, Kürtlerin yaşadığı “yurt”lar, hiçbir zaman Türklerden ayrı olmamıştır. Sadece Anadolu ve Ortadoğu değil, Avrupa Hunları ile Macaristan ve Slovakya'ya yerleşen “Kürtler” bunun en iyi delilidir.

Orta Asya'da da birçok yerleşme adının “Kürt” olduğu ve Asya'nın içlerine kadar Kürtlerin yaşadığını da belirtmek lazım. Bugün ise, hâlihazırda Kürtlerin büyük bir kısmı Türkiye topraklarında yaşamaktadır ve İran'da, Irak'ta, Suriye'de Türkmenlerle iç içe yaşayanlar da Türk Devleti'nin ve Türk Milliyetçilerinin ilgi alanındadır.

İrk ve Köken Birliği

Kürtlerin Türk Milli Kimliği içinde olmadığına dair itirazlar dan birisi de Kürtlerin ayrı bir soydan ve kökenden geldiğidir Kürtçü çevreler, kendilerine yeni bir soy-köken bulmak için. adeta “av”a çıkmışlardır ve ne kadar tarih olmuş devlet, mede niyet varsa kendilerine mal etmektedirler. Hatta işi daha da ileri götürenler Nemrut'un ve Hz. İbrahim'in, Hz. Nuh'un Kürt olduğunu iddia edenler bile vardır.

Kürtçülerin elle tutulur ve bilimsel değeri olan bir “Kürt Tarihi” yazamamaları da ayrıca dikkate değer.

Yazamazlar; çünkü tarihi kayıtlar Kürtlerin soy olarak Türk olduğunu söylemektedir ki, Kürtçülerin kökenlerini dayaya çalıştıkları Medler gibi, birçok kavimin Turanî, yani Ön-Türk olduğunu da belirtmek gerekir.

Ancak Kürtlerin Türk olup olmadıklarını genlerinden de anlamak mümkündür. İtalya'da hüküm süren Etrüsklerin bile

Türk olduğunu DNA testi ile ortaya çıkmışken, Kürtlerin DNA'sı neden incelenmesin?

Hayatını Kürtçülük yaparak geçiren, fakat sonradan pişman olarak "Kürt Sorunu" adlı bir kitap yazan Dr. Şükrü Mehmet SEKBAN da 10 yıllık tetkikleri neticesinde Kürtlerin antropolojik olarak Türklerden ayırt edilemeyeceğini söyler.

Tarihi Yakınlık

Tarihi kayıtlar ittifak halinde şunu söylemektedir ki, Kürtler, bilinen tarihleri boyunca bir Türk boyu olarak diğer Türk boy-ları ile iç içe yaşamışlardır.

Sadece 1071'le başlayan bir tarihi birliktelik değildir bu.

Orta Asya'dan Avrupa'ya, Kafkaslara ve Ortadoğu'ya kadar Türklerin tarih boyunca hüküm sürdüğü, Hun ve Oğuz göç-leri ile yayıldığı bütün coğrafyalarda Kürtlerin, Türklerle bir soy, tarih ve yurt birliği vardır. - Ahlaki Yakınlık

Günümüzde Kürtlerin sadece ahlak olarak değil, gelenek, görenek, örf ve adetler bakımından da Türklerden ayırmak zordur. Sadece ahlaki kurallar değil, Kürtçülerin istismar ettikleri kitleler üzerinde ciddi saha araştırmaları yapılmalı, bunların dip kültürü incelenmeli ve Türk kültürü ile bağları deşifre edilmelidir.

KÜRTLERİN TÜRKLÜĞÜ(*)

Milletlerin bir çok ortak özellikleri olduğu gibi onları birbirinden ayıran farklı özellikleri hayat tarzları da vardır. Adına “Kültür” denilen farklı özellikler Millet ve milliyeti, bilim, fen ve teknoloji gibi ortak özelliklerde “İnsani Medeniyeti” oluşturmaktadır.

Öyleyse bir millet olmak ve bir millete ait olmak, bir bütünlük ve çokluk içerisinde bir farklılıktır. Yani her millet bir kültürü oluşturur, veya bir başka ifadeyle her kültür bir milleti oluşturur. Bir fert belirli bir kültüre ait bir milletin içerisinde doğar, o kültürü alır ve o kültüre ve o terbiyeye göre yetişerek o milletin bir ferdi olup, aidiyet duygusuyla o millete bağlanır ve genelde bu bir kader meselesidir. Ferdin elinde hangi kültürün içinde doğmak büyümek gibi bir seçim şansı yoktur. Yâni, bir millete mensup olmak bir noktada kader işidir.

O'nun için biz “Türklük kaderimiz..” diyoruz. Bu kader bazen farklı ırklardan ve soylardan olan insan topluluklarını da bir araya getirir, bir coğrafyada toplar ve tarih içerisinde ortak bir kültürün ve bir milletin oluşmasını sağlar. Yani millet, bir seçime bağlı bir kavram olmadığı gibi ırkî (Aynı ırktan gelen insanların oluşturduğu) bir kavram da değildir. Bir milleti oluşturan fertlerin ve boyların büyük bir çoğunluğu aynı ırktan gelseler de, millet aynı ırktan gelen insanların oluşturduğu bir birlik değil, aynı soydan geldiklerine inanan ve aynı kültürden insanların oluşturduğu bir birliktir..

Kaldı ki tarih, köken açısından da Türkiye’de yaşayan ve Türk milletini oluşturan insanların aynı kökten geldiklerini gösteriyor.

Nasıl ki büyük insanlık ailesini oluşturan milletlerin farklı kültürleri ve farklı adları varsa, bir milleti oluşturan toplulukların, aşiretlerin, boylarında farklı adları ve bir takım mahalli farklılıkları vardır. (Bunlara alt kültür deniyor) Bu farklılıklar bir ayrılık ve ayrıştırmacılık vesilesi değil ortak ve milli kültüre renk ve zenginlik veren ve o kültürü o milleti oluşturan orijinal değerlerdir.Bu bakımdan bu farklı orijinallikleri, (konuşma, adetler gibi) yaşamak ve yaşatmakta bir mahzur yoktur.

Ortak kültürümüze, Milli Türk Kültürü’ne farklılık, renk, koku, güzellik veren ve zenginleştiren ve adına alt kültürler bu değerleri bireysel olarak, aşiret ve boy bazında yaşamak başka bir iştir, milli kültürü inkar ederek ayrı bir kültür ve arkasından da ayrı bir millet olma iddiasında olmak ayrı bir iştir.

Dini açıdan da bu tür bir ayrımcılık ve bölücülük bir Cahiliye Devri adeti olarak ırkçılıktır, zulümdür ve dinde bunu yasaklamıştır. Böyle bir anlayış hem millet olma anlayışına hem de “Hepiniz birden Allah’ın ipine sarılın, ayrılp tefrikaya düşmeyin, Bütün mü’minler kardeşir” diyen İslâmiyet’in de ruhuna

terstir.

Bizim anlayışımıza göre Türkiye Cumhuriyeti devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan her kes Türk'tür, biz kendini Türk hisseden her ferdi Türk olarak kabul ederiz. Bu bakım dan Kürt diye adlandırılan bölücü ve terör faaliyetlerine alet edilen vatandaşlarımızın da Türk olduklarını ve Türk milleti nin ayrılmaz bir parçası olduklarını benimseriz.

Osmanlı arşiv belgeleriyle de bu sabittir. Tarihçi ve Osmanlı arşiv uzmanı Cevdet TÜRKEY, sabırla, onbinlerce belgeyi ince leyerek son derece önemli tespitlerde bulunmuştur

“Büyük Türk soyu, ilk ve eski anayurdu olan Orta Asya yayla larından Batı'ya doğru göç etmiş, birçok bölümlere ayrılmış, aynı anlama gelen boylar, oymaklar, aşiretler ve cemaatler meydana gelmiştir. Bunlar o kadar çoktur ki, daha önce belirttiğimiz gibi, toplam olarak sayısı binleri aşmış bulun maktadır. (...)

Sonuç olarak bütün bu toplulukların Türk asıllı olduklarını kabul etmek doğru olur. Öte yandan; Kürd, Kürdi, Kürdiler, Kürtler nam-ı diğer Murtana, Kürt Mahmudlu, Kürdikanlı, Kürd Mehmedli, Kürd Mihmatlı gibi çeşitli adlar altında, belge ve defterlerde oymak, aşiret ve cemaatlerin bağlı olduğu toplu luklar için, Türkmen Ekradı, Konar_Göçer Türkmanı, Türk men taifesi denilmektedir... Adları Kürd, Kürdler, Karaca kürt, Kürmanç olan oymak, aşiret ve cemaatlar bile Türkmen dir. Yani Oğuz Türkerindendir.

Kaynak:Cevdet Türkay, Başbakanlık Arşivi Belgelerine Göre Osmanlı İmparatorluğu'nda Oymak Aşiret ve Cemaatler, İst. 1979, s. 15-18

Osmanlı düzenli nüfus sayımı yapan ve bunları kayıt altına alan bir arşive sahiptir. Belli zamanlarda sayım yapılır ve etnik yapı tespit edilirdi. Özellikle dini azınlıklar vergi kapsa mında olduklarından sayılarının tespiti son derece önemliydi. Üstelik askere de gitmezler, ticaret yaparak hayatlarını kaza nırken Anadolu'nun insanı cepheden cepheye sürülür, kırılır

dı. Kürtler Sünni olmalarına rağmen askere alınmazlardı.

Anadolu da insanlar bir müddet sonra bunu farkına vardılar. Kürt yazılmak bir avantaj. Askere gitmek yok, vergi yok. Hani şimdi maliyenin doğru beyanda bulunana defalarca soyduğu gibi. Bize mi kaldı dürüstlük dediler ve yeni sayım dönemle rinde kendilerini Kürt yazdırmaya çalıştılar.

Kayıtlarda Türkmen olarak geçen bir çok aşiret kendilerinin Kürt olarak yazılmasında ısrar edince kayıt memurları kendi lerine göre bir çözüm buldular ve kayda Türkmeni ekrat yani Kürtleşmiş Türk olarak işlediler.

Osmanlılar da ekrat tanımlamasını 'konar-göçer' aşiretler için kullanmışlardır. Yavuz Selim zamanında tutulmaya başlanan tahrir defterlerinde ekrat tabiri Türk olduğu kesin olan bir çok konar-göçer Türk aşireti için kullanılmıştır. Sadece birkaç örnek olmak üzere konar-göçer Kılıçlı, Döğer, Avşar, İğirmi dörtlü aşiretleri sayılabilir.”

Kaynak:Doç.Dr. Ali Tayyar Önder, Türkiye'nin Etnik Yapısı S. 136).

Konu ile ilgili olarak yazar Baki Öz, “Ekrat Taifesi Osmanlı cada konar-göçer, henüz konar-göçerliği bırakmamış, Kürtleş miş Türk boylarının adıdır,” der.

Kaynak: Baki öz Aleviler'in Etnik Kimliği, s. 143.

Alevi Kürtlere gelecek olursak olay burada çatallanmaya başlar. Kürtten alevi olmaz. Bakın Irakta Kürtlerde Alevi var mı? Yok. Barzani aşireti Sünni-nakşi, Talabani aşireti Sünni-kadiridir. Ama alevi yoktur.

Halacoğlunun açıklamasındaki gerçek bundan sonra anlaşılabilir. Türkiye’de yaşayan Kürtlerin Türkmen kökenli, Kürt Alevileri’nin ise ‘Ermeni kökenli’ olduğu gerçeğini anlamak için bazı bilgilere ihtiyaç vardır. Devlet bu bilgileri bilir ama saklar. Kimse gücenmesin diye, her halde.

(BURAYA BİR NOT DÜŞMEM GEREKİYOR, BİR TÜRK ETNİK AÇIDAN ERMENİ KÖKENLİ OLABİLİR Mİ? EVET KENDİNİ TÜRK HİSSEDİYOR VE

BEN TÜRK'ÜM DİYORSA EVET OLABİLİR. BÖYLE BİR DURUMDA O KİMSEYE SEN TÜRK DEĞİLSİN DİYEMEYİZ)

ZİYA GÖKALP'İN DEDIĞİ GİBİ:“Türküm diyen her ferdi Türk tanımaktan, yalnız Türklüğe hıyaneti görülenler varsa ceza landırmaktan başka çare yoktur.”

Kaynak:Terbiyenin sosyal ve kültürel temelleri sayfa:23)

Kürt Tarihi isimli eserin yazarı Şeref Han da atalarının “Bayın dırlı Türkmen sülaleri”nden geldiğini belirtir ve Türk olmakla övünür.

Bitlis Sancakbeyi Şeref Han, 1597 yılında Osmanlı Padişahı na tazimle sunduğu “Şerefnâme” adlı Kürt Boyu tarihinde, Kürtlerin Oğuz Han’dan beri Büyük Türklük camiasına men sup olduğunu kayıt ve teyit etmiştir.

Kitab-1 Dede Korkut’da da Dicle Kürtleri/Kurmançlar’ın Boğ duz Aman kütüğü ile Oğuzlara bağlandığı görülmektedir.

Elegeş Anıtı Ve Kürtler

Güney Sibiry’a’da, Yenisey ırmağı kollarından Elegeş çayı çevresinde bulunmuş olan Elegeş yazıtında Kürt boyunun Hanı Alp Urungu’nun ülkesine, Hakanına, akrabalarında doyamadan 39 yaşında vefat ettiği, kendi ağzı ile anlatılır:

“Kara budunum gayret edin! Ülke töresini bırakmayın! Hey hat, siz ülkem, hanım!

Kürt elinin Hanı Alp Urungu, Altınlı okluğumu belime bağ ladım, halkım! Otuz dokuz yaşında.

Hanım! Ülkeme, sizlere heyhat doymadım, hanım heyhat! Ülkemden ayrıldım.

Bu anıt mezar ve kitabe de Kürtlerin Türklük camiasına men sup olduğunu göstermektedir.

Yeşil, Sarı, Kırmızı Renkler ve Türklük

Yeşil, sarı ve kırmızı renkler Türkler tarafından kutsal sayılan renkler olup tâ Göktürkler zamanından beri kullanılmak tadır.1935’de, Altaylarda; VII - XI asırlarda yaşamış Türk beylerinin mezarlarında yapılan kazılarda; yeşil, sarı, kırmızı ipekli elbise giydirilmiş cesetlerin bulunması, bu üç rengin Türk lerde milli olduğu kadar dinî değere de haiz bulunduğunu göstermektedir.

Kaynak: Belleten Sayı 43, 1947

Büyük Selçuklu Devleti ve Osmanlı Devletinin Bayrak ve Sancaklarının Renkleri de Yeşil, Sarı, Kırmızı İdi

İranlı büyük alim Abdülcelil Kazvini (1110-1189), Kitab’un Nakz adlı eserinin 608. sayfasında şöyle diyor:

“Selçukluların melikleri ve sultanları eğer yüzbin asker toplar larsa, siyah sancak askerlerde bulunmazdı; yeşil, sarı ve kırmızı sancak bulundururlardı.” Osmanlı İmparatorluğu ordu larında da sancaklar, bayraklar ve tuğlar yeşil, sarı ve kırmızı renklerden oluşmuştur.Yine Nevruz-Nevroz denen bayram bütün Türklerin milli bayramıdır.

“Kürt Meselesi” adlı Fransızca kitabın yazarı Dr. Mehmet Şükrü Sekban da Kürtlerin Turani bir ırk olduğunu ve Türk ler gibi Kürtlerinde anavatanlarının Orta Asya’ olduğunu ve Orta Asya’dan göç yoluyla geldiklerini savunur ve Kürtlerin Orta Asya’dan geliş yönlerini ve yerlerini gösteren bir haritaya kitabında yer verir (sayfa 19-20) ve şöyle der: “Kürtler asla Âri değildir. Sami de değildir. Bazı Alman bilginlerinin iddialarına göre, Kürtler Turanî’dir.(sayfa:19)

Dr. Sekban, aynı kitabın 38. Ve 39. Sayfalarında şöyle der: “ Kürtlerle Türkler aynı ırktandır. Kürtlerde, Türklerde aynı ırktan olduklarına göre, birleşmekle yeni Türk milletini teşkil edeceklerdir. Bu milletin canlı ruhu, bundan böyle, sadece bir ideal için çarpan kalplere ateş ve canlılık verecektir. Hiçbir kuvvet “KARDEŞ ÇOCUKLARI” olan bu iki halkın birleşmesini ve kaynaşmasını engelleyemeyecektir.

Üstelik din birliğinin yardımıyla, örf ve adetlerin mezcedilme

si, birbirleri arasındaki iktisadi tesanüt (dayanışma), idari ve adli müesseselerin aynı oluşu onları bir kalıpta öylesine şekillendirmiştir ki bazen birini diğerinden ayırmak güç olur.

Osmanlı hanedanının saltanatı altındaki halklarımız, nesil den nesile aynı gelenekler altında yaşamış, aynı saadet ve bedbahtlık devrelerini geçirmiş, aynı sevinç aynı müşterek kültürün tesirlerini hissetmişlerdir. Hiç şüphe yok ki silah arkadaşlığı bu ittifakta baş rolü oynar. Türklerin ve Kürtlerin bu devamlı karışımı, onların, milli ruhun müşterek hazine sine, kendilerine has vasıfları katmalarına imkân verdi. İstikbalde de bu böyle olacaktır. Asıl adımız TURANİ'dir. Dr. Sekban daha sonra aynı kitapta ."Kürtleri Mustafa Kemal'in çizdiği yola davet ediyorum" der.

Kaynak: Dr. Mehmet Şükrü Sekban, Kürt Meselesi, sayfa:38-39, Ankara 1979)

Türkçülüğün Esasları'nın yazarı ve aslen Diyarbakır'lı olan Ziya GÖKALP, Diyarbakır'ın, Doğu ve Güneydoğu vilayetle rimizin Türklükleri ile ilgili bilgiler verdikten sonra; Bununla beraber, dedelerimin bir Kürt yahut Arap muhitinden geldiğini anlasaydım, yine Türk olduğuma hüküm vermekte tereddüt etmeyecektim. Çünkü milliyetin yalnız terbiyeye dayandığını da sosyal incelemelerle anlamıştım" diyor.

Kaynak: Ziya Gökalp, Terbiyenin Sosyal ve Kültürel Temelleri, 227

Yine GÖKALP: "Kürtleri sevmeyen bir Türk varsa Türk değil dir. Türkleri sevmeyen bir Kürt var sa Kürt değildir." demiştir.

Kaynak: Z.Gökalp, Küçük Mecmua s.162 1. sayı Diyarbakır.

Bu sözleri Alparslan TÜRKEŞ'TE sık sık tekrarlar ve "Bizler ne kadar Türk isek; onlarda o kadar Türk'tür. Onlar ne kadar Kürt ise biz de o kadar Kürdüz" derdi.

Kürtler, Türk milletini oluşturan kabilelerden, aşiretlerden veya boylardan birisi olarak Türk milletini oluşturan her fert gibi aynı hak ve özgürlüklere sahip birinci sınıf vatandaşları mızdır.

DOĞU ANADOLU AŞİRETLERİNİN TÜRKLÜĞÜ

Türkler, her defasında “Türk” ismiyle tarih sahnesine çıkmamıştır.

Saka-İskit, Asya Hun İmparatorluğu, Avrupa Hun İmparatorluğu, Ak Hunlar, Tabgaçlar, Göktürkler, Türgişler, Karluklar, Uygurlar, Hazarlar, Ayanlar, Bulgarlar, Karahanlılar, Gazneliler, Selçuklular, Harzemşahlar, Altınordu, Kazan Hanlığı, Astırhan Hanlığı, Kasım Hanlığı, Kırım Hanlığı, Nogay Hanlığı, Sibir Hanlığı, Eyyubiler, Timur İmparatorluğu, Ak-Koyunlular, Kara-Koyunlular, Delhi Türk Sultanlığı, Babür İmparatorluğu, Osmanlılar adları ile devletler kurmuşlardır.

Kürtler (Kurmançlar) diğer Türki unsurlar gibi bu devletin bünyesinde idiler. Çok kere “Kürt” ismi ile değil, bugün “Kürt” genel adı altın da toplanılmak istenen oba ve oymakları ile bu devletlerin bünyesinde idiler.

Millet olarak kazandığımız başarıların ortağıdır. Güzel ve olmayan herşeyi milletimizi oluşturan unsurlarla birlikte yaptık. Değişen hanedan isimlerine rağmen, halk aynı halktı. Anadolu’nun bugünkü sakinlerine yurt olmasında, hacı seferlerini göğüsleyen Eyyubilerle Selçukluların hiçbir farkı yoktur. Her iki Türk devletinin de bünyesinde Türkmen ve Kürtler çeşitli aşiretleri ile aynı halkı oluşturunuyordu.

Arşak Safrastian, Kürtlerin atalarının Saka-İskit Türkleri olduğunu belirtmektedir. Saka Türkleri M.Ö.665 yılında,

Gog veya Gogu yönetiminde Kafkaslar'ı, Doğu ve Orta Anadolu'yu, Suriye'yi alarak Mısır sınırlarına dayanmışlardı.

Ön-Asya'da Kürt adına M.Ö.VII.yüzyılda Saka-İskit Türkleri nin göçünden sonra tesadüf edilir. "Kürt" sözü, "GUR" adının "T"li çoğulu "GUR-T"dan çıkmıştır. Sakalar'ın içinde Gur Türkleri olduğu için, Gurt-Kürt olmuştur. Gurlar, Kimmer ve İskit Türkleri'nin torunlarıdır.

Saka Türklerinin en soylu uruğu olan Sakasen/Sakasunların "Bala-Sakan" (Küçük Sakalar) denilen boyu, M.S.646-1578 tarihleri arasında "Kürt-Aras Kürtleri" olarak tanınırlar. XII.yüzyılda Kudüs'ten Haçlı kuvvetlerini temizleyen Türk Sultanı Selahaddin Eyyubi ve Şeddat Oğulları, Kürt-Aras veya Aran Kürtleri'nin Müslüman olan Revadlı boyundandır.

Ani'de, "Kolu Uzunoğulları" uçbeyliğini kurmuş olan Kolu Uzurioğulları da, Kürt-Aras/Aran Kürtleri'nin Babırakan kolundandır. Saka Türkleri'nin torunları olan bu boylar; Şeddat Oğulları, Eyyubiler ve Kolu Uzunoğulları olmak üzere üç kola ayrılmış ve Gence, Divin ve Ani'de beylik kurmuş, Selçukluların Anadolu fethinde öncülük ve kılavuzluk etmiştir.

Bohtori/Botan adı Paktuk (BohtilBoğtu/Boğuz); Van Gölü'nün güneyi ile Dicle nehri arasındaki bölgede yayılmış olan bu uruk, Kurmanc/Dicle Kürtleri'nin atasıdır. Bu Uruğ, 24 Oğuz boyundan İç:Oğuz/Üç:Oklar kolundandır. Bağdatlı Arap bilgini Mes'udi, 943'de kaleme aldığı "Mürrüç'uz-Zehap" adlı coğrafi eserinde; Dicle Kürtleri arasında, eskiden İranlıları yenen ulu Türk Kağanı Afrasyab'ın hatıralarının yaşadığını yazar.

Şerefname, Peçenek ("Becen/Becene") Türklerini Kürtlerin atası olarak gösterir. Peçenekler, On-Okar'ın birçok boyuna mensup teşekkülleri içine alan bir topluluktur. Adı geçen topluluk, On-Okar'ın Tu-lu ve Nu-Se-Pi adlı iki kolunun

mühim bir kısmından meydana gelmiştir. Kıpçak Türkleri nin sözlüğünü yazmış olan Ebu Hayyam, “Kürt” sözünü “ayva”, Kaşgarlı Mahmud ise “kayın ağacı” anlamında almışlardır.

Afganistan’dan gelerek Anadolu’da muhtelif yerlere yerleşen Abdallar (AbdalhlAbdalan), Haptal /Eftalit Türkleri’ndendirler. Bunların Adapazarı, Orta Anadolu, Toroslar, Silifke-(İçel) ve Antalya bölgelerinde yaşayanları Türkçe; Tunceli, Erzincan ve Tercan taraflarında yerleşenleri ise Kürtçe (Proto-Türkçe, Arapça, Farsça karışımı vernaküler dil) konuşurlar.

Batıdaki “Hun” boyu Türgiş (Ak Hunlar) Türklerindendir. Macaristan’daki Sekeler, Hun Türkleri’ndendir. Sekeler’in Medgeş boyunun içinde, “Kürt” adlı bir oymak vardır.

Bunlar 5.yüzyılda Avrupa’ya geldiklerini ve Atilla (Batı Hunlar) soyundan olduklarını ve bununla gurur duyduklarını söylediler.

Bugün Macaristan’da “Kürt” adı altında Hun Türkleri’nden kalan 9 yerleşim yerinde 30 kadar Kürt köyü vardır. Bu Kürtler, Orta Tuna bölgesinde 1138, 1156 ve 1324 yılları vakalarında “Kurtu”, “Kürtü” ve “Kürt” biçimin de anılmışlardır. Tabgaç Türklerinin, aslı Türkçe olan Niebelungen Destanı (Atilla Mersiyesi), ayrıca Batı Hunlar’da; Sihirli Geyik Efsanesi, KutluKılıç ve Kurt (Kürt) Efsaneleri vardır.

Gök-Türkler, iki koldan batıya akmışlardır. Bunlardan, Kara deniz’in güneyinden İran ve Türkiye’ye gelen güney kolu Kurmançça (Türkçe, Arapça ve Farsça karışımı verna küler bir dil) konuşurlar. Kurmançlar’ın iki ana kolundan biri olan "Silivarı/ Silifan”, GökTürkler’de “şerefli” anlamın da bir ünvan adıdır.

Silivan; Bohtlular (Zilan) yerine kullanılan bir toplayıcı addır. Halk arasında anlamı “ovalı-kışlalı” demektir. Diyar bakır’ın doğusundaki büyük kalesi ile meşhur Mafarıkın’ın

eski ismi Silivi veya Sifivli'dir. Doğu Anadolu'da, Kotanlar olarak tanınan Kotan Oyma Uygur Türkleri'ndendir, Kotan, Uygur Türkleri'nde erkek adı olarak kullanılır. Oymağın adı da bu isimdeki bir şahıstan gelmektedir.

Kotan oymağı Karakeçiler'in dört ana kolundan biri olan Şihan (Şıhlar) koluna bağlıdır. Şihan (Şeyhan /Şeyhler Şeyh lu/Şıhlar); Milan (Beceneviler/ Peçenekliler) topluluğuna giren oymaklardandır. Miras yolu ile ayrılan bölümlerinden birinin başına geçen ve Şıhl Şeyh adını alan kimseye izafeten bu adı almıştır.

Şihan/Şeyhan Oymağı, Milan (Beceneviler) topluluğu içinde bulunan Zırkan ve Karabaş oymakları ile birlikte Hınıs, Karayazı ve Patnos'da oturur. Bir bölümü de Ankara, İçel, Alan ya ve Teke tarafına yerleşmiştir.

Şihan Oymağı'nın Hınıs, Karayazı ve Patnos'da oturanları Kurmancca konuşur. Ayrıca, Milan (beceneviler) topluluğu nun Kara keçili Oymağı'nın günümüzde Çorum ve Manisa illerinde bulunanları Yörük, Diyarbakır ile Karacadağ'da oturanları ise Kurmanc (Kürt) olarak tanınır.

Miladi 627 tarihinde Doğu Anadolu'ya inen Hazar Türkleri; Ağaç-eri, Salgur ve Büğdüz'lerden meydana gelen önemli sayıda Türk oymağını Anadolu'ya iskan etmiştir. Hazar Türkleri arasında "Mem-i alan Destanı" vardır.

Bu destanda, destan kahramanının atı, denizden çıkan "Boz Rahvan" isimli efsanevi bir attır. Manzum bir eser olan "Mem-i Alan Destanı", Azerbaycan, Suriye, Irak ve İran'daki Türkler arasında halen yaşayan bir destandır. Ahmed-i Hani isimli Hakkari'li Türk divan şairi, 1695 yılında, "Mem-i Alan" Destanı'ndan yararlanarak "Leyla ile Mecnun" tarzında "Mem-ü Zin" in Azeri Türkleri arasındaki varyantlarını derlemiştir.

Bizans Devleti, Avar Türkleri'ni Anadolu'nun muhtelif yer

lerine iskan etmişlerdi. Bu yerleşim yerlerini, bugün Türkiye de orijinal isimleri ile görmekteyiz. Bunlardan; Avadan (Tarsus), Avadan (Eskişehir), Avaduri (Midyat), Avakent (Kulp-Diyarbakır), Aval (Eruh-Siirt), Avalama (Konya), Avan (Şirvan-Siirt), Avana (Borçka), Avanoğlu (Kırşehir), Avanuşağı (Pazarcık-K.Maraş), Ayara (Niksar- Tokat), Avarak (Van), Avarık (Eğin), Avas (Bakırköy-İstanbul), Avasorik (Erciş-Van), Avason (Manavgat), Avanos (Muradiye-Van), Kırşehir'in "Avanos" ilçesi el Karaman Eyaleti'ndeki "Ektrad" (Kürtler) taifesinden "Avanlı" (Avunlu) oymakları Avar iskanı ile ilgilidir.

Karluk Türkleri'ne izafeten bugün Doğu Anadolu ve Güney doğu Anadolu'da söylenen bazı tekerlemeler, deyimler, türküler dikkat çekicidir. Şubat ayının üçüncü cemresinde "Kürtoğlu kayada kaldı" sözü, havaların ısınmasına ve dağlarda yaşıyabilme zamanının geldiğini anlatır.

"Kürd'ün bir yanı dağ olmazsa yaşayamaz" tekerlemesi ile Kars ve Erzurum yöresinin halay türkülerindeki "Allah Kürd'ü yaratmış dağlar mahsun kalmasın" mısrasında geçen "Kürt" sözü; "Kürt", "Kürtlük", "Kürdün/Kürtün" deyimlerindeki gibi, yaza kalmış sertleşmiş kar yığını anlamına gelir. Kürt kelimesinin yatık kar anlamına geldiği ve yatık karın da, dağ yamaç larında bulunduğu ve bazı Türk boylarının buralarda yaşadığı dikkate alınırsa, sıfat ifade eden Kürt sözünün isim haline dönüştüğü söylenebilir.

Erzurum yöresinde, dağ köylerinin yolları açılmadan, ilkba harda karlar tamamen erimeden, köylere gitmek istemeyen memurlara, yerli halk: "Bey, bu mevsimde o yola araba gitmez, orası şimdilik kürtlüktür" diyerek, yolların henüz karla örtülü olduğunu belirtirler. Erzurum dağ köylerinin peyniri, "kürtlüğün peyniri" olarak bilinir. Ceylanpınar'da (Urfa), dağ köylerini terkederek kasaba merkezine yerleşen vatandaşlar, eski köylerindeki yakınları için; "Onlar hala dağdaki kürtlüktedir" derler. Kasabaya iniş, "Kürtlükten çıkmak", dağ köyünde oturuş ise, "Kürtlükte kalmak" anla

mında kullanılır.

“Köl-Irkin”, Karlık Türkleri’nin büyüklerine verilen isimdir. Barthold: “köl” kelimesinin “kür” olabileceğini ve “-kür” kelimesinin de yiğit anlamına geldiğini belirtir. Şerefname ise “Kürt” kelimesini; cesur, döğüşken, pervasız karşılığında kullanır, buna göre; “kür” kelimesi, zamanla “Kürt” kelimesine dönüşmüştür. Buradan Doğu’da, özellikle aşiretlerimiz arasında “kal” veya “kalık” kelimeleri; yaşlı, yaşı geçmiş anlamına gelmektedir. Bize göre, Karlık Türkleri’nin lügatları daha sağlıklıdır.

Gazneli Sultanlığı’nın esas bünyesini Khalaç/Halaç Türkleri teşkil eder. Halaçlar, Oğuzlar’ın Boz-Ok kolunun Yıldız-Han oğullarından olan “Kargın” ile Ayhan oğullarının “Yaparlı” boyundan teşekkül eder. Halaçlar, “Kürman” Kürtleri olarak da anılır. Malazgirt-Erciş arasında Halaç-Ovit denilen yerde yaşayan vatandaşlarımız, Halaç Türklerindendir. Halaç Türklerinin “Kiki” kolu, Mardin, Diyarbakır ve Urfa ovasında yaşar.

Hive Hani Ebulgazi Bahadır Han, 1661’de yazdığı “Secere-i Terakime” adlı kitabında, “ulu-balkan ve-Kiçi (Küçük) Balkan” adlı dağlar bölgesinde yaşayan Ersan Türkmenlerinin “Khızır-Eli” içinde bulunan bir “Kürt” boyunu tanıtır ve bu boyun Gur Türkleri olduğunu, Khalaç/Halaç ile birlikte göçtüklerini yazar.

Gur Türkleri; Guran, Zaza, Desiman, Çarekli, Dünbüli kollarına ayrılır. Bu kollar Türkmen’e Tırkmen, Kürt’e Kırt, Kurmanclar’a “Kırtasi/ Kırdasi” adını verir.

Arsaklılar idaresinde Anadolu’ya gelen Gur Türkleri; Bingöl, Tunceli ve Siverek’e yerleşti. Bunların Zaza kolu, Hunlar gibi sabahleyin doğan güneşe yükünürler. İbadet dilleri Türkçedir. “Homay/Omay” adını, Allah/Tanrı anlamında kullanırlar. Zaza Türkleri arasında, Gök-Tanrı inanç sisteminin bir çok izi vardır.

Fatih Sultan Mehmed'in hocalarından Molla Güram Gur Türklerindendir. Gazneliler döneminde, Anadolu'ya Horsa ordusu ile giren Gur Türkleri, Tarsus, Misis, Ayn-Zorba, Adana, K.Maraş, Malatya, Amid, Ahlat, Malazgirt ve Kalikala şehirlerine yerleştirildiler.

Avşar geleneğinde; Avşar ile Kürt kardeş sayılır. Aslanlı köyünde; Avşarlar'dan Aşık Omar'ın ağıtında birçok Türk boyu ve beylerbeyi "Kürt yeğeni" olarak gösterilir. Bu ağıdın her dördlüğü şu mısralarla biter: "Bektaşoğlu Kürt yeğeni değil mi?", "Mursaloğlu Kürt yeğeni değil mi?", "Avşar Bey Kürt yeğeni değil mi?", "Güccügaliolu Kürt yeğeni değil mi?", "Göveloğlu Kürt yeğeni değil mi?". Nitekim, Kayseri'nin Sanz ilçe sine bağı "Avşar Söbüçimen" köyü ile "Kürt Söbüçimen" köyü halkı akrabadır.

Boz-Oklar'ın Bayat boyuna mensup "Kürd-Mihmadlu Oymağı", iki asır kadar önce Aydın'ın Kuşadası kazasına yerleşmiş ve Türkmen mahallesi denilen mahalleyi kurmuştur. Kürd-Mihmadlu oymağı'nın bir bölümü de Köçeklü ve Gündeşlü oymakları ile beraber Afyon, Dinar ve Kütahya'ya yerleşmiştir.

Halep Türkmenlerinin çoğunluğunu Beğ-Dili'ler teşkil eder. 40 oba arasında Kürdler obası da bulunur. Beğ-Dili'lerin bir kolu Boz-Ulus ve Yeni-il arasında yaşar. İç-İl bölgesinde de müstakil bir Beğ-Dili kolu mevcuttur.

Konya'nın Cihanbeyli ilçesine ad vererek orada yerleşen Canbeklül Canbegan/Cihan-Begli / Canbegli -Kurmancları Beğ-Dili boyuna mensuptur. Bir bölümü Akşehir, bir bölümü de Haymana (Ankara)'da oturur. Urfa'nın Siverek kazasında oturan Türkan Aşireti, Beğ-dili boyundandır; Kurmanca konuşan bir Türk aşireti Süleyman Şah'ın dört oğlundan birinin soyundan gelir. Türkçe'yi Kerkük-Azeri ağızına yakın şekilde konuşurlar. 568 tarihli Ruha (Urfa) Sancağı defterinde, "Cemaat-ı Ekrad-ı Döğerlü (Döğerli Kürtleri

Cemaati) şeklinde yazılır. Bu oymak, Salim Bey ailesine mensuptur.

Selçuklular devrinin destani şiir ve makamlardan basilicalarından Bayati denilen şiirler; Beyat-ı İsfahan, Beyat-ı Acem, Beyat-ı Kürdi, Beyat-ı Şiraz, Beyat-ı Raci, Beyat-ı Şikeste, Beyat-ı Aban, Beyat-ı Araban Kürdi v.b. Bu makamlar Türk boylarından Bayat Boyuna aittir.

Çok sevilen ve tutulan makamlardan biri de Türk makamı “ayaz-’ Türk”dür. Bundan başka; Afşar-Gereyi, Şah Hatayi, Kara-Dağlı, Türk Hicazı (Hicaz-ı Türk), Türk Katan (Katar-ı Türk, Katar-ı Kürd) makamları, yiğitlik havası taşıyan Uşşak, Neva ve Buselik makamları vardır. Kürdi makamları; Rast Rürdi, Hüseyini Kürdi, Muhayler Kürdi, Tahir Kürdi, Saha Kürdi, Kürdi Aşiran’dır.

Harzem Şahlar Devleti’nin kurucusu Kutb’ül-din Muhammed, Khalaç/Halaç (Kürman Kürtleri) boyundandır. Vardo bölgesine yerleşen Huvarzemiyen (Hormek) kabilesi, Harzem Türkleri’nden olup, Oğuzlar’ın Uç-Ok koluna mensuptur. Anılan kabile; Hasali boyu, Alikan oymağı, ali-dost oğulları (Hıran Aşireti), Koçgiri ve İzol Aşireti kollarına ayrılır.

Bu kabilenin Kars, Refahiye ve Kuruçay’da olanları Kurmancca (Kürtçe), Tunceli’de oturanları Zazaca konuşurlar. Varto ve Hınıs bölgesindeki bütün Türk oymaklarının ortak bir inancını simgeleyen Köşkar Baba, Oğuzlar’ın Uç-Ok kolundandır. Ağaçeri Türkleri veya Tahtacılar, Anadolu’nun eski Türk oba larıdır. Bunlar; Hatayi, Karabağı, Değ-dili, Tilkü ve Şi’ri boylarına ayrılırlar. İlhanlı Hükümdarı Gazan Han, “Şu Türk menler (Ağaçeri ve diğerleri), Kürtler ve Karamanlılar olmazsa, Moğol atlıları güneşin battığı yere kadar giderlerdi” demiştir.

Ak-Koyunlular çağında, Kurmancların bütün Becenevi/Peçenek kolundan gelen boy ve oymakları “Kara-Ulus” adıyla anılır. X.yüzyılda Erzincan, Tunceli ve varto’ya gelen

Lolanlılar, Ak-Koyunlu Türkmen gurubunun Karabali Oymağı'na mensuptur. Türkistandaki Lolan kentinden gelmişlerdir.

Lur Türkleri; Doğu ve Güneydoğu Luristan'da Büyük Lur Atabeğliği'ni (1155-1423), başka bir Lur kabilesi de kuzey batı Luristan'da Türkmen Şumla'mn (1155-1186) desteğiyle Küçük Lur Atabeğliği'ni kurmuşlardır (1187-1597) .

Ak-Hunlar; Arap kaynaklarınca Kürd ve Ekrad-ı Balasagun, Harzemşahlar devrinde ise Mugan Kürtleri veya Mugan Türkmenleri olarak anılmışlardır. Tedescu, Hindistan'daki Türk boylarından Beluciler ile Kürtler arasında önemli ya kınıklar olduğunu belirtir.

Osmanlı imparatorluğu kaynaklarında; Türkmen ile Kürt aynı manaya gelir. Bir devlet fermanında, "Tavayif-i Türk men ve Ekreddan (Türkmen ve Kürt taifesinden) Receplü Avşan Cemaati'nden bahsedilir. Burada sözü edilen Kürtler, Adana'nın Kozan ilçesinde 5 köy halinde iskan edilmişlerdir. Bunlar; Aslanlı, Hay-yanlı, Hacılar, Usdut ve Hamam köyleridir. Buralarda yaşayan halk kendilerini Horasan'dan gelmiş Lekve Kırıntı Kürtleri olarak isimlendirir. Bunlar Türkçe'den başka dil bilmezler.

Prof.Dr.İbrahim Kafesoğlu'nun belirttiği gibi Türk boy teşkilatlanmasında, Macar tarihçilerinin de açıkladığı gibi, bir Kürt boyu var ise de, Orta Doğu'da bugün var olan Kürt toplumunun izahını yaparken, bu toplumun oluşumuna etkisi olmuş bazı diğer faktörleri de dikkate almak zarureti vardır.

Prof.Dr.İ.Kafesoğlu, Kürt unsurun özünde Türklüğünü ka bul ederken, Kürt kimliğinin zamanla oluşmasında, bu toplumun çatısı altına Orta Doğu'nun bazı Arap ve Fars aşiretlerinin de dahil olmuş olabileceği üzerinde durmaktadır.

Prof.Dr.Mehmet Eröz, Kürtlerin Türklükleri gerçeğine katılır

ken, Kürt kültürünün Doğu ve Güneydoğu’da Arap ve Fars kültür tesirleri altında oluşmuş Türk milli kültürünün bir alt kültür unsurları olduğunu belirtmektedir.

Prof.Dr.Orhan Türkdoğan’ın da katıldığı bir görüşe göre, kültürel Kürtleşme konusu, kültürlerin tesiri ile, Türk kültürünün de bünyesinde tezahür etmiş bir yerel kültürdür. Bu yaklaşımda inkar yoktur. Dışlama da yoktur. Bu yaklaşımda gerçeğin sağlıklı yorumu vardır.

Prof.Dr.Mehlika Aktok Kaşgarlı ise, aynı teşhisi “sınır toplumları kültürü” tanımı ile yapmaktadır. O’na göre Kürt kültürü özgün ve bir kültür değildir. Sınır toplumlarında olağan bir tezahür şeklidir. Kürt kültürünün sınır bölgelerinin sık el değiştirmeleri sonucu bölgelerine göre Arap ve Fars kültürel değerlerini taşımaktadır.

Bu konuda özetle denebilir ki, kapsamında Arap ve Fars aşiretlerinden mevzii katılmalar da olsa, Kürt etnik kimliği Türk’tür. Kürt kültürüne gelince, onu inkar etmenin manası yoktur. Ancak ona farklı, müstakil milli bir kimlik verilmesi ise gerçeğe aykırıdır. Kürt kültürel kimliği, Türk milli kültürel kimliğinin bölgesel tezahürüdür: İncelik, bu kültürün Anadolu Türk’ünün milli kültürü ile Türk Milleti oluşumunu yıkma pahasına, Kürt millet oluşumuna seyirci kalınma sınırının seçimindedir.

Dünyadaki milliyetçilik ve ayrılıkçılık fırtınası dinmedikçe, Doğu ve Güneydoğu’ya özgü sorunlar çözüme kavuşmadıkça, Kürt ve Kürtçülük sorunlarında oturmuş bir Devlet politikası olmadıkça, Kürtçülük konusu, komşu ülkelerin (SURIYE, IRAN, İRAK) ortak bir sorunu olmasına rağmen, bu ülkeler ortak bir politika izleme yerine, Kürt kozunu birbirlerinin aleyhine kullandıkça, Bazı batı ülkeleri bu sorunu kendi çıkarları doğrultusunda, sürekli olarak karıştırdıkça;

Türkiye’deki bölücü terör, alınan tedbirlerin etkinliğine

bağlı olarak azala-çoğala sürüp gidebilecektir.

KÜRT AŞİRET DÜZENİ NASIL OLUŞTU

* Cumhuriyet tarihi yalancıları, Türkiye'nin bugün yaşadığı bütün sorunların olduğu gibi "Kürt Sorunu" diye adlandırılan "Ayrılıkçı Kürtçü Hareketin" de Kemalizm'in "yanlış politika larından" kaynaklandığını ileri sürmektedirler. Onlara göre, Atatürk eğer Türk Devrimini gerçekleştirmeyip Türk Ulus Devleti'ni kurmasaydı, Osmanlı'daki haliyle Kürtler asla sorun olmayacaklardı!

* Bu güdük tez, bugün yobaz-liboş ve tatlısu solcusu entel lerin en çok rağbet ettikleri tezlerden biridir. Ama diğer tezleri gibi bu tezleri de temelsizdir, çürüktür, yanlıştır, yalandır...

* Mesele onların iddia ettiklerinden çok ama çok başkadır. Şöyle ki: “Kürt Sorunu”, daha doğrusu “Ayrılıkçı Kürtçü Hareket”, Osmanlı’nın klasik çağı diye bilinen Yükselme Dönemi’nden, yani 16. yüzyıldan beri devam eden bir sorundur. Çok daha önemlisi, Kürt aşiretlerini “sorun” haline getiren de bazı Osmanlı padişahlarının ve devlet adamlarının öngörüsüz ve yanlış politikalarıdır.^[1] “Atatürk Kurtuluş Savaşı sırasında Kürtlere özerklik sözü vermişti” diye yalan söyleyerek bugün Ayrılıkçı Kürtçü Harekete tarihsel dayanak arayan Cumhuriyet tarihi yalancılarına, ben gerçek bir tarihsel dayanak vereyim. Alsınlar onu kullansınlar!

* Osmanlı’nın Kürt Politikası

“Kurtuluş Savaşı yıllarında Atatürk Kütlere özerklik verdi” diyerek bugün “özerk Kürdistan” planları yapan Kürtçülerin eline “tarihsel dipnotlar” vermeye çalışan Cumhuriyet tarihi yalancıları, aslında Atatürk’ün ve genç Cumhuriyetin değil ama, bazı Osmanlı padişahlarının ve devlet adamlarının Kürtlere özerklik verdiklerini bildikleri için her fırsatta “Osmanlı seviciliği” yaparak Cumhuriyete ve Cumhuriyetin kurucusu Atatürk’e saldırmaktadırlar.^[2] 1514 Çaldıran Savaşı’nda İdris-i Bitlisi liderliğindeki Kürt aşiret reisleri, Şah İsmail’in liderliğindeki Safevilere karşı Osmanlı’ya destek olmuşlar, Osmanlı ordusuyla birlikte Safevi Türkmenlere karşı mücadele etmişlerdir. Dönemin Osmanlı Padişahı Yavuz Sultan Selim, Kürtlerin bu yardımlarını ödüllendirmiş ve Güneydoğu Anadolu daki Kürt aşiretlerine “bir tür özerklik” vermiştir.

(Yazarın Notu: Dikkat Sultan Selim Acemlerle değil Yüzde yüz Türk olan ve Türkçe konuşmayı İranda zorunlu kılan Şah İsmailin Türkmenlerden oluşan ordusunu yenerek Şahlığın maalesef Türklerden Acemlere geçmesine yardım etmiş ve Bir Türk devletini yıkmış ve Türkmenlere karşı Kürtlerden yardım almıştır..)

Bu arada üzerinde durulması gereken bir husus Anadolu Türkmenlerinin neden Şah İsmail'e meylettikleridir. Çoğu kişi

sathî düşünerek bunu Yavuz'un Sünni, Şah İsmail'in Alevi olmasına bağlar.

Halbuki doğuda Şah İsmail henüz yeni ortaya çıkmış iken, İstanbul'da BALIM SULTAN Bektaşiliğe yeni bir yön veriyor ve dönemin padişahı 2. Bayezid bu tarıkata giriyordu!...

Padişah aynı zamanda Hacı Bektaş'ın piri olduğu Yeniçeri teşkilatının da "1" numaralı neferi sayılıyordu!..

Bu durum Yavuz için de geçerli idi.

Diğer yandan Şah İsmail:

Gece gündüz hayaline dönerim
Bir gece rüyama gir Hacı Bektaş
Günahkârım, günahımdan bezerim
Özüm dâra çektim, sor Hacı Bektaş
diye şiirler yazıyordu. Yani hem BEKTAŞI, hem de öz-be-öz
TÜRK idi! HATAYÎ mahlaslı şiirleri hala Aleviler arasında
okunur... Çünkü onun Türkçesi, Yavuz'unkinden daha sade
dir.

Yani Çaldıran'da iki TÜRK ve BEKTAŞI hükümdar karşı
karşıya gelmiş ve savaşmıştı!..

Öyleyse bu iki BEKTAŞI TÜRK hükümdar çarpışırken, Anado
lu Türkmenleri neden Şah İsmail'e meyletmişlerdi?..

Bu sorunun cevabını, Kürtler'in kurtuluşunu da TÜRKÇÜ
LÜK'te gören büyük düşünür ZİYA GÖKALP vermektedir:

**- "Osmanlı Devleti, eski TÜRK federasyonunun bazı esas
larını muhafaza etmiş bir ümmetten ibarettir."**

"Osmanlılar ümmet esasına dayanan bir devlet kurdukları
için AŞİRET ve soylu sınıf teşkilâtlarını bozarak BOY BEY

LERİ yerine ENDERUN'dan çıkma sancak beylerini koydular."

"SAFEVİ DEVLETİ ise, tam tersine TÜRKMENLER'e eski AŞİRET ve soylu sınıf teşkilâtının muhafaza edileceğini vaad ederek (eski TÜRK) konfederasyon teşkilâtına döndü."

" Her aşiretin ırsî bir hanı bulunan bu teşkilâtta, ŞAH bir HANLAR HANI'ndan ibaret oldu."

Kaynak:

**Terbiyenin Sosyal ve Kültürel Temelleri sf. 59-60)*

** Taha AKYOL <http://www.milliyet.com.tr> / 1998/05/10/yazar/akyol.html*

**Terbiyenin Sosyal ve Kültürel Temelleri sf. 59-60)*

* Çaldıran Savaşı'ndan sonra Yeniçerilerin huzursuzluğu artınca Amasya'ya dönen Yavuz Sultan Selim, Doğu Anadolu da "düzenin sağlanması" görevini İdris-i Bitlisi'ye vermiştir. İdris-i Bitlisi de 25 Kürt aşiretini biraraya getirerek, onları, "Kızılbaşların-Türkmenlerin kökünü kazımaya" teşvik etmiştir. İdris-i Bitlisi, bu kararını Amasya'ya giderek Yavuz Sultan Selim'e bildirmiştir.

* İdris-i Bitlisi'nin önerisi üzerine, Bıyıklı Mehmed Ağa, Diyarbakır bölgesi beylerbeyi yapılmıştır. **Osmanlı Padişahı Yavuz Sultan Selim, yayınladığı bir fermanla 33 Kürt beyine derebeylik hakkı vermiştir.** Bu hak sayesinde Kürt aşiret beyleri, bulundukları köyün veya kasabanın sahibi olmuşlardır. Minorsky bu durumu, "Osmanlı-Safevi mücadeleleri sırasında Kürtler arasında derebeylik hayatının inkişafına müsait bir muhit çıkmıştı." diye ifade etmiştir.

* İdris-i Bitlisi'nin "Selim Şahnamesi"nde yazdığına göre, "40 bin Kızılbaşın/Alevi Türkmenin başı kesilmiştir."

(Yazarın notu; İşte birilerinin yüceltmeye çalıştığı gerçek Osmanlı budur ve Aşlını inkar ederek, yüzyıllarca Türkleri ve Türkmenleri katletmiş Türklere köpek muamelesi yaparken Arapları baş tacı etmiştir. Şimdi öyle değilmi?)

İdris-i Bitlisi, "Bir şafi ne kadar günahkar olursa olsun 7

Kızılbaş öldürürse cennete gider“ diyecek kadar büyük bir Alevi düşmanıdır. Binlerce “Alevi-Türkmen“ İdiris-i Bitlisi gibiler in katliamdan kurtulmak için “Sünni-Şafi Kürt“ kılığına bürünmüştür.

* Ziya Gökalp, “Kürt Aşiretleri Hakkında İçtimai Tetkikler“ adlı incelemesinde Türklerin tarih içinde nasıl Kürtleştiklerini, Diyarbakır ve Silvan’daki Karakeçililerin Kürtleşmesi olayı üzerinden anlatmıştır.

* Yavuz Sultan Selim’in “Kürtleri, Türkmenlere ve Alevilere karşı kullanma karşılığında” Kürtlere verdiği ayrıcalıkları, oğlu Kanuni Sultan Süleyman da devam ettirmiştir.

* Aşağıdaki ferman Kanuni Sultan Süleyman’a aittir:

“ (...) Yavuz Sultan Selim zamanında (...) Kızılbaşların yenilmesinde yararlılıklar gösteren Kürt beylerine, gerek devlete karşı gösterdikleri öz kulluk ve dilaverlikleri karşılığı olarak ve gerekse kendilerinin vaki müracaatları göz önüne alınarak her birinin öteden beri ellerinde ve tasarruflarında bulunan eyalet ve kaleler, geçmiş zaman dan beri yurtları ve ocakları olduğu gibi, ayrı ayrı beratlarla ihsan edilen yerleri de kendilerine verilip, mutasarrıf oldukları eyaletler, kaleleri, şehirleri, köyleri ve mezraları bütün mahsulleriyle oğuldan oğula intikal etmek şartıyla kendilerine temlik (mülk) ihsan edilmiştir.

* Bu münasebetle aralarında asla anlaşmazlık ve geçimsizlik çıkmamalı; dışarıdan müdahale ve taarruz edilmemelidir. Bu emri celileye (padişah buyruğuna) riayet edilecek, hiçbir surette üzerinde kalem oynatılmayacak, hiçbir yeri değiştiril meyecektir.^{[1][2][3][4][5][6][7][8][9][10][11][12][13][14][15][16][17][18][19][20][21][22][23][24][25][26][27][28][29][30][31][32][33][34][35][36][37][38][39][40][41][42][43][44][45][46][47][48][49][50][51][52][53][54][55][56][57][58][59][60][61][62][63][64][65][66][67][68][69][70][71][72][73][74][75][76][77][78][79][80][81][82][83][84][85][86][87][88][89][90][91][92][93][94][95][96][97][98][99][100]}

* **Bey, öldüğünde eyalet kaldırılmayıp, bütün sınırlarıyla, padişah tapusu uyarınca oğlu bir ise ona kalacak, eğer müteaddit ise istekleri üzerinde kale ve yerleri aralarında**

paylaşılacaktır. Uzlaşmazlarsa, Kürdistan beyleri nasıl münasip görürlerse öyle yapacak ve mülkiyet yoluyla ebediyete kadar sürekli kullanıcısı olacaklardır.

*** Eğer bey, varissiz ve akrabasız ölmüşse o zaman eyalet hariçten ve yabancılardan hiçbir kimseye verilmeyecek, Kürdistan beyleriyle görüşülüp ve ittifak edilip onlar bölgenin beylerinden veya beyzadelerinden her kimi uygun görürlerse ona verilecektir.”**

*** Cumhuriyet tarihini çarpıtmakla ün yapmış Araştırmacı Altan Tan ve onun gibilerin bugünkü “Özerk Kürdistan” yaklaşımının altında Yavuz Sultan Selim’in ve Kanuni Sultan Süleyman’ın Kürt aşiret reislerine tanımış olduğu “haklar” ve “ayrıcalıklar” bulunmaktadır.**

*** Altan Tan, bir kitabında “Kürt-Osmanlı Özerklik Antlaşması”nı şöyle anlatmıştır:**

“Yavuz Sultan Selim, Çaldıran Savaşı’ndan sonra ordusuyla İstanbul’a dönerken Amasya’da konakladı. Savaşta kendisini destekleyen Kürt beyleri ile 1515 yılında, Amasya’da buluşarak tarihi, Kürt-Osmanlı özerklik Antlaşması’nı karara bağladı. İdris-i Bitlisi’yi tam yetkili kıldı; mühürleyip boş fermanları İdris-i Bitlisi’ye vererek istediği şekilde bu boş fermanları doldurabileceğini söyledi...

*** "Altan Tan kitabında, Yavuz Sultan Selim’in ve Kanuni Sultan Süleyman’ın Kürtlere verdiği “özerklik” konusun da da şunları yazmıştır:^[1]_{SEP}**

“Kanuni Sultan Süleyman, babası Yavuz Sultan Selim zamanında Kızılbaşlara cephe alarak müspet ve hayırlı hizmetlerde bulunan ve şimdi de devlete doğrulukla hizmetler ifa eden, bilhassa (Serasker-i Sultan İbrahim Paşa’nın) bu defaki İran seferine katılarak Kızılbaşların yenilmesinde

yararlılıklar gösteren Kürt beylerine, gerek devlete karşı gösterdikleri öz kulluk ve dilaverliklerin karşılığı olarak ve gerek kendilerinin vaki müracaat ve istirhamları göz önüne alınarak her birinin öteden beri ellerinde ve tasarruflarında bulunan eyalet ve kaleler, geçmiş zamandan beri yurtları ve ocakları olduğu gibi ayrı ayrı beratlarla ihsan edilen yerleri de kendilerine verilip mutasarrıf oldukları eyaletleri, kaleleri, şehirleri, köyleri ve mezraları bütün mahsulleriyle babadan oğula intikal etmek şartıyla kendilerine temlik ve ihsan edilmiştir.”^[11]“Kürt beyleri ile Osmanlı Sultanı Yavuz Sultan Selim arasında Amasya’da kabul edilen özerklik şartlarına göre Kürt emirleri, atalarından kendilerine intikal eden topraklarda bağımsız olarak geleneksel düzenlerini koruyacaklardır.

Bu emirlikler, eskiden olduğu gibi babadan oğula intikal edecektir. Osmanlılar, yabancı bir devletle savaştığında, Kürt beyleri, kuşanmış silahlı süvarileriyle Osmanlı ordusuna katılarak savaşacaklar ve dışardan bir saldırı olursa ortak düşmana karşı koyacaklar, aynı şekilde Osmanlılar da Kürtleri düşmanlarına karşı koruyacaklardır. Kürt emirler, Osmanlı Devleti’ne her yıl tespit edilecek bir vergi vereceklerdir.”

* Televizyon ekranlarında ve gazete köşelerinde bağıra çağıra, Atatürk’e ve Cumhuriyete “kin kusan” Altan Tan’ın yukarıdaki cümleleri, her şeyden önce, **“ağır faşizm”** kokmaktadır.

* Altan Tan’ın, Kızılbaşlara karşı olmayı “müspet ve hayırlı hizmetlerde bulunmak” diye değerlendirmesi, egemen Sünni görüşün, klasik Alevi-Türkmen düşmanlığının bir yansımasıdır.

* Görüldüğü gibi, Osmanlı padişahı Kanuni Sultan Süleyman ve babası Yavuz Sultan Selim döneminde “Kızılbaşların yenilmesinde yararlılıklar gösteren” Kürtlere, devlete gösterdikleri “öz kulluk” ve “dilaverlikleri” karşılığında “eyaletler”, “şehirler”, “köyler”, “mezralar”, “kaleler” ve “topraklar” vermiştir.

* Böylece Kürt aşiretlerinin “feodalleşme” süreci başlamıştır.

Yani, Kürt aşiretlerini feodalleştiren veya mevcut feodal yapıyı daha da güçlendiren, Osmanlı padişahlarının “öngörüsüz” politikalarıdır.

Erdal Sarızeybek’in dediği gibi: “ İşte, o gündür bugündür, ‘ağalar’ Doğu’da hep ağadır, çünkü babadan oğula geçer, tıpkı Zeydan gibi, tıpkı Geylani gibi.

O gün bugündür ‘mir’ ‘beyler’, hep mir ve beydir, çünkü babadan oğula geçer, tıpkı Dengir Mir Mehmet Fırat gibi.

* Bugün bize demokrasi, insan haklarından bahsedenler ortaya çıkıp da ‘Demokrasilerde ağalık, beylik olur mu!’ hiç demez, diyemez. Çünkü kendileri de bu sistemin bir parça sıdır. Cumhuriyet kurulalı 87 yıl olmuş, ama hala ağalar ağa, beyler bey, mirler mir, şeyhler şeyhtir, geri kalanlar ise köylüdür, köylü kalmış, işçi kalmış ve hiç ‘hak ve söz sahibi’ olamamıştır. Şanlı Urfalıların deyimiyle ‘Maraba’ kalmış, yani ağanın yanında çalışan amele olmuştur. (...)

* Demokrasilerde ‘söz hakkı olmayan insan olur mu hiç? Terör olayları nedeniyle göç etmek zorunda kalan iki milyon insanı bir kenara koyunuz. Doğu’da halkımızın çoğunluğu toprak sahibi olmadığı için ve Altan Tan’ın deyimiyle bu halk kitlesinin söz hakkı olmadığına göre, düşününüz böyle bir demokrasiyi, neredeyse hepimiz ‘maraba’ olmuşuz, ama haberimiz olmamış.

* Göçlerle kırsaldan şehirlere gelenlerin çoğunluğunun sorunları çözülmediği için yaşam zorluklarıyla karşı karşıya kaldıklarından dolayı mağdur halk kitlesine dönüşüp PKK çizgisindeki bir siyasetin tabanı haline gelmiştir. Aslında bunun da marabalıktan hiçbir farkı yoktur. Gerçek buyken, ülkemizde bu trajik gerçeğin adı ‘demokrasi’ olmuştur, insan hakları olmuştur, yazık...”

*** Osmanlı’nın “Kürtleri kullanma” karşılığında Kürtlere**

verdiği “ayrıcalıklar” bitmek tükenmek bilmemiştir. Örneğin, 1587 yılında padişah 3. Murat, Hakkari’deki Kürt beyine gönderdiği bir fermanla Kürtlerin Kızılbaşlara kılıç sallamaya devam etmelerini istemiştir.

“Kürt emirleri, şimdiye kadar Kızılbaşlara kılıç sallayarak Allah yolunda gaza ve cihat ede gelmişlerdir. (...) Din uğrunda çalışıp Kürt emirlikleri arasında faydalı ve adla anılır olasız.” diyen 3. Murat’ın sadece Kürtleri değil “dini” de çok rahat bir şekilde kullandığı görülmektedir.

* Belgelerden anlaşıldığına göre Osmanlı İmparatorluğu’nda “Tımar sistemi” çerçevesinde hiçbir topluluğa verilmeyen “özel mülkiyet” hakkı sadece Kürt aşiretlerine verilmiş, bu da Kürtlerin merkezden koparak “feodalleşmeleri sürecini” hızlandırmıştır.

[1]
[SEP]

***Maalesef Kürtleri olabildiği kadar “şımartan” Osmanlı İmparatorluğu, devletin “asli unsuru” Türkleri ise bir o kadar küstürmüştür. Osmanlı’nın özellikle 15. yüzyıldan itibaren Alevi-Kızılbaş Türklere-Türkmenlere yönelik saldırgan politikaları, Türklerin ezilmeleri”, sindirilmeleri ve devlet kademelerinden dışlanmalarıyla sonuçlanmıştır.**

Osmanlıyı baş tacı edenlere, Başbakanın gö..... kılı olanlara duyurulur. Eğer Osmanlı devam etseydi şimdi o mecliste milletvekili değil zavallı bir maraba olacaktı. Osmanlıda “Türk” sözcüğü -hiç abartısız- 500 yıl boyunca “aşağılama sıfatı” olarak kullanılmıştır.[1]
[SEP]

* İmparatorluğu “dönme-devşirmelere” teslim eden Osmanlı, 15 yüzyıldan itibaren Türklere “Etrak-i biidrak” (Akılsız/Aptal Türkler) demeye başlamıştır. Ünlü Osmanlı tarihçisi Naima’ya göre Osmanlı Anadolu Türklerini şu sözlerle tanımlamıştır; **“ Nadan Türk (Çaresiz Türk), Türk-i bed lika (Çirkin suratlı Türk), etrak-i bi idrak (Düşüncesiz Türk), Türk-ü sütünk (Çoban köpeği Türk), Hilekar Türk”**

Tekrar ediyorum; Osmanlı'da “Türk” sözcüğü -hiç abartı siz- 500 yıl boyunca “aşağılama sıfatı” olarak kullanılmıştır. [1] [SEP]

* Her gün ekranlarında “şişe gerine”, ballandıra ballandıra Osmanlı'dan söz eden günümüzün büyük tarihçileri (!) neden se bu gerçeklerden hiç söz etmezler!

Osmanlı döneminde yüzyıllarca “kimliksiz”, “kişiliksiz” bırakılan; merkezin “dönme” “devşirmelere” bırakılmasıyla merkezden çevreye itilen Türkler, 20. yüzyılın başlarında Atatürk'ün, Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmasıyla uzun bir aradan sonra yeniden “kimliklerini” ve “kişiliklerini” kazanmış lar, yeniden “çevreden” “merkeze” taşınmışlardır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Alevi Türkmenlere karşı Sünni Kürtlerin “kollanması” ve “kullanılması”, bölgedeki Alevi Türkmenleri yeni arayışlara sürüklemiştir. Yaşam kaygısı içindeki bu Türk toplulukları, Kürt egemenliği altında hayatlarını sürdürmek zorunda kalmışlar, bunun için de Kürtçe öğrenmişler, Kürt adetlerini benimsemişler ve sonuçta Kürtleşmişlerdir.

* Evet, Osmanlı'nın “klasik döneminde” **-Kürt aşiretleri hariç-** feodal (derebeylik) sistemin gelişmesine izin verilmiştir. Ancak zaman içinde Batı, feodal sistemi yıkarak merkezileşmeye başlarken, Osmanlı tam tersine, zaman içindeki güç kaybına paralel, merkezi otoritesini yitirmiş ve “feodalleşmeye” başlamıştır. Osmanlı'da 17. yüzyıldan sonra başlayan bu feodalleşmenin adı, **“Kürtçülük”** ve **“Ayanlık”** tır.

* Feodal sistemde üretim ilişkileri gereği “köylü”, toprak ağasına bağımlıdır; köylü, toprak ağası için çalışmakla yükümlüdür. Kısaca köylünün kaderi ağanın, iki dudağı arasında dır. Ağa, köylüyü, kayıtsız şartsız kendisine “biat ettirebil mek” için, bir taraftan köylünün “aydınlanmasını” engeller

ken, diğer taraftan köylünün devlet otoritesiyle bağlantısını kesmenin yollarını arar.

* Öyle bir aşamaya gelinir ki, köylü ile devlet arasındaki ilişki tamamen kesilir; artık feodal sistemdeki o köylü için “devlet”, bağlı olduğu toprak ağası ve aşiretidir. İşte Osmanlı’nın, güç kaybetmeye başladığı 17.yüzyıldan sonra Kürtlerin yoğun olduğu Güneydoğu Anadolu’da böyle bir süreç yaşanmıştır.

* 19.yüzyılda Osmanlı, Kürt bölgelerindeki bu aşırı feodalleşmeyi Kürtlere bazı ayrıcalıklar vererek önlemeye çalışmıştır. Örneğin, II. Abdülhamit’in “Kürt Hamidiye Alaylarını” ve **“Kürt Aşiret Mekteplerini”** kurması, Kürtleri yeniden merkezi sistemin içine almaya yönelik başarısız girişimlerdir.

* Ancak burada çok ilginç bir durum vardır, şöyle ki: Daha önce Yavuz Sultan Selim’den itibaren Osmanlı, “Kürtleri Türklere karşı kullanmak karşılığında” Kürtleri feodalleştirirken; II. Abdülhamit’ten itibaren “Kürtleri Ermenilere karşı kullanmak karşılığında”, Kürtleri merkeze bağlamak istemiş tir.

* **“Osmanlı Devleti’nin, bu aşiretlerin ilkel hayatına ve geri toplumsal yapısına müdahale etmekte zaaf içinde kalması, bu geri toplumsal yapının kemikleşmesinin ana nedenini oluşturmuştur. Artık, bu toplumsal yapının ana birimlerini aşiret reisleri, tarikat şeyhleri ve zamanla bunların elinde emperyalizm desteğiyle gelişecek olan Kürtçülük teşkil edecektir”**^[1]_[SEP]

* Feodal toplum, aydınlanmamış, ekonomik özgürlüğüne sahip olmayan, güdümlü bir toplumdur. Bu nedenle yönlen dirilmesi de çok kolaydır. Nitekim 19. yüzyıldan itibaren, ayrı lıkçı Kürt liderlerinin ve Kürtleri kullanmak isteyen emper yalizmin kışkırtmalarıyla çok sayıda Kürt isyanının çıkmış olması tesadüf değildir. Bir zamanlar Osmanlı’nın bazı taviz ler karşılığında kullandığı Kürtleri, 19. yüzyıldan itibaren de

Batı emperyalizmi, bazı vaadler karşılığında kullanmaya başla mıştır.

* Dünyada Fransız Devrimi'nden, beri gerçek “demokrasi”nin olmazsa olmazları, “laiklik”, “özgür akıl” ve “özgür irade” dir. Birilerinin “kulu” olmaktan kurtulup “özgür birey” olmadıkça, “kör inançlar” yerine “aklını” kullanmadıkça, “ümme t” olmak tan kurtulup “ulus” olamadıkça bir ülkede demokrasinin var lığından söz edilemez.

Ancak nedendir bilinmez, ağızlarından “demokrasi” sözünü eksik etmeyen “liberallerimiz” ve “siyasal İslamcılarımız” hiç bir zaman, ülkemizde demokrasinin önündeki en büyük enge lin “aşiret yapılanması”; “ağalık, şeyhlik düzeni” olduğunu dile getirmezler, getiremezler...

* 16. yüzyılda Şii İran'dan Sünni Osmanlı'ya yönelen Safevi tehlikesine karşı, Sünni Kürtleri “yardımcı kuvvet” ve “kalkan” olarak kullanmak isteyen Yavuz Sultan Selim, Kürtlere “bir tür özerklik” vermiştir. Böylece 16. yüzyıldan sonra Güneydoğu Anadolu'daki Kürt aşiretleri “derebey leşerek” merkezi otoritenin dışına çıkmaya başlamışlar, bir anlamda devlet içinde devlet olmuşlardır.

*** “Osmanlı gücüne güç katarken Doğu ve Güneydoğu bölgesinde Kürt derebeylikleri de güçlendiler. Devlet içinde devlet oldular, tıpkı PKK'nın günümüzdeki duru mu gibi halktan vergi topladılar, halkı yönettiler, güçle rine güç kattılar. Osmanlı güçlüyken ve güçlerine güç katarken sorun yoktu. Ama ne zamanki Osmanlı güç kaybetmeye başladı, güç kaybetmek istemeyen Kürt derebeyleri, devlete karşı isyan ettiler. Kürt devleti kur mak için değil, bölgelerinde Osmanlı'dan almış oldukları gücü ve kendi çıkarlarını korumak için. Bu süreç 1514 Çaldıran Savaşı'ndan 1839 Tanzimat Fermanı'na kadar süregeldi. Yaklaşık üç yüz yıl. Bu demektir ki Doğu'da üç asır süren Kürt derebeylikleri vardır ve ülkemizin bugün**

yaşadığı sorunlar da bu derebeylerinin çıkarmış olduğu sorunlardan kaynaklanmaktadır.”^[1]_{SEP}

* Osmanlı Devleti’nin gerilemeye başlamasıyla birlikte “Kürt özerkliği”, büyük sıkıntılara yol açmıştır. Özellikle Osmanlıyı parçalamak isteyen emperyalizmin bu başına buyruk Kürt aşiretlerini kullanmaya başlamasıyla birlikte Kürtler, 19. yüzyıldan itibaren Osmanlı için ciddi bir “sorun” olmaya başlamıştır. Ve maalesef Osmanlı bu sorunu çözmek için Kürt aşiretlerine yine “tavizler” vermiştir.

* Batılı uzamanların yönlendirmesi sonucu 1839’da Tanzimat Fermanı’nı yayınlayan Mustafa Reşit Paşa, 1842 Vilayet Kanunnamesi’ne bir “Kürdistan Eyaleti” maddesi koydurmuştur. Kürdistan eyaleti, 1864 yılına kadar devam etmiştir. Bize tarih kitaplarında aydın ve kahraman olarak tanıtılan Aynı Mustafa Reşit Paşa bir de “Kürdistan Eyaleti Madalyası” çıkarmıştır. Kahraman mı hain mi siz karar verin!

* Atatürk’ün önderliğindeki Türkiye Cumhuriyeti, “ulus devlet” anlayışı içinde Güneydoğu Anadolu’da 16. yüzyıldan beri süregelen Kürt derebeyliklerini yıkarak, “şıha”, “şeyhe”, “ağaya”, bağlı, “eğitimsiz” bölge insanını eğitip “çağdaş” toplumun bir parçası yapmak için politikalar geliştirmiştir.

* Cumhuriyet, emperyalizmin güdümündeki ağaların, şeyhlerin kulları, marabaları olan Kürtleri, bu ağalardan, şeyhlerden kurtarıp “özgür bireyler” haline getirmek için çok önemli projeler geliştirmiştir.

* Atatürk’ün birkaç kez Meclis gündemine getirdiği “Toprak Reformu” bu projeler içinde çok özel bir yere sahiptir. Ancak, Cumhuriyetin, “Kürt derebeyliklerini yıkarak Kürt halkını özgürleştirmeye çalışması”, Kürt derebeylerinin (ağaların, şeyhlerin, aşiret reislerinin) büyük tepkisiyle karşılaşmıştır. Emperyalizmin de desteğini alan bu “Kürt derebeyleri”, Cumhuriyetin ilk yıllarında peşi sıra isyan etmiştir.

* İşte Altan Tan ve onun gibilerin “Kürtçülerin” tarihi eğip bükerek, Atatürk’e ve Cumhuriyete saldırmalarının nedeni burada gizlidir. Onların “karın ağrılarının” nedeni; Atatürk ve Cumhuriyetin, Yavuz Sultan Selim’in, Kanuni Sultan Süleyman’ın, Mustafa Reşit Paşa’nın, kısaca Osmanlı’nın Kürt ağalarına, şeylerine, şıhlarına, Kürt derebeylerine verdiği ayrıcalıklara son verip, Kürtleri Türkiye Cumhuriyeti vatan daşı yapmış olmasıdır...

DOĞU ANADOLU'DA KÜRTLEŞEN TÜRKMEN TOPLULUKLARI

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu 1500-1600 yılları arasındaki Osmanlı tahrir kayıtlarına dayanarak; Bugün kendini Kürt olarak bilen bazı ailelerin 16. yüzyıl kayıtlarına göre Türkmen olduğunu bilimsel olarak ispat etmiştir.

Ancak bunun Kürtler yok demek olmadığını, Kürtleri reddetmediğini ve Kürtlerin tümünün Türkmen olduğunu söylemediğini, bunun Türkçülük yapmak veya Kürtleri inkar etmek anlamına gelmeyeceğini ifade etmesine rağmen, bazı siyasi partilerin milletvekilleri, çeşitli örgütlerin mensupları ve köşe yazarları, Halaçoğlu aleyhine adeta bir linç kampanyası başlatmış ve istifasını istemişlerdir.

Osmanlı arşiv belgelerindeki gerçeklerin kamuoyu ile paylaşılmasından tedirgin olan çevrelerin tutumunu anlamak mümkün değil. Halaçoğlu, aslında bir gerçeğe parmak basmıştır. Fakat o gerçek nedense pek dillendirilmek istenmiyor.

Bugün Kürt olarak bilinen bazı aşiret, kabile, aile veya şahısların geçmişi farklı bir orijine dayanıyorsa ve buna dair kanıtlar da mevcutsa, bu gerçeği gizlemenin mantığı var mı?

Osmanlı kayıtları dışında, yabancı bilim adamları, hatta Kürt tarihçileri bile Kürtleşen Türkmenler gerçeğinden bahsetmek tedirler.

Bitlisli Şeref Han, "Şerefname" (Kürt Tarihi) adlı kitabında (1597) Tunceli ve yöresindeki beyliklerin soy bakımından Türkmen olup Selçuklu hükümdarı Melikşah'a dayandıkları na değinmektedir. Tunceli halkının yaşlı kuşağı da "Horasan dan gelen Türkleriz" demektedir. Tunceli bölgesinde Kürtçe veya Zazaca konuşan Balaban, Sarı Saltık, Koçgiri, Koç Uşağı, Abbas Uşağı, Arslan Uşağı, Alan, Lolan, Hormek vb. aşiretlerin Türkmen kökenli oldukları çeşitli kaynaklarca ileri sürölmek tedir.

Osmanlı döneminde Orta ve Batı Anadolu'dan Van, Erzurum, Diyarbakır, Maraş, Mardin, Urfa ve Antep yörelerine sürölen /yerleştirilen Beydili (Badılı), Karakeçili, Risvanli, Döger /Dögerli, Çakallı, Bazuki, Mukri, Gürkanlı, Gündeşli, Hamidlü, Danışmendlü, Cenbekli, Celali, Beritanlı, Hasananlı Zaferanlı, Akcakoyunlu, Karakoyunlu, Karahanlı, Karsanlı, Bozulus, Kılınçlı, Becenevi, Halacan, Bayat, Bayındır, Salur, Bügdüz, Yıva, Karkın, Milli, Tilki, Atmalı, Kızkapanlı, Bayrambeyli vb. yüzlerce aşiret ve kabilenin de keza Türkmen asıllı olup, süreç içinde Kürtçe öğrendiğı ve Kürtleştiğı yönünde ciddi kaynaklar ve belgeler bulunmaktadır.

Evliya Celebi'nin (17.yüzyıl) "Seyahatname"sinde Bingöl Dağı 'nı anlatırken, "Burada yaşayan Türkmen aşiretlerinin adını yazsak kitap olur." demesi çok çarpıcı bir belirlemedir.

Diyarbakırlı Ziya Gökalp, bölgedeki aşiretlere ilişkin yaptığı incelemeler sonucunda Kürtlerle beraber yaşayan Türkmen aşiretlerinin tedricen Kürtleştiklerini, Urfa ile Siverek arasın daki Döger nahiyesine yerleşenlerin Kürtçe öğrendiğini, Urfa ve Diyarbakır'daki Karakeçili aşiretinin Osmanlı'nın ecdadı olan Kayı boyundan ayrıldığını ve Kütahya yöresindeki Kara keçililerin amcazadeleri olup Kürtçe konuştuğunu, yine Diyar bakır'daki Türkan ve Mardin yöresindeki Kiki, Carıkan,

Halacan adlı Türkmen aşiretlerinin de tamamen Kürtleştiklerini söylemektedir.

Kürtleşen Halacan (Halaç-lar) aşireti ile TTK Başkanı Yusuf Halaçoğlu'nun mensubu olduğu Halaç Türkmenlerinin aynı kökten geldikleri anlaşılmaktadır. Osmanlı kayıtlarında, Halaçlı, Halacan, Halacanlı, Khalac, Kalaç gibi Türkmen topluluklarından bahsedilmektedir.

Şu belge, Türkmenlerin zamanla nasıl Kürtleşebildiklerini belirtmesi bakımından ibret vericidir: 976 (1568) Ruha (Urfa) Sancağı defterinde, bir Oğuz (Türkmen) boyu olan Döğerler, "Cemaat-i Ekrâdı Döğerlü" (Döğerlü Kürtleri Topluluğu) şeklinde kaydedilmiştir. Kabilenin vergiye tâbi şahısları arasında; Bayram, Gündoğmuş, Budak, Yağmur, Kaya, Sarı, Tanrı verdi, Durmuş, Dünder ve Satılmış gibi Türkçe adlar taşıyanlar görülmekte ve hatta Karkın gibi bazı Oğuz boyları adını almış kimselere bile tesadüf olunmaktadır.

Osmanlı Paşası Mehmet Arif Bey'in, 1876-1877 yıllarında Doğu Anadolu'ya yaptığı gezi ile ilgili olarak anılarını anlatırken; "Oymak gördüm dede Türkçe konuşuyor, oğul Türkçe biliyor, fakat torun hiç Türkçe bilmiyor, Kürtçe konuşuyordu." demesi de bir başka enteresan durumdur.

Araştırmacı-Yazar Rıza Zelyut'un DTP İstanbul milletvekili Sabahat Tuncel ile ilgili yazdıklarını aktarmakta da yarar görüyorum: "Sabahat Tuncel'in ailesi, Balaban aşiretinden... Balabanlar, büyük bir aşiret olan Begdili aşiretine bağlıdır.

13. yüzyılda yaşayan büyük tarihçi Reşidüddin, Begdili Türkmenlerini Oğuz boylarından birisi olarak kabul etmektedir. Begdili Türkmenleri, Kuzey Suriye'deki Türkmenlerin Boz Ok kolunu meydana getiren boylardan birisi idi.

Begdilililer; Safevi devletinin kuruluşuna da katılmışlardır. Bunlar, 16. yüzyılın başında Osmanlı devletine karşı çıktılar ve (Alevilerin bugün bile çok önem verdikleri) Şah İsmail'in

yanında yer aldılar. Bu durum, Begdili Türkmenlerinin tam Alevi olduklarını gösteren karşı konulmaz bir kanıttır. Kanuni Sultan Süleyman zamanında, Begdili aşiretine bağlı olan boy lar içinde Balabanlılardan 100 evin vergiye bağlandığı gösteriyor. Begdili aşireti daha üst çatı olarak Şamlu Türk aşiretine bağlı idi. Şamlular, Alevi kimlikli Safevi devletinin kurulmasın da rol alan 1. dereceden aşiret idi.

Ben yazmıyorum, tarih yazıyor: Balabanlu aşiretinden olan Sabahat Tuncel, Kürt değil, en has Türk'tür. Fakat Kürt aşiretlerinin baskısı sonucu onun aşireti dilini yitirince, bunlar kendilerinin Kürt olduğunu sanmaya başlamışlardır.

Kaynaklar gösteriyor ki, Güney Anadolu'daki Afşar boyu da Türk'tür ve Alevi kimliklidir. Çünkü bunlar da diğer Kızılbaş Türkmenler gibi İran'da devlet kuran Sah İsmail'e yardım etmişlerdir." (Güneş gazetesi, 21/08/2007)

Öyle anlaşılıyor ki, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da bugün Kürtçe veya Zazaca konuşan birçok Türkmen orijinli aşiretin neden ve nasıl kimlik değiştirdiğini ortaya çıkarma konusun da akademisyenlere önemli görevler düşmektedir.

Prof.Dr. YUSUF HALAÇOĞLU SÖYLEŞİ

TS; *Bir taraftan da ayrı bir tarih ve ayrı bir Kürt milleti laboratuvar ortamında yaratılmaya çalışılıyor. Olmayan belgelerle bir takım tezler üretilmiş, AB politikaları da yıllarca buna hizmet etmiştir. Sizse 'eğer Kürdoloji Enstitülerini batılılar değil biz kursaydık çok daha farklı olurdu' söylemini de kullanmıştınız...*

Yusuf Halaçoğlu: Ben bu tezi TTK'dayken önemle savunmuş tum. Eğer bir Kürdoloji enstitüsü kursaydık ve ben Kürdüm diyen bilim adamlarıyla beraber çalışsaydık, bugün onların da düşünceleri çok farklı olacaktı. Araştıralım ve bütün tarihe bakalım.

Urartuların, Friglerin, Hititlerin, Anadolu'da yaşamış olan herkesin yazılı tabletleri var. Peki niye Kürtler ait bir yazılı tarih yok? Peki hangi mimari eser, yapı vardır? Varsa gösterinler. Neden yoktur? Niye Kürt tarihi olarak yazılmış Şerefname'nin dili Farsçadır? Neden Kürtçenin değişik diyalекtleri birbirleriyle hiç anlaşılamamaktadır? Neden Kürtçe Farsça üzerine oturmuştur? Neden sayıları Farsçadır?

TS: *Dilbilimcilerin araştırmaları da ancak üç yüz tane "Kürtçe" denebilecek kelimenin var olduğunu göstermektedir...*

Yusuf Halaçoğlu: Dil bilimcilerin yerel ortamlarda yaptıkları araştırmalar da bu yöndedir. Yerel toplumlarda dil meselesi çok az kelimeyle anlaşılacak niteliktedir. Bu Kürtlerin olmadığı anlamına gelmez. Fakat Kürtlerin aslının ne olduğu, menşelerinin nereye dayandığı konusunda bile bir çok farklı iddia vardır.

Şeref Han, Şerefname'de Kürt adının menşesini açıklarken; Sasani hükümdarı Dahhak'a kadar dayandırmak zorunda kalmıştır. "Dağlara kaçanlara Kürt denildi" diyor. Dahhak bir hastalığa yakalanmıştır. Hekimler, bunun ağırla rının dinmesi için iki gencin beyinlerinin çıkarılıp yaraya sürülmesi tavsiyesinde bulunurlar. Bu uygulanır. Dahhak biraz da olsa şifa bulur. Fakat bu işle görevlendirilmiş kişiler, gençlere acırlar. Bir genci öldürür, diğerini dağlara kaçırlar. Şerefname, dağlara çıkan bu kişilere Kürt adı verildiğini söylemektedir.

Bir çok milletin böyle efsaneleri vardır. Fakat bu ne kadar doğrudur? Neden çok eskilere dönük bir varlık yoktur? O zaman nereden gelmektedir? Bunların da araştırılması gerekir.

Bir toplulukla bir millet olmak çok farklıdır. Millet olmak için bir medeniyete sahip olmak gerekir. Bir varlık göstermiş olmak lazımdır. Türkiye'de 20-25 milyonluk bir Kürt nüfusunun bahsedilmektedir ki bu rakam her yıl 5 milyon artırılmaktadır! Benim samimi düşüncem Türkiye'de "ben Kürdüm"

diyenlerin sayısının çok fazla olmadığı yönündedir. Var oldu ğu söylenenlerin birçoğunun da zaten Kürtleşmiş olanlardan meydana geldiği biliniyor.

Dersim'e makineli tüfekleri Fransızlar gönderdi

TS: *Bugün maalesef vatandaşımız atasını suçlu görmemekte dir. Birilerinin çıkıp Dersimlilerden, Ermenilerden özür dileme sini izledik. Fakat kimse çıkıp da aslında Dersim'de ayaklanan ların devletten özür dilemeleri gerektiğini söylemedi.*

Yusuf Halaçoğlu: Bunların kim olduğu da herkes tarafından bilinmektedir. Bunlar altı aşiretten ibarettir. Dersim'de her kes isyan etmedi. Diaspora Ermenileri ve Taşnaklar gelsinler ve Türkiye'de bir panel yapalım. Desinler ki; "Arkadaşlar biz yanlış yaptık, devletimize karşı çıktık. İhanet ettik, sivil insan ları, kadınları çocukları, bebeleri öldürdük, hamile kadınların karınlarından ceninleri çıkarıp elimizde salladık". Bunlar Pastırmacıyan'ın kendi raporlarında var. Şöyle devam etsin ler; "Biz bu hataları yaptık ve Türk milletinden özür diliyo ruz". Biz de o zaman diyelim ki; "Biz sizin bu yaptıklarınıza karşılık olarak sizi sürgün ettik, savaş alanlarına çıkardık. Bunlar olurken başınıza bir takım trajik olaylar geldi. Bu olan lar bizim elimizde olmayan şeylerdi. Eşkıyalar saldırdılar, gasp ettiler, öldürdüler, yağmaladılar. Sizler de yerinizden yurdunuzdan oldunuz. Biz de sizden özür dileriz" diyelim. Var mısınız?

TS: *Bu olayların sorumlusu da anlaşıldığı kadarıyla Kürtlerdir.*

Yusuf Halaçoğlu: Büyük çapta karşılıklı bir öldürme gerçek leşti. Ama önce Ermeni çeteleri Osmanlı askeri elbiselerle Kürt köylerine saldırdı. Bu sebeple de karşılıklı öldürme ger çekleşti. Yabancı kaynaklarda da aynı yönde kayıtlar yer almaktadır. Bu durumu Meclis'te de ifade ettim. Ermenileri öldürenlerin Türkler mi Kürtler mi olduğunu yine bir açık veya kapalı oturumda tartışmayı Meclis'te BDP'lilere söyle dim. Onlar Osmanlı devletinin bunu emrettiğini söylediler. Ben de o zaman bunu kanıtlamalarını istedim. O zaman Osmanlı yaptıysa da ortaya çıksın dedim. Var mısınız dedim,

yine yoklar, Çünkü Osmanlı emretmedi aksine durdurdu. Bütün ABD ve Alman kayıtlarında der ki "*Osmanlı Ordusu olmasaydı, Kürtler Ermenilerin hepsini kesip, bir tanesini bile bırakmazdı*".

I. Dünya Savaşı sırasında hangi Kürt aşiretlerinin Ruslarla iş birliği yaptığını da Meclis'te BDP'lilere sordum. Buyrun, siz Çanakkale deyip duruyorsunuz dedim, bir oturum yapalım hangi Kürt aşiretleri Ruslarla işbirliği yapmışlardır açıklayın, dedim.

1920 Koçgiri, 1925 Şeyh Sait, 1926 Koçuşağı ardından da Dersim. Dersim'le ilgili olarak sizin yayınladığınız belgeler arasında var. 1935 yılında Kamışlı'da ve Halep'te Kürtlerle, Ermenileri İtalyanlar bir araya getirmiştir. Dersim'e makineli tüfekleri gönderenler kimlerdir? Fransızlar.

Medeniyet Batıda yoktur Doğuda vardır

TS: *Son olarak Türkiye'nin Türk Birliği ile ilgili fikirlerinizi sor mak isterim. Türkiye, AB'ye benzer şekilde bir Türk Birliğini Türk cumhuriyetleriyle birlikte oluşturamaz mı? Atatürk done minde, Sadabad ve Bağdat Paktları gibi örneklerden biliyoruz, Türkiye'nin yüzünü doğuya döndüğünü görüyoruz.*

Bugün ise tek umudumuz Batıymış gibi hissettirilmeyi çalışılıyor. Türk kamuoyu da bununla oyalanıyor. Her şey aslına rücu edermiş, güneşin Doğudan yükseldiğini hatırlatmak gerekmiyor mu? Mesela, TBMM'de Kırgızistan Cumhurbaşkanı Almazbek Atambayev'in yaptığı konuşma, Nazarbayev'in Kazakistan'daki söylemleri hakkında neler düşünüyorsunuz? Türk Cumhuriyetlerinin bu birliğe ihtiyacı olduğunun bir göstergesi değil midir? Türkiye bunu değerlendirebilir mi?

Yusuf Halaçoğlu: Türkiye kendi iradesiyle bir dış politika gerçekleştirecek olursa söylediklerinizi gerçekleştirebilir. Maa lesef bugün bu yoktur. AB'nin on sene içinde dağılıp çökeceğini ben TTK Başkanıyken de söylemiştim. Nitekim bu durum

şu anda büyük oranda gerçekleşmiştir.

AB kendi içinde büyük bir ekonomik krize düşmüştür. Sadece Alman ekonomisi ayaktaadır. Fransa bile sallantıdadır. Bütün birlik üyesi ülkelerin ekonomileri ciddi biçimde sarsılmıştır. Yunanistan, İspanya, İtalya, Polonya, Macaristan gibi ülkeler iflasın eşiğine gelmiştir. AB'nin eski fonksiyonu yoktur ve Türkiye'nin AB'ye girmesinin de hiç bir anlamı kalmamıştır.

Aslında yarından tezi yok, Türkiye'nin Gümrük Birliği'nden derhal çıkması lazımdır. Türkiye'de hükümet bundan bir buçuk yıl önce doğru bir siyaset takip ediyordu. Suriye ile vizeler kaldırıldı. İran'la aynı şekilde anlaşmalar yapıldı. Bunun üzerine Batı dünyasında hemen eksen kaymasından bahsedilmeye başlandı. Ben o sırada Halep'teydim. Eksen kayması konusunda televizyonların bana sorduğu soruya şöyle cevap vermiştim: *"Türkiye kaymış olan eksenini doğruya oturtuyor"*.

Dünya enerji merkezlerinin bulunduğu coğrafya, Türk cumhuriyetleri de dahil olmak üzere Ortadoğu coğrafyasıdır. Irak ve İran'ı da içine alarak Türk cumhuriyetlerinin bulunduğu bu coğrafya dünya petrollerinin % 60'ına sahiptir.

Bütün Avrupa'yı besleyen doğalgaz da bu bölgeden çıkmak tadır. ABD, BOP ile Ortadoğunun bu büyük enerji merkezlerine hakim olmaya çalışmaktadır. Bölgeye yeniden şekil verme ye, parçalamaya çalışıyor. Böyle bir ortamda Türkiye'nin bu politikadan vazgeçip yüzünü Doğuya döndürmesi lazım.

Medeniyet Batıda yoktur. Medeniyet Doğuda da vardır. Bu medeniyeti sadece teknoloji olarak düşünsek bile bugün Tayland'dan Kore'ye, Japonya'dan Çin'e, Hindistan'a kadar Doğuda müthiş bir teknoloji gelişmesi vardır. Eğer Türkiye akıllı davranarak Türk cumhuriyetleri ile beraber İran, Gürcistan hatta Rusya ile Baltık kıyılarından Kızıldeniz'e kadar uzanan bir coğrafyayı içine alan yeni bir birlik kurmanın adımlarını attığı zaman çok şey değişecektir. Engeller tabi ki çıkacaktır ama bunları aşmak mümkündür. Böylece dünyada

söz sahibi olacak önce ekonomik ardından da siyasi bir işbirliği doğacaktır.

ABD, bugün Çin'le mücadele edemeyecek bir pozisyona düşmüştür. Çin ekonomik gücüyle, nüfusuyla büyük bir güçtür. Şöyle düşünelim: 400 milyon insan 1,5 dolardan çalışsa 600 milyon dolar günlük geliri var demektir. Bu büyük ekonomiyle ABD'nin başa çıkması mümkün değildir. Askeri anlamda da bu böyledir. Dolayısıyla ABD'nin Çin'i alt edebilmesinin tek yolu olarak Çin'in ihtiyacı olan enerji merkezlerine sahip olmak kalmaktadır. Bugün Ortadoğu'da meydana gelen tüm olayların temelinde de bu yatıyor. Halbuki biz akıllı olsak da bu coğrafyada işbirliği yaparak bir yerlere varsak zannediyoruz ki o takdirde dünyada Türkiye'nin geleceği de garanti altına alınmış olacaktır.

Türk milleti emperyalist değildir

TS: *Türk milletinin bu duruma gelmesi aynı zamanda dünya barışının da garantisi olabilir mi?*

Yusuf Halaçoğlu: Türk milleti emperyalist değildir, başkalarını sömürerek bir yere varmaya çalışan bir yapısı yoktur. Bu kadar imparatorluklar kurmuştur. Bunlardan hangi birisi içinde yaşanan milleti kendi kültüründen, dilinden ve dininden uzaklaştırmıştır? Selçukluları düşünelim. Emirlerinde bulunan milletlerin arasında Ermeniler ve Gürcüler de vardı. Araplar, İranlılar ve Kürtler de vardı. Neden hiçbiri asimile olmamıştır? Karahanlılar, Akkoyunlular, Karakoyunlular, Gazneliler neden kimseyi asimile etmemiştir?

Hunlardan ve çok eski devirlerden değil daha yakın zamanlardan bahsediyorum. Mesela Avarlar Macaristan bölgesinde hüküm sürmüştü. Makedonya bölgesinde Kumanlar vardı. Bu devletler, milletler şimdi nerededir? Şu anda yoklar. Bu gün Makedonya'da Kumanova tarihen de sabit olarak hâlâ Kumanların yaşadığı yerdir.

Bunlar birilerini asimile etmek yerine kendileri asimile olarak Slavlaşmışlardır. Halbuki çok güçlüydüler. Avarlar, bütün Avrupa'yı hakimiyetleri altına almışlardı. Bugün Macaristan dadırlar ama asimile olmuşlardır. Gerçekte emperyalist olma dıkları için asimile olmuşlardır.

Cezayir'deki Türkler de bugün oradadırlar. Gittik ve gördük. Türkçe'yi unutmuşlardır. Yemen'deki Türkler nerede? Sana da Türk mahallesi olarak bilinen yerde yaşıyorlar ama Türkçe bilmiyorlar. Mısır'daki Kölemen, Memluk, İhşidiler, Tolunoğulları neredeler? Osmanlı Türkleri neredeler? Suriye'de 700 bin Türk var denilmektedir. Aslında daha da fazladır. Onların hepsi bugün Arapça konuşmaktadır. Golan Tepeleri hep Türk köyleriydi ama Türkçe yazmasını bile unutmuşlardı. Ürdün dekiler, Lübnandakiler nerede? Girit'ten gidip Lübnan'da, Suriye'de, Trablus'ta yaşayanlar neredeler? Gittik bunlarla da konuştuk. Daha dün olmasına rağmen ancak çat pat Türkçe konuşabiliyorlar ve "bizi neden yalnız bıraktınız" diye bize soruyorlardı.

Biz ırkçı olsaydık bugün bunların hiçbirisi olmayacaktı belki ama o zaman da Türk milleti olmayacaktı. Türk'ün hoşgörüsü, vakur duruşu, insani yanı bunlar da olmayacaktı. O zaman da medeniyete yön veren, medeni ve insan olan bir Türk milleti olmayacaktı.

Kaynak:

**Sinan Sungur, 29 Ağustos 2007*

**Söyleşi, Türksolu*

KÜRTLEŞEN TÜRK BOYLARI KARAKEÇİLİLER(*)

Türkiye'nin birçok verinde Karakeçililer'e rastlanır. Eskişehir,

Bilecik, Bursa, Balıkesir ve kısmen Adapazarı illerinde

Karakeçili Yörükleri kalabalık bir nüfus teşkil ederler. 80-90 yıl önce Bursa Valisi Ahmet Vefik Paşa. Tarafından mecburi iskâna tabi tutulmuşlar ve birçok köy meydana getirmişlerdir. Ertuğrul Gazi'nin mensup bulunduğu Kayı Boyu'ndan olduklarını söylerler.

Her yıl Eylül ayının ortasında, Ertuğrul Gazi'yi ziyarete giderler. Eskiden bu merasim günü çok muhteşem olur, ciritler oynanır, pehlivanlar güreşir, kurbanlar kesilir, yemekler yenir ve üç günlük ziyaret ve geleneğe dayanan yarış ve müsabakalar sonunda, herkes oba'sına dönermiş. Bir yere kadar toplu halde, başta sancaktarları olmak üzere en az beş-altı yüz atlı olarak gidilir.

Şimdi bahsedeceğimiz Karakeçililer bunlar olmayıp, Urfa bölgesinde, Türkçeden ayrı bir dil konuşan Karakeçililer'dir. Biraz önce bahsettiğimiz Bilecik (Bozöyük) Karakeçilileri, Urfa da akrabaları olduğundan bahsetmişlerdi. Şimdi bahsedeceğimiz Urfa Karakeçilileri de, diğer Karakeçililer'i kendilerinin akrabası sayıyor ve Ertuğrul Gazi'nin torunu olduklarını söylüyorlar.

Ayrıca Gaziantep'te Türkçe konuşan Körkün, Barak ve Hacı bayram köyleri, Karakeçililer'in kurduğu köylerdir. Haymana (Ankara)'nın Karakeçili Nahiyesi ve Bingöl'ün Simsor köyü halkı Karakeçili olup, Türkçeden başka dille konuşmaktadırlar.

Siverek kazasında 60-70 kadar Karakeçili köyü vardır, ayrıca kasabanın içinde bir Karakeçili mahallesi bulunmaktadır. Cumhuriyetten önce Karakeçili Boyu, Suriye'de Raka'ya kadar uzanmakta idi. Siverek Karakeçililer'i dört ana kola ayırır:

1. Şıhan.(Şıhlar), .
2. Ceraban (Cerabiler),

3. Balekân (Balekiler),
4. Aminan (Amirliler).

ŞIHAN,

1. Hacan,
2. Musikân (Arapça «Bıçakçılar» manâsına geliyor),
3. Kubatan (Kubatoğulları da deniyor),
4. Şihimam,
5. Kotan,
6. Davaran,
7. Şihkân,
8. Bin kasım.

Türk göçebelerinde uruk, boy, oymak isimleri, çok zaman o cemaatlerin başında bulunan veya atası durumunda olan bir şahsın adından alınır.

Kaynak: Türk İçtimaî Teşkilâtı Hakkında Görüşler» Töre, Ekim, Aralık 1971, sayı: 5. 7.

Bu kuralı yukarıda sıraladığımız Şihan oymaklarının ikisine tatbik edelim. Kubatan veya Kubatoğulları isimli oymak, adını «Kubat» isimli bir atadan veya oymak beyinden almış olmalıdır.

Nitekim, Danişmend Türkmenlerinden, «Büyük Selmanlu Cemaati»nin kethüdasının (oymak beğinin) adı «Kubad Kethüda»'dır

Kaynak: Ahmet Refik, Anadolu'da Türk Aşiretleri, s. 104.

Karakoyunlu Devletinde de aynı isimle anılan kimselerin bulunduğu şu kayıttan anlaşılmaktadır: «Karakoyunlu hükümdarlarının Tatar Hatun adını taşıyan kardeşi, Ağaçeri Reisine verilmiştir ki, bundan Ağaçeri Reisinin Hasan Beg adlı oğlu doğmuştur. Ağaçeri'lerden Hüseyin Beg ise, İskender Mirza'nın en sadık emirlerinden olup, onun Alıncak kalesinde katli üzerine oğlu Kubad'ı, kalede bulunan diğer beğlerle birlikte Kara-Koyunlu hükümdarı ilân etmişti»

Kaynak: Prof. Dr. Faruk Sümer, Kara-Koyunlular, Ankara, 1967, c. 1, s. 30.

Bingöl'deki Beritanlı'lardan bir oymağın adı da “Kobatlıdır”

Kaynak: Cemil İsbir, «Bingöl'ün Tarih ve Coğrafyası», Altan, s. 36-38, Mart-Mayıs 1938, s. 42.

“Kotan” oymağının adı da, bu isimdeki bir şahıstan gelmedir. Uygur Türkleri arasında da «Kotan»'ın erkek adı olduğunu biliyoruz.

Kaynak Prof. Dr. A. Caferoğlu, Eski Uygur Türkçesi.

CERABAN OYMAKLARI

Rezan,
Andarî,
Düpişik,
Torun,
Hacı halli,
Şahkolu,
Berejek,
Gökçe.

Bunlardan üçü üzerinde duralım. «Şahkolu» belki vaktiyle «Şahkulu» şeklinde olmuş olabilir ki, Doğu'daki diğer bazı Türkmen aşiretlerinde olduğu gibi, Şah İsmail'e olan bağı ifade eder. Bugün de İran'da, «Şahseven» adı verilen Alevî bir «Türkmen» aşireti yaşamaktadır.

«Torun»'a gelince, bu kelime Türkmenler arasında bir nevi asalet, cemaat içindeki itibarlı, nüfuzlu bir zümreyi ifade eder. Göçebe Yörüklerin eşkiya lıklarına engel olmak için yazılan 1146 tarihli bir padişah fermanında bu unvana rastlıyoruz: «Cerid, Tacirlü ve Afşar ve Kılıclu ve Bektaşlu boy beglerine ve kethüdalarına ve san torunlarına hüküm ki... »

Kaynak: A. Refik, aynı eser, s. 191.

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde «Torun» kelimesi ile anılan altı köyümüz vardır. Ayrıca Avşar'ların oymaklarından birinin adı da “Torun”dur ve en yiğit oymaklardan biri sayılır

Kaynak: A. Refik, aynı eser, s. 130.

Danişmendli Türkmenlerinin bir oymağının adı «Gökçelü»'dür

Kaynak: Prof. F. Sümer, Oğuzlar, s. 279, 300. Sözlüğü, İstan bul, 1968, s.

Dinar taraflarına yerleşen «Horzum» Yörüklerinin bir köyü nün adıda «Gökçe»'dir. İran Azerbeycan'ında da «Gökçelü» ler vardır.

BALEKÂN (BALEKÎLER) OYMAKLARI

1. Hıdraşk,
2. Musikân,
3. Kadıyan (Kadılar),
4. Aliçepik,
5. Çaput.

“Kadılar” adıyla anılan birçok köy ve işaret ismi bilinmektedir. “Çaput” ise Türkçe bir kelime olup, bez parçası, paçavra anlamına gelir ve türbelere, keramet umulan ulu ağaçlara çaput bağlanır.

Kaşgarlı Mahmud'un Divan'ında da bu kelime, «Çapgut» şeklinde geçmekte ve çaput, şilte anlamını vermektedir. “Bale kîler”le “Balebekli”ler arasında ilgi bulunabilirse, birincileri Yeni İl Türkmenlerinden saymak gerekecektir. Şöyle ki: «Ko nar göçer Yeni İl Türkmanından Ca'ber ve Balebekli ve Çakallı ve bazı tavayifi Türkman cemaatleri...»nden bahseden fermanda bu husus açıkça görülüyor.

Kaynak: A. Refik, aynı eser, s. 129.

AMİNAN OYMAKLARI

1. Meluyan,
2. Dodan,
3. Musikan,
4. Ubik,
5. Habkân,
6. Bilisök,
7. Rutik.

Karakeçili Boy Beyleri, bugün Karakeçili adı verilen Mızar Nahiyesinde oturmaktadırlar. Bunlara “Mirek” adı verilmektedir. Alishir'in yetiştirdiği ünlü hattat ve ressamın adı “Mirek Münşi” idi

Kaynak: Togan, Türkistan Tarihi, sf. 188.

İran'ın kuzey hududunda (Tuç'da) oturan ve İmirli veya Çan dur Türkmenleri'ne bağlı oymaklardan üçünün adı, "Miriş, Milliş ve Mireki" dir.

Kaynak: H. N. Orkun, Yeryüzünde Türkler, İstanbul, 1944, sf. 46-47).

Bu kelime belki "Tirek", veya "Direk" in bozulmuş bir şekli ola bilir. Selçuklularda «Kabile reislerine verilen Tirek (Direk) unvanı da alp ile birleşerek, «Alp-tirek» veyahut «Alp-direk» şeklini alıyordu. «Harzemşahlar devrinde Cend hududunda yaşayan Türk kabile reislerinden birinin Alp-direk unvanı» taşıdığını biliyoruz

Kaynak: Bk. İlig Maddesi, İslâm Ansiklopedisi, c. V, (III), s. 973.

Karakeçili Boyunun damgası «X» işaretidir. Yıllar önce göçebe lik yaparlarken ovada bir kuyu görünce, kuyunun taşı üzeri ne, taşı kazımak suretiyle damgalarını vururlardı. Bu, o kuyunun artık onlara ait olduğunun alâmeti idi. Bu alâmete, damgaya «Vesim» adını verirler.

Bu damga şekli, Yazıcıoğlu nun listesine göre, Avşar damgasıdır. Reşidüddin'in listesine göre Kızık damgasıdır, Mirekle rin şahsî damgaları da Kaşgarlı Mahmud'un listesindeki Kayı damgasına, Reşidüddin'deki karkın damgasına yaklaşmaktadır. *Kaynak: Prof. Dr. F. Sümer, «Oğuzlar» kitabındaki listelere bk.*

ve bu hal Urfa Karakeçililerinin Oğuz Türklerinden olduğuna dair diğer bir delil olmaktadır.

Karakeçililer, boynuzsuz koça «Baran», boynuzlu koça «Koç baran» derler. Diğer Kurmançlar arasında da aşağı yukarı aynen söylenir. Diyarbakır, Pazarcık'da da böyle söylenir.

Cend emiri meşhur Şah-Melik'e bir İranlı müellif "beranî" yahut "berranî" sıfatını vermektedir. Kara-Koyunlular'ın adını taşıdıkları boyuna özel bir önem verdikleri ve mezar taşları olarak koç heykelleri kullandıklarını biliyoruz. Karakoyunlu

hanedanının Baranı yahut Baranlı (Koçlu) adını taşıması, mezar taşları olarak koç heykelleri yaptırması hususlarını, Prof. Faruk Sümer gibi tereddütle karşılamıyor, “Baran”la «Koç» arasında, yukarıda gösterdiğimiz gibi, yakın ilgi buluyoruz.

Kaynak:) Prof. F. Sümer, Kara-Koyunlular, s. 16-17.

Prof. Z.V. Togan, İskitler arasında bir “Baran Kabilesi”nin olduğundan bahsettiği gibi, Şahmelik'ten söz ederken “Baran” hakkında da şu dikkat çekici bilgiyi veriyor: «... bu rivayete göre, Şahmelik, kırk bin hane Oğuz'un hanı olan Ali Han'ın oğlu imiş. Bu «Ali Han», Ali Tegin midir, yahut ta başkası mıdır bilemeyiz?

ABU'L-HASAN ALİ AL-BAYHAQİ bu Şahmelik'in ismini «Abu'l-Favaris Şahmelik b. Ali al-Baranî» ve lâkabını da «Horezmişah husam aldavla» şeklinde kaydeder. “Al-Baranî” YAKUT'ta Buhara'dan beş fersah mesafede bir köy olarak zikredilen yeri keza TABARİ'de «al-Atrâk al-Barâniyin» yani Baran Türkleri kaydını hatırlıyor. Karakoyunlu hanedanının mensup olduğu boy da Baranlı'dır»

Kaynak: Prof. Z.V. Togan, Umumî Türk Tarihine Giriş, s. 46, 181.

Görülüyor ki, Prof. Togan, zengin atıflarda bulunarak, Baran Türklerinden, Baran Urfu'ndan, Baran Kabilesi'nden bahse diyor. Bu açıklamalar ortaya koyuyor ki, Kurmanç Dili adı verilen ve Türkçe ile ilgisi bulunmadığı ileri sürülen bir lisan içinde, «Koç'u ifade eden «Baran» kelimesi, çok eski Türk boy ları ile ilgilidir ve Türkçedir ve gene Türkçe olan «Koç» keli mesi ile birlikte kullanılmaktadır.

Gene bu açıklama gösterir ki, diğer Kurmançlar gibi Kara keçililer de, Karakoyunlu Türkleri ve diğer Türkleri ve diğer Türk uruk ve boyları ile akraba dırlar.

Meşhur Kürdolog Minorsky, «Baran» kelimesinde kavmî rabıta yoluna gitmeyerek, coğrafi bir ilişki bulur. Buhara ve Merv yakınlarındaki «Baran» köylerinden bahsederek, tezini kuvvet

lendirmeğe çalışır

Kaynak: V. Minorsky, «The Clan of The Qara-Qoyunlu Rulers», Köprülü Armağanı, s. 84-395.

Böyle köylerin olması kavmi bir bağın olmadığına delil teşkil etmez. Yukarıda Prof. Togan'ın ifadeleri ile açıkça görüldü ki, «Baran Türkleri» vardır. Minorsky, Kürt kelimesini, Kseno fon'un Karduk'larına bağlamaya çalışırken de aynı sakat yolu takip ediyordu.

Yukarda en kuvvetli delillerle «Kürt» kelimesinin Türkçeden geldiğini ve «Kürt Boyu» nun bir Türk boy'u olduğunu ortaya koyduk. Bütün Türk dünyasında köy ve şehir adları, uruk boy ve oymak adları ile ilgilidir

Kaynak: Makale«Ege Bölgesinde Yer (Köy ve Şehir) Adları», Reşid Rahmeti Arat için, Ankara, 1966, s. 176-188.

Karakeçili beylerine «Mirek» veya «Beyler» dendiğini yukarıda söylemiştik. Mirek'lerden Mükrım Beyin dayısı Bozan Bey, 1920-24 yıllarında Urfa Milletvekili olmuştur. Meclis Albümü ndeki papak'lı resminin altında —ki Karakeçililer de bu eski baş giyim vasıtasına, eski Türkçe şekliyle, aynen papak der ler. «Suruç Aşireti Reisi Bozan Bey» kaydı bulunmaktadır.

Demek o zaman, Karakeçililer'e Suruç kasabasına izafeten bu isim verilmiştir. Bu noktada, Karakeçililer ve Urfa'daki Kur manç'lar arasında çok kullanılan Bozan ismi hakkında bilgi vermek iyi olacaktır.

Prof. Zeki Velidi Togan'ın kayıtlarından öğrendiğimize göre, Afganistan, Özbek kabileleri arasındaki «Katagan uruğunun» üç oymağından biri olan «Türt-Ata'nın dört arasından biri olan «Mârdad'ın üç tire'sinden biri «Bozan»dır. Özbek'leri «doksan iki boy Özbek» (Toksan iki bavlı Özbek) diye gösteren bir «Nesebnâme», Özbeklerin Altın Orda zamanındaki, yani Mangıt-Nogay ve Kazakların ayrılmalarından önceki heyette bulunan kabileler arasında «Buzan» da vardır.

Ayrıca Astarhan civarındaki bir yaylanın adı da Buzan Yayla

sı'dır. Sultan Melikşah'ın maiyetindeki Selçuklu Oğuz Beyle rinden birinin adı «Bozan Beğ» veya «Emir Bozan»'dır

Kaynak:

Prof. Z. V. Togan, Bugünkü Türkili (Türkistan) Tarihi, s. 43, 45, 139.

Doç. İbrahim Kafesoğlu, Sultan Melik-Şah Devrinde Büyük Selçuklu imparatorluğu, İstanbul, 1953, s. 59, 91. 93.

Siverek'e bağlı Karakeçili köylerinin bir kısmının isimleri şunlardır :

1. Ağören,
2. Deliktaş,
3. Karayük, (Karahöyükün bozulmuş şekli olmalı),
4. Karadibek,
5. Kurtini,
6. Başbüyük,
7. Göllü,
8. Mezra (Mezrea'dan gelme),
9. Mizar, (yeni adı: Karakeçili, nahiye merkezidir),
10. Karacaviran,
11. Çabakçur (Bingöl'ün eski adı Çapakçur idi, buna dair açık lamayı aşağıda vereceğiz),
12. Azimülk,
13. Karafirk,
14. Keş,
15. Beyan, 16. Timeyti,
17. Uzuncuk,
18. Uzunziyaret,
19. Üzümkar, (üzüm bağları var),
20. Zilfil,
21. Kılıçek,
22. Kızılali,
23. Daşlı (Taşlı),
24. Beyali,
25. Torunali,
26. Kabik,
27. Bozkuyu,
28. Kabasırt,

29. Kabahaydar,
30. Celâbder (yeni adı: Tanrıverdi),
31. Kapaklı,
32. Gelâ (Kale), 33. Kazanî
34. Boğdük,
35. Kırbanî,
36. Mehmedihan,
37. Şevək,
38. Payamlı,
39. Kantara,
40. Mehmetverin,
41. Kurbağalı, (köy civarında bataklık var).
42. Sülüklü,
43. Sadıklı
44. Salor,
45. Cipini,
46. Çandırkeş,
47. Mezincik,
48. Toru,
49. Osmanbey,
50. Saluca.

Yukarıda sıraladığımız köy isimleri, açıklamaya lüzum gös termeyecek derecede öztürkçedir. İçlerinden birkaçının mana sını daha da derinleştirerek açıklamakta fayda vardır. Bilindi ği gibi bütün Türk illerinde, tepeciklere, insan eliyle yapılan toprak yığınlarına «höyük» denir.

Karayük (höyük) köyü adını buradan almıştır. Türkiye'nin her tarafında «Karacaviran» isimli köyler mevcuttur (Karstan Aydın ve Edirne'ye kadar). Türk boyları, Bizans Roma ve diğer eski kavimlerden kalma koy ve şehir yıkıntıları, harabeleri civarına gelip yerleştiklerinde, bu harabelere «Viran» veya «Ören» adını vermişler ve toprağın rengine, çevrenin şartlarına göre buna bir (Ak, kara, kıvıl) sıfatını ekliyerek, Karacaviran, Karacaören, Akören, Kızılcaören v.s. gibi köy isimleri türetmişlerdir.

Burada adı geçen Karacaviran köyü de bu kurala uymakta

dır. Çabakçura gelince, bu kelimenin tam karşılığını bilme mekle beraber, «Çabak» ve «Qur» kelimelerini bilmekteyiz. Eğer bu kelime birleşik bir isimse, o takdirde şu açıklamayı yapabiliriz: Kaşgar'lı Mahmudun Divan'ında «Çabak» kelime sinin, Orta Asya'da ufak bir göl balığının adı olduğu açıklan maktadır.

Kaynak: Kaşgarlı Mahmut Divan, I, 381).

Eski Uygur Türkçesinde ise «Çur», bir rütbe demektir

Kaynak: Caferoğlu Sözlüğü, sf. 66.

Eğer bu kelimenin aslı «Çor» idiyse, manası eski Türkçe'de «sarılğan bitki» demektir

Kaynak: Kaşgarlı Mahmut Divan, III, 121, 122).

Yörükler, «Çor» kelimesini «sakat, çürük» anlamında kullanı yor. Bulgar Dağı'nda bir Karakoyunlu obasında, Yörük kadın larının, at sırtında yaylalara satmak için öteberi getiren bir satıcıdan alışveriş ederken, «Qorlu» diyerek, sakat, kurt yeniği olan elmaları almak istemedikleri bilinir. Trakya'daki «Çorlu» kazasının adı da buradan gelmiş olsa gerektir.

Gerek Siverek'in Çabakçur köyü, gerek Bingöl'ün eski adı olan Çapakçur, manalarını açıkladığımız kelimelerle ilgili ola bilirler.

“Keş”, Kaşgar'lı Divan'ından başka, Orhun kitabelerinde bile geçmektedir. Bu son kaynakta adı geçen kelime, «okluk, ok konulan şey, sadak» demek oluyor

Kaynak: H. Namık Orkun, Eski Türk Yazıtları, III, 163.

Yörük ve Türkmenler, bir nevi çökeleşimsi peynire «Keş» adını vermektedirler. Silifke ve Erdemli taraflarında konup göçen, bugün ise Erdemli'ye yerleşmiş bulunan iki Yörük oymağının adı «Keş» kelimesinden meydana gelmiştir: Karakeşli ve Keşli türmenli.

Beyan, “Beylere” Kazanî, “Kazanlı” demek olabilir. Payamlı

bademli demektir. Gerek bu bölgede, gerek Batı Anadolu'da, bademin adı payamdır. Denizli'nin Acıpayam Kazası ismini buradan almıştır. «Payam» la söylenen birçok köyümüz vardır. Yörükler karışık şeye çandır derler. Çandırkes bu duruma göre karışık peynir, demek oluyor. «Salor» ve «Cipini» ise, «Salur» ve «Çepni»nin bozulmuş şekilleridir. Demek ki bu iki köy, Salur ve Çepni boylarına mensup iki oymağın, iki Oğuz göçebe obasının buralara yerleşmesi ile oluşmuştur.

KARAKEÇİLİLERDE MADDİ KÜLTÜR

Otuz kırk yıl önce göçebeliği terk ederek, yerleşik ziraat kültürüne geçen Karakeçililer, çadırı da terk ederek, köylerde yaptıkları evlerde oturmaktadırlar. Fakat yaz aylarında çadıra çıkanlar gene bulunmaktadır.

Karakeçili Nahiyesinde muhteşem bir bey çadırı vardı. Onbeşi ortada, onbeşi bir tarafta, onbeşi de diğer tarafta olmak üzere kırk beş direkli, otuzbeş metre boyunda bir kara çadır (Kone reş). Yörük çadırlarından biraz farklı olmakla beraber, onları andırıyor. «Reş» kara, «Kon» da «Çadır» demek oluyor.

Bazı Yörük oymaklarında, obalarında, kolan ve çadır doku mak için kullanılan basit tezgâhlara, Yörükler «Kon tezgâhı» derler. Acaba buradaki «Kon, konmaktan mı geliyor? Kumancaların çadır yerine kullandıkları «Kon» da oradan mı doğmuştur, kesin birşey söylenemez. Fakat bir yakınlık göze çarpıyor.

Çadır önce, haremlik, selâmlık olarak, «Berdi» den yapılmış «Çit» le ikiye bölünür. Harem kısmı da, «Argon» denen mutfak ve ocak ve «Köz» adı verilen odacıklara ayrılır. Kamışı yan yana bağlarlar, üzerine renkli iplik sararlar ve halı, kilim gibi nakışlar meydana getirirler. Karşıdan bu kamış duvara bakınca, insan dikine tutulmuş bir halı seyrediyor sanır. O kadar göz alıcı, zevk verici, sanatkâranedir.

Berdiden meydana gelen duvara «Çit» dendiğini söylemiştik. Türk erkek isimleri arasında «Berdi» ismini de görüyoruz. Nite kim Altın Ordu devletinde «Berdi Bek» tanınmış bir şahsiyetti.

Aynı kelime bugün Türkiye'nin bir çok yerinde aşağı yukarı aynı anlamda kullanıldığı gibi, Orhun Kitabelerinde de geçiyor ve «Kamış vesaireden yapılan kulübe, çit, sınır» diye bahsediliyor

1-Kaşgarlı Divan'ında ise şu şekilde izah ediliyor: «Kamıştan veya dikenden yapılmış duvar veya hüğ, çardak. Üzerine alaca nakışlı Çin ipeklisi»

2-Anlaşıyor ki, yabancı kuvvetlerin bizden koparmağa çalıştıkları insanlar, en eski mesken şekilleri olan çadırın bir parçasına «Çift'e» verdikleri ismi, Orta Asya'dan, binbeş yüz yıl öncesinden getirmişler, kaybettikleri birçok kelimeye rağmen bunu yaşatabilmişlerdir.

Hem mutfağa, hem de ocağa «Argon» diyorlar. Kelimenin menşe ve manasını bulamadık. Yalnız eski Türk kaynaklarında «Argın» ve «Argun» kelimeleri mevcuttur. Argın, Kıpçak grubundan bir uruktur (kabiledir)

3-Argın (Argun) kabilesi, üç büyük şubeye ayrılır: «Mumun, Kuvandık, Süyündük»

4-Ayrıca, Babür'ün 913 (1507/ 1508)te Argun'ların daveti üzerine Kandahara doğru yola çıktığını biliyoruz

5- Argun, «Sıçan cinsinden yarım arşın uzunluğunda bir hayvan» adıdır

6-Güney Doğu Azerbeycan'da, Maraga yakınında bir bölgenin adı «Arkun»dur.

Dokuma tezgâhında kullandıkları demir tarağa, «Kerkit» adını veriyorlar. Yörükler buna «Kirkkit» derler. Yağ çıkarmak için tuluğu astıkları çapraz üç ağaca «çatme» derler. Yörüklerde bunun adı «Çatma»dır.

Sayısız benzerlikler bulmuş durumdayız. Fakat bunların hep sini açıklamak geniş yer alacağından kısa kesiyoruz. Sadece deve isimlerine dair bir iki açıklama yaparak ve kadın kemerlerinden bahsederek, Karakeçililer konusuna son vereceğiz.

Onlardaki gelenekler, bazı kelimeleri, diğer boyları açıkladıktan sonra, yeri gelince, gene kısa olarak ele alacağız.

Karakeçililer, devenin üzerine konulan semerimsi şeye, Yörükler gibi «Havut» derler. Havut üzerindeki bir çift ağaca, «Katap» derler. Yörükler ise, «Hatap» der. Deveye «Devey» derler. Dişi deveye «Meye» derler. Yörükler buna «Maya» adını verir. Bazı yerlerde kadın güzelliği bu sıfatla tarif edilir.

“Maya” kelimesi, bir deve ismi olarak Orkun Kitabelerinde,

bin beş yüz yıl öncesi Orta Asya Türklüğünün maddi kültürü olarak aynen geçmektedir.

Karakeçililer tefekküre dalmış gibi oturup, geniş getiren bir deveyi «Lök» kelimesi ile analar. Yörük ve Türkmenler'de de kelime aynen ve aynı manada kullanılır. Ağırbaşı, az konuşan insana «Lök gibi oturuyor, maşallah» denmesi bundan ötürüdür ve eski Türk göçebe kültürünün halen kültürümüzde yaşamakta oluşunun delilidir.

Devenin hamuruna (deveye çiğ olarak verilen burçak hamuru), Karakeçililer «Lök» derler. Hazmedilemiyen, mideye oturan yemek için, «mideme lök gibi oturdu» lâfında Karakeçililer'in deve hamurundan gelmedir.

Aşiret reisinin karısı için deve havudu üzerine yapılan, çıtadan, kenarları Derdi'den ve üstü örtülü yere «Hanayi adı verilir. Diğer kadınların deve üstünde yapılan mahfillerine “Toğda” veya “Toda” denir.

Kadınlar bellerine, gümüşten, çok süslü, işlemeli, kıymetli «Kember» denen kemerler bağlarlar. Aynı kemerleri, farklı olarak ve gene gümüşten yapılmış şekilde, Bilecik-Adapazarı-Eskişehir Karakeçili Yörük kadınları da kullanmaktadır.

Bu giyim tarzı çok eski bir Türk geleneğidir. «Hemen hemen bütün Orta Asya'da ele geçen heykellerin birer kemeri ve bu kemerin yanlarından sarkan birer süs uçları olduğunu biliyoruz.

Kuray ve kudırge'deki Göktürk buluntuları da, bu kemerlerin mevcudiyetini açık olarak ispat etmiştir. Kayışın üzerinde madeni plâklarla süslenirdi. Sarkan uçların hepsi aynı boyda idiler. Bu kemer şekli Turfan'da ve Avrupa Avarlarında çok yayılmıştı.

Altaylar'da bilhassa Tuva eyaletinde bulunan heykellerde, bu kemer uçlarına çok rastlanmıştır. Tuva heykellerinin bu ke

mer uçları çok mübalâgalı bir şekilde süslenmiş Kuray Kur ganlarında bulunan bir kayış ucunda, Göktürk yazısı ile bir Kitabe de vardır. Kemer için «Kursak» deniyordu.

Kaynak: Bk. Eski Türk Yazıtları, II, 85-86.

Göktürkler devrinde kemere takılan ve içine çakmak taşı ile «kav» konan, deriden veya kumaştan yapılmış bir çanta çok yayılmıştı. Bu çantalar, Altay, Tuva ve Orhun bölgesinde genellikle yuvarlak idiler. Kırgız ülkesindeki bazı heykellerin iki tane çantası vardı. Orhon kitabelerinin yanında bulunan bir heykelin, çantasının üstten bir kapağı da vardı. Kapak üzerinde bir sırim, çantadaki delikten geçirerek kilitleniyordu. Tuyakta kurganlarında bu çantaların kumaşlardan yapılmış tiplerini görüyoruz. Çakmak taşı ve kavlara da Kudır ga kurganında rastlanmıştı.

Göktürk devrinin bu çantaları Volga Bulgarları kültür çevre sinde daha çok yayılmıştır».

Kaynak: Doç. Dr. Bahaeddin öge!, islâmiyetten Önce Türk Kültür Tarihi, Ankara, 1962, s. 156-157.

Bu uzun girişten anlaşılacağı üzere, Karakeçili Yörükler ve Urfa Karakeçilileri kadınları, eski Türklerdeki kemer kültürü nü yaşıyorlar. Yalnız o zaman bu kemerleri erkekler de takıyor. Bu gün ise, gümüşlü kemerler kadınlar tarafından takılıyor, deriden yapılan, kav çakmak konulan kemerler ise erkekler tarafından kullanılıyor.

Yörükler, Aydın, İzmir, Zeybekleri bu kemerleri kullanırdı. Dinar Türkmenlerinde de, meşin kemerler kullanılmakta idi.

Rasonyi'nin kaydettiğine göre «Romalılar, Hun kemerlerini en değerli ganimet sayıyorlardı

Kaynak: L. Rasonyi, Tarihte Türklük, Ankara, 1971, s. 74.

Bu Hun kemerleri, yukarıdan beri anlatmağa ve bugünkü Türkiye'de yaşadığımız, kullanıldığını izaha çalıştığımız kemer lerden başka bir şey değildir. Bu kadar delil, Urfa Karakeçi

lilerinin ve diğerk Kurmanç'ların Türk asıllı olduklarını açıkla mağa yeter. Bununla beraber, biz gene başka deliller bulacak, diğerk boyları açıklarken bunları da izah edeceğiz.

(*)Kaynak: <http://www.elitte.8m.com/karakeciler.htm>

KÜRTLEŞEN TÜRK BOYLARI

Gazeteci Macit Gürbüz, “Kürtleşen Türkler” isimli kitabında ilginç asimilasyon örneklerine yer veriyor. Yazar, asimilasyon un Türklüğün adeta kaderi olduğunu ileri sürüyor.

Gürbüz’ün, Selenge Yayınları’nda çıkan “Kürtleşen Türkler” adlı araştırma kitabında, Selçuklulardan Türkiye Cumhuriye ti’nin ilk yıllarına kadar bir çok Türk boyunun mezhep çatışmaları ve iskan politikaları nedeniyle Kürtleştiğı iddiaları yer alıyor. “Asimilasyon adeta Türklüğün kaderi olmuş” diyen Gürbüz, kitabı ile ilgili yaptığı açıklamada, 3 yıl süren araştırma sonucu 400’ü aşkın kaynaktan derlediğı bilgilerle Türkiye’de bu alanda yapılan ilk çalışmayı gerçekleştirdiğini ifade etti.

Kaleme aldığı konunun çok hassas olduğunu ve kitabının bazı çevreler tarafından tepkiyle karşılanacağını anlatan Gürbüz, “Ben tarihi kaynaklara dayanarak bir gerçeğı gözler önüne sermeye çalıştım” diye konuştu.

KİTAPTAN BAZI ÖRNEKLER

Osmanlı-Safavi çekişmesinin Anadolu birçok Türk boyunun Kürtleşmesine neden olduğu anlatılan kitapta, Orta Çağın Türklere bıraktığı başlıca mirasın Kürtleşen milyonlarca Türk olduğu vurgulandı. Güney Doğu’da bulunan Zazalar’ın kendi

lerini Sümerler'in devamı saydıkları hatırlatılan kitapta, 120 aşiretten oluşturuldukları ileri süren Zazalar'ın çoğunun Beyler, Kubatlı, Pınarlı, Hörmekli, Karaballı gibi Türkçe adlar taşıdığına dikkat çekildi.

Yüzlerce aşirete sahip Karakeçili aşiretinin Anadolu'nun birçok yöresinde yaşadıklarını, batıdakilerin kendilerini Türk, doğudakilerin ise Kürt saydıkları ifade edilen kitapta, aşiretin tarihi kaynaklarda "Ektrad-ı Aşiret-i Karakeçeli" olarak isimlendirildiğini ve "Bozuluş Türkmenlerindendir" diye yer aldığı söyleniyor.

GAGAUZ TÜRKLERİ

Gagauz Türklerinin bir bölümünün baskılar nedeniyle Anadolu'ya göç etmek zorunda kaldığı ifade edilen kitapta, Gagauzların önce Trakya'ya yerleştiklerini, daha sonra Talas a göç ettikleri belirtilerek, buradan da Erzurum'un Hınıs ilçesine geldikleri kaydedildi. Hınıs ilçesinde Karaçoban belde sini kuran Gaguzların burada Kürtleştiği ileri sürüldü.

16. yüzyılda Mardin Sancağı'nda yaşayan Türk kökenli aşiretlerin zaman içinde Kürtleştiğinin kaynaklarda yer aldığı belirtilen kitapta, Pinyanişi aşiretinin ileri gelenlerinden Ahmet Koç'un, Prof. Dr. Orhan Türkdoğan'a aşiretini anlatırken, "Aslımız Orta Asya'dan geliyor" dediğine işaret edildi.

Kürt tarihi yazarı Bitlis'li Şeref Han'ın Şerifname adlı eserinde Tunceli ve yöresinde hükümdar ve beyliklerin soy bakımından Türkmen olduklarını ve Turani ırkından geldiklerini ifade ettiği belirtilen kitapta, Şeyh Sait İsyanı'nın elebaşlarından Seyit Abdulkadir'in Diyarbakır'da kurulan mahkemenin üyelerinden Ali Saip Bey'in "Seyitlik nereden geliyor?" sorusuna "Abdulkadir Geylani ahfadındanım. Aslen Kürt değilim, Kürdistan'da yerleşmişim" dediği aktarıldı.

OSMANLI KAYITLARI

Osmanlı arşivlerinde Hınıslu ve Çemişgezeklü oymaklarının Kürt olduğunun kayıt altına alındığını, fakat Hınıslu Oymağı

nın yerleşim adlarının Ayğut, Kara Güne, Deli Budak adları
nın Divan-u Lügatit Türk’de yer aldığına dikkat çekilen
kitapta, İran’ın Horasan bölgesindeki Kürtleştirilen Türklerin
öyküsünü Müge Çetinkaya’nın kaleme aldığı hatırlatıldı.

YAŞAR KEMAL TÜRKMEN ASILLI İDDİASI

Ünlü romancı Yaşar Kemal’in Kürt olarak bilindiğini fakat
Türkmen asıllı olduğu iddia edilen kitapta, Prof. Dr. Orhan
Türkdoğan’ın saha araştırmaları sırasında elde ettiği bilgilere
yer verildi. Yaşar Kemal’in ailesinin Osmanlı İmparatorlu
ğu’nun doğduğu Söğüt’ten Van’ın Erciş ilçesine yerleştiği
anlatılan kitapta, Türkdoğan’ın Orhan Kemal’in amcası
Mehmet Kemal ile yaptığı söyleşinden de bir bölüm yer almak
ta.

Bazı Kürtler geliyor, soyuna bakıyoruz Türk çıkıyorlar!..

Tarih Kurumu Başkanı Halaçoğlu, dün de “Bazıları (Kürtler)
merak edip geliyor, bakıyoruz.

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Yusuf Halaçoğlu’nun, “Araş
tırmalarımızda Kürt diye bildiğimiz insanların aslında yapısal
olarak Türkmen asıllı olduğunu sözleri tartışma yarattı. Söz
leri bazı kesimlerin tepkisini çeken Halaçoğlu, belgelere
dayalı konuştuğunu vurguladı ve yıl sonunda yayımlanmasını
hedeflediği 8 ciltlik araştırmada tüm verileri ortaya koyacağını
belirtti.

Benimki belgelere dayalı;

Kayseri’de düzenlenen “Türk tarihi ve kültüründe Avşarlar”
konulu sempozyumdaki sözleri tepki çeken TTK Başkanı Prof.
Halaçoğlu, VATAN’ın sorularını yanıtladı. Sözlerine yönelik
eleştirileri “haksız” bulduğunu belirten Prof. Halaçoğlu şunları
söyledi: “Dikkat ederseniz ben (bütün Kürtler Türk’tür) demi
yorum. Ben, bir bilim adamı olarak belgelerle konuşuyorum.
Yaptığım araştırmaların hepsi bilgilere, belgelere, kayıtlara

dayalıdır. “Böyle belge bilmiyorum” diyenler (Prof. Sait Öztürkü kastediyor) hiç araştırmışlar mı? Elimizde 1500’lü yıllara ait defterler, kayıtlar var. Zamanı geldiğinde bunların hepsi açık lanacaktır.

Demografisine bakıyoruz

Ülkede bir araştırma yapıyoruz. Demografik yapı üzerine araştırma yapıyoruz. Bu çerçevede Ermeniler konusunda da çalışıyoruz. Ermeniler’in bir kısmı sürgün edildi, bir kısmı da Türkiye’de kaldı. Sürgünden kurtulan ve kendini Kürt Alevi olarak tanıtan pekçok Ermeni kaldı Türkiye’de. Ben bunlardan bahsettim. Bu konunun bilimsel olmadığını düşünenler iyi düşünsünler. Her söylediğimi belgelendirdiğimi bilsinler. Bu konuda kimse çalışmıyor. Kimsenin bilgisi yok. ‘Bilimsel değil demeleri zaten onların bilimden uzak olduğunu gösterir.’

Kürtlerin aile isimlerine bakıyoruz

Kayseri’de yaptığı konuşmada bu defterlerden örnekler de verdiğini anlatan Prof. Halaçoğlu, “Bazıları (Kürtler) merak edip geliyor, bakıyoruz. Defterlerde aile isimlerinden. Defterlerde yer alan 24 Türk boyundan birine mensup çıkıyorlar” dedi. Prof. Halaçoğlu kendilerine bu şekilde başvuranların kim olduğu sorumuz üzerine ise, “Bu kişilerin isimlerini açıklamak durumunda değilim” diye konuştu.

Türklerin 500 yıllık soyağacı çıkarıldı

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Halaçoğlu bu konuda 8 ciltlik bir yayın hazırlığında olduklarını da açıkladı. Çalışmayı yıl sonuna kadar tamamlayıp, yayınlamayı hedeflediklerini söyleyen Prof. Halaçoğlu, “Çalışmaya ‘Anadolu Aşiretleri ve Aşiret Yerleşimleri’ ismi verebiliriz” dedi. Kitapta 1500’lü yıllara ait nüfus kayıt ve defterlerinde yer alan bilgiler yer alacak.

Bu kayıtlar, Türk boylarını, aşiretleri ve Anadolu'da yaşayan ailelerin hangi kökenlerden geldiğini ortaya koyacak. Cumhuriyet dönemi öncesine dair nüfus ve köken araştırmaları, nüfus defterlerinin yanısıra, temettüat defterleri, tapu tahrir defterleri, sicil-i ahval kayıtları, vakıf belgeleri ve askeri arşivler incelenerek gerçekleştiriliyor.

Aşağıdakileri okurken kimlerin ne olduğunu daha iyi anlayacaksınız?

Tarihçi Dr. Mehmet Ali Kılıçbay: O lafları eğer o şekilde söyle diyse A'dan Z'ye yanlış... Köken hissetme meselesidir. Kimse kökenini bilemez. Hele Türkiye'de 3-5 kişi bilebilir, ama uzak geçmişi bilmek mümkün değil. Türkiye bir harman. Adam kendisini Kürt hissediyorsa Kürttür, Türk hissediyorsa Türk tür. Kürdüm dedi diye öldürecek misin? Kalkıp sen Kürt değilsin demek kadar saçma birşey olamaz. Bunlar bir tarih çiyi yakışmayacak laflar.

(Belgelere inanmayan, araştırmayan araştıranları da hor gören bir tarihçi ve bilim adamı, bu nasıl bir bilim adamıdır anlayan beri gelsin. Yazıklar olsun.)

Sosyolog Doç. Dr. Suavi Aydın (Hacettepe Üniversitesi Antropoloji Bölümü Öğretim Üyesi): Anadolu'nun karma karışık bir yapısı vardır. Kürtler içinde Türkmenler'den gelip Kürtleşenler olduğu gibi, Türkler içinde de Kürtlerden gelip Türkleşenler olmuştur. Kökene bakarak etnisite hakkında karar veremiyiz. Bunlar 19. yüzyıl tarihçiliğinde kaldı. Artık vazgeçmeleri gerekir.

(Belgelere inanmayan, araştırmayan araştıranları da hor gören bilim adamı, bu nasıl bir bilim adamıdır anlayan beri gelsin. Yazıklar olsun.)

Prof. Baskın Oran: Önce Adem ile Havva'nın, ardından da Lucy'nin Türk olduğunu ilan etmenin zamanı geldi.

(1974 yılında Fransız Maurice Taieb ile Amerikalı paleontolog Donald John son'un ekibinin Doğu Afrika'da Etiyopya'nın Hadar bölgesinde buldukları yaklaşık 4 milyon yıl yaşındaki 105 cm boyundaki Australopithecus afarensis fosiline Lucy adı verilmiştir)

Soytariya o zaman sorarlar; Fransız veya Alman milletide mi

yok onlarda kendilerini biz Alman değiliz, Fransız değiliz
Aaaaa biz Lusy'mişiz mi diyecekler?

*Belgelere inanmayan, araştırmayan araştıranları da hor gören bilim adamı,
bu nasıl bir bilim adamıdır anlayan beri gelsin. Yazıklar olsun.)*

Prof.Orhan Türkdoğan: “Henüz eldeki mevcut araştırmalara bakarak yapılan bir değerlendirme ileride bizi sakıncalı sonuçlara götürebilse bile hiç değilse bin yıllık tarihi bir akış içinde, Türkmenlerin Kürtleşmesi süreci karşısında Kürtlerin de köklü kültürel erozyona uğradıkları gerçeği rahatlıkla iddia edilebilir.Bu sebeple Türkmenlerin Kürtleşmesi veya Kürtlerin Türkmenleşmesi süreci aslında Türk-Kürt ilişkisinin makas noktasını teşkil eder.”

24 TÜRK BOYU

I. BOZ-OKLAR

A. Gün-Han Oğulları

1.Kayı 2.Bayat 3.Alka Evli

4.Kara Evli

B. Ay- Han Oğulları

1.Yazır 2.Döğer 3.Dodurga

4.Yaparlı

C. Yıldız- Han Oğulları

1. Avşar 2.Kızık 3.Beğdili 4. Karkın

II. ÜÇ-OKLAR

A. Gök-Han Oğulları

1. Bayındır 2.Peçenek 3.Çavuldur 4.Çepni

B. Dağ-Han Oğulları

1. Salur 2.Eymür 3.Ala Yuntlu

4.Yüreğir

C. Yıldız- Han Oğulları

1.İğdir 2.Büğdüz 3.Yıva 4.Kınık

Kaynak:

**<http://www9.gazetevatan.com/haberdetay.a...http://www9.gazetevatan.com/haberdetay.asp?tarih=15.05.2006&Newsid=133200&Ca>*

**Aleviler Kürt mü Türk mü? Cemal Şener*

<http://www.turkdirlik.com/Bilgimece/Turk...http://www.turkdirlik.com/Bilgimece/Turkoloji/Tarih/CSen>

Türkiye'nin etnik yapısı

ARAŞTIRMACI Ali Tayyar Önder

"Türkiye'nin Etnik Yapısı-Halkımızın Kökenleri ve Gerçekler" başlıklı kitabını yeniden düzenlemiştir.

Okunması gereken ciddi bir bilimsel çalışma. Bu kitapta üzerinde düşünülmesi gereken bazı önemli tespitler var. Bazıları da tartışma yaratacak konular.

Önder "Benim tek amacım, yıllardır istismar edilen ve ülkenin ulusal bütünlüğüne karşı suni bir gerekçe olarak kullanılan Türkiye'nin etnik yapısıyla ilgili gerçekleri kamuoyuna duyurmak, en azından konunun bilimsel bir temelde tartışılıp değerlendirilmesini sağlamaktır" diyor.

Önder'in kitabında vurguladığı konular şöyle özetlenebilir:

- Etnik kimlik kültürel bir olgudur. Bu nedenle de kültür değişimine bağlı olarak değişebilir. Etnik kimlik tanımında bilimsel olarak tek geçerli ölçüt kişinin kendine bakışı, duyumsaması, kabulüdür. Kimlik olarak kişi kendini 'ne, kim' olarak görüyorsa odur.

KÜRT NÜFUS NE KADAR

- Türkiye'de etnik yapıyı etkileyecek oranda 'anlamalı' nüfusa sahip tek grup, yaklaşık %7 oranı ile Kürtlerdir. Bu oranla, bugün Türkiye'deki nüfus yaklaşık 5 milyondur.

- Kürtler dışında nüfusları 'yüzde' ile ifade edilebilen sadece iki grup mevcuttur. Bunlar; %1'erlik oranla Araplar ve Zaza'lardır. Tüm diğerlerinin nüfusları %1'in çok altındadır. (Çerkezler %0.34, Lazlar %0.27, tüm diğerleri 0.41)

- Türkiye'deki toplam etnik nüfus yaklaşık %10'dur. Türkiye de halkın %90 gibi, tamamına yakın çoğunluğu kendisini Türk hissetmekte, Türk olarak tanımlamaktadır.

TÜRKİYE MOZAİK DEĞİLDİR

- Bilimsel ölçüt ve uluslararası kabulle, bir ülkenin etnik yapısının 'mozaik' olarak tanımlanabilmesi için o ülkedeki etnik nüfusun, ülke nüfusunun %35'ini oluşturması şarttır. Bu şart karşısında toplam etnik nüfusu %10'u aşmayan Türkiye'yi, etnik bir mozaik olarak tanımlamak hiçbir şekilde mümkün değildir.

- Etnik mozaiklik, Türkiye'yi Sevr ile bölemeyen Batı'nın bu ülkeyi içten bölebilmek için bugünkü bölücü taleplerine meşru bir dayanak, gerekçe sağlamak üzere yıllarca ustaca empoze ettiği mesnetsiz ve maksatlı bir yakıştırmaadır.

- Anadolu Aleviliği bütünüyle bir Türkmen olgusudur ve Aleviler, çoğunluğu Oğuz olmak üzere Horosan, Harzem Türkleri'dir.

- Zazalar, Kürt değildir. Kürtlük etnik bir kimliktir ve Kürtçe bir dildir.

Ancak Kürtler bir Orta Asya kavmidir. 'Asli' kimlik olarak Türk'türler. Bu çok sayıda yerli ve yabancı bilim adamınca

belgelerle ortaya konmuş bir gerçektir. (Örneğin, Yenisey Elegeş yazıtı, 830'lı yıllar Bizans arşivi, Prof. Rosanyi, Gyula Nemet, Kont Zicy, F. Erechak'ın araştırmaları ve diğerleri...)

BİLİMSEL TEMELDE TARTIŞILSIN

Ali Tayyar Önder, bu tespit ve değerlendirmelerini çok sayıda bilimsel veri ve belgeye dayandırmış, kaynak göstermiş. Kendi sine bazı bilgilerin tartışma konusu olduğunu sorduğumuzda "Bugüne kadar ne kitabın içeriğine, ne de kitaptaki veri ve belgelere herhangi bir tekzip ya da itiraz gelmemiştir" diyor.

Robert Kolej mezunu olan ve Gaziantep Üniversitesi'nde dil bölümü (İngilizce) başkanlığı yapan ve bu arada çeşitli bakanlıklarda çalışan Önder, konu üzerinde 1967'den beri çalışma yaptığı kitabının bugüne kadar 11 baskı yaptığını söylüyor. (Fark Yayıncılık 0312-435 99 05) Kitapta geniş bir referans listesi de yer alıyor.

Kitaptaki bilgiler, Türkiye'nin etnik yapısı gibi önemli bir konunun bilimsel temelde değerlendirilip tartışılmasının gereğini ortaya koyuyor.

Kaynak:[/php]http://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/5331462.asp?m=1

Kürtleşen Türkmenler Teorisi

http://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%BCrtle...http://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%BCrtle%C5%9Fen_T%C3%BCrkmenl

OĞUZ KÜRT (KURT) BOYLARI

Oğuz Han'ın 24 oğlunun olması dolayısı ile Türklerin de 24

ana boya ayrıldığı, Oğuz Han'ın torunlarından birinin adının KÜRT olduğu, Kürtlerin de onun adını taşıdığı yazılı olması (Prf. Dr. De Groot'un Kürtler konusundaki bütün eserlere kaynaklık eden "Die Hunnen" adlı kitabında Kürtlerin kökenine dair belgenin yer alması) çok önemlidir.

Kaynak:(muhsin bozkurt.net)

Bu bölümde Oğuz Boyları'ndan olup, Anadolu'da bir bölümü TÜRKÇE, bir bölümü KÜRTÇE konuşan aşiretlere değinmek istiyoruz. Aşağıda isimlerini sıralayacağımız bu Kürt Aşiretleri, aynı zamanda Türkçe konuşan boydaşları ile akraba olduklarını kabul etmekte ve amca oğlu olduklarını söylemektedirler.

Ancak Kürtçe konuşanları, önceden TÜRK iseler; ne zaman KÜRTÇE'Yİ öğrendikleri, yok eğer TÜRKÇE konuşanları onceden KÜRT iseler, ne zaman TÜRKÇE'Yİ öğrendikleri bir gizem olarak karşımızda durmaktadır.

Bazı Tarihçiler, Kürtçe konuşan bu Türk oymakların Kürtlerle birlikte yaşadıkları süre içerisinde asimile olduklarını ve sonradan Kürtçe'yi öğrendiklerini savunmaktadırlar. Bu görüşe göre Türk Boylarının Kürtleşmesi için Kürtlerin bir dönem "Baskın bir Medeniyet" yaşamış olmaları lazımdır ki, Türklerin asimile olmalarına deneni olabilsinler.

Günümüzde Kürtlerin çoğu göçer olarak halen Bozkır Kültürü ile yaşamaktadırlar. İleri bir medeniyetleri olmamıştır. Biri diyebilir ki; "Daha önceleri baskın bir medeniyet yaşamışlar, fakat daha sonraları gerileme yaşamışlar."

Bu görüş yanlış bir görüş olur. Çünkü, medeniyetler ileriye doğru gelişir, gerileme olmaz. Bu durumda Kürtler, Türkleri asimile etmediklerine göre, Türkmen Boyları Kürtçeyi nasıl öğrendiler acaba?

Oğuz Boylarından bir boyu ele alıyoruz; bir bölgede KÜRTÇE konuşanı var, diğer bir bölgede TÜRKÇE konuşanı vardır.

Bilim adamları bu dil değişiminin ne zaman olduğunu kesin bilememektedirler. Komşularının tesirinde kalarak dil öğren diklerini ileri sürmektedirler. Ama dünyanın beş ayrı bölgesin de KÜRTÇE ,bazen de TÜRKÇE konuşan KÜRT veya TÜRK boyları vardır. Bu konuda bu güne kadar net bir cevap alına mamıştır.

Bizim görüşümüze göre KÜRTÇE konuşan Oğuz Kürt Boyları sonradan KÜRTÇE'Yİ öğrenmiş değiller. Mesele Sadece Orta asya'da bir zamanlar konuşulan (Eski Ana Türkçe) Eski Oğuz -Uygur-Özbek Dilinin BİR TÜR LEHÇESİ'Nİ halen muhafaza etmiş olmalarından ibarettir.

Kısacası KÜRTÇE zannedilen GURANİCE-GURMANÇCA Leh çenin Eski TÜRKÇE olduğunu göreceğiz. Yabancı kelimelerin dışında, net kalan KÜRTÇE kelimelerin Anadolu TÜRKLERİN CE unutulmuş Orijinal ESKİ ANA TÜRKÇE olduğunu anlamış olacağız.

Bu Aşiret mensuplarına Aşireti sorulduğunda, Aşiretin adını TÜRKÇE olarak size söylerler. "Siz Kürtsünüz ancak, Aşireti nizin adını TÜRKÇE söylüyorsunuz, bunun KÜRTÇE adı yok mudur?" diye sorduğunuzda, biraz bocaladıktan sonra; "Begim, aslında bizim Aşiret Türkmen'dir" demek durumunda kalırlar.

İşte OĞUZ TÜRKMEN EKRADI (Türkmen Kürdü) veya OĞUZ KÜRT BOYLARI denilen Aşiretlerden örnekler:

Döger Kürdü:

Bu boy kaynaklarda TukGur-Takar, Töker ve Döger olarak geçer. Urfa bölgesinde Kürtçe konuşan bu Aşiret aslında Oğuz'un 24 boyundan biri olan DÖĞERLÜ'den başkası değildir.

Serefname; "Kürt Döger" isimli bir Kürt boyundan söz eder. 1568 tarihli Ruha (Urfa) Sancağı Defterinde bu kabile; "Cemaat-i Ekrad-ı Dögerlü" şeklinde yazılmaktadır. (Türkis

tanlı bir Türk Boyu Kürtler.)

Kaynak: Aydın Taneri. s.16)

Saka boyu Tokarlar, To-kharis ve Malatya'nın Tokharis Bucağı, Dağıstan'daki DİGOR(DiGur) ve Kars ve Arpaçay'ın sağındaki DİGOR kazası bu boydan hatıradır. Faruk Sümer'e göre; XVII. yy.da bu bölgede (Urfa) yaşayan büyük oymaklardan biri de DÖĞERLÜ adını taşıyor.

Bu büyük oymak KÜRT olarak vasıflandırılmaktadır. Ancak bu oymağı meydana getirenler arasında Bayram, Gündoğmuş, Yağmur, Kaya, Tanrı Virdi, Durmuş, Dünder, Satılmış ve hatta Karkın gibi TÜRKÇE adları taşıyan şahıslar görülmektedir.

Kaynak: Faruk Sümer, Oğuzlar.s.199

Bayındır Kürdü:

Nizip ve Urfa'da BAYINDIR KÜRDÜ adında bir Aşiret vardır. Bayındır aynı zamanda Oğuz'un 24 boyundan birisidir. Barak bölgesinde Bey Dili Türkmenlerine bağlı KÜRDÜLÜ oymağının reisi Kürdülü Kerim, Bayındır Halid'in aynı babadan, ayrı anadan olma kardeşidir. Burada Bayındır Kürdü ile Bey Dili Kürdülü Oymağının akraba olduklarını görüyoruz.

Badıllı Kürdü:

Urfa'da Badıllı olarak adlandırılan bu aşiret, Oğuz'un 24 boyundan BEG-DİLİ ile akraba olduklarını kabul etmektedirler. BEY DİLİ adının KÜRTÇELEŞMİŞ şekli BADILLI'dır. Bey Dili Boyu Kırk oymaktan ibaretti...Birisinin adı; "Kürtler Oymağı" idi.

Kaynak: Aydın Taneri.s.16

Bey Dili'nin Küçük Karacalu ve Büyük Karacalu obalarından sonra KÜRTLER OBASI geliyor ki, bu obanın mühim bir kolunun da Boz-Ulus arasında bazı inançlar ile ilgili olarak Arap, Tatar, Kürd ve Çerkez gibi kavim adları erkek çocuklara konulmakta veya lakap olarak verilmekte idi.

Kaynak: Faruk Sümer.Oğuzlar.s.225.

Oğuz'un 24 boyundan Bek-Tili/Beg-Dili veya Bey-Dili'den (gelen) Siverek'teki BADILLI'lar, Türkmen olduklarını bilirler
Kaynak: F.Kırzioğlu. age.s.102

"Barak Türkmenleri" kitabında Bey-Dili Boyu'nun Beyi Feriz Bey'in İran'a dönüşünü anlatırken; "Feriz Bey, Muslu, Mukim ve KURT Beyleri de yanına alarak 37 bin hane ile çok öfkeli olarak yola koyulur.(s.39) "Kürt Beyleri" burada "Kurt Beyleri" olarak geçmektedir. KÜRTLER'e zamanla KURLAR dendiğini anlıyoruz ve GUR-GURT-KURT-KÜRT-KURTÇA-KÜRTÇE tezimizin desteklendiğini bir daha görüyoruz.

Kürdülü Aşireti:

Barak Türkmenlerinin çoğunluğu Bey-Dili Boyuna mensup turlar. Bey-Dili'nin 40 obasından birisinin de "Kürtler Obası" olduğunu Faruk Sümer'den nakletmiştik. İşte bu Oba'ya Barak Türkmenleri "KÜRDÜLÜ" diyorlar. "Oğuzeli Elbeylileri nin (İlbaylı) küçük yaştaki Beyi'nin adı KÜRDO'dur"
Kaynak: Barak Türkmenleri.s.39

Yukarıda konu ettiğimiz Kürt Aşiretlerinin Kesinlikle OĞUZ KÜRTMENLERİ (dolayısı ile Türkmen) oldukları tartışma götürmez durumdadır. Bunların ne zaman Kürtçe öğrendikleri henüz dilciler ve tarihçilerce kesin bilinmemektedir. Biz, kitabımızda Kürtlerin sonradan bir dil öğrenmediklerini, zaten Türkçe konuştuklarını ispatlamaya çalışacağız...

Karakeçili Aşireti:

Urfa Siverek'te yaşayan bu aşiret, Siverek Kaymakamlığı'nın Organizesi ile her yıl KARKEÇİLİ Nahiyesinde şölen yaparlar. Kürtçe konuşurlar, fakat aşiretini sorduğunuzda Türkçe olarak KARAGEÇİLİ derler.

Eğer bu aşiret Türk olmasaydı, aşiretin adı Kürtçe; "Bıziné Raş"(Siyah Keçi) olmalı idi. Bu şölende erkekler ve kadınlar ve genç kızlar; Göktürk, Türkmenistan ve Kerkük Türkmeni'nin bayrağının rengi olan GÖK MAVİSİ Tülbent'ler ile başını ka

patmaktadırlar.

Şölen günü her taraf mavi tül bent renginden MASMAVİ görünür. Eski Türkler, sevinçlerde (bayram) ve üzüntülerinde (Ölüm) "gök (göv) mavisi baş örtüsüne bürünürlerdi".

Kaynak: F. Kırzioğlu. Kürtlerin Türklüğü. s. 116-132

Kürtçe konuşan Siverek Karakeçilileri, Söğüt'teki KAYI BOYU NA bağlı KARAKEÇİLİ'lerin "Osmanlı Devletinin Kuruluş Şenliklerine" katılırlar. Söğüttekiler de Kürtçe bilmiyor, Siverektekilerin bir kısmı Türkçe-Kürtçe biliyor, ancak amcaoğlu olduklarını kabul ediyorlar. İkisi de aşiretinin isminin Türkçe Karakeçili olduğunu kabul etmektedirler.

Ko'vi, Kavi, (Kayı) Asireti:

Adıyaman bölgesinde ve Suriye'de KAVİ olduklarını söyleyen Kürtler, KAYI diyemedikleri için, kelimenin telaffuz farklılığından dolayı Oğuz Boyu olduklarını bilememektedirler. Adıyaman'da ve Suriye'de tanıştığımız KAVİ (Kovi) Aşireti mensuplarına KAVİ kelimesinin aslının KAYI olduğunu, KAYI Boyu nun da Oğuzlar'ın 24 boyundan biri olduğunu, asıl Osmanlı İmparatorluğunun kurucularının kendileri olduklarını anlattığımız vakit, bu görüşe itiraz etmediklerini gördük.

KOVI-KAVİ ile KAYI'nın aynı boy olduğunu bilemediklerinden bu konuda fikir yürütemiyorlar. Ancak biz bu açıklamayı yapınca, hele Osmanlı İmparatorluğunun kurucuları olduklarını öğrenince, memnuniyetle kabullendiklerini gördük.

Çepni Aşireti:

Sivas ve Gaziantep'in Yavuzeli İlçesinde yaşayan ÇEPNİ'ler hem Kürtçe konuşmaktadırlar, hem de Alevi-Bektaşî Tarikatına mensupturlar. Bu Kürtçe konuşan Çepniler'in tahsil oranı yüksek oldukları için, bir çoğu Oğuz -Türkmen Boyu olduklarını biliyorlar.

Mıl ve Zıl Aşiretleri:

Bazıları Kürtlerin MIL ve ZIL olarak ikiye ayrıldıklarını ifade

etmektedirler. Öncelikle bu kelimelerin orijinalinin MIL ve ZIL olduklarını ifade edelim. Bunu MIL olarak ele alanlardan Fahrettin Kırzioğlu, Aydın Taneri ve Mahmut Rışvanoğlu, MİLLİ kelimesi ile ilişkilendirmektedirler.

MIL ve ZIL diye iki guruba ayrılmaları Dicle Kürtleri arasında sonradan söz konusu olmuştur. Aşiretlerin coğrafik yaşayış şekillerine göre adlandırılmışlardır. Ova'larda yarı yerleşik hayat yaşayanlara Kürtçe Ova manasına ZIL demişler. Farsça AN çoğul eki eklenince ZILAN şeklini almıştır.

Sohbet ettiğimiz Van-Çaldıranın Osmanlı Köyü'nden yaşlı Muhyiddin ACARGÖL'e göre de ZIL Ova manasına gelmek tedir. ATMALI Aşiretine göre ZIL, ince süpürge çöpü anlamına geliyor. Ovalardaki Kamış, Diken ve her tür kuru otlara da ZIL derler. ZILAN sözü de bu çöp sözünden kaynaklanmış olabilir. İnce çöplerin temin edildiği ova manasına olabilir. Kamışlık gibi.

Dağlarda göçebe bir hayat yasayan Kürtlere MIL demişler ve AN eki de alınca MILAN olmuştur. Kürtçe Devenin sivri olan Hörgücüne, dağın sivri olan kesimine, insan omzunun sivrice kısmına MIL denilmektedir.

Dağların Sivri kısmından dolayı, dağda yaşayanlara MILAN denilmiştir. Buradaki MILAN ve ZILAN Soy birliğinden ziyade bölgesel, coğrafi, ictimai yaşayış tarzına göre yapılan bir tasniftir. Mutlaka akraba aşiretler, elbette birlikte ortak bir hayat yaşadıkları için bu sınıflandırmada akrabalık bağlarına da rastlamak olağandır. Ancak bu iki kelime coğrafik yaşayış tarzlarına göre Kürt Aşiretlerini Ovalılar (Zilan) ve Dağlılar (Milan) olarak iki guruba ayrılmaktadır. Etnik bir anlamı yok tur.

Becn ve Bokhtan(Botan)

Şerefname'de adları Kürt olarak geçen BECN; BECENEKLER, BOKHTAN ise BÜĞDÜZ AMEN boylarıdır. Oğuzların 24 boyundan BECENEKLER ve BÜĞDÜZLER'in Türk olduk

ları tartışma götürmez bir gerçektir. Beğduz, Dicle Kürtleri İlbeği olup, Hz. Peygambere elçi giden, 622-623 yılları arasında Medine'ye varan Boğduz-Aman Hanedanı temsilcisi ve Kürmançlar'ın iki ana kolundan Boğhlular/Botanlar'dır.

Kaynak: Mehmet Demir ATMALI. Gaziantep Kuvva-i Milliye Derneği 2. Başk.

OĞUZ HANIN TORUNLARI(*)

Tapu tahrir defterlerine göre, Şam ve Sivas yörelerinde yaşayan 1120 hanelik "Kürt Mehmedlü Cemaati", Dulkadirli Türkmenleri'ne bağlıdır.

Elbistan'daki Yassıpınar yaylakları ile Diyarbakır'da yaşayan "Kürt Mehmedlü Cemaati" ise Bozulus Türkmenlerine bağlıdır.

Maraş'ın Sarondi ve Engizek bölgelerinde yaşayan Kürt Atlu Cemaati Dulkadirli Türkmenleri'nden Gözecilerdendir.

Urfa bölgesinde yaşayan "Döğerli Kürtleri Cemaati", 24 Oğuz boyundan Döğerli Türkleri'ne bağlıdır.

Gök Armut mezraasında yaşayan "Kürt Cemaati" Bozoklar'a, Maraş-Elbistan yöresinde yaşayan "Kürt Kızıl Cemaati", 24 Oğuz boyundan biri olan Eymür Türkleri'ne aittir.

Adana Özerili'de yaşayan "Kürdaan Cemaati", Ahmet bin Özer gurubuna, Adana Kınık'da yaşayan "Kürtler Cemaati" ise, Şah Meliklere bağlıdır..

Öte yandan, defterlerde, özellikle İçel ve Mut'ta bulunan ve Kürt ismi taşıyan aşiretlerin tümünün Türk boylarına bağlı olduğu belirtilmiştir.

Kaynak: Halide Tayyar, Ortadoğu, 2 Ağustos 1996

Prof. Dr. Laszlo Rasonyi'nın "Tarihte Türklük" kitabında "Türk asıllı Kürt oymağı" derken, tarihi bir gerçeği işaret etmiştir.

Kaynak: Prof. Dr. Laszlo Rasonyi, Tarihte Türklük (Üçüncü Baskı) Ankara-1993, s. 128

"Ahmede Hani, Botan Beyi'ni methederken doğudaki Kürt vatandaşlarımızın asıl ve kökenleri hakkında da bir ipucu vermektedir.

'Ecnas-i milel muti' u minkad

Nesle vi Ereb, emir-i ekrad.'

"Milletlerin çoğu ona itaat etmiş ve boyun eğmişti. O aslı Arab, Kürtlerin emiriydi. Malumdur, Emevi ırkçılığı ve zulmü zamanında Arabistan yarımadasından, seyyidlerden, Hz. Peygamber'in sülalesinden, Sahabeler'in çoğunluğunun torunları Doğu Anadolu'ya göç etmiş; bu bölgeye yerleşmişlerdi. Bugün Doğu Anadolu'da Halit bin Velid, Hz.Hasan, Hz. Hüseyin neslinden binlerce Kürt vatandaşımız vardır."

Kaynak :Ercan Adak, Nubihar ve Ahmede Hani(2), Zaman, 1 Şubat 1996, s.2

Derken Doğu'nun sırf Kürtlerden ibaret vatandaşlarımızla meskun olmadığına işaret etmesi; yani karşımıza Kürtleşmiş Arapların da çıkması, "Kürt" kelimesinin, ayrı bir ırkı göster

mediğinin delilidir..

Meşhur alim Tahir-ul-Mevlevi, Çelebi için, arş hazinelerinin anahtarı, ferş, yani yer definelerinin emini, zahiri ve batını birçok fazilet sahibi, hakkın ve dinin keskin kılıcıdır. İsmi: Hasan bin Muhammed bin Hasan'dır. (İbn-i ehi Türk) denil mekle tanınmıştır, dedikten ve Konya'nın eşraf ve ayanın dan iken, yalnızlığı ihtiyar eylemiş, Hz. Mevlana'ya intisab ederek, on seneden fazla hizmet-i Mevlana'da bulunmuş, Mesnevi'yi yazmak vazifesiyle, adının ebediyyen anılmasına muvaffak olmuştur. Hazret-i Pir'in kendisine fevkalade teveccüh ve muhabbeti vardı, diye de vassettikten sonra, gayri ihtiyari "Çelebi Hüsamüddin hazretleri, aslen Kürddür, yani Türk Irkındandır." şeklinde, vurucu bir cümle sarfetmekle, farkında olmadan, büyük bir hakikate parmak basmaktadır. Böylece "Kürt" kelimesinin ırk ismi olarak değil, vasıf olarak kullanıldığınılmaktadır.

Kaynak: Mevlana Celalüddin-i Rumi, Mesnevi Cilt: 1-2, Terceme ve Şerheden: Tahir-ul-Mevlevi, (İkinci Baskı), İstanbul-(Tarihsiz),s. 43-46

Yazar Mehmet Niyazi bir anısını şöyle anlatmıştır; "Bir Kürtçü arkadaşım da Kazakistan'a gitmiş; orada üç gün kalmış, döndükten sonra görüştüğümüz de bana şunları söyledi: 'Senin söylediklerine inanmıyordum. Fakat Kazakistan'da geçirdiğim üç gün zarfın da, sizin kullanmadığınız, bizim Kürtçe diye kullandığımız 221 kelimeyi Kazakların da kullandığını tesbit ettim. Ne Kazaklar Kürdistan'a geldi, ne de Kürtler Kazakistan'a gitti. Vallahi biz de Turani'yiz.

Ayrıca:"Bir süre önce, hekim olan bir Kürt kardeşim bana geldi: 'Son devirde yapılan çalışmalarla aslımızı Urartular'a bağlamak istiyorlar. Ben Ermeniler'le değil de Türklerle kardeş olmanın gururunu yaşamak istiyorum. Niçin tarihimizi araştırmıyor, aslımızı yazmıyorsunuz?' diye feryat etmesini" yazmıştır.

Ve:"İdris-i Bitlisi Hazretleri'nden, Alman Pr. Fritz'e kadar Kürtler'in menşelerine ait araştırmalar da Türkler'i haklı

göstermektedir diye hükme varmıştır.

Kaynak: Mehmet Niyazi, Tercüman, 6 Eylül 1993, s.8

Çince, Rusça, Türkçe, Arapça, Farsça ve bütün Batı dillerinden yararlanarak ilmi bir eser yazan Prof. Dr. De Groot'un Kürtler konusundaki bütün eserlere kaynaklık eden "Die Hunnen" adlı kitabında, Kürtlerin menşesine dair belgelerde yer almaktadır.

Bu eserde, Oğuz Han'ın yirmidört torunu olması dolayısıyla Türklerin de 24 ana boya ayrıldığı, Oğuz Han'ın torunlarından birinin adının Kürt olduğu, Kürtlerin de onun adını taşıdığı yazılıdır.

Yine bu kitapta, Orhun Abideleri'nde kullanılıp da bugün Anadolu Türkleri'nin kullanmadığı, ama Kürtçe'de bu kelimelerin 532'sinin yaşadığı belirtilmiştir. Yine bu eserde, Yeni sey Abideleri'nde Uygur Hakanı'nın: "Ey Kürt Beyleri" diye hitap ettiği belirtilmektedir.

Kaynak:Dr. Mehmet Niyazi Bey'e gönderilen bir mektuptan nakleden, Prof. Dr. İsmet Miroğlu, Türkiye, 14 Eylül 1996

Bugüne kadar kaydı yapılan 11 bin 769 aşiret arasında adında "Kürt" kelimesinin geçtiği, 2920 haneden oluşan 92 aşiret tesbit ettiklerini anlatan ve bu bilgilerden "Kürt" adının tümüyle farklı, etnik bir grup olarak nitelendirilemeyecek bir şekilde karşılına çıktığını bildiren Prof. Halaçoğlu, bu araştırmayla, "Kürt" adının hem aşiret hem de isim olarak, Türkler tarafından da sıkça kullanıldığını ortaya koymuştur."

Kaynak: Prof. Dr. İsmet Miroğlu, Bu Oyun Mutlaka Bozulacaktır, Türkiye, 14 Eylül 1996

Türklerle Kürtlerin aynı kökenden geldiğine ilişkin son örnek: Van'da seneler önce yayımlanan mahalli İkinisan gazetesinin, müdürü sayın Ali Laleci Bey ve diğer yaşlı kişilerle sohbet ediyorduk. Söz döndü dolaştı Van halkının ve dolayısıyla Doğu ve Güneydoğu halkının kökeni üzerinde yoğunlaştı. Van'ın yaşlı başlı gün görmüş zevatından olan bu bilge kişiler, bir anılarıyla sözü bağladılar.

"Efendim dediler, bundan yirmi yıl kadar önce, Avrupa'dan Van'a bir araştırmacı gelmişti. Batılı ilim adamına sorduk: Ana dolu insanının kökenleri hakkında ne dersiniz? Gezip gördüğünüz yerlerde kaç çeşit kavim ve kültürle karşılaştınız?"

Batılı araştırmacı, bu sorumuza karşı, daha da ciddileşerek ve kendinden gayet emin bir şekilde şöyle cevap verdi:

"Eskişehir'den buraya kadar, Anadolu'yu her yönüyle, bilhas sa halkiyat ve folklör bakımından tetkik edip, araştırmak için, köy köy gezip dolaşmadığım yer kalmadı. Her yerde, aynı ziraat alet ve edevatiyle, aynı yiyip içme, aynı giyim kuşam, aynı oturup kalkma, aynı düğün dernek, aynı davul zurna, aynı horon tepme ve aynı inanç içinde, velhasıl ortak bir kültürle karşılaştığımı anladım. Yine anladım ki, Anadolu da yaşayan halk, dış görünüşü itibariyle de, iç yapısı bakımından da aynı milletin oraya buraya serpiştirilmiş birer uzantı sından başka birşey değildir."

"Daha önce, Frechen'de Kürtçü ve komünist olarak bulunan bir öğretmenimizin -özellikle- Prof.Dr. De Groot'un 'Die Hunnen' adlı kitabını ve bunun gibi daha nicelerini okuyunca, ilmi deliller karşısında gerçeği görerek: 'Kürtlüğüm, Türk lüğümün isbatıdır.' sözünü prensip edinmiştir.

"Kaynak: *Kaynak: Prof. Dr. İsmet Miroğlu, Bu Oyun Mutlaka Bozulacaktır, Türkiye, 14 Eylül 1996*

Sonuçta hepimiz Oğuz Han'ın torunlarıyız.

(*) *Muhsin Bozkurt Emekli Öğretim Görevlisi*

DIYARBAKIR TARİH BOYUNCA **SADECE TÜRK DEVLETLERİNE BAŞKENTLİK ETTİ**

Diyarbakır, tarih boyunca iki Türk devletine İnaloğulları ve Akkoyunlular'a başkentlik etmişti. Diyarbakır, Dicle kenarında önemli ticaret ve ulaşım yolları kavşağında kurulmuştu. Bu yüzden tarih boyunca önemli bir şehir oldu. Diyarbakır, 639'da Halid bin Velid tarafından fethedilince şehirde Müslüman hakimiyeti başladı. Büyük Selçuklu hükümdarı Melik şah zamanında Mayıs 1085'te Diyarbakır Türk hakimiyetine girdi.

İNALOĞULLARI'NIN BAŞKENTİ DIYARBAKIR

Anadolu'nun Türkleşmesi sürecinde Selçuklular'ın yanı sıra birçok Türkmen beyliği önemli roller üstlendiler. 11. yüzyılın sonu ve 12. yüzyılın başlarında Güneydoğu Anadolu bölgesinde, Hasankeyf ve Mardin merkezli Artukoğulları, Erzen ve Bitlis merkezli Dilmaçoğulları, Siirt ve çevresinde Kızıl Arslanoğulları ve Diyarbakır merkezli İnaloğulları (Yınaloğulları) kurulmuştu.

Bölgede 1095'ten 1183'e kadar hüküm süren İnaloğulları Bey

liği'nin başkenti Diyarbakır'dı. Türkiye'nin genç ve çalışkan Ortaçağ tarihçilerinden Dr. Adnan Çevik'in Yıvaloğullarının Ortaçağ'da Diyarbakır üzerine önemli araştırmaları vardır. Selâhaddin Eyyubî 1183'te bölgeye hakim oldu. 1240'ta Türk Selçuklu Sultanı İkinci Gıyâseddin Keyhusrev Diyarbakır'ı zapt etti. Daha sonra Moğol hakimiyetine giren Diyarbakır, 14. yüzyılın ortalarında Celâyirliler'in eline geçti.

AKKOYUNLU TÜRKLERİ'NİN BAŞKENTİ

Nisan 1394'te Timur tarafından zapt edilerek yağmalanan Diyarbakır 1401'de Güneydoğu Anadolu'nun önemli Türk men beylerinden Akkoyunlu Karayülük Osman Bey'e verildi. Akkoyunlular devletlerini kurduktan sonra Diyarbakır'ı kendi lerine başkent yaptılar. Bölgenin diğeri güçlü Türkmen beylik lerinden Karakoyunlular Diyarbakır'ı birkaç defa kuşattılar, fakat alamadılar. Akkoyunlular'ın en önemli hükümdarı Uzun Hasan Karakoyunlu ülkelerini tamamen fethedince Akkoyunlular'ın başkenti Tebriz'e nakledildi. Bununla beraber Diyarbakır, Akkoyunlular'ın önemli merkezlerinden biri olmaya devam etti.

İran ile Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da hüküm süren Ak koyunlu Devleti'ne son veren Safevi Türkmenleri bölgeye hakim oldular. Şah İsmail, 1507'de Diyarbakır'ı ele geçirip, valiliğini Ustaclu Muhammed Han'a verdi.

Osmanlılar, 23 Ağustos 1514'te Çaldıran Savaşı'nda Safevileri mağlup ettikten sonra 1515'te Diyarbakır ve çevresi Osmanlı hakimiyetine girdi. Osmanlılar, Diyarbakır merkezli bir beyler beylik kurarak bölgeyi idare ettiler.

AKKOYUNLULAR

Osmanlılar gibi Oğuz Türkleri'nden olan Akkoyunlular, Bayındır boyuna mensuptular. İsimleri besledikleri koyunlardan geliyordu ve yine besledikleri hayvanlardan aşiretlerinin adını alan Karakoyunlular ile düşmandılar. Akkoyunlular Diyarba

kır ve civarında yaşarlarken, Karakoyunlular Muş bölgesinde hüküm sürüyorlardı.

Akkoyunlular, Moğol istilasından kaçarak 14. yüzyılın ilk yarısında Diyarbakır bölgesine gelip, yerleşmişlerdi. 1402'de Ankara Muharebesi'nden sonra Doğu ve Güney Doğu Anadolu'ya hakim olup, Akkoyunlu Devleti kurdular. 1450'lerde en büyük hükümdarları olan Uzun Hasan tahta geçti. Doğu Anadolu'yu tamamen fetheden Uzun Hasan, ezeli düşmanları olan Karakoyunlular'ın üzerine yürüdü ve 1467'de Karakoyunlu hükümdarı Cihanşah'ı mağlup ederek, Karakoyunlu Devleti'ni ortadan kaldırdı. Daha sonra Kirman ve Bağdad'ı ele geçirdi.

Osmanlılar, Doğu Anadolu'da yayılmaya başlayınca Uzun Hasan'la karşılaştılar. Uzun Hasan, 1473'te Otlukbeli Muharebesi'nde ilk defa bir mağlubiyete uğradı. Bu muharebe Akkoyunlu Devleti'nin sonunu hazırladı. 1478'te Uzun Hasan'ın ölümünden sonra taht kavgaları ve Safevi Türkleri ile mücadele bitmek bilmedi. 1500'de Akkoyunlu Devleti, Elvend ve Murad beyler arasında ikiye bölündü. Şah İsmail, 1501'de Elvend'i mağlup ederek, Tebriz'e girdi ve Safevi Devleti'ni kurdu. Daha sonra diğer Akkoyunlu hükümdarı Murad Bey üzerine yürüyen Şah İsmail, onu da yenerek Akkoyunlu Devleti'ni sona erdirdi.

DİYAR-I BEKR

Diyarbakır'ın ismi Diyar-ı Bekir'den gelir. Araplar'ın bölgeyi fethinden sonra, Rebîa Araplar'ının iki büyük kabilesinden biri olup Dicle kenarlarında yaşayan Bekir bin Vâil kabilesinin yayıldığı topraklara Diyâr-ı Bekr şeklinde ismini vermiştir. 8. yüzyıldan itibaren Diyâr-ı Bekr ismine rastlanır. Osmanlı döneminde Diyarbekir şeklini almış, 17. yüzyıldan sonra şehir için kullanılmaya başlanmıştır. 1937'de ise Diyarbakır şekline çevrilmiştir.

Kaynak:

**<http://www.bugun.com.tr/kose-yazisi/6081...>*

**<http://www.bugun.com.tr/kose-yazisi/60812-diyarbakir-tarih-boyunca-sadece-turk-devletlerine-baskentlik-etti-mak>*

**KORAY ELBEYLİ'DEN DİYARBAKIR YAZILARI (I),(II),(III)*

DİYARBAKIRLI TÜRKMEN'İN İSYANI

**<http://fazlikoksal.blogspot.com/2009/10/...http://fazlikoksal.blogspot.com/2009/10/diyarbakirli-turkmenin-i>*

**Diyarbakır Merkezli Dört Devlet Kuran Türk(men)ler, Atlantis Uygarlığı Gibi Yok mu Oldu?*

<http://fazlikoksal.blogspot.com/2009/10/...http://fazlikoksal.blogspot.com/2009/10/koray-elbeyliden-diyarbakir-yazila>

ZİYA GÖKALP/ABDULLAH ÖCALAN VE **DİYARBAKIR'IN KÜRTLEŞMESİ(*)**

Tarih kitapları Diyarbakır'ın Eylül 1515'de Osmanlı İmparatorluğu'na katıldığını yazıyor. Yani Yavuz Sultan Selim ile Şah İsmail'in Çaldıran'da karşılaşmasından hemen önce oluyor.

Ondan önce Diyarbakır valisi Safevi Devleti tarafından atanmış. Yani Diyarbakır Türkmen Safevi Devleti'ne idare olarak bağlı imiş. Erzincan valisi gibi Diyarbakır valisi de Erdebil'den atanmış.

Diyarbakır'ın Kürtleşmesi Osmanlı ile birlikte olmuştur.

Doğan Avcıoğlu, Türklerin Tarihi Adlı kitabında, Çaldıran Savaşı'nı Şah İsmail yani Türmenler kaybettiği için Doğu Anadolu Kürtleşti. Şah İsmail yani Safeviler kazansaydı Doğu Anadolu ve dolayısıyla Diyarbakır Türkleşirdi. Çünkü İdrisi Bitlisi aracılığı ile Kürt Ağaları, aşiret reisleri ve Kürt şeyhleri Osmanlı-Safevi Savaşı'nda Osmanlı'nın yanında yer aldılar. Karşılığında da Doğu Anadolu'yu adeta aldılar."

Kaynak: Doğan Avcıoğlu, Türklerin Tarihi, c. s. 2401.

Sosyolog Ziya Gökalp Kürt aşiretleri üstüne yaptığı araştırma sında Diyarbakır'ın Kürtleşmesi üstünde de duruyor. Diyor ki; "Diyarbakır şehrinde oturan ahali ta Selçukiler, İnaloğulları ve Artukoğulları zamanından beri Türk'tür. Sonradan Harzem Türkleri, Akkoyunlu ve Karakoyunlu Türkmenleri de gele

rek bu Türklüğü artırmıştır.”

Kaynak: Ziya Gökalp, Kürt Aşiretleri Üzerine Sosyolojik Tetkikler, s. 124.

Gökalp bu yazdıklarının ardından şehirdeki tarihi eserler, camiler, kitabeler, şairlerin divanları, halkbilime ait masallar, şarkılar, darbımeseller ve şehrin tarihi ile ilgili tüm veriler Diyarbakır'ın Türk kimliğini ele veriyor diyor. Arkasından da; **Diyarbakır'daki hars (Kültür) en zengin Türk harsıdır,** diyor.

Diyarbakır'ın lisanı, ahlakı ve adatı da Türklüğünü gösterdiği ni iddia ediyor.

Ziya Gökalp;

“Bütün Karadeniz ahalisine Laz, bütün Suriyeliler’e ve Irak lılar’a Arap, bütün Rumeli halkına Arnavut dedikleri gibi, bizim gibi Vilayeti Şarkiye ahalisinden bulunanlara da Kürt milliyetini izafe ettiklerini gördüm” diye bir ön tesbit yaptık tan sonra;

“ o zamana kadar kendimi hissen Türk sanıyordum.”

Ama gerçeği görmek için Türklüğü de Kürtlüğü de inceledim. Diyarbakır'da ana dil Türkçe olduğu halde her fert biraz Kürt çe de bilir.

Dildeki bu ikili yapı nereden ileri gelebilir. Ya Diyarbakır'ın Türkçesi bir Kürt Türkçesiydi, veya Diyarbakır'ın Kürtçesi bir Türk Kürtçesiydi. Dil üstüne yaptığım araştırmalar Diyarbakır'ın Türkçesi'nin Akkoyunlu, Karakoyunlu Türkleri'ne özgü Azeri lehçesi oldu ğunu gördüm diyor. Bu dilde hiçbir yapaylık yok diyor.

Bu Türkçe Kürtler'in bozduğu bir Türkçe değildir, sonucuna varınca Diyarbakırlılar'ın konuştuğu Kürtçe'nin suni olduğu nu söylüyor.

Bu şivenin Türk Kürtçesi olduğu tesbitini yapıyor. Diyarbakırlılar'ın Türk olduğuna ilişkin en önemli delil dildir diyor.

Kaynak: Ziya Gökalp, a.g.e, s. 124.

Ayrıca Diyarbakırlılar'ın bu dili Kürtlerle konuştuğunda kullandıklarını, kendi aralarında sadece Türkçe konuştuklarını yazıyor. Diyarbakır'lı konuştuğu bu Kürtçe'deki boşlukları ise Türkçe ile doldurur diyor.

Gökalp, Diyarbakırlılar'ın Türk olduğuna ilişkin önemli bir bulgu olarak da mezhep meselesini görüyor. Diyor ki Diyarbakır'ın hakiki yerli halkı Hanefi'dir. Kürtler ise Şafiidir. Kürtlerden başka Şafii yoktur. Türkler'in ise çoğunluğu Hanefidir.

Sosyolog Gökalp bu tesbitlerinden sonra şu sonuca varıyor:

“Bu alametler bana Diyarbakır'ın Türk olduğunu gösterdiği gibi, babamın iki dedesinin bir kaç batın evvel Çermik'ten yani bir Türk muhitinden geldiklerine nazaren ırken de Türk neslinden olduğumu anladım” diyor. Ama ardından milliyetin esas olarak alınan terbiyeye ilişkin olduğunu da sosyolojik incelemelerimle öğrendim diye ekliyor.

Gökalp'in bu satırlarını okuyunca Abdullah Öcalan'ın Ziya Gökalp'in tesbitlerine çok benzeyen ifadelerini anımsadım. Onları sizlerle paylaşmak isterim.

Halbuki; Ziya Gökalp bizde Türkçülük tezinin önemli bir ismi hatta babası sayılır. Türk deyince “öcü” görmüş olanlar Ziya Gökalp'e pek itibar etmezler. O'nun sosyologluğunu da yok sayarlar.

Kürt Meselesi, Kürt Tezi v.s. denilince de bu kavram adeta Abdullah Öcalan ile özdeşleşmiştir. Ama Abdullah Öcalan'ın 1988-1989 yıllarında yazdıkları ile Ziya Gökalp'in 1920'li yıllarda bu kitaba yaptığım aktarmalara ne kadar benzediği görülebilir.

İşte Abdullah Öcalan'ın konu ile ilgili yazdıkları; “Benim meselem bir Kürtçülük icat etmek değildir. Benim ana tara fım Türk. Benim anam Türk'ten çok, Türkmen'e benzer. Dik katli bir değerlendirmeci bunu anlar. Ama ben şunu tesbit ettim ki; ben çocuk yaşta diyordum; “Keşke Türk filan doğsay dım. Anam-babam Kürt değil de Türk olsaydı diyordum kendi kendime. Böyle anılarımı hatırlıyorum.”

Kaynak: Abdullah Öcalan, Kürt-Türk İlişkileri Üzerine Barış ve Demokrasi Konuşmaları (1988-1999) İstanbul, 1999, Aram Yayınları, s. 102, 105, 128 v.s.

Burada Öcalan da Türk olma özlemi olduğunu öğreniyoruz.

Gökalt'pe kendi kimliğini nasıl keşfettiğini anlattıktan sonra; “Mamafih dedelerimin bir Kürt yahut Arap muhitinden geldiğini anlasaydım yine Türk olduğuma hüküm vermekte tereddüt etmeyecektim. Çünkü, milliyet yalnız terbiyeye isti nat ettiğini de içtimai tetkiklerimden anlamıştım” diyor.

Kaynak: Ziya Gökalt, a.g.e, s. 124.

Ziya Gökalt'ın Diyarbakır ve yöresi ile ilişkin aşiretlerin Türk vurgusu bazı okuyucuları kaygılandırdığını düşünerek şimdi aynı konu ile ilgili olarak Abdullah Öcalan'dan yakalanma dan önce yazdığı kitaptan yaptığı saptamaları okumak istiyorum:

“Selçuklu tarihini inceleyin Kürt ve Türk beylikleri iç içedir. Daha başka örnekler de verebilirim. Karakoyunlular, Akko yunlular, Artukoğulları Kürt coğrafyası içerisinde ve çoğu Kürt onu kendi beyi sanır ve bazı Kürt beylikleri de Türkmen boylarının beyidir. Bu kadar iç içelik vardır.”

Kaynak; Abdullah Öcalan, a.g.e.

Abdullah Öcalan'ın bu yazdıklarının Ziya Gökalt'ın yazdıklarından bir farkı var mı?

Örnek verilen beylik isimleri bile aynı. Okumaya devam edelim.

“Bir çok Türk beyinin Mardin’de, Diyarbakır’da, Ahlat’da, Erzurum’da kurduğu beylikler var. Hepsinin içinde Kürt-Türk karışmıştır ve işin ilginç yanı, bir çok Türk boyu Kürtleşmiştir.

Örneğin Karakeçililer, bugün Karacadağ eteklerinde yaşıyorlar, hepsi de benden daha fazla Kürt ve hiç Türkçe bilmezler. Karakeçililer aslında bir Türkmen boyudur, buna benzer bir çok boy var.”

Kaynak; Abdullah Öcalan, a.g.e.

Abdullah Öcalan’ın bu yazdıklarının daha önce okuduğunuz Ziya Gökalp’in yazdıklarından bir farkı yoktur. Üstelik örnek verilen aşiret isimleri bile aynı.

Yani Abdullah Öcalan da bu konuda Ziya Gökalp’in saptamalarını tekrarlamaktan başka bir şey yapmamış.

Kürtler konusunda araştırma denilince ilk akla gelen isimlerden Dr. İsmail Beşikçi de Ziya Gökalp’i doğruluyor.

Diyor ki; “Uzun asırlar içerisinde Kürtler tarafından asimile edilmiş Türkler’in de varlığından” söz etmek gerekir.

Kaynak:

**İsmail Beşikçi, Kürtlerin Mecburi İskanı, sh. 143, İstanbul, 1977.*

()Cemal Şener - Karacaahmet Sultan Derneği*

**<http://www.acikistihbarat.com/Haberler.asp?haber=7359>*

ZİYA GÖKALP'IN
KIZI SENİHA HANIM'A YAZDIĞI MEKTUP

Ziya Gökalp'in, İngilizler tarafından sürgün edildiği Malta adasının Polvestia şehrinden kızı Seniha Hanım'a yazdığı mektup:

Kızım Seniha Hanım'a

Sevgili Kızım,

Senden ve annenden 18 ve 25 Eylül tarihli ikişer mektup aldım. Kahverengi elbisemin geldiğini yazmıştım. On iki lira da hâlâ gelmedi. Gelince yazarım. Orada çıkan bazı havâdisler meserret, bazıları da keder verdiğini yazıyorsun. Benim âdetim hiçbir havâdisle inanmamaktır. İnsan masal dinlerken yâhut tiyatro seyrederken işittiği, yâhut gördüğü şeylerin doğruluğuna inanır mı? Havâdislerin bunlardan ne farkı var? Şimdi yalan havâdis neşretmek, bir sanat, bir fen mahiyetini almış. Bunun birçok memurları, mütehassısları, kuvvetli teşkilatı var. Hatta bazı memleketlerde bunun için bir Nezâret de icad etmişler; başına bir Nâzır dikmişlerdir. Yalan havâdis neşretmenin nâzikâne ismi propagandadır. Şimdi insan nasıl yediği yağların hâlis olduğundan emin olmazsa, gazete ve ajans havâdislerinin, yâhut âdî sokak laflarının da doğruluğundan emin olmamalıdır.

(Yazarın Notu: Ziya Gökalp sanki bugünkü basını, liboşları, iktidar yandaşlarını anlatıyor. 95 sene önce ne ise bugünde aynı..... yazıklar olsun.)

Bugün bütün insanlar bu propaganda adlı ağın içindedir. Bir taraftan ilim, insanlara hakikati öğretmeğe çalışırken, diğer taraftan da propaganda, insanları yalanlara inanmağa icbâr ediyor. Medeniyet iki yüzlü bir acûzedir. Doğruyu da o söyler, yalanı da o icadeder. Yalan söylemek, ticaret nâmına yapılırsa adı 'reklâm'dır; siyâset nâmına yapılırsa adı 'propaganda'dır; din nâmına yapılırsa adı 'misyonerlik'tir. Ahlâk nâmına yapılırsa adı 'nezâket'tir. Bence en iyisi bu sonun kisidir; çünkü en az zararı ve en çok faydası olan budur.

Havâdisleri masal dinler gibi dinlemeli! En akla sığmaz masallarda bile bir hakikat rûhu olduğu gibi, en yalan bir havâdiste bile bir hakikat şemmesi sezilir. Meselâ birisinin aleyhinde bulunmakta ısrâr ediliyor. Bu, yalnız ona çok kıymet verildiğini gösterir.

Ajanslar, gazeteler bir haberde çok mübelağa gösterdiler mi, mutlaka onun aksi doğrudur; çünkü fiilin tesirini azaltmak için sözün kuvvetine müracaat ediliyor.

Hasılı, insanların yüzleri sinemadaki çehrelerden farksız oldu gibi, sözleri de romanlardaki sözlerden daha çok doğru değildir. Rahat yaşamak isteyen, ne yüzlere aldanır, ne de sözlere inanır. İnsan öyle bir kumaştır ki, ekseriya tersi yüzüne uymaz. Sözlerin arkasında işleri görebilmek, havâdislerden ziyâde vakıalara dikkat etmek hünerdir! Allaha ısmarladık, sevgili kızım!

Perşembe, 14 Teşrinievvel 1336 (14 Ekim 1920), Polverista

Baban,
Ziya Gökalp

Kaynaklar:

**Ziya Gökalp Külliyyatı-II, Haz:Fevziye Abdullah Tansel, TTK Yay., Ankara-1989, sah:461-462)*

**Türk Yolu Dergisi 11. sayısında yayınlanmıştır*

**<http://www.turkdirlik.com/Turkculuk/Tari...><http://www.turkdirlik.com/Turkculuk/Tarihi/ZGoka>*

**<http://www.ziyagokalp.com/>*

DİYAP AĞA DİYOR Kİ

1931 yılında Diyap Ağa'yla yapılmış bir röportaj var. (Enver Behnan, “İlk Millet Meclisinin Yüz Yaşındaki Mebusu Anlatı

yor”, Yeni Gün, 27 Temmuz 1931)

Diyap Ağa diyor ki:
Ben Kürt değil Türk’üm!

Diyap Ağa’nın yıllardır gizlenen röportajını yayınlıyoruz:

Bizim memleket ahalisi Kürtmüş, orada bir Kürt Hükümeti kuracaklarmış, bunu duyunca kızdım.

Biz Kürt değiliz, biz Türk’üz.

Türklük tehlikeye düştü. Kurtuluş Savaşı’na katıldım.

Allah Büyük Gazi’ye çok ömür versin, kıymetini bilelim.

Millet Meclisi’nin ilk azalarından Diyap Ağa’ya Karaoğlan’da rast geldim. Felaket ve zafer günlerinin bu bir hatırası olan bu aksakallı ihtiyara yaklaştım. Selam verdim ve kendimi tanıttım. Ertesi günü Natbantoğlu Hıfzı Bey’le beraber misafir kaldığı Kayseri Otel’ine gittik.

Otelin avlusunda bu tarihi şahsiyetle karşı karşıya idik. İri ak kaşlarını kaldırdı, mavi gözlerini gözlerime dikti:

— Oğul sen beni nereden tanıyorsun? dedi.

— Birinci Millet Meclisi’nde Dersim Mebusu idiniz, sizi o zaman tanımıştım.

— Aha!.. Unutmamışsın.

— Memleketin kurtuluşuna koşanlar hiç unutulur mu? dedim sonra ilave etti:

— Benden ne soracaksın?

— Nasıl mebus olduğunuzu Birinci Millet Meclisi’nde neler gördüğünüzü ve hayatınızı soracağım!

— Sor ki, söyleyem.

Sordum, şunları anlattı:

Diyap Ağa bugün bir asrı idrak etmiştir, yani tam yüz yaşın dadır İkinci Mahmut zamanında doğmuş ve Türkiye’de ilk

gazete ile hem tevellüttür (Aynı Yaştadır).

Enver Behnan'ın Diyap Ağa'yla röportajı 27 Temmuz 1931 tarihli Yeni Gün gazetesinde yayınlanmıştır.

1831 tarihinde dünyaya gelmiştir. Doğduğu yer Çemişkezek kazasının Eğerek karyesidir. Babasının adı Seyyit Han, dedesi Kahraman Ağa'dır. Mensup olduğu aşiret Ferhat uşağıdır. Hayatını Dersim'in Balikkayalı Dağlarında atlı olarak geçirmiş. Ferhat Uşağa reis olmuştur. Üç yüz adamı ile dağdan dağa koşmuş, tam bir Türkmen hayatı yaşamıştır.

Birçok mücadelelerle girmiş olan bu efsanevi dağ adamı, bin bir ölüm tehlikesi geçirdikten sonra, Sultan Abdülhamit'in fermanı ile de Dergâhı âli Kapıcıbaşılığı rütbesini almıştır. Dersim havalisinde teşkilat yapmağa gelen altı Ermeni komita cısını yakalamış ve bunların ellerini ayaklarını bağlayarak Yıldız Sarayı'na yollamıştır.

Bundan sonra bir müddet Nahiye Müdürlüğü ve Mahkeme azalığında bulunmuştur. Sekiz defa evlenmiş, on beşe yakın çocuğu olmuştur. Hiçbiri sağ değildir. Bunlar arasında eceli ile ölen yoktur.

— Ağam okumak yazmak bilir misin?

— Mebus olanda bilmezdim. Allah, Büyük Gazi'ye ömür versin. Yeni harfleri öğrendim.

— Nasıl Mebus çıktınız?

— Gâvur Anadolu'yu sardı: Hepimizi bir düşünce aldı. Din ve diyanet ırz ve namus. Türklük tehlikeye düştü. İşittik ki Erzurum taraflarında can kurtaran bir Paşa çıkmış. Meclis kura cakmış. Onu hep gözledik. Öğrendim ki bu Paşa'nın adı Mustafa Kemal imiş. Onun büyük yüzünü görmeğe can attım. Fakat o zaman olmadı. Sonra Sivas'a oradan da Ankara'ya gelmiş.

Bu zaman bizden iki mebus istedi. Herkes korktu, ihtiyar halimle vatani kurtaranların yanına koşmayı, hatta başımı bile vermeyi göze aldım.

Bana “gitme ölürsün” dediler. “Zaten herkes mahvoluyor, varam, gidem, onlara ulaşam, hep beraber ölek” dedim.

Benimle mebus seçilen Ayas Uşağı aşiretinden Zeynozade Mustafa Ağa korktu, gelmedi. Ben yanımda bir uşağım, atlara atladık, Elâziz’e geldim. Elâziz’de bana harcırah verdiler. Oradan bir yaylı araba tuttum. Malatya, Sivas, Kayseri yolu ile on sekiz günde Ankara’ya vardım.

— Nerede kaldınız?

— Taşhan’da bir müddet kaldım, sonra Hacı Bayram’da bir ev tuttum.

— Kaç senesinde geldin?

— 1336 (1920) senesinde geldim.

— İlk defa Meclis’e nasıl girdin?

— Dersim’den tanıdığım Hasan Hayri Bey vardı. Beni Meclise o götürdü. Kapıdan içeri girince yüreğime bir şevk geldi. Gözüm yaşardı. Burasını mektebe benzettim, kara kara sıralar vardı. Bir sıranın bir köşesine ben de çöktüm. Biraz sonra Hasan Hayri Bey, beni dışarı çıkardı. Bir odaya götürdü.

— Odada kimler vardı?

— Mustafa Kemal Paşa, Fevzi Paşa, Kâzım Paşa vardı. Gazi Paşa ile birbirimizin elini tuttuk. “Safa geldin Ağa” dedi. Beni Paşalarla tanıştırdı. Yanında oturdum. O dakikada Paşa’ya gönlüm ısınıverdi. Gözümü, gözlerinden ayırmadım. Bu büyük adamla cenge değil, bastonuma dayana dayana ölüme bile giderdim.

— Hiç Millet Meclisi kürsüsüne çıktın mı?

— İki kere çıktım. Bir sene geçmişti. Daha Mustafa Ağa gel memişti. Meclis’te onun lafını ediyorlardı. Anladım ki Mebus luktan çıkaracaklar. Kürsüye geldim. Konuşanlar bile sustu. Herkes bana şaştı. Diyeceğimi bekliyorlardı. Dedim ki: “Mustafa Ağa’ya telgraf vurdum, yan gelir, yan gelmez, olaki gele.” Hep bir ağızdan bağıştılar, el çırpıldılar.

— Başka yok mu?

— Bir kere de Lozan Konferansı sırasında kürsüye çıktım. Aha bizim memleket ahalisi Kürtmüş, orada bir Kürt

Hükümeti kuracaklarmış, bunu duyunca kızdım kürsüye çıkıverdim. Gene sustular: “Lâilaheillâh Muhammedür resull âllah” dedim. “Gerek Şafîî, gerek Hambelî, gerek Hanefî hepimizin kıblesi birdir. Meclisimiz, kulübümüz, dinimiz, milletimiz birdir. Biz Kürt değil, biz Türk’üz. Hepiniz Lâilaheillâh demişsiniz. Şimden sonra mı, ayrı bir din, ayrı bir millet ola cağız.” dedim. Gene el çırpıtlar, İsmet Paşa ayakta kürsünün yanına gelmiş, sakalının dibine yaklaşmıştı. O da coştı, o da el vurdu.

— Ağam o zamanlar, sizin bir ecnebi kadına aşık olduğunuzu söylemişlerdi?

— Aha canım! Ben Meclis’te büzülmüş oturdum. Yukarıya bir gâvur karısı gelmiş, beni görmüş sormuş: Meclis dağıldı, dışarı çıkıyordum. Kara Bekir kolumdan tuttu beni riyaset odasına götürdü. Hep Paşalar ayakta idiler, aralarında güzel bir kadın gördüm. Paşa Hazretleri dedi ki:

— Ağa bu kadın seni sevmiş! dedi.

— Kadın elimi tuttu. Ben de yüzüne bakarak şu beyti söyle dim:

Sev seni seveni hâk ile yeksan etse de

Sevme seni sevmeyeni Mısır’a sultan etse de.

Hep gülüştüler. Kadın resmimi istedi: “yarın gel yan yana bir resim çıkararak” dedim. Bir daha görünmedi.

— Ağa kanunları nasıl yapıyordunuz?

— Kanun yapmak, tıpkı yayıkta yağ yapmağa benziyor. Çalkalıyorduk, çalkalıyorduk. Yayıktan yağ çıkar gibi kanun da çalkalana çalkalana çıkıyordu.

— Bir zaman seyahate çıkmıştınız?

— Evet. Bir gün Meclisin kapısı önünde idik. Gazi Paşa Hazretlerine dedim ki: “Allah düzenimizi bozmasın, şanımızı arttırsın, kılıcımızı keskin, talihimizi açık etsin” dedim. Bunu dediğim zaman gözümünden yaş aktı. Paşa Hazretleri, beni kolumdan tutarak otomobiline aldı. Beraberce Eskişehir’e seyahat ettik. Allah Büyük Gazi’ye çok ömür versin, çok büyük bir adamdır. Kıymetini bilelim, ne diyem, bana çok şefkat ve muhabbet gösterdi. Allah da onun sevenini çok

etsin. Bizim Meclisimizde bir duamız bir de arkadaşlara iman vermemizden başka bir gayretimiz olmadı.

— Ankara’yı nasıl buldunuz?

— Cennet olmuş, şaştım kaldım. Tanınmaz bir hale gelmiş. Çalışanların gayreti var olsun.

— 12 sene sonra bu seyahatiniz ne içindir?

— Gazi Hazretlerini ziyarete geldim.

— Arzunuz nedir?

— Hey oğul, ihtiyarlıktan çalışamıyorum. Memlekete çok hizmet ettim. Son ömrümde devletimden ve milletimden bir teka ütlük (Emeklilik) maaşım almağa geldim. Bu işim de olursa mesut olarak memleketime döneceğim!

Kaynak:

**Erhan AFYONCU eafyoncu@bugun.com.tr*

**http://www.turksolu.org/255/erdem255*

DTP TARİHTE KAÇ KEZ KURULDU?

Bazı Kürtlere göre “kahraman”; kimi Kürt aydınına göre “iblis”; Dersimli Kürtlere göre “hain”; Aleviler’e göre “cellat”; Doğulu şeyhlere/şihlara göre ise “Mevlana Hakimüddin” idi...

Sünni Kürtleri, Alevi Türkmen Safeviler’in kılıcından Osmanlı ile ittifak yaparak kurtaran İdris-i Bitlisi gerçekte kimdi? Türkleri nasıl Kürtleştirdi? DTP’nin kapatılmasıyla ne ilgisi vardı?

Çok gerilere gitmeyelim.

Selçuklular-Kürtler ilişkisi inişli çıkışlı oldu. Taraflar birbirinden pek hazzetmedi.

Kürtler, Akkoyunlular, Karakoyunlular, Dulkadiroğlu gibi Türk beylikleri himayesinde de pek mutlu olmadılar.

Kürtler, en çok Osmanlılar döneminde rahat ettiler. Bunu sağlayan kişi ise İdris-i Bitlisi idi...

Gelin 500 yıl önceye gidelim.

Birinci perde

Fatih Sultan Mehmed'in ünvanı; "Sultanü'l-barrayn ve hakamül'l-bahrayn" idi; yani Anadolu, Rumeli ile Karadeniz-Akdeniz'in sultanı.

Fatih, Avrupa'nın sultanı olmak istiyordu. Bu nedenle yürü yüşü hep Batı'ya doğru oldu. Devrimciydi; hukuktan maliye ye; toprak üzerindeki siyasetinden güzel sanatlara kadar hep ilerici adımlar attı. Ali Kuşçu gibi alimlere önem verdi.

Fatih'in ölümünden sonra oğulları Cem ile Beyazıd arasında taht kavgası çıktı. II. Beyazıd, Cem Sultan'a karşı halkın desteğini almak için Şeriatı hayatın merkezine koydu. Sarayın gerici unsurlarıyla ittifak yaptı. Çandarlı İbrahim gibi statüko cu vezirleri tekrar saraya çağırıldı. Babası zamanında yapılan sivil devlet kanunlarını daralttı; devletleştirilmiş emlak ve evkafı sahiplerine dağıttı. İtalyan ressamlarına yaptırılan Sarayın duvarlarındaki freskoları söktürdü.

Bu kısa bilgilerden sonra gelelim anlatacağımız olayın kahramanına: Yavuz Sultan Selim. II. Beyazıd'ın oğluydu. Şehzadeligi döneminde Trabzon Valisi'ydi. Artık yaşlanan babasının atılgan olmamasına kızıyordu. Darbeyle babasının tahtını gasp etti. Osmanlı'nın Batı'ya yürüyüşünü Doğu'ya çevirdi...

Şimdi de olayın ikinci kahramanını tanıyalım: Şah İsmail.

İkinci perde

15'inci yüzyıl sonunda İran'da taht kavgaları başladı. Saltanatı Bayındır soyundan Safeviler ele geçirdi. Devletin başına Erdebil Ocağı'ndan Şeyh Haydar'ın küçük oğlu Şah İsmail geçti. Şah İsmail aynı zamanda, "Hatayi" mahlasıyla Türkçe şiirler yazan bir şairdi. Türkmen'di. Kimine göre "Alevi" kimine göre "Şii" idi.

Anadolu Alevi Türkmenleri Şah İsmail'i kendi hükümdarları ve pirleri saydı/hala da öyle sayarlar. Buraya minik bir parantez açmalıyım: Bu destek sadece inanç temelli değildi; Türkmenler yeni merkezileşmiş Osmanlı'ya karşı hoşnutsuzdular. Çünkü ne asker ne de vergi vermek istiyorlardı. İstedikleri kendi aşiret hukukları çerçevesinde göçebe hayata devam dı.

Hele hele özellikle Beyazıd döneminde Sünni İslamiyet'in Osmanlı resmi ideolojisine dönüşmesini kabullenmediler. Bu nedenlerle de Şeyh Cüneyd-Şeyh Haydar döneminde Safeviler'e yakınlaştılar. Safeviler Erdebil sufileri sayesinde Azerbaycan, Doğu Anadolu, Irak ve İran'da siyasi gücü ele geçirdiler. Şah İsmail Azerbaycan dolaylarının hakimi Veziriazam Şemseddin Geylani'nin desteğiyle Akkoyunluları mağlup etti. Gözü Osmanlı topraklarındaydı. 1502-1507'de iki kez saldırıya geçti. Erciş, Ahlat, Diyarbakır, Mardin, Cizre, Musul, Bağdat'ı aldı. Sünni din adamlarının türbelerini yıktı. Bu hareketi Sünni Kürt aşiretlerinin tepkisini çekti...

Üçüncü perde

Ve gelelim yazımızın konusu olan kişiye: İdris-i Bitlisi. Ailesi Bitlisli ve "Mevlana Hakimeddin" lakabıyla biliniyordu. Babası tasavvuf ve tefsir konularına hakim Mevlana Şeyh Hüsameddin Ali-ül Bitlisi idi. Ahmet Yesevi'nin yolundan yürüyen Seyyid Mehmet Nur Bahçı'den feyz almış; halifesi olmuş; şeyhi

ölünce Nurbahçi tarikatını kurmuştu.

Bilginleri ve şairleri sevip koruyan Türkmen beyliği Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın hizmetinde “divan katibi” olarak görev yapmıştı. Sekiz kitabı vardı. İdris-i Bitlisi böylesine önemli bir alimin oğlu olarak dünyaya geldi.

Doğum tarihi kesin olarak bilinmiyor. 1452 - 1457 arasında doğduğunu yazabiliriz. Doğum yeri de muğlaıktı; kimine göre Diyarbakır kimine göre Bitlis'ti. Kürt'tü.

Eğitimi babasından “İdrisiye Medresesi”nde aldı. Arapça, Farsça öğrendi. Uzun Hasan başkentini Diyarbakır'dan Tebriz'e nakledince ailece oraya göçtüler. Tebriz'de “Saray katipliğı” yaptı. Ali Şir Nevai gibi alimlerle arkadaşlık kurdu. Şah İsmail'in 1501'de Akkoyunluları tarihten silmesine kadar sarayda görev yaptı. Ailesini koruyup kollayan Akkoyunluları yok ettiğı için Şah İsmail'e düşman kesildi. Ve tabii bir düşmanlık nedeni ise Şah İsmail'in mezhebiydi. İdris-i Bitlisi, Safevi tehlikesi konusunda II. Beyazıd'ı uyarmak için Osmanlı Sarayı'na kadar gitti. İyi karşılandı ama umduğunu bula madı. Kendisine Arabistan kadıaskerliğı gibi “bürokratik” bir görev verildi. Bir de resmi tarih yazıcılığı. İdris-i Bitlisi'ye isteğini veren padişah Yavuz Selim oldu.

Yavuz Selim Trabzon Valiliğı döneminde Safeviler'i tehlike olarak değerlendirmiş, babasını uyarmıştı. Yavuz Selim tahta oturunca hemen İdris-i Bitlisi ile ittifak yaptı; Şah İsmail konusunda hemfikirdiler; yok edilmesi gerekiyordu.

Yavuz Selim sürekli kendine tehditkar mektuplar gönderen, “Anadolu halkının babasının müridleri olduklarını” yazan, Timur bozgunundan bahseden Şah İsmail'i susturmak istiyordu. Kürtlerin desteğini almak için İdris-i Bitlisi'yi görevlendirdi. İdris-i Bitlisi kısa sürede Sünni Kürtleri Osmanlı'nın yanına çekti.

Uzatmayalım...

20 Nisan 1514'te İstanbul'dan sefere çıkan Yavuz Selim, 24 Ağustos 1514'te Çaldıran'da Şah İsmail'i mağlup etti. Bu savaş sonunda Kürt aşiretleri özel bir idareye tabii oldu. Kürt derebeyliğinin temeli atıldı. Bu ayrıntılara da girmeyip meselelerin özüne gelelim: Türkler nasıl Kürtleştirildi?

Ve final

Çaldıran Savaşı'ndan sonra Yeniçeriler'in huzursuzluğu nedeniyle Amasya'ya dönen Yavuz Selim, Doğu Anadolu'da düzenin sağlanması görevini İdris-i Bitlisi'ye verdi. İdris-i Bitlisi 25 Kürt aşiretini bir araya getirerek, onları -kendi üslubuyla yazarsak- “Kızılbaşların kökünü kazımaya teşvik etti.” Hepsisi, “Kızılbaş topluluklarına karşı kılıç darbesiyle cihat etme” yemini ettiler. İdris-i Bitlisi kararı bildirmek için Amasya'ya Yavuz Selim'in yanına gitti. Dedi ki, “Yüce amaç, Kızılbaşların topluluklarını parçalamaya ve birliğini darmadağın etmeye yol açacak tedbirleri almak olduğuna göre, bu durumda Sultanlık Sarayı'nın adamlarından, bütün yerli beylerin itaat edecekleri ve emirlerine boyun eğecekleri birinin tayin edilmesi daha iyi olur. Böylece bu iş en hızlı ve en iyi şekilde tamamlanır.”

O kişi Bıyıklı Mehmed Ağa oldu; Diyarbakır bölgesi Beylerbeyi yapıldı. İdris-i Bitlisi memnundu. Şakir Epözdemir gibi tarihçiler bakın ne yazıyor: “O dönemlerde Doğu ve Güneydoğu bölgesi baştanbaşa Kızılbaşların işgali altındaydı. Bölge insanı ve beyleri bu zulümden kurtulmak için İdris-i Bitlisi'yi beklemiştir.” Bizim tarihçiliğimiz böyledir işte; neyse...

Gelelim sonuca...

İdris-i Bitlisi'nin Selim Şah-namesi'nde yazdığına göre “40 bin Kızılbaşın/Türkmen'in başı kesildi.” Ve binlerce insan, Sünni Kürt kimliğine bürünerek katliamlardan kurtuldu.

Bu nedenledir ki, Nuri Dersimi, “Kürdistan Tarihinde Dersim” adlı kitabında İdris-i Bitlisi'yi “hain” olarak göstermektedir.

Günümüzde İdris-i Bitlisi hala tartışılmaktadır. Bu yazının konusu benzer tartışmaları yinlemek değildir. Ya da resmi ideoloji gereği “aslında Kürt yoktur onlar Türk’tür” demek hiç değildir.

Bakınız; kişi kendini hangi kimlikte görüyorsa öyledir. Türk, Kürt, Yahudi, Ermeni, Rum, Çerkez, Laz, Gürcü, Sünni, Alevi hepsi Türkiye Cumhuriyeti’nin saygın vatandaşlarıdır. Bu yazının yazılma amacı şudur:

Bazı Kürt aydınları sık sık TV’lerde yakın tarihten örnekler veriyor ve nasıl eziyetlerle karşılaştıklarını anlatıyor. Söylediklerinin bir kısmı doğru. Ama tarihi nereden başlatacağız? 500 yıl geriye gittiğinizde de Alevi Türkmenleri kesen, onlara “jenosid” uygulayan İdris-i Bitlisi’yi görürüz! Evet empati şart. Kardeşliğe mecburuz.

*Salt yaşanan acılar üzerinden siyasal rant elde etmeye çalışarak yarını inşa edemeyiz.

*Sorunu kardeşlik temelinde çözülmesi isteniyor ise her türlü teröre övgüler düzmeye son vermek gerekiyor.

*Artık beyaz sayfa açmak şarttır. Bunu yapamazsak daha nice partiler kurulur ve kapatılır...

Kaynak:

**http://www.internethaber.com/news_detail.php?id=221243*

Kürtleşen Türk boyları

**Prof. Dr. Şener Üşümezsoy Türk yurdu Diyarbakır*

**<http://www.turksolu.org/257/usumezsoy257.htm>*

**Ömer Çağatay Topuzoğlu zaman*

Satın almak için aşağıdaki linki tıklayın;

**"BİZİ YANLIŞ YOLA SEVKEDEN HABİSLER
BİLİNİZ Kİ ÇOK KERE DİN PERDESİNE
BÜRÜNMÜŞLERDİR."** Mustafa Kemal ATATÜRK

Ey Büyük Atam, Anımdan ayrılmıyın! 75inci
yılında sana geçtiği içim bu kullarlar ve utanarak
yazıyorum. Yanlış anlama, ben seni utandıracak
bir şey hayranı boyunca yazmadım ve hiçbir
zamana da yazmayacağım. Ama yine de en büyük
eserini, Türkiye Cumhuriyetini ve İktisatını
hüsnü vasıfı ile sana olarak birinden iktidarı bulmuş
koruyamadım.

Utancım yaptığım bir şeyden değil yaptığımı
bu verdığın hüsnü ve en büyük görevden
Zor zamanlar yaşadık. Cumhuriyetini bir çok
özellikli kararımı alt üst edildik, demokrasi ve hukukumuz Jüce dünya
ülkelerine iktisatı düşünüyorduk. Büyük bu kullarlar, ihbarlar, yolsuzluklar,
ve insan hakları ihlalleri yapıldı, yapıyor. Ama sonunda Türk genci, kendi
geleceğini gücü ve becerikli ellerine alması karar verdi. Sen milletini çok
yeni çağın için bilirdin, bu millet bu kere gıyık yere dedim! bu din
simisirlarının, yatan hainlerinin kaçma zamanı gelmiştir demektir.

"beni görmek demek mutlaka yüzünü görmek değildir, benim düşümlerini
anlayıpmana ve hayavıdırıcılara bu pelerlerini" diye büyük Atamın
sanaak, ben de kitabımda onun fikirlerini "ATATÜRK'ÜN DÜŞÜNCE
SİSTEMİ" ni yani "UYGARLIK İDEOLOJİSİ" ni, geleceğimizi
çokkilomana, gıyıcılarmı, vede etillide gıyıcılını yazmamamı sana bala
Atatürk'ün öldüklerini söyleyen ama onun fikirlerini ve düşüncelerini zerre
kadur anlayamayan ve koruyamayanlara, belki anlayışlılar ve uyanıklar
diye okuduza salımlama çıkayım.

ATATÜRK'ÜN DÜŞÜNCE SİSTEMİ

UYGARLIK İDEOLOJİSİ

Dr. Ali Nazmi Çora

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

"BİZİ YANLIŞ YOLA SEVK EDEN HABİSLER, BİLİNİZ Kİ ÇOK KERE DİN PERDESİNE BÜRÜNMÜŞLERDİR" M. Kemal Atatürk

Atatürk gerçek dinlere karşı duyduğu O. İslami düşünceler sayesinde dinî sınırları, ama olarak bilimsel olarak kullılmak istiyordu.
"Türkiye Cumhuriyeti'nde herkes Allah'ın verdiği gibi buğün eder, Türkiye Cumhuriyeti'nin namusu dinî olarak Türkiye'de her kim Allah'ın buğününü emre kullılmak istiyorsa, atırmayacağı kutsal kitaplar ve bunlar için verilmiş, M. Kemal Atatürk 90-100. yıl anımlarında yakınlarda anında hile Şevki'ye putu atılmış bir Türkiye'ye yeni bir Şevki kafası giydirmeye hareketleri ve onlarında...
Nispeti

Dinci radikal güçler yeniden cümler buldu anan için...
Bütün devletler (1) nereden aradıkları, büyük devletler de aynı şekilde, enik tenir verdiğini emindirdiği için.
Lafık ve demokrasinin bir deyişle bir hareketi.
Bin yıllık kültür orantılılığı ve yurttaşlık bağlarına dayalı bir alış...
Türkiye'nin son yarıyılını damgasına vurulmuş, o yarıyılın sonu vaktiyle...
Dünyanın her yanı için çağrıya ve Türkiye'nin bilginlik için olmasını (kullanma) yitimi bulan bu bir büyük (1) devletler, ellerinden geleni artlarına koymadılar...
Dini güçlerini kullanan kişiler, "İslam, İslam" diyecek hayata derindiler...
Mehmetçik fahri-kâhır kapandı, enik fahri-kâhır...
Ama her şey için, Türkiye potansiyelini...
Bu yeni güncel...
Atatürk devrimlerinin temelini mi? Yalnızca devrimlerin ilk aşaması mı? ACI OLAN ATATÜRK'ÜN CUMHURİYETİ EMANET ETTİĞİ GENÇLERİN OLANLARA DUYARIZ, HÂKİKATİYE VE EYLEMİNİ KALMAHAK. YAŞA BAŞA BAKMAKSIZIN SİZ TÜM ATATÜRKÇÜ GENÇLER NERKEDİNİZ/ DEYKİMLERİMİZİ KORUYUN İLAHİ ÇİĞİN OLANKA...

ATATÜRK VE DİN

ATATÜRK VE DİN

ATATÜRK'ÜN LAİKLIK ANLAYIŞI

Dr. Ali Nazmi Çora

Dr. Ali Nazmi Çora

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

Hedef: "TÜRK BİRLEŞİK DEVLETLERİ" yani "TÜRK BİRLİĞİ"

Çünkü, Cumhuriyet ve parçalanmışlık birliktir.

Cumhuriyetin ilk ammi bir aşama parçalanmış olan Türk Devletlerinde, bugün 7 Bağımsız Türk Devleti, Türkiye'de de şunu dener: 198 milyon Türk vatanı Aras Aras Birliği (AB), gibi bir "TÜRK BİRLİĞİ DEVLETLERİ" yani "TÜRK BİRLİĞİ"ne varmak. Türk devriminin bu namak ve anımlı güçleri bir birlik altında toplama görevi hepimize kalmış parçadır.

Türk Birliği gerektirir. Çünkü bu birliğin kurmak demek güçlü birliktir ve dünya devrimleri birliktir. Çünkü bu birlik gerektirir. Çünkü bu birlik gerektirir.

Türkiye ve diğer Türk devletleri için birliğin güçlü birliktir. Çünkü bu birliğin kurmak demek güçlü birliktir ve dünya devrimleri birliktir. Çünkü bu birlik gerektirir. Çünkü bu birlik gerektirir.

7 Bağımsız Türk Devleti birliktir. Çünkü bu birliğin kurmak demek güçlü birliktir ve dünya devrimleri birliktir. Çünkü bu birlik gerektirir. Çünkü bu birlik gerektirir.

Her aşama ve devrimin (kullanma) gerektirir. Çünkü bu birliğin kurmak demek güçlü birliktir ve dünya devrimleri birliktir. Çünkü bu birlik gerektirir. Çünkü bu birlik gerektirir.

Sözün Anlamı "AND" veya "UZAK HEDEF" DEMEK OLAN "ULURU" topluluğu aynı yolda yürüten bir kuvvettir. Türetilmiş bir ülkedir. "TÜRK ULURU" Türk bayrağı ve Türk kuvveti isteği ve inancıdır. Bütün Türklerin bir çatı halinde birleşerek, tek devlet olarak her bakımdan diğer bütün milletlerden üstün olma ülküsüdür.

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

TÜRK BİRLEŞİK DEVLETLERİ
"TÜRK BİRLİĞİ"

Dr. Ali Nazmi Çora

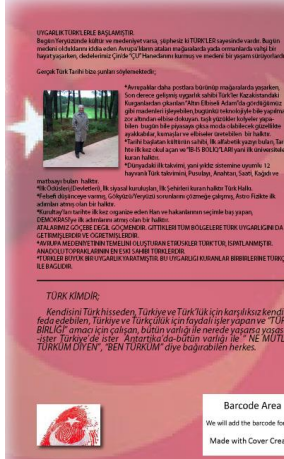

TARİH TÜRKLERLE BAŞLAR

DR. ALI NAZMI ÇORA

DR. ALI NAZMI ÇORA

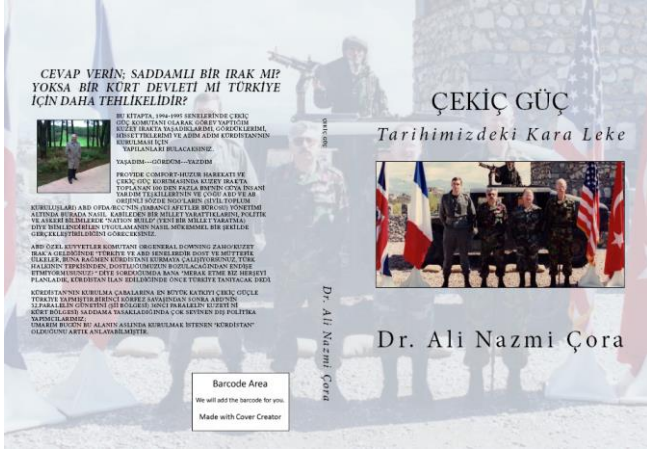

TÜRKÇÜLÜĞÜN ESASLARI-2014

Dr. Ali Nazmi Çora

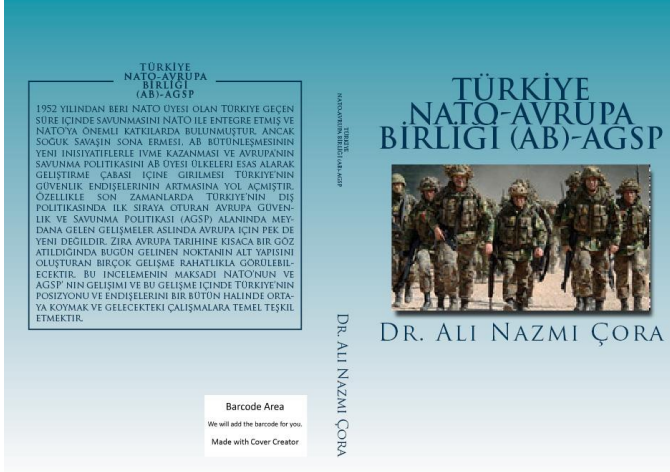
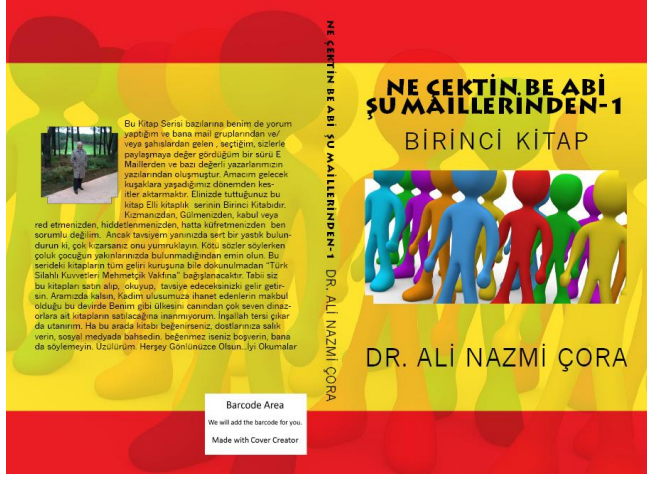

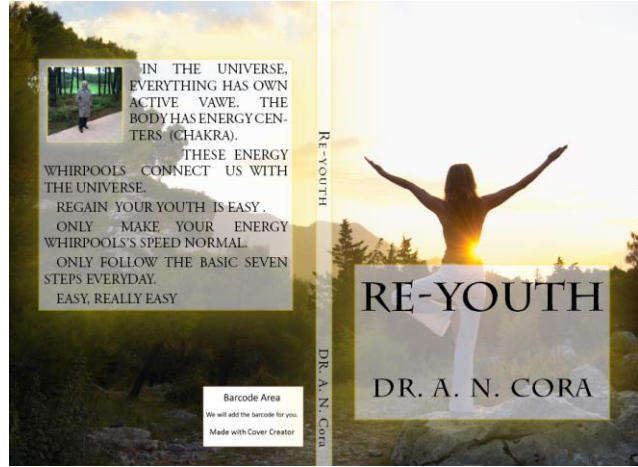
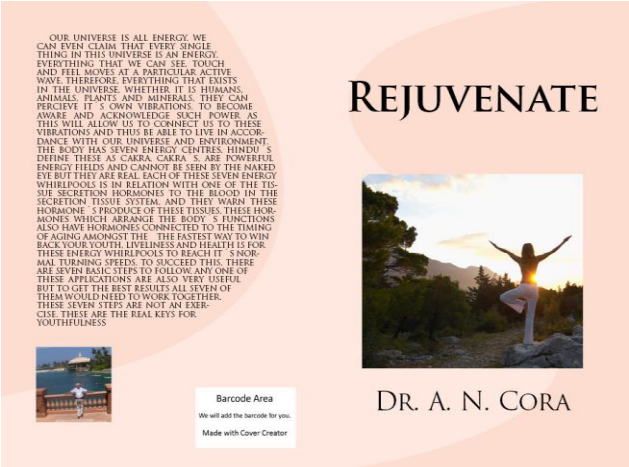
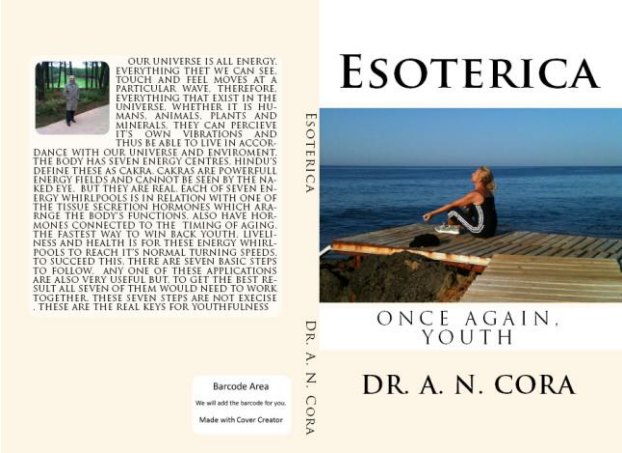
Dr. Ali Nazmi Çora

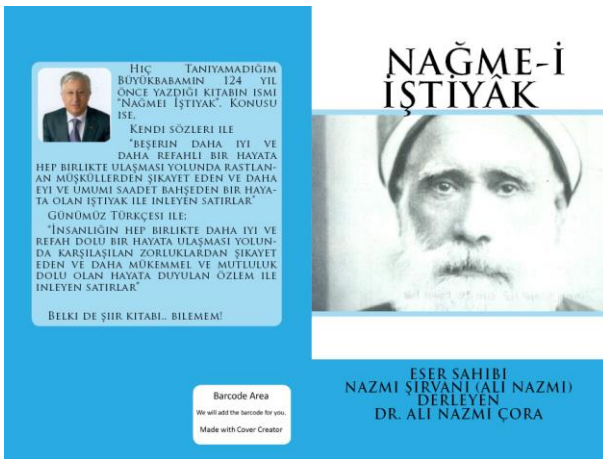
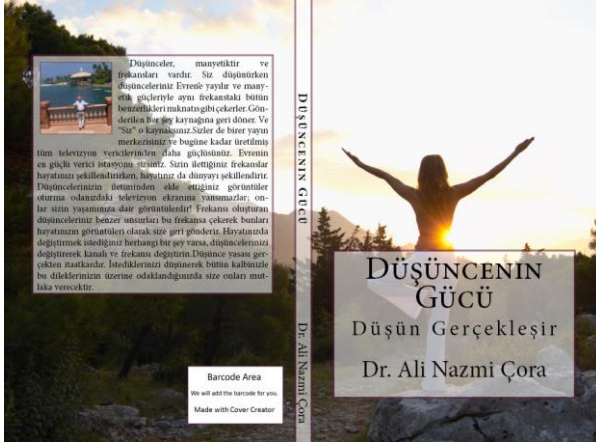

Dr. Ali Nazmi Çora

Dr. Ali Nazmi Çora

AGARTA

“AGARTA, Düşünce süreçlerini, insanlık hakkında olduğu düşünce alanını bir Gölge, Bilim ve İlahiyatın birleşimi, “İlahi Çark” ve “Dünya” gibi düşüncenin iki temel alanı, ayrı bir yapıya atan olduğu ve bu iki alanın, insanlık ve toplumun bir bütünüdür.”

Agarta, düşünce süreçlerini, insanlık hakkında olduğu düşünce alanını bir Gölge, Bilim ve İlahiyatın birleşimi, “İlahi Çark” ve “Dünya” gibi düşüncenin iki temel alanı, ayrı bir yapıya atan olduğu ve bu iki alanın, insanlık ve toplumun bir bütünüdür.”

“AGARTA, Düşünce süreçlerini, insanlık hakkında olduğu düşünce alanını bir Gölge, Bilim ve İlahiyatın birleşimi, “İlahi Çark” ve “Dünya” gibi düşüncenin iki temel alanı, ayrı bir yapıya atan olduğu ve bu iki alanın, insanlık ve toplumun bir bütünüdür.”

“AGARTA, Düşünce süreçlerini, insanlık hakkında olduğu düşünce alanını bir Gölge, Bilim ve İlahiyatın birleşimi, “İlahi Çark” ve “Dünya” gibi düşüncenin iki temel alanı, ayrı bir yapıya atan olduğu ve bu iki alanın, insanlık ve toplumun bir bütünüdür.”

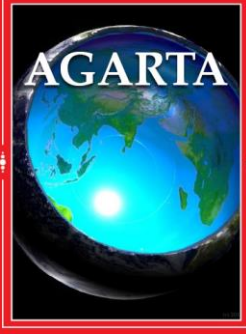
Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

Agarta

Dr. Ali Nazmi Çora

DR. ALİ NAZMI ÇORA

İNSANDAN EVRENE

Her insan, kendi varlığının bilincine erdiği gün-
den itibaren, kendini soruşturmak amacıyla ken-
dine şu soruları en az bir kez soruyur: İNSAN
NEDİR? YAŞAMIN KAYNAĞI VE ANLAMI NEDİR?
DÜNYAYA NEREDEN VE NEDEN GELDİM VE NEREYE
GİDİYORUM?

Dünya bir “Bilinç aşaması” içinde bulunuyor. Evren’in
bütün burundaki burundaki burunda, bir bilinç ve olguların
içindedir. Bunun farkına varan ve yürekli bir bilinç düzeyi-
ne ulaşan kişiler huzura atılmaktadır. Böylece bir bilinçleşme
hareketi doğru, yaratıcı ve evrensel plan içindeki dünyanın
kademi ile de uygun düşmektedir.

EVREN NASIL BAŞLADI? HAYATIN AMA-
CI NEDİR? ZAMAN NEDİR?, BİLİNÇ
NEDİR? DÜŞÜNCE NEDİR? DÜŞ NEDİR?
ZEKA NEDİR? DİL NASIL EVRİMLEŞTİ?
BİZİ BİĞİMLİYEN DOĞA
Mİ? YETİŞTİĞİMİZ ÇEVRE
Mİ? DOĞAYA MÜDA
HALE ETMEMİZ DOĞRU
MU? HALA EVRİM
GEÇİRİYORMUYUZ?

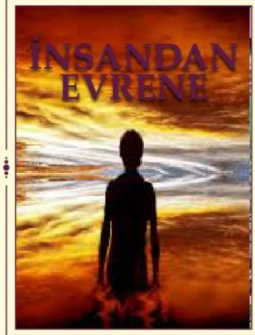
Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

İNSANDAN EVRENE

Dr. Ali Nazmi Çora

DR. ALİ NAZMI ÇORA

GELECEĞİN DÜNYASI

Bilim insanları olmasın bir geleceğe de olmasın.
Dünyadaki her bir ve gücü barınarak toplum hayatını
kavrayabilen, ama geleceğin yönü hakkında bilgisi, değer
anlaşılmaması, adı sanki duyulmuş bilim insanlarının ürünü
olacaktır.

Bilim insanları, yani geleceği laboratuvarlarında yaratılan melek-
ten insanlar, diğer açan buluşları o kadar mükemmel ki sokaktaki
insan için geleceğe, hakkında kitaplar yazmaya vakitleri yok.
Bu kitap, bir Hollywood senaryo yazarının içlerindeki hayali
gücünün bir ürünü, bir bilim-kurgu yapıması değildir. Aksine,
dünyanın geçtiği yerlerdeki büyük laboratuvarlarda halen
yürütülmekte veya testlenmekte olan güvenilir bilim esas alır.

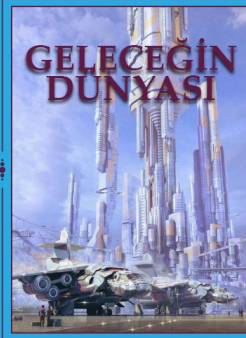
TAM OLARAK AKLAŞILAMAYAN ŞEY SON YIRMI
YILIN, GELECEK YIRMI YIL İÇİN İYİ BİR KILAVUZ
OLAMADICIDIR. PARADİGMA KAYMASININ ORA-
NINI VE GELİŞME ORANINI, HER ON YIL İÇİNDE
İKİYE KATLIYORUZ.
GELECEK YIRMI BEŞ YILDA 20
NCİ YÜZYILDA GÖRDÜĞÜMÜZ
GELİŞMEYİ ÜÇ KATLAYACAĞIZ.
VE 21 NCİ YÜZYILDA ŞAHİT
OLDUĞUMUZDAN YAKLAŞIK 1000
KAT DAHA TEKNİK OLAN 20.000
YILLIK GELİŞME KAYDEDECEĞİZ.

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

DR. ALİ NAZMI ÇORA

208

SESSİZ SAVAS ABD VE AVRUPA SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİNİ (NGO) KULLANARAK BAĞIMSIZ ÜLKELERİ NASIL YÖNETİYOR

*ABD ve AVRUPA, Sivil Toplum Örgütlerini (STO-NGO) eğiterek, parasal destek vererek ve onları kendi amaçları için kullanarak, bağımsız ülkeleri kontrol ediyor ve ele geçiriyorlar.
Ele geçirilen bu ülkelerde, yıllardır savaş içinde yaşayan toplumlar, inanılmaz bir hızla önce ayrılıyor, sonra da çatıyor.
Sonuç, ekonomisi yabancılara eline geçmiş, zayıflamış, merkezi egemenliğini ve dış politikada bəğmənə karşı verilebilir yetkililiğini yitirmiş, yabancılara dayatılmış kararlara mahkum olmuş bir devlet ve tarihî-kültürel kimliğini yitirmiş, batının alt dereceli bir hizmetkarma dönüşmüş bir halk topluluğu.
Amerikalıların "Manufacturing public perception" dedikleri "Hedef devlet kamuoyunun algılanması ve anlatılması için teşebbüsün gök gökçülendirilmesi" halkın bəymənin yökənməsi ve robotlaştırılması sürecini başlatıyor.
Boylece hedef ülke insanların, aslında kendilerine benimsetilmiş olan, onların fikirlerini, düşüncelerini, yada eylem planlarını, kendi fikirleri sayıyor, kendi beyinlerinin ürünüymiş gibi algılayıp, eyleme geçmelerini sağlıyor.

.....●.....

***ABD ve AVRUPA Diyor ki;
"Liberal demokrasi ve çoğulculuk bizim pey sonuçta amaçlarımız için bir araçtır.
"Çözüm seçimler" demek, gerçekte bizim desteklediğiniz adaylara gülden para ödeyerek müdahale etmemiz demektir.
"Hür sendikalar" demek, bizim kendimize bağlı sendikalar kurma hüriyetimiz demektir.
"Basın özgürlüğü" demek, bizim hamladığımız me-
teryalleri kendisi yazmış gibi yayımlayan gazetecilere ödeme yapma özgürlüğümüz demektir.
"Seçilmiş bir hükümet ABD'nin ekonomik ve siyasal çıkarlarını tehdit etmeye başlarsa görevden alınır."

"SOSYAL VE EKONOMİK ADALET" HALKLA
İLKİŞİLERDE HOŞ KAVRAMLARDIR,
HEPSİ O KADAR

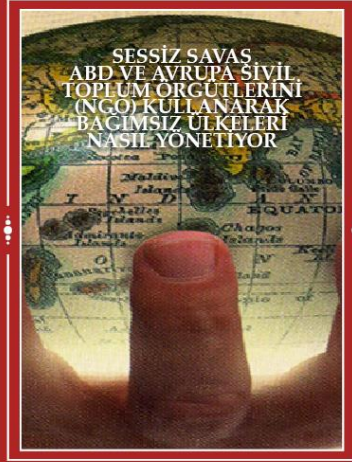
.....●.....

Barcode Area

We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

.....●.....

DR. ALI NAZMI ÇORA

AYRILIKÇI KÜRT SORUNU

*Kürt Sorunu Bugünkü Aşamada Artık AYRILIKÇI KÜRT SORUNU'na Dönüştüğüdür.

"Üç-Bey yıl öncesine kadar sadece terör sorunu olarak rüshetlenebilen ve terörle karşı alınacak etkin tedbirlerle ve bölgede yapılacak eğitim ve ekonomik uygulamalarla çözülebilecek olan sorun, acilim sürün ile başlayıp ve ilerlemek veya ilerlemek Kürt ulusu insanı ve Büyük Kürdistanın parçalanması düşüncesini besleniminde götürmüş ve artık terörün de ötesinde bir boyuta ulaşmıştır."

"PKK silah barakası dahil sorun sona ermeyecek, belkide silahlanma arzusu ve sivil bir gününün kazandığı için Kürdistan, Türkiye'den ve yagadaktan diğer ülkelerden toprak olarak kendi devletlerini kurma ilalepleri uluslararası camiada daha mesru hale gelecektir."

"Terör ve terörün algılanması nefsleşmek, terörün bünyesinde narsilere kadar sırtıyat ettiği taşıdığı etmek zorundayız. Terörün hedeflerine hizmet etme bakımından eli silah tutanlar terör örgütünün destekleriyle kalen oynatan gazeteciler, hatas, toplanan, uyururucu satanlar, STK (Sivil Toplum Kuruluşu), dernek faaliyet yapan hiçbir facı yoktur. Hepsi terörle hizmet eden teröristlerdir. Sadece verilen roller farklıdır."

.....●.....

Bu Kitapta;

- *Ayrılkçı Kürt Hareketinin Darbe Planı,
- *Kürtler Türkmenlerin Sonunun Çerçevesi,
- *Ayrılkçı Kürt Sorununun Tarihçesi,
- *Türkiye'de Kimlikler, Algılar ve Tuhumlar,
- *Tan Adlanın İlelele Konusunda Gerçekler,
- *Bağımsız Kürdistan İlanının Nasıl Yapılacağı,
- *Türkiye'nin Kürt Sorunu Hatırası,
- *Bölünüşün Geleceği,
- *Seyran Gecinde Dişman Generali Kabul Edilen Balıç
- *Majlilerin Düşünceleri
- *Türk'ün Kuruluşunda Düşünülen Kürdistan,
- *Ayrılkçı Kürt Sorununun Maliyeti,
- *Kürt Sorununun Dış Politikaya Etkileri,
- *Kürt Aqlarının Geleceği,
- *Sorunun Çözümü İçin Öneriler

Bölacaktınız

Barcode Area

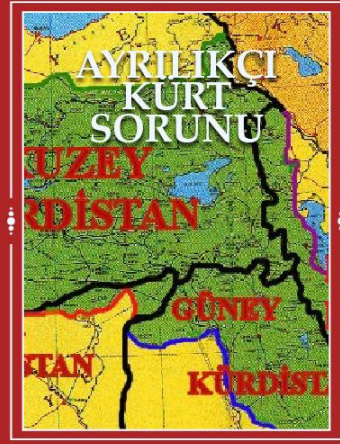
We will add the barcode for you.

Made with Cover Creator

AYRILIKÇI KÜRT SORUNU

DR. ALI NAZMI ÇORA

.....●.....

DR. ALI NAZMI ÇORA